

STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY

NO. 14904

DER MALVEH :

Z. Abramson

•

THE MAX PALEVSKY
YIDDISH LITERATURE COLLECTION

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS
413 256-4900 | YIDDISH@BIKHER.ORG
WWW.YIDDISHBOOKCENTER.ORG

•

MAJOR FUNDING FOR THE
STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
WAS PROVIDED BY:

Lloyd E. Cotsen Trust
Arie & Ida Crown Memorial
The Seymour Grubman Family
David and Barbara B. Hirschorn Foundation
Max Palevsky
Robert Price
Righteous Persons Foundation
Leif D. Rosenblatt
Sarah and Ben Torchinsky
Harry and Jeanette Weinberg Foundation
AND MEMBERS AND FRIENDS OF THE
National Yiddish Book Center

•

The *goldene pave*, or golden peacock, is a traditional symbol of Yiddish creativity. The inspiration for our colophon comes from a design by the noted artist Yechiel Hadani of Jerusalem, Israel.

The National Yiddish Book Center respects the copyright and intellectual property rights in our books. To the best of our knowledge, this title is either in the public domain or it is an orphan work for which no current copyright holder can be identified.

If you hold an active copyright to this work – or if you know who does – please contact us by phone at 413-256-4900 x101, or by email at cmadsen@bikher.org.

אָרגינעלע פֿאַלקס-פֿיבליאַטעק

ד. אַבראַמזאָהן

(1) דער מלוה

(2) קליינער קאטארזשניק

(3) חייציקל אליין

פֿאַרלאַג י. פֿרייסבאַט

וואַרשאַ, מילנא 9.

Printed in Poland.

דער מלוה

אין העכסט אינטערעסאנטער דאמאן

פערפאסט פאן

ז. אבראמזאהן.

אם פסח פלוג אט עמי אט העני עמר
לא תהיה לו בנושה לא תשימון עליו גשף.
(י"ט כב, כד).

תוצאת ספרים יצחק ברייזנבלאט, ווארשא, מי"נא ט

ווארשא

שנת תר"ץ לפ"ק

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

אנשטאט דער פאררעדע

אידעשע שרייבער זיינען דא גענוג .
אנדערע מיט עהרליכקייט און אנדערע מיט פערטונג : . . .
יעדערער וואלט נור ביים צווייטען גענאכט ,
אונד דאמיט עטוואס נייעס פערפאסט . —
דער שרייבט אפאנועסט , דער צווייטער אראמאן ,
זייער ווערדע פערשטייט מען ערסט דאן ,
ווען מען האט עס אין נאנצען דורך געלעזען .
און עס איז אינטרעסאנט פאן לעזער געוועזען .
דאן גיט מען דעם שרייבער זיין ווערדע .
צוואר אונזער ליטעראטור ליגט טיעף אין דער ערדע
בייא דעם ראמאן האב איך איין אנדער אפזיכט ,
אידעשע בילדער צו מאללען מיט שאפטען אונד ליכט
צו פערפעסטען דיא אוהר-אלטע אידעשע גרייזען ,
אונד יעדען איינציגען בייטליך צו ווייזען .
ווי מען זאל זיך פון שלעכטע מענטשען היטען .
אונד דיא שלעכטע צו לערנען גוטע זיטען .
יעדער שלעכטער דארף זיך דאפאן איין נאמיין געמען ,
און פאר זיינע אייגענע געוויססען זיך שעמען . . .
אונד אום צו לערנען דיא הייליגע גנבים אונד רייבער ,
בין איך גיווארען א אידעשער שרייבער . —
איך מיין גיט הלילה על מנת לקבל פרס ,
דען איך גיהער גאר צו איין אנדער קלאס .
גאר איך קען גישט צו זעהען דיא שלעכטע טהאטען
דארום וויל איך זייא פון מיינער זייטע ראטהען .
ערליך אונד פריערליך צו האנדלען אונד לעבען ,
וועט זייא גאט דאפיר גוטעס געבען .
און ער וועט זייא היילען דורך דעם מלאך רפאל ,
און זייא אויסהיטען פון דעם יאה ענייתא לישראל :

דער פערפאסער

וואסערן וואס רייסען אזויס פריקען אונד מיהלען ,
לעשען ניקט דיא פֿרענענדע לעפענס געפיהלען .

ניין , דאס וועט גיט זיין , עס מען זיך אפילו דיא וועלט איבערקערען ,
דיא מענסט אפילו שטעלען אפוס אויפין הימעל אונ אפוס אויף דער ערד , וועסטו
דאס גיט אויספירען , אזא געדאראסציג וועט מיך פארען גאז פירען , וועט מיר
פארמיאסען מיין יחוסדיגע משפחה , ער וועט זיך גאר אייגנדיגן ער וועט געמען
אבעלמלאכה'ס אטאכטער : אזא חצופה , אזא הולטאקע , וויל גאר דיק , וויא
סמייעט זיא דאס גאר פון איר פארשינווע מזיל ארויסצוריידען ? קראנק איז זיא
צו ווכען איהר גלייכען ? — אשוסטער , אשניידער אדער אסטאלער , עס פאר
לויפט גאר גיט אזא אקט אין דער וועלט , איך בין דאך שוין אמענטש עפעס מיט
יאהרען בין הונדערט אונ צוואנציג יאר , איך שווער אז איך האב גאך אזוינס
גיט געהערט ; שוין גיין יאר וויא איך בין ב"ה גפאי אין דער באצאבעשער שול ,
אונ האב דאך אנאומגאנג מיט אללער האנד מענטשען , מיט מאטעס , מיט יונגע
לייט , אונ גאך האט מיר קיינער גיט דערציילט אזא מעשה , א ימה שקם זאלען
זיא ווערען , דיא וואס האבען גאר אזויס געטראכט דיא שקאלעס , עס זאל גיט
בלייבען אזכר פון זייער גיפין , דיא וואס האבען גאר אויף דער וועלט געפראכט
דיא לעפעס , וואו האט מען דאס פארציטען געהערט ? לעפעס לעפען
זאלין זיי זיך מאקע מיטען בלאך — הכות , בף וכל זאלין זייא דארטין גיין , וואו
זייא זיינען , ארית זאל דארטין אין זייערע מאטעס עדר אביין , זייא זאלען קיין
תחת — הכות גיט אויף שטיין איך וועל דאך אים , דעם פארשינוען
סטאלער זיין מוח צוברעכען , וואס ער לאזט גאר צו דער צוא , איך וועל איהם
קיין גאנצין גיין גלאזען , איך וועל אים קען ענקר מן השורש זיין , איך וועל
אים איך וועל אים מיט זיין גאנצער פאמיליע אונגליקליך מאכען , ער מיינט
ער האט אנגעהויבען מיט א אינגעלע , מיט דיר קען ער אלץ מאכען , אבער גיט
מיט מיר ער פארגעסט אז איך האב אסך צידים , וואס וועלען מיר געבען גערעכט
אונ וואס וועלן מיר העלפן אים אריין פריינגען אין גויעשע העגד , ער וועט שוין
גיט זוכה זיין צו זעהן זיין טאכטערל , אונ זיא די חצופה וואס האט שוין דרייא
סאל אפגעווארפן אונ איז מיט א יונקער אנמלאפען , דוא מיינקט מען ווייס
גיט , מען ווייס אלץ , אשטאט שווייגט גיט . אונ דיק מיינסטו וועל איך גאר לאזן
צופרידען ? איך וועל דיק ארויס טרייבען וויא אהונט , איך וועל דיק אפילו גיט איין

שָׁעָה לְאָזְעֵן נִיין בֵּינִי מִיר אֵין שְׂמוֹב, דּוּא מַעַנְסִט אַפּוֹלוֹ דַּעס שְׂבאַק פּאַקוֹסען, פאַר מִיר אֵין שׁוין אַלץ אַיַנִם, לְאָז מִיר דּוֹכְטען אַז מִיין ווּן אֵין גַעשְׂטאַרפֿען וואס אֵין דאס אֵין גִיט עֲרַנְגֶּר ווּיא גַעשְׂטאַרפֿען ? אַז אֵין זאַל דאַרפֿען זײַן אַמחֻוּתִן מִיט אַזאַ גַעווענענעם פֿעל-מְלָאכָה, גִיין, דאס קען גִיט זײַן, אונ דָס וועט גִיט זײַן ... סײַדען אֵין זאַל, ווּיא דִיא עֲרַד שְׁוִיִיגִט, זאַל אַלדֶּעס בֵּיז שְׁוִיִיגֶען, אֵין ווּיל גאַר פֿון מִיין מוֹיל גִיט אַרױם רײַדען; אַט דאמאָלס מַעַנְסִט מִאן וואס דו ווּילסט, אַז דווא וועסט זײַן אַפּבֵּייער פּוֹזינעל, יאַ, דאמאָלס וועט דיר קײַנער קײַן דַּעַה גִיט זאַנען, אַפֿער פֿל זֶמן אֵין לעב, וועסטו דאס דאכט זײַד גִיט זוכֶה זײַן, זאַל מִיין גאַסען גִיט הײַסען מִשָּׁה . . .

אזוי האט משה גערעט אין פֿעם אַרומלייפֿענדיג אײַפֿערין שְׂמוֹב צווא זײַן בַּחֲדוֹר יְרוּחַם, פֿונקען זײַנען אים גַעפֿלײַנען פֿון זײַנע אױנען, צײַטענוויײַס האט אים פֿון מוֹיל גַעשְׂפּרײַצט, אונ ער אַלײַן אֵין גַעווען אֵין אַנגעצונדענער ירוחם אֵין גַעשְׂטאַנען אֵין אַווינקעלע אונ הט גַעפֿיסען דִיא גַענעל אַקאַטער שְׁוִיִיט האט אים אַרױפֿערגעצױגען, אױף זײַן פֿנים אֵין גַעווען צווא לײַענען פֿיעל מַרזִיער, אונ פֿון דִיא אַפֿטע פֿליקען וואס ער האט גַעמאַן אױפֿן פֿאַטער האט מען לײַכט גַעקענט פֿאַרשטײַן, אַז ער ווארט דַעס אַלמַען זאַל אַפֿיסעל אײַפֿער גִיין דער פֿעס, אונ ער זאַל מִיט אים קענען ווײַכער רײַדען, דער פֿאַטער האט דאס אַפֿער גִיט פֿאַטערקט, ער אֵין אַרומגעגאַנגען שְׂמאַרק אין פֿעס, ער האט זײַד גאַר גַענלעט דַעס פֿאַרד, גַעפֿיסען דִיא וואַנשען אונ גאַנץ אַפֿט האַפֿען זײַד פֿון זײַנע גִראַפֿע לײַפֿען אַרױסגעריקט ווּיא פֿון אַווילדֶע חִיה אֵיין אומגעלופֿערטער גִנוא, גִנוא אַז ער האט זײַד שׁוין אַפֿיסעל אַפֿ גַערוחט, אונ אֵין שְׂמײַלער גַעווארען, האט ער ווידער אַנגעהײבֿען צו רײַדען, אַפֿער מִיט אַסד גִידעריגערע שְׂמײַע אונ פֿיל רוחִיער ווּיא מִיט אַכּוֹנומען צַעֲתוֹן צוריק: פֿאַלג מוֹד יְרוּחַם אונ פֿאַרגעס אַט דִיא גאַרעשקײט, שְׂדאַג זײַד דאס פֿון קאַפֿ אַרױם, האַט גאַר וואס גַעקאַנגעט דִיא עַטלִיכע קלאַסען לִיגט דיר שׁוין אַזעלכע גאַרעשקײט אֵין זײַנען, הַגִם עס אֵין מִיר אַנוטער ווײַמאַג, וואס דווא האַט זײַד גאַר גַענומען דער צו, גאַר וואס זאַל מען מִאן, אַז הײַנטגע צײַט פֿאַדערט דאס, אֵין וועל שִׁיקען רופֿען אַשְׁדָּךְ אונ ער וועט פֿאַר דיר גַעפֿינען אַפֿעסערן אַנטיק, אֵין וועל דיר גַעבֿען אַפֿאַר טױזענד רופֿיל גֶדן, אונ דווא וועסט חתונה האַפֿען ווּיא גאַט האט גַעבאַמען, גִיט אַז גאַט אונ לײַט זאַלען פֿון אונז לאַכען, אַז דווא זאַלסט פֿאַרמײַאסען בײַן גאַנצע מִשְׁפָּחָה, אונ וואו אֵין דאס גאַר גַעהערט אַז אַזעלכע קינדער ווּיא דווא גִיסט, עס הײַסט אֵין בײַנע יאַהרען, זאַל מען גאַר אַלײַן זוכען שִׁידוכים אונ גאַר דורך לײַפֿעס, פֿע מִיין זוקן, רײַד דאס גאַר גִיט אײַפֿער, אַז וואהל וועט זײַן צו דיר, אונ אֵין וועל מן חסֶתֶם אַרפֿעטען גאַר פֿאַר דיר, אֵין וועל דיר

ירוחם האט שׁוין דַעס פֿאַטער גִיט גִילאָט ענדיגען דִיא ווערטער, מִיט שְׂרעקן אֵין ער צווא גִינאַגען אונ האט קוים וואס מען האט גִיהערט גִיזאַנט, פֿאַטער לעבֿען ! הַגִם אֵין גִין גאַר קײַן טאַטע גִישְׂט גִיוועזין, פֿון דַעסמווענען

פאר שטייט איך אז אלע טאטעס וואלטען וועלן זעהן נחת אויף זייערע קינדער.
 און דאס וואלט הייסען נחת, אז דאס זאלסט מיר זעהן מיט חנה'ן לעבעדיג.
 צו פירען אין וואסער אצייט מיר זאלען זיין, פארנעם גיט ליבער פאטער אז
 איך בין שוין אכטצעהן יאהר, וואס לויט דין קען איך שוין דאס פארלאנגען,
 אויסער דעם האב איך מיין אייגענעם גיטפאק, און איצט זיינען גיט דא
 יאהרען וואס אמאל גינען, מען פרענט שוין איצט אדעה ביא חתן פלח אויב זייא
 זיפעלן זיך איינע דיא אנדערע און יעדער בחור און מיידעל זייען נאך דעם
 וואונטש פון זייער הערצען און איך פאר שטייט גיט וואס גיפעלט דיר דער
 מחותן גיט? באשר מען רופט אים אהרן דער סטאלער, וואס איז דאס פאר
 אפזין ווען ער זאל אפילו זיין אסטאלער, אפער אים—וויא מיר ווייסען—איז
 דאך נאר דער נאמען גיבליבען, אליין איז ער דאך נאר אפאדראציג ביא דיא
 באהנען פון סטאליארכקע זאכען, ער איז איין ערליכער מאן, אבעל צדקה,
 און האט נאך קיינעם קיין שלעכטעם גיט גיטאן, און וויא ער איז גינען אבעל
 מלאכה פון דעסטווענען קען ער גאנץ שוין לערנען, שרייבען, און מען זעהט פון
 אים ארויס אז ער איז גיט פון פראכטע עלטערן און קיין גיבארענער בעל
 מלאכה און ביא אלעס דעם איז ער ארייכער מענטש אויך, און זיא איז דיא
 זאנצע יודישות פון דעם פארטענען, נאר דיא אלע זאכען לאמיר שוין אנוועקליינען
 אן אזויט, איר גומסקייט און שיינדייט שטייען מיר טיף אין מיינעם הערצין און
 איך פעט דיר פאטער אויב דאס האסט מיר אין אמת'ן וויא דאס זאכט ליעב,
 און דאס ווילסט דין זעהן זעהן מיט פריידען אויף דער וועלט, גיט פירענדיג אויף
 יענער וועלט חלילה, זאלסטו מיר אליין העלפן מיין פלאן אויספירען. זאכסט
 מעסטו מיר קורצליך פעגלייטען אויף אזא וועג פון וועלכע דאס וועסט שוין פון
 מיר קיין מאל קיין פרייער און קיין גערום גיט קרינען, איך האב זיך אצייט
 געשלאנגען מיט דער דעה אויב איך זאך דאס דיר אויס זאנען, נאר איך בין פאל
 פריידע אז דאס ביקט דאס דער גאנגען דורך איין אנדער צופאל, און איצט זאך
 איך דיר אז עס איז אזאך וואס פאר פאלען חנה'לע בלייבט זיינע, און דאס
 האבן מיר זיך צוגעשונאנען...

דיא לעצטע ווערטער האט ירוחם גירעט מיט א שרעקליכען היין, פון
 זיינע אויגען האבן ארויסגעקאפעט צווייא גרויסע טרען, וועלכע האבן זיך
 גינעט אויף זיינע באקען. ער האט בעת מעשה נאר פארנעמען, אז דאס
 דעם ער מיט זיין פאטער וועלכער איז גבאי אין דער קצב'שער שול, און וואס
 איז גענען דער בילדונג און ליעבע, ער האט פון דער הינטערשטער קעשענע
 פון דאס ארויסגעחאפט אנוויסע טיכעל, און האט דער מיט דיא אויגען אנגע-
 געהייבען ציא ווישען, זייא זאלען אויסזעהן אז ער האט אסאך מעהר גינויינט
 וויא אין דער גאטירליכקייט.

ר' משה ווייט אים איז נאך מעהר אין פעס גינאנען אויף זיינע לעצטע
 רייד, זיין פנים איז אין גאנצען אנגעצינדען גינאנען, ער האט אפיקעל פארריכט

זיין פאָרד, צו געקענעפּעלט זיין ראָק. און דורך זיינע שווערע ציין, האָבן זיך
קוים דורך גיטיט געטליכע אונגעפאַרעמיגע ווערטער, — אז עס העלפט ניט מיט
נומען, מוז מען מיט ביינען, איך וועל דיר שוין וויינען געדאָראַסציג, וואָס
דאָס איז ליבע, — ער האט אַשטארקען קלאַפּ געטאָן מיט דער טיר, און
איז אַוועק גינאנגען. —

ירוחם איז גיטמאנען וויא אַוואַנזירטער, זיין הערץ איז גיטען פאַל מיט
וואַנדען, דיא גיטמאנען האָבען אים ניט גילאָזט איינרוהען, זיין קאפּ האט
אים אַנגעהויבען צו קלאַפּען וויא מיט האַמערס, דיא אויגען האָבען אים שטאַרק
געשווינדעלט און מיט גרויס מיה זיך אַנטהאַלטענדיג אַהן דיא ווענט און דיא
מעפּיל, איז ער קאָס אַריינגענאנגען אין צווייטען צימער, און וויא אַשטיק
פּלייא האט ער זיך אַוואַרף געטאָן אויף אַדיוואַן, ער האט פּראָבירט אייניגע
סאַהל אַנטשלאָפּן ווערן, נאָר דיא געדאַממען: „וואו האט גיטענט זיין דער
פאַטער. האָבן אים אַלע וויילע אַצופּגעטאָן פון שלאָף, און געדעס מאל האט ער
זיך געפּריווט איבער קעהרין אויפּן אַנדערן זייט, איבער אַשטונדע האט ער זיך
געבראַנגעלט מיט דיא אונרוהיגקייט, ביז אַשטאַרקער דרעמיל האט זיא געזינגט
און ער איז אַנטשלאָפּן געוואָרן, אין אַמינט צעהען צורום, אַלס זיינע אויגען
זיינען שוין גיטען פעסט געשלאָסען, און זיינע נאָזע האט אין דעם צימער גילאָזט
הערין איינע געווייכליכע שלאָף-שטימע, וויא פון אַפּעטרונגענען, אַדער וויא פון
אַפּעטשטען וואָס האט לאַנג ניט גיטענט איינשלאָפּען איבער זיינע צוות, איז
אין דעם צימער אַריינגענאנגען אַהויכע אידענע פון אַיאָהר פּערציג, דעם קאפּ
אריבער גידעקט מיט אַטיכעל און איז פאַלד צו גענאנגען צו ירוחם'ן מיט דיא
ווערטער: דוא שלאָפסט נאָר ירוחם? שטייא אויף, וואָס איז איצט פאַר אַשלאָף?
לאַמיר זיין עסען, זיא האט צו געלייגט איהרע דאָרע און לאנגע האַנד צו זיין
קאפּ, זיא! דער קאפּ איז אים טאקע הייס וויא פּייער! האט זיא ווייטער גיזאָגט,
ער מוז עפעס זיין ניט געזונד זאל ער שלאָפּען, מיר דוכט עסיג מיט וואַסער
וואלט ניט שאַטען אים צו צוליגען, זיא האט פאַלד אַרויסגענומען אַטיכיל
וואָס האט געהאַנגען לעפּען איהר לעדערנע קעשינע, איז דער מיט אַרויס
גענאנגען, און האט עס פאַלד אַריינגעטראָגען נאָס און צו זאַמענגעלייגט, מיט
וועלכע זיא האט צורום געפונדען ירוחם'ן קאפּ, וועלכער איז גילעגן אַזוי וויא
אין הינעקפּלעט, און מיט דיא ווערטער: זאל זיין צוא רפואה! איז זיא אַריין
אין מיר, זעהען אויב דער מיטאג איז אין אַרדננג.

פּעפּאָר מען וועט דאָ ביא ר' משה'ן גרייכען צום מייט און איידער מיר
וועלן איהם לאָזען אַריין זיין, וואו ער איז אַזוי אין פעס אַקלאָפּן, וועלן מיר
זיין ווייב צערגען לאָזען זיך פאַרען אין מיר און מיר וועלן דעם געהערטען לעזער
געזענטער פאַקאנט מאַכען מיט ר' משה'ן, אַדער ר' משה פאַרבשטיין. —
מיט אַיאָר דרייצען צוריק אין אַשיינעם מיטוואָך איז אַריין געפאַהרען אין
דער שטאָט דיכטעבוטם אַלאַגע דייטשע פּור מיט פּיהר פּערד און מיט זיבן

פאסענדיקע און זינען גלייך צו געפאהרע צו איינע אידישע שטאדער-גארניא, אדער אויף פראקט איין אכטנא, דער עלקטער פון דיא פאמאזירען האט צו גערויפן דעם דינער פון דעם האמטעל, און האט געפרעגט אויב מען קען בייא זיין קריגען צווייא ציטערין, איינע לעבען דיא אנדערע, און אלס ער האט איינע אנמאנארט געקאמען, יא, איז ארויס פון פור איין אלטער איד פון ארא פניף און זעכציג ר' וואלף פארבשטיין באלד נאך אים זיין זון משה, אהויבער בענד פון אהאר צווייא און פערציג, מיט אשיינעם רויטהעם געזיכט, און מיט איין עכט געלבען צווייא שפיציגען פארד, זינע אמאנערע פרוי מיט צייכען פון דער יונגענד-שוניהייט, אאינגעלע פון פינף יאהר און אמיריל פון אהאר דרייא, נאך אאיד פון אהאר צווייא דרייא און דרייסיג, זייער אשיינער מיט עכט שווארצע הארע, איינע שווארצע רונדע פארד מיט אנרויכען שטערין מיט צווייא ווינקלען, און זייער רייד געקליידעט, און איונג ווייביל פון אהאר צוואנציג וואס וואר רייצענד שוין, דיא אלע זינען אריין אין דיא אפענע צווייא ציטערין, און האבן זיך געלאזט דורך דעם דינער מיטען בעל-הענלה אריין בריינגען זייערע זאכען, האבען באלד געפאדערט אסאמאנאר און זיך גיזעצט מייא טרינקען, דיא ווייבער האבען זיך באלד ארום גיוואשן און זינען אויך צום מיש צו גינאנגען. — „און וואס רעכניט איהר איצט צו מאהן?“ האט דער שיינער איד, וועלכער

האט געהייסען מארקוס לאפידוס, געפרעגט בייא ר' וואלפען. —

„דיא ערשטע זאך רעכען איך, האט ר' וואלף גענטמפערט, שיקין רופען אמעקלער, ער זאל מיר אפ זוכען אקטואטיר, און דאן וועלן מיר זיך געטען צום גישעפט“ און האט דער בייא אשטארקען שטעק מאפאק אריינגישלעפט, דא איז איין אמתי' אידישע שטאמ, און דאכט זיך דא מיט עטליכע מויענד רובעל, קען מען וואס מאכען“.

אפער וואס רעכניט איהר צו מאכען? האט ווידער לאפידוס געפרעגט. איך ווייס? האט ר' וואלף גענטמפערט זיך אפוישענדיג מיט אנאנץ דונקעלע פאמשיילקע, איך רעכען לייגען געלט אויף זיכערע משכנות, איך קען דאס גישעפט, ווארום דאס רוב מרעפט אז עס ווערט דיא לויס מיוס און מאוס צאלענדיג פראצענטען, ביז מען לאזט פערפאלען דעם משכן, וואס איז ווערט דרייא מאהל אזוי פיהל וויא דער קרן דער צו איז נאך מיין משה אנרויכער בריה, וואס בייא אנדערע איז אחרון, איז בייא דעם געשעפט אמעלה, אנטוען משכן לייקענט ער אפ אין דיא אויגען, אז ער האט גאר ניט גענומען, חלעבען, מען מוז עס קענען“.

אח! קיין בעסערין גישעפט וועט איהר שוין פאקע ניט געפינען, מיט דער צייט קען מען פון קליין גרויס ווערן, דאס הייסט פון א סקאנטיקט קען מען ווערדען אפאגקור, און דאכט זיך נאר מיט קליינע פראצענטען קען מען דיא קונדען אויס קוועטצען דעם מאך פון דיא ביינער, אזוי וויא אבעל מאקסע דיא געמיינע בעל-בתים, האט לאפידוס גינאנט, צוקוועטשענדיג צווישן זיינע גראכע פינגער צווייא

שטיקלאך צוקער, איך פאר איצט אונזע אין מאסקווע, ווייל איך בין דאָרט
אקאמיסאָנער פון לאַדזער סחורה, איך וועל נישט לאנג דארטין וואַסען, איך וויל
מיין געשעפט אין גאנצען אונזע וואַרשין, צוזאמען געסען מייע געטליכע רופל
חובות, און וועל אויך קומען אַהער, מיר געפֿעלט זייער אזא אינדעשע שטאט,
און אויב איהר וועט וועלן מאַכן מיר דאס געשעפט שותפות, איך בין נאך
דער צוא אַנגעקערער פֿרײַה וויל אייער משה. —

בייא דיא ווערטער האט ר' וואלף אויף געהויבן דיא אייגען, וועלכע
זייען דיא גאנצע צייט געווען שטארק ציין געמאן אין דיא הייסע גלאז טייא,
און פון דיא באקען וואס האבן געפלאנען האט זיך ארויס גערוקט א פֿיזיקא
מיתא. —

איך מוז אייך זאגן האט לאפידוס ווייטער גיזאנט, אז מאסקווער געשען
האבן מיר שוין שטארק דער עסן, מען עסט נישט, מען טרינקט נישט, מען
איז נור ציין נישטאן אין געשעפט, און פֿרעגט וואס האט מען דער פון? ווען
איך זאל נישט האבן מיין אייגענעם קאפיטאל מיט וואס צו דער לאנגען, וואלט
איך שוין ווער ווייכט וואו געהאלטן, מען שלאפט נישט איבער איין גאכט אן
פחד, זייער אפט טרעפט באפאלן אין מיטן גאכט, וואס עס פאלט פשוט דיא
הערצער ארויס, עס איז נאך איין נס וואס עס לאזט זיך אויס צו איין גארעשקייט,
היינט גלאט דער האנדעל, דעם זעלבען סוחר וואס איז נישט צו לייון, באלד
וויא ער געבט אפ געלט פון אייך שרייט ער אייך נאך אים הרענאם,
מפֿידורו... דאס איז אזעלכע ווערטער וואס זייען דעם אידין גלאז...

זיין גישפּרעך וואלט נאך אפֿשער זיך געצויגן ווער ווייכט וויא לאנג ווען דר
דינער וואלט נישט ציין ניקומען פֿרעגן אויב זיין ווילן נישט אראפ גיין דאוונען
מעריב מיט איין מנין, און וועלכער פרוכט איד זאגט זיך אפ פון זאגן? ר' וואלף
האט באלד אונזע וואַרשין די טייא און איז אראפ גיזאנגען, לאפידוס איז אפילו
גיווען ווייט דער פון, נאר ער האט אים גימוזט נאך טאנצן אום צו ווייזן דאס
אפֿוואהל ער איז אפֿגעגש וואס גיהערט מעהר צו דער זייער וועלט פון דעסט-
וועגן איז ער פרום אויך, דיא ווייבער האבן זיך שלאפן געלייגט יעדערע אין
איר ציכער, ר' וואלף איז באלד אונטן פֿעקאנט גיווארן מיטן גאנצן מנין ליידיג
זייער אדר זיי צו רופן מיט דעם אמת'ן נאמען, מעקלארעס' און יעדערער פון
זיין האבן צו גיזאנט ר' וואלפען אן צו ווייזן איין דרייא פיר פאדקאדאטשע
קנואטירען, אפֿ מאַרגן האט ווירקליך איינער איין פייוויל שווינדעלמאן אן געוויזן
ר' וואלפין איין קנואטיר, האבן זיך גיזעגנט מיט לאפידוס' און זיין פֿרויא,
וועלכע זייען באלד ארויס גיפארן, און זייען איפֿר גיזאנג אן זייעס וואוינונג,
ר' וואלף האט באלד איין געפֿירט זיין קנואטיר אויף דער אלטמאדישען ארט,
האט אן גיפלעפט איין צעטיל אין פֿענסטער וואס גייט ארויס צום גאס, דא לייט
מען געלט אפֿ פֿראצענט' און זיין גישעפט האט אן גיהויבן צו וואקסען פון מאג,
דען אין לייזער איז קיין מאנגעל גישטא, בעסט יעדער פאר בייא זייער האט גוט

דיא עמליכע ווערמער מיט דעם ארט אויף-ווינע גידאנקען פארצייכנט, און מען האט אים גיטראגן זאכן פון אלע זייטן: יעדען מענטשלישן זאל נאט היטן אריין צו פאלן צו די קאנטסטען אין דיא הענט, טראפן ווייס ציהען זיי אויס די בלוט פון יעדען אבר ביא די קונדען, און קיילן אפ גאר אן אפעסער, דר חלק איז ווייטער צונג און דיא אונערפארעמליכע פראצענטן ווינען ווייטער בלוט אינעל מיט וועלכע זייא צאפן דאס בלוט, און אסך בעסער וואלט זייא פאסן מען זאל זייא רופען „דיא מערדער אן וווערד“, דיא ראיעלע בעטרינער, און פרומע ננבים דען ווייטער האנדל איז פאר מיט רציחה, נזלה און ננבה. —

דער זון משה האט זיך צו דעם גישעפט גינמען, דען פון זיין קונדהייט אן האט אים דער פאטער גילערינט ער זאל זיין מעהר מקבל וויא איין נותן, אונטער דער צייט איז ער געוואוינט גיטוארין צו אלערלייא טרערין פון אלמנות פון יתומים און פון אלע נויטבעדערפמינע, ער איז שוין דער צו אזו געוואוינט געווארן, אז ביא דיא גרעסטע רירענדע קצענעס, פלענט ער בלייבן גאר גלייכגילטיג, אין צווייא יאר ארום אלס דער פאטער האט מיט די גרעסטע גידערמערקטיגקייט מערדערייא און דאך פרום זיין גישעפט געטריבען, האט ביא אים געליען ווינע איין בעקאמטע רייכע פאמיליע מארגוליס, וואס האבן גידארפט ארויס פארין פון דירשעבוטס אפ איין פארמאר מיט בריליאנטען אין טויענד זעבס הינדערט רובל, דער ביא האט ער נאך ביא אים גינמן איין שטר חובל מיט אונעקסעל, דער אלטער האט אין דיא זאכן גאר גיט געצווייפעלט, איבער הויפט פון דער פאמיליע, און האט זייא דיא סומע ארויס גינעבן, ער איז גאר צו פרידען גינען וואס זייא האבן זיך געלאזן דיא פראצענט פאראויס אפ ציהען, אין אפאר טעג ארום איז צוא אים ניקומען איין גרויסער מעקלער פון דיטענטווארען, וועלכן ער האט דעם פורמאר געווינען אום ער זאל אים שאצען זיין ווערדע, וויא גרויס אפער וואר זיין ווייטאג, אז ער האט פון אים ערפאדערען דאס דער פורמאר איז פון פראסטע שטייגער, און דאס ער איז פון אים בעטראגן געווארן, ער האט עס גיט גיקאנט גלייכגילטיג אראפ שלונגען, דאס איז פאר אים גינען איין פיל, וואס איז אים שטעקן געבליבן אין האל, ער האט באדל געקראגן איין אידאר און טאקע אין דעם זעלבין טאג גישטארבן, ער האט נור אוספייטעט אן זאגן משה'ן פארין טויט, דאס הייסט איידער די בשרת נשמה איז אים ארויס, ער זאל אפ זוכען דעם מארגוליס און זיך נאקס זיין אן זיין פאמיליע, און אויב זיין פאר פאלענער זון יצחק נעט זיך געפינען, זאל ער אים געבן איין טהייל אין דער ירושה.

משה וויא מיר קענען שוין אייגינער מאסן זיין האראקטער איז אויך ביא דעם פאטערס פלוצליכן טויט גלייכגילטיג געבליבן, ער האט נור גיקלערט וויא אזו געפינט מען די פאמיליע מארגוליס אום פון איר ראכע צוא געמען, און פון זיין פנים מיט די קשווענע מינעס וואס ער האט גימאכט אין שבעה, האט מען גיקאנט פאר שטיין אז ער איז ווייטער דאקטאר דעם שאצער פאר דעם

פאטערס מיט, אונד דאך איז ער אויף אים אונד מארגליעסען פארדריסליך, וואס דר
ערסטער האט שוין לאנג נישט פערזעצט אונד דער צווייטער האט שוין לאנג נישט
געשאצט, דען ווירקליך וואר ער שטארק אונטער דריקט ביים פאטערס לעבן
ער האט אים קיין טאל נישט גילאזט אויס געבן איין גראשין אויף איין דבר סצנה,
וועלכע משה האט געפונען פאר זייער נוצליך, אונד זיך איין פרומען נאמען צוא
שאפן, מיט וועלכע ער זאל קענען שפעטער זיין ראלע שפילען, דא אפר מיט
דעם פאטערס מיט האט זיך זיך פשוט סתיה גווען, ער איז שוין גווארן זעלבסט
הער אפר אלס וואס דר פאטער האט גילאזן אונד בייא דעם זעלבן גישעפט האט
ער אן גיהויבן נאר גאנצער ראלע צו שפילען, ער פלעגט גיין אלע טאג
דאווענען, האט זיך אפט אן גיהויבן אריין צו מישען אין קהלשע זאכן, שפעטער
האט מען אים שוין אן גיהויבן צו רופן אין קהל-שטיבל אויף אסיפות, אפגוואהל
ער האט קיין טאל קיין אייגענעם ווארט גיזאגט, דען ער פלעגט שטענדיג ריידען
אונד וואס זענער האט גיזאגט פלעגט ער זאגן פאר קערט, מען דער ציילט פון
אום איין גלייך ווארט, אלס ער איז ציטאל בייא אזוי אייגע אסיפה גיזעסען אונד
איינער פון די זיצענדע האט פאר געזיגט מען זאל צו ליב דעם גרויסען ווינטער
טיילן האלץ מיט קוילען ארעקע לייט אלע חדש צו איין פור, האט ר' משה
זיך אפ גירופן: גראד פאר קערט מען באהט זעהען אז די ארעמע לייט זאלן
טיילן די בעלי בתים אונד אלס דער זעלבער האט אים גיפרעגט וויא שיקט זיך
דאס צו זאגן? האט ער נאר נישט רויט ווערענדיג גענטפערט: אויב איר ווילט עס
זאל בלייבן אויף איינער רייד זאגט זע איר וויא איר זאגט — קיין צדקה האט
ער אין זיין לעבן קיינעם איין קאפינקע נישט געגעבן אונד איז דאך געשטאנן אין
איין טייליגען גערוך, אונד אין איין פאר יאר אירם, אלס ער האט די טאקסע אן
גענומען ווייל זיין הארץ וואס איז גוועזן איין מערדער הערץ, האט אויך צו דעם
גישעפט גימוזט, דען די טאקסע מיט דעם קאנטיקסט זיינען ביידע איין געהילעט
אין איין רויבער-מאגיל, אונד צאפען צו גלייך דאס בלוט פון די נויט פערדערפטיגע,
בפרט נאך די ביידע זאכן האבן דעם בעסטען פלאץ געפונען אין איין הארץ
פון איין גולן, אונד באלד נאך דעם האט מען אים דעריבער אויף גענומען אלס
גבאי אין דער קאצאבעשער שול. פאר זיינע קינדער האט ער אריין גענומען
איין סלמד אין שטוב, וואס זאל מיט זיין שרייבן אונד לערנען, וואס ער
האט דאס ביין פאטערס לעבן נישט גיקענט אויס פירען, דען דער אלטער
פלעגט אים שטענדיג זאגן: וואס טויג דיר איין פערענדער סענטש אין שטוב?
אין איין גישעפטס הויז, וואו עס קומען פאר אלערליי מסחרים באהט קיין
פרעמדער אויס קוקער נישט זיין, אונד וואס בארפסט ווארפן דיין געלט אין
בלאטע? וועט באשערט זיין אז זיינע קינדער זאלן זיין גילערניטע חלילה וועלן
זיין קענען פון זיך אליין, נעם זיך איין קשל פון זיך איר האב זיך אויך קיין
טאל נישט גילאזט לערנען, אונד פון דעם-וועגן בלויז אויף אלע אידעשע
קינדער גיזאגט געווארן: משה איז אפר גווען איין נאנדער מענטש, ער

האט געוואלט זיין זון זאל קענען נאך פֿעסער וויא איין רב, און זאל דאך קיין רב
 גיט זיין, אין איין נויט זאל ער נאר קענען פאר שרעקליכן איין רב'ס שטעלע,
 דעריבער האט ער גענומען איין מלמד אין שטוב, הנם עם פלעגט זיין מיט צרות
 איידער ער פלעגט געפאך יענעם בעצאלין דיא שרר למוד, פון דעסט ווענען
 האט ער זיך פֿרייט אים געהאלטן, ווייל דער נאמען פארברשטיין האט גיקלונגען,
 אז דער מלמד האט געפֿעטן געלד פלעגט ער אים שטענדיג זאגן, איר לערנט נאר
 על מנת לקבל פרס? זיין, דאס טאר מען נישט פֿרייט אונז איידען, און פֿרייט יעדער
 מאל האט ער זיך מיט אים צוא קריגט, און אזוי פלעגט ער אים אב ציהען פון
 טאג צו טאג ביז ער פלעגט אים אויס צאלן במעט גילדענס ווייס, מיט זיין ווייב
 האט ער אויך נישט געסער גילעבט וויא מיט דעם מלמד וויא נור זיא האט געפֿעטן
 געלט פֿרייט אים אין מארק צוא גיין, פלעגט זיא זיך מוזין מיט אים צוא קריגען,
 פֿרייט נאכט האט זיא אים געמוזט אב געפֿין רעכענונג, וואו זיא האט אהין גיטאן
 דאס געלט, וואס ער האט איר געגעבן, דעם רעכענונג פלעגט מאכין די מאכטער
 ריזיזל, און וואזל איז גיווען דיא אויערין וואס האבן נישט צוא געהערט וואס
 צווישען דיא אלטע פֿאר פֿאלג האט זיך גיטאן, אלס עם האט געפֿעלט צום
 השבון עטליכע קאפיטקעס און ביי אלעם דעם פלעגט זיא דאך מעלס זיין, אגב וואהל
 זיא איז גיווען אונטער ווארפֿין אונטער דעם שטריינגסטען קאנטראל, ווייל איר
 דער טהאט וואר זיא איינע גוטקעריגע פון דער נאטור און איז גיווען איינע
 מתן כסתר, דאס הייסט זיא פלעגט טיילן צדקת אין געטיים, און איר און וויא
 פלעגט איר זיין אז ער האט זיך ווען דער פון דערוואקסט.

צוא דיא אלע גאלדענע מעלות זיינע איז ער נאך גיווען איין גרויסער ליגנער
 אויך, אזוי ווערט פון אים דער ציילט אז ער האט נאך דארט גיוואוינט פון
 וואנען ער איז גיקומען, פלעגט ער דער ציילן אז ער האט אמאל געהאט איין
 פערד מיט איין וואגן, וואס דער פערדיל האט זיין גלייכן נישט געהאט, נון האט
 ער איין מאל גידארפט פארין איין שטרעקע פון אדרייא הונדערט וואקסט, איז
 ער אזוי גיך געפֿאהרן אז ער האט געהאלטן דעם בייץ, האט ער נאר געהערט
 וויא עם קלאפט אן די וואקסטן, מיג, מיג, מיג, און אין אפאר שעה איז ער
 געקומען אין דער שטאט וואו ער האט באדארפט, אנאנדער מאל האט ער דער-
 ציילט, אז ער האט אמאל געהאט אציגארין שפיץ פון איין שטיק פערדשטיין,
 וואס מען האט געמוזט פאר הייכערין אין דריטען ציטער, דאס הייסט ער
 פלעגט האלטן אין מויל, און אין דריטען ציטער פלעגט דער יונג ווינער מוזין
 צו לייגן פֿייער צום פאפֿיראס און אזוי האט ער עם גערייכערט, און אלס איינער
 האט אים געפֿעגט וואו דאס איז אהין גיקומען, האט ער באלד גענוספֿערט,
 אז ער האט עם אמאל אנוועק גישטעלט אויפֿן פענסטער, האט מען עם גענוכעט,
 דער כלל אום ווינע ליענס אום צו שרייבן, דארף מען האבן נאר איין געוונדערע
 ווערק, קורץ ער איז גיווען איין מענטש מיט איין העכסט פערדארפֿענס
 חאראקטער, און יענעם שלעכטן טאן איז פֿרייט אים גיווען איין קינדער שפיל, נאר

קומענדיג אין דער שטאט האט ער שוין דיא גרויסע ליגענס אונזעק ניווארפן, און
איז נור געבליבן ביא גישעפטס ליגענס, דאס הייסט יענעס אב נארען פון קאפ
פון דיא פיס איז ביא אים גיווען איין מיט געפארענער טאלאנט, און ביא דיא
אלע איבעריגע מעלות. וואס מיר האבן שוין פריער גירעכניגט, זיין גישעפט האט
אונטערדעסן געוואקסען נאך בעסער וויא אין דעם פאטערס האנד.

דיא קינדער זיינע זיינען גיווען איין געגענזאץ פון אים, וויא האבן זיך
איין געגעבן אין דיא מוסער סעחר אלס אין פאטער, זיינען ביידע גיוועזן זייער
נוטהערציגע געהארקנאכע, שטילע און ווירקליך נוצע קינדער, ירוחם האט זייער
נוט גילערניגט, און אלס ער האט גיועהען דאס פון דעם לערנען מיטען מלמד נעמט
ער צו קיין צוועק מיט קומען, האט ער זיך קאם איין גיבעטן ביא זיין פאטער
ער זאל אים שיקען אין איין באגליכער שול, ירוחם האט דער ביא גאר אנדערס
געשייגט, ער האט ווירקליך געוואלט ווערן א מענטש, און מיט געלעבטיגען זיין
קארנען שלעכטען פאטער, ער האט ברעה גיהאט צו ענדיגען דיא שולע און דאן
אהעבערן שטודיום צוא בעזוכען, נור מיט אקורצע צייט צוריק אלס ער איז
אויף איין האכצייט געוועזן איז ער בעקאנט גיווארן מיט דער פריילין אננא
פישעלעוויץ אין וועלכע ער האט זיך שטארק פערליבט, וויא ויא אויך אין אים
און זייער ליבע האט גיוואקסן פון טאג צו טאג אזוא וויא ביא איין מלוח דיא
פראצענט, ביז זיי האבן זיך גיטווארן, קינדער האט דער פון מיט געוואקסט
גאר זייער איין קאלעגע נתן קערן, וועלכין ער האט דער ציילט דיא גאנצע
געשיכטע, דער קערן איז אפילו גיווען פון זייער פייער עלטערין, ער אזיין האט
אבער גיהאט איין העכסט פערדארבעטעס האראקטער, און אלס ער האט זיך
מיט ירוחם'ן צו קריגט, און האט אף דיא הייכע מינוטן דעם פאטער געמראפען
האט ער אים פאלד דעם סוד ענדעקט, אפגוואהל ער האט ירוחם'ן געגעבען זיין
תקיעת כף אז ער נעמט עס קיינעם מיט אויס זאגן, דעריבער איז ער איצט אויף
אים אזוא אין פעס גיווען ביז ער איז פון שטוב אנטלאפן, ווכין מיטלען גענען
ירוחם'ס ליבע.

2.

דער אייגפאכסטער סענטש מיט נוסע זיסען,
קען דעם גרעכטען גליק ערבייגען.
מישט זיך אפער אשעלעכער אריין איז מיטען?
זא איז צוא זיינע אונגליקן גישטא קיין גלייכען.

אויף דער צווייטער גאס פון משה פארשטיינס וואוינונג, גראדע אויפגען
ווינקעל איז גישטאנען אשיין דרייא עטאזיגעס הויז, וועלכע האט גיהערט צו אהרן
פישעלעוויץ, די אויסערע פערצירונג דעם הויזעס מיט פערשידענע פיגורין, האפן
שוין געוועזן וויא פרעכטיג אינגעווייגט סוז זיין, און ווירקליך דער הויף וואר

גענוג ברייט און לאנג, רינגסאום אויף ביידע עטאזן זיינען גיוועזן פאלקאנס, אין
 דער טיפע איז גישטאנען איינע זייער שיינע אלטמאנקע, דורך אויס פערדעקט מיט
 גרייס אין מיטן איינע פאנטאנע, וואס דורך אקאנאפע וועלכער האט געהאלטן
 דעם לאנגען האלדז פון איין בושעל מיט איין אפענעם מויל האט גיוועזט וואסער.
 ארום זיינען גיווען גיפלאנצט זייער סימטריש יונגע בויסעלאך, וועלכע האבען
 גיט אב גיטראטין מיט זייער שאטין פון דער הערליכער פאנטאנע, פון ביידע
 זייטען זיינען גישטאנען צוויי גרויסע לאנטערן, וועלכע האבן דעם אבענדס
 אויף דעם הויף געלייכטעט, לינקס אין מויער איז גיוועזן אנדריסע גלעזערנע
 סיר מיט איין שיינע מארקמארטערפפע, וואס האבן ארויף גיפירט צוואר אהרן
 פישעלעוויץ, און די גאנצע איין ריכטונג וואר אויף דער פריצעשער ארט, דאס
 הויז האט איין מאל גיהערט צו איינעם רייכין פאלטישען פאמעשציג, אלס דער
 ר' אהרן האט נאך גיטראנן אויף זיך דעם נאמען סטאלער, ער אליין איז אפער
 קיין סטאלער גיווען נור דאך וואר ער דעריין איין גרויסער קענער, ווייל זיינע
 עלטערן האבן גיהאט איין מעבעל מאגאזין, און איז זייער געניט גיווען אין דער
 ארבעט נאך די עלטערנס טויט, אלס סען האט בייא זיין פאר חובות צווא גע-
 נומען די גאנצע געבליבענע מעביל, האט ער נאר ארעם אן גיהויפן צו טרייבען
 זיין גישעפט, אין אקורצע צייט ארום האט סען דארטין געבויט איין פאהן און ר'
 אהרן האט דורך רעקאמנדאציען אן גינוסען אלע סטאלארסקע ארבייט, דען
 ער האט גיהאט איין שיינעם צונג און פערדער און אין איין פערלויף פון אפאר
 יאר האט ער פאר דינט ארוביל אכט טויזענד, דאן איז ער שוין געווארען איין
 פאלגער פאדראציג און נאמעס זענען האט אויף אים ווירקליך גערוט, דען יעדע
 זאכע וואס ער האט גיטאן האט אים געגליקט און ביי זיינעם זעכס און צוואנציג-
 סטען יאהר האט ער שוין גיהאט איין קאפיטאל פון ארוביל צוואנציג טויזענד,
 ער האט זיך שוין דאן גילאזט ריידן שדוכים, און האט ווירקליך גיטאכט איינע
 זייער שיינע פארטייא אויס גאזיא, ער האט גינומען דרייסיג טויזנד רוביל גרן און
 איינע שיינע און קלונע פרויא, און האבן גילעבט זייער גליקליך, צווייא יאר נאך
 זיין חתונה האט ער גיקויפט זיין הויז, האט געשאנקען אפאר טויזענד רוביל אף
 איין בית מלון אורחים פאר ארעכע, ער האט פאר גרעסערט זיינע צדקות פון
 טאג צו טאג, און אין דאס הויז איז אריין דיא מול וברכה אים פאלען זיינען דעם
 ווארטעס, און מיט רעכט האט סען זיין הויז גיקאנט רופן אברהם אבינו'ס שמו,
 דען פון דארטן איז יעדער הונגעריגער ארויס נאט, יעדער נאקעטער אן גיטאן,
 און קיין נויט פערדערמיגער אהנע שטיצע, און וויא ער אזוא אויך זיין פרויא
 האבען נור געטראכט פיר וואהל דער ארבעטן.

אין דער זעלבער שטאט איז מיט אייניגע יאר צוריק גיווען איין גרויסער
 פאדראציג ר' זימל אייזענשטיין איינער פון ר' אהרונים נוסע פריינד, וואס האט
 זיינעם איין גרויסן פאדריאד גיט גיקאנט אויס פירען, ווייל ער האט עס גענומען
 איפער זיינע קרעפטן, סען האט דער ביי קאנפעסקירט זיין גאנצע פאר סעניו

און ער איז געבאדן געבליבן זייער אדעם, ער האט דעם גרויסען קלאפ גיט גע-
קאנט איבער מראגין, איז ער פאלד שרעקליך קראנק גיטוארין און אלס ער האט
גיטעהען דאס זיינע קרעפטן גייען צום ענדע, האט ער געשיקט רופין ר' אהרונען,
און האט אים גיבעטן ער זאל איינע פון זיינע קינדער צו זיך געסען, ער האט
גיהאט איין זון מיט איין טאכטער, נון האט ר' אהרן זיינע איין מיידעלע פון אגאר
זעכס צו זיך גענומען, און האט אים פאר שפראכין צו האלטן וויא איין איינען
קינד, און וועט פאר איר שטענדיג זארגן און איין איינגעלע פון אגאר צוועלף
האט מען אפ געשיקט צוא זאגאנדער גוטן פריינד אין סאדאם, וועלכער האט
אויך פאר שפראכין אים צוא לערנען.

דאס מיידעל חנה אדער וויא מען האט איר דארטן אין הויז גירופען אנגא-
איז צו זיי אריין מיטן רעכטן פוס, מען האט איר אויף דער העכסטען שטופע
געאדוהירט, גילערניט פאגאט שפילען, אנדערע וויסענשאפטען און זיא איז ביא
זיין געווארן אלס טאכטער גירעכניט, דער צו האט איר נאך די נאטור בעשאנקען
מיט איינע צו ציהענדע שוויגהייט איין זאגפטע שטימע און איין שיינעם וואקס
אירע שווארצע האר האבן בעדעקט דעם אלפאסטער וויסען שולטער, אין דיא
אויגן איז גילעגן פאל רייך, און קורץ עס האט איר קיין זאך גיט גיפלט וואס
אשיינעם מעדען דארף האבן, דער צו וואר זיא נאך זייער קלוג און בעשידין,
עס איז קיין חתונה גיטען קיין פארנעהמע גיטעלשאפט און קיין פאל וואו אנגא
זאל גיט זיין גילאדין דאן ערסט איז דער פאל גיטען אים פאלען גלעגן, דען
וויקליך האט זיא פארשיינט די שמוחות און אין איר געגענווארט האט יעדערער
געהאט איין בעשעפטגיגנ, דער צוא וועט שוין איבעריג זיין צו ערקלערין, דאס
עס האבן זיך צוא איר אסך געשרכניט, און דאס זיא האט געהאט גענוג בעגלי-
טער, עס האבן זיך ארום איר געדרייט יונגע לייט וויא פינען ארום איין פיג-
שטאק אדער וויא מעקלארעס ארום איין בערע, דאך איז יעדערער גיבלבין מיט
איין שאנדע נאז אפילו די רייכסטע יונגע לייט, ווייל וויא מיר האבן שוין גילענען
האט זיא ירוחמן גישווארין, און איר שוואר וואר ביא איר הייליג, ביא איר
זעכצטן יאר דאס הייסט אין דער צייט ווען ירוחמ'ס פאטער האט ערפאחרען פון
פון דויער געהימער ליבע, האט זיא שוין צוא איר שוויגהייט קיין גלייכען גיט
גיהאט, נור אין שפיגעל וועלכער האט איר גיזאנט דעם אמת אבער גאנץ זעלמין,
דען וויא זיין זיא איז גיטען, האט זיא דאך דעם שפיגעל געהאסט, עפען זא
וויא זיא האט פיינט געהאט דיא אלע שמוק-זאכען, דאס פלעגט זיא שטענדיג
רופען, "דיא פערדישעפער ציהרוג" איהר גאנצער שמוק איז בעשטאנען פון
איין קליינעם גלאטען פינגעריל, וועלכער האט נור געהאט איין פינען אויף
שריפט אלעס גיט פאראיפער איהר בעשעפטגיגנ איז שטענדיג גיטען אדער
פייס פאגא אדער אין לענען און דארבער איז זיא גיטען דיא אויג אין קאפ ביא
דער פאמילע פישעלעוויץ. ווייל קיין אייגענע קינדער האבען זיא גיט געהאט.

דיא אדער האט שוין געהאלטען אכט, אלס אין עס-צייטער איז געוועסען
דיא פאמיליע פישלעווויץ, ביא איינעם רונדען ווייס-געדעקטין טיש, ביא איינעם
קאכענדען סאמאניאר, און האבען גירעט וויא געוויינליך וועגן זייערע אינטערעסין,
וואס גיהעבן איבערהויפט צו זייער חאראקטער, ער ר' אהרן האט פארעכנט יעדעס
ווארט וואס ער האט פון זיין מויל ארויס גילאזין, און האט אלץ ערווארט דען
פעשדענען אנטווארט פון זייער פרויא, וועלכע וואר פערשעפטיגט מיט דעם טייל
אנגיסען, אננא איז געוועסען געגען וויא מיט אפוד און וואר דארין שטארק פאר-
טראכט, דורך דיא אפענע פארשטעקע פון דינען צייטער, האט מען געשפירט
אנא'ן ליכטען אבענד ווינטעלע, וואס האט אריין געווייטעט אין דעם צייטער,
אדאלבער מאנד האט געשיינט אויפן הימל, ארומגערינגעלט מיט שטערען,
דער ווינד האט געווינען אפאלד אנקאמענדען רעגען, און דער אבענד איבער
הויפט איז געוועזן אדאלב רויקער אפרייל — אבענד.

איך רעכין אז מען דארף צו נעמען נאך אפאר דינער אין מלון אורחים און
דארטין איינפיהרען מער ארדנונג וויא ביז איצט האט ר' אהרן גיזאנט צוא זיין
פרויה מאלווינא, וועלכע האט געשרונגען דעם מאנס גיזילטע ווערטער, ווייל
דיא ארעמע לייט פאקלאגין זיך אז עס איז נאר קיין ארדנונג נישטא.

איך פאר שטייט גיט צו וואס דו פרגעסט מיר, האט מאלווינע גענטפערט,
אז דו געפינסט עס פאר גייטיג דארף מען עס אנדאן טאן, דוא ווייסט דאך אז
איך בין קיין מאל נישט דאגעגין דינע ווארטען און מיט זיך קיין מאל גיט אין
דינע נישעפטין, און איך פון מיינע זייטע וועל מארגין גיין געמען אויף וועש,
און וועל דאס מאכן וויא עס געהער צו זיין, חלעפין מען דארף זעהען זיי זאלן
זיך דארטין האבן, אזו וויא אין דער היים, ווארום עס טרעפט אז עס געכטיגען
נאנט פיינע פאררעכטע מענטשין אויך, דוא ווייסט אהרן וואס איך וועל דיר
זאגן, אט דער וואס איז היינטיגע וואך געקאמען וויא הייסט ער? זוכמאן בערנוס
זעט אויס אנאנץ ארענטליכער מענטש צו זיין, מען דארף אים ווען עס איז ארום
פעטין צו אטיקאג, און אים פרגעגין ווער און פון וואנען ער איז, עפעס זאגט
מיר מיין הארץ אז ער האט געמוזט זיין אמאל אשיינער בעל-הבית.

אטט מאקי, האט זיך ר' אהרן אפגערופען, ער קומט מיר אויף פאר
פאקאנט, איך זעה אין אים עפעס איורר, שיק אים מאדע מארגען רופען, איך
וועל ביי אים אלץ אויס פרגעגין, און טאמער וועלן מיר אים טאקע מיט וואס
קענען העלפן, יא, יא. עס איז דא גענוג מענטשען אויף דער וועלט, וואס
ווערן געפאך נאר אונשולדיג פאר לארין, און עס איז נישטא ווער עס זאל זיין
אפילו העלפן אין זייער נויט; היא איז דוכט זיך דא גבירים אסך, קרימערין זיין
זיך נאר ווענען אונזלכע פארלארענע? ווען יעדערער פון זיין וואלט עט וואס
געגעבין, וואלט מען זיין דאך געקענט מיט עפעס אויפהאלטן, אזעלכע איז אסך
ערנער וויא דיא וואס קענען אהאנט אויס שטעלין, יענע זיינען שוין דער צוא
געוואהנט, און געפינען אלעס וואס זיין דארפען אין זייער גרעסטע נויט, דיא

אָבער געפאך, נאר וואס קומט ארויס פון די רייד, אדער עס העלפט נישט, אדער מען דארף נישט היידען, ער האט דער בייא אשטאקן מאך גיטאן מיט דער האנד, אזו וויא ער וואלט אונצופרידען גינען אויף דער גאנצער וועלט. — מיר וועלן אָבער אונזערע צדקות נישט אויפֿהערן, האט זיך מאלווינע אָנגערופן, לאמיר נישט קוקען אויף דיא היגע מענטשן, וואס זייערע הערצער איז פון אַינע, הלואי ווייטער, מעהר וואס מיר העלפֿן מענטשען, מעהר העלפט אונז גאט, מיר זיינען שוין דער צו גיבאָהרען.

ווייכט וואס נאך מאלווינע איך וועל דיר זאגן, געס שוין פאר איין גאנג פאר דיא תלמוד-תורה קינדער אויף העמללאך אונ שיק זייא דאס מאקי פאלד אָפּ, ער האט פאלד אַקוק געטאן אויף אנגען, וואס האכטו זיך אנגע אזווא פערטראכט אין בוך? האט ער איר געפרעגט, דוא מוזט דארט זוכען אַהתן? אננא האט אויף אים איין אונצופרידענען קוק גיטאן, איז אַביסעל רויט גיווארן, וואס עס האט איר מערקווירדיג געפאסט, אונ האט דאבייא איין אונפֿעקערקענדע זיפֿן געטאן, אין דעם זעלבען אויגענבליק האבן זייא דער הערט אַקלונג פון אַלעקסיל, אלע דרייא האבן דיא אויגען אויסגעשטעלט אויף דר מיר אונ האבן מיט אונגעדרוד ערוארטעט דען גאכט, — וויא ערשטארין זיינען זיי אָפּר גיווארן אלס אן שטאט אייגעס אַמיזאנטען אָבענד בעזוכער איז וויא אַמטונגער אַרין געלאפֿן משה, די האר זיינען בייא אים גינען אין גרעסטען אונאָדדענונג, דיא אויגען זיינען אים געווארן ארויס געשטארצעט, וויא אשויס האט אים נישטלאנג פון מויל, ער האט זאגאר קיין גומען אַנוענד נישט גיזאגט אונ האט פאלד אן געהויבען: איך וועל זיך אן איך נאכס זיין, מיינט נישט אז דאס וועט איך גלאט אַנועק, איר זאלט וויסען אז איך בין אנוקס ונוטר כנחש, איהר האט נישט אן גיהויבן מיט אַהינגעלע, וויא איך בין אַאיד אז איהר וועט מיך גידיינקען עס מאג מיר אפילו קאסטען צווייא טויענד רוביל, איך זאג איך לאזט איך אָפּ דער פון, על אמונתי איהר וועט מיך געדיינקען, אלע דרייא האבן זיך שטארק דער שראקן, דען אַנפֿאנגס האבן זייא געמיינט דאס משה איז פון זינען געריקט, אויסער חנה האט זיך עפעס געשפּירט, איהר הארץ וועלכע האט שטארק געקלאפט, האט איהר גיזאגט אז דא מוז עפעס זיין, זיא איז גיווארן פֿלייך וויא דיא וואנט, אונ האט עפעס געוואלט היידען, נאר די ליפֿען זיינען איר פאר שלאסן געווארן אונ דיא צונגע האט איהר אויפֿגעהקט דינען, זיא איז געשטאנען וויא אייגע שטאטע גאנג אונ גאר אונגעווענליך, נאר איר הארץ האט זיך מינוטען ווייזע אויפֿגעהויבן אונ אַראפֿגעלאזן, וועהרענד אהרן אונד זיינע פֿרויא מאלווינע ווארן שטארק בעשעפֿטיגט מיט דעם אַיין-שטילען דעם משה'ן.

בערהויגט איך, האבן זייא ביידע גיזאגט אין איין שטימקע. ערצעלט אונז די אורזאכע פון אייער קומען אַהער, אונ וואס איהר וויט אזוי צו טראגן? האט ר' אהרן געזאגט. —

נעצט זיך, מרינקט א גלאז מייא, האט זיך מאלווינע אפגערופען זיך נעצער.
וועלכע איז דיא גאנצע צייט גישטאנן, דאס מוז אונדא זיין עפעס א העמטצע
פון צינגער. דען אין דערין פעהלסט דאך נישט בייא אינגערע אידעשע קינדער,
נישט אויס גערעט זאל דאס זיין, בייא אידען וויא מיר קענען אז עס איז נישט
וואס צו טאן, ווערט דאך נאר גירעט ווענען יענעם, נאר נישט פון אונז וועט
איהר דאס גרווארטען, דאס איז זיכער צינגער.

משה וואס האט דיא גאנצע צייט געשאפעט וויא א גאנז האט זיך אנדער
גענעצט, ער האט ארויס גנומען זיין פאמציילקע פון קעסענע, האט דאמיט
אפ געווישט דעם שווייס וואס האט אים גערונען אויף זיינע פאקען, אונ האט
שוין מיט א קוים הייזערליכע שטימע ווידער גירעט, צינגער! וואנט איהר?
וועסעם דען צינגער אז נישט אייערע, קלאמערסט מאכט איהר זיך נאר נישט
וויסענדיק, נישט איר האט מיין בהורל ירוחם! דעם קאפ פאר דרייט מיט אייער
מויד? ממה נפשך האט איהר עפעס גוואלט טאן, לעב איך דאך נאך, איר האט
דאך מיר אויף גיקענט פרענען, איך האב שאן גאר אויף דעם קיין דיעה נישט?
צו אז איהר האט נישט וואו איהן צו טאן, דארף מיין קינד זיין דיא פפרה?
זיין, דאס וועלען נאך מיינע שונאים נישט זוכה זיין, קען קומען דער הימעל צוא
דער ערד? אזוי קען אזא שידוך נישט זיין, ויא זאל זיין אייערע אנגייענע וואלט
נאך אפער גיקענט זיין. אבער נישט אז היינט איז ויא בייא אייך אונ מארגן
וואו ויא וועט אליין וועלין, איך זאג אייך איך וועל זיך מיט אייך אפ רעכענען
ער דור העשירי.

אנאן, בייא דעם ווארט, אנגייענע! האט זיך אנגייהופען פערשידענע
פארבען צו בייטען אין געזוכט, אונ אירע אויגען האט שטארק געשווינדעלט,
דער בוך איז איר ארויס גיפאלן פון דיא הענט, ויא האט זיך אראפ גילאזן אין
דעם לעהנשטול, וואס איז געבען איר גישטאנן אונ איז אין אונמאכט גיפאלן,
ר' אהרן אונ דיא פרייא האבן זיך גענומען איר צו דער מינסערין, די דינערשאפט
זיינען פון קיך צו זאמען גילאפין אויף מאלווינעש הייסען וויא א מוטערליכן
געשרייא, אונ אין אזא פאזע האט מען איהר אריין גיטראזן ביינאהע אהנע
קרעפטען אין איהר שלאף צימער, חנה האט ביי דעם אויגענפליק משה'ס ענט-
דעקונג נישט געוואוסט דאס ויא איז נישט וייערע א געבארענע טאכטער, ויא האט
נישט אנדערס גימיינט אז דאס זיינען איהרע עלטערין, אונ ויא האט זייא אויף
פאטער אונ מוטער גירופן, אונ ווירקליך לויט זייער פעטערליכן בענעהמען
אונד איר גרציזען וואלט קיינער דארין געצווייפעלט, דען אנדערס וויא טאכטער
האט ויא פאן ויא דיא גאנצע צייט נישט גיהערט, דעריבער האט עס שטארק
איהר הערן צו געדריקט ביי חלשות.

ר' אהרן האט געפרייט מיט קלונע אונגענדונגען אפמאלטען ר' משה'ן,
נאר קיין זאך האט נישט גיהאלפן, ער האט געשריען, געליארעמט אונ האט
ענדליך אשטארקין קלאפ גיטאן מיט דער טיר, אונ אוועק גייענדיק האט ער

נאר גיזאנט. איך וועל זיך שויד זעהן מיט אייך ביים קירנער אויפן פלעקעל דער
 לעצטער גראפער אויס דרוק, וואס איז דא גיזאנטען אין דער שטאט פון איך
 אויפער צום אנדערין וויא איינע גאלדענע מינצע, האט ר' אהרן'ען וויא איין
 עלעקטרישער פונק דורך זינעצט די גיזאנקען, און האט זיך זעלבסט קיין רעכענונג
 גיט גינקענט אפ געפין, וואוהין זינע ווערטער ציללען, בייא א מינוטען צעהען
 איז ער גישטאנען פאר טראכט און האט אלץ ניקלערט וואס קען ער מיר טאן,
 ער האט גילאזט אין אייניגע מאמענטן אריבער לויפן זינע אלע גישעפטן איבער
 זינע גיזאנקען, ער האט ארויס גערופן אלע זינע געהיימניסע, און האט זייא
 קאנטראלירט, אפ וועלכע עס איז, איז גיט ענטדעקט ווארדען ר' משה'ס געפער-
 ר'ען אויפער, הגם ער האט קיין וויכטיגע גיט ניהאט, נאר אזא שווא שטראקעט
 דעם אנדערין געמט טען פאר די סודות, און מען זעט אויב אלע זינען זיכער
 טרייא, אלס ער האט אלעס געפונען אין גרעסטן ארדנונג, האט ער בייא זיך
 גיטראכט: גיין, ער קען מיר גאר גיט טאן, ער קען מיר נאר גיט לאזען קויפען
 א פסוק פון אתה הראית, אויב איך וועל שמוחת תורה אייה באווען בייא דא
 קצבים, און אויב איך וועל דער צו חשק האבין, נאר אלעגפאלס דארף מען זיך
 דעריין איבער צייגען און זעהן צו מאכין אויס, אויב עס איז וויקליך אזוי, דען
 וואס טויג מיר האבין צו טאן מיט אזא גראפען יונג, און נאך מיט א גפאי, וואס
 האט איין שטיקל בעטרעף בייא דא רייבער פאנדע אדער קצבים, און דאך וויל
 איך מיין חנה'לען קיין ערבערנים גיט מאכין און פאר נאכען, גיין, מען דארף
 זיך פאר לאזן אויף גאט, וועט דאס פאשערט זיין מוז דאך ווערען, ווען גיט:
 וועלן מיר קריגען פאר איהר אזא סחורה, ער איז אנאר, ער זאל זיך וועלען
 פארקעכענען, וואלט ער פאר שטאנען אז ער איז א גאר, און וויא איך בין א היינט-
 וועלטיגער איז עס דאך פאר עס א יחוס, ער קען מיר גאר גיט טאן, מינע
 גישעפטן זינען דאך גיט קיין פאר שטעלטע, וויא זאגט מען: אז מען עסט קיין
 קנאפיל גיט... נאר לאסיר גיין זעהן וואס איז דארטן מיט חנה'לען, אונ-
 שולדיגעס קינד! ווער עס וויל בעלידיגט זיך געפאך, דא האסט גישט קיין
 וואהרען פארשטעהער, ווער עס וויל בענוצט זינע טרערין, ווער עס וויל פאר
 גיטט זיך געפאך זיין פלוט, דער גאט אפער וואס איז א פאטער פון יתומים וועט
 זיך פאר דיר אנגעמען, ער וועט קריגין זיין קריג, און איך וועל אויך פאר
 זינע טרערין גיט שווייגן אויב דא וועסט עס אונשולדיג פארלירען, איך האב
 זיין פאטער געשווארן דא זאלסט מיר אלס טאכטער גירעכניגט זיין, איך מוז
 דאהער מיין שבועה הייליג האלטן און גאט וועט מיר בעלזיגען לויט מינע
 מהאטען, ער איז צו גיזאנען צום מיר, האט איר פאר שלאסען און איז מיט
 טרערין אין די אויגן אריין גיזאנען אין אנגאס צימער, ווא חנה איז געלעגען
 אויף איר בעט, דעם גארקעט אויף געבונדן, איהר פנים נאס פון דא וואסער
 וואס מען האט זיא געשפריצט, אויף די פאקין, וואס בין יעמאט איז גילענען
 איינע שיינע ראזע פארבע, איז גיטעזין צו זעהן אנעלקייט, דא מאלן רויטע

לפפּען זײַנען געוועזן בעצײַגען מיט אַ פּלאַע הויט, דיא אויגען צוא געמאַכט,
 באַנץ אָפּט האט זיא גינגען אַ שלאָקערן. אונד באלד נאך דעם האט זיא זיך
 בענאסין מיט טרערין. אזוא ווײַא אַשטאַרקער רעגען נאך אַ דונער. ביי יעדעם
 מאל האט זיא מאלוויגען וועלכע איז לעבין איהר גיזעסין אונ געוויינט. אַ חאַפּ
 גיטאן פארען האנד אונ קוים וואס מען האט גיהערט, האט זיא גיזאנט דורך
 אירע פאר שלאסענע ציין „מוטער“ אונ דאבייא האט איר אַשוידער אַנגיפאנגען.
 אהרן האט באלד אַנגעזאגט: מען זאל איר גוט אייגדעקן אונ לאזין רוהיג ליגען.
 אונ פריידע דיא דינסט מעדעקען זאל בייא איר אין צימער געכטיגין.
 אין דר וועלכע שטונדע האט זיך ירוחם פון זיין שטארקן שלאף אויפגעוואכט.
 ער האט גאר גיט גיגענט פאר שטיין. ווער איהם האט דעם קאפף פערבונדיג.
 האט ארויס גיחאפּט זיין זייגערייל. אַה שוין האלב צעהן. שוין גוט שפעט. האט
 ער צו זיך אליין גיזאנט. נא. איצט איז גראדע דיא צייט. איך זאל עפעס אַנ-
 זייגען צוא טאן פאר זיך אונ פאר וואהל מיינער מיינערע חנה'לע. ער האט
 גענומען אמינט אונ פערדער מיט פאפיר. אונ האט צווייא בריף אויפגעשריבען.
 האט עס פאר זיגעלט אונ האט אריין גערופען די שוועסטער רייזעלע. מיין
 מיינערע שוועסטער. ער איז אויף איר ארויף גיפאלין. האט איהר אַנגיזעהען
 צו קוסען. רייזעלע. דוא ווילסט ביין ברודער זאל אַמאל זיין אַ לייט? דוא
 ווייסט דאך מיינע טרייע שוועסטער. ווײַא איך ווער אויטערדריקט בייא אונזער
 פאטער. ווײַא ער לאזט מיך גיט לערנען ביין וויסענשאפטען. וואס יעצט פאר-
 דערט. נון האב איך באשלאסין. נאך היינט בייא נאכט אנועק צוא פאנען פון
 דער היים. גאר אַן מאטענס וויסען. איך האב שטארק חשק צום לערנען. דארום
 וויל איך אַ העהרע שטודיום באזוכן. איך האף אז דוא וועסט זיך אַ מאל
 פרייען מיט ביין ברודער. אונ דורך מיר וועסטו אַשענערען שידוך אויך
 בעהויפטין. גאר צווייא זאכין וויל איך דיך בעטין. ערשטענס. באשווער איך
 דיך בייא אַללעם הייליגען אז קיינער זאל פון דיר גישט וויסען אז דוא ווייסט
 דער פון. אונ צווייטענס. זאלסטו אריין גיין צו הערן פישעלעוויץ אונ אַט דעם
 בריף איבער געבין זיין טאכטער חנה'ן. דוא זאלסט זאגן אַ תירוץ אז איך האב
 גיבעטין דעם לאטיינישען גראמאטיק. אונ דער ווייל וועסטו איהר דאס קענען
 אַב געבין אייגענהאנד, גאר איך בעט. דיר רייזעלע ווײַא גאט איז דיר ליעב עס
 זאל זיין בסוד סודות. דער פאר וועל איך דיר שיקן מתנות פון וואנען איך
 וועל נאר זיין. נוא זייא געזונד מיינע מיינערע שוועסטער אונ דו זאלסט מיר אַפּט
 שרייבן. זיי האבין זיך ביינע שטארק צוא קוסט. אונ האבין דער בייא גענוג
 טרערין פערלארין. רייזל מיט אַ זייער געדריקטעם הערן. וואס האט ביין ווארט
 גישט גיקאנט ארויס געבין. אונ מיט טרערין אין דיא אויגן האט זיא דעם בריף
 באהאלטין אונ איז אריין גיזאנגין צו דער מוטער. ירוחם האט צו זאמען גינעמן
 זינע ביקער. זינע קליידער. אפיסיל וועש וואס איז אין דעם צימער גילעגן
 אין קאמאר. האט עס אַלץ פאר פאקט אין אַ קליין צימענדאנציל. אונ מיט פאל

שרעקן איז ער ארויס גינגען פון מיר, און האט גינגען אפראסען בריצקע, און גלייך אויפן וואקזאל אונזע, דיא נאכט וואר דונקעל, עס האט געשפריצט אקליין רעגעלע, און ער האט באפייא קיין הינדערניס גיט גיחאט, ער האט באלד א פילעט גינגען, און מיט זייע אייניגע און צוואנציג רופעל וואס ער האט פון זיין שפארמאסע ארויס גינגען, איז ער גליקליך אבער מיט גרויסע שווינדקייטען אנגינקען אין פעטערסבורג, וויא בעטריבט זיין הערץ וואר אין די אייניגע טאגען פון זייער ריזע איבער חנה'ן, און וויא שלעכט איז אים געוועזען צום מוטא, איבער זיין געצייגען פענענענדיג איז איבעריג צוא בעשרייבען, דען יעדער קען עס לייכט פאר שטיין, און יעדעס פעקליכטעס הערץ בארף איין צונגהייל געסען אין זייע לידען.

3.

בעסער טרונקען ברויט צוא עסין אימער,
אין איין הויז וואס רוהע איזט,
איידער מיט בראטען פאללע צימער,
וואס זינגען נאר מיט קריג פאר מישט —

פארקום לפידות איז ווירקליך וויא ער האט משה'ס פאטער צוא געזאגט צוא ריג פון מאסקווא געקומען, נאר ער האט שוין ביים לעבען דעם אלטען גיט געטראפן, ער איז גלייך מיט זיין פרוי צוא געפארן צוא משה'ס וואהנונג, וועלכער האט איהם פיי אנגענומען, ער איז בייא אים גינענען א פאר וואכן, ער האט איהם פארגעלייגט אשוותק צוא זייע גישעפטין צוא זיין, משה האט עס אבער גיט אנגענומען, נון האט זיך דיוער לפידות אלזין געמאכט אנשעפט. וואס קיינער האט דער פון גישט געוואוסט, אנדערע האבן אויף איהם געזאגט אז ער האנדעלט באגן ראעל, און אנדערע האבען געזאגט נראדע פאר קעהרט, אז ער איז איינער פון דיא דונקעלע פערזאנען, דאס הייסט פון דיא וואס האבן זיך מורא בייא טאג אין גאס צוא ווייזען, דען ווירקליך האט אים זעלטען ווער גינענען אס טאגע, אויסער זייע פעזוכער, וואס יעדער איינציגער האט זייא געהאלטען פאר פערטהאפטעט, באגן אפט פלעגט מען דארט הערן קריג מיט זידלעבייא אויף דער מאסקעווער ארט, וואס פלעגן אפט דער גיין ביז אנשילעג, אונטער דיא זעלבע איז אויך אונזער ר' משה גינענען, דער לפידות פלעגט אפט אונזעק פאררען, באלד צוא ריק קומען, און דאך האט קיינער גיט געוואוסט וואו היין און וועגן וואס, איג בייא אלעס דעם האט ער זיין הויז געפירט וויא אשיינער בעד הבית, פלעגט אפט אריין שיקען א צוואנציג פונט ליכט, אפאר פונט בוימיל אויף דעם גר תמיד פון דער קצבישער שול, גימס נוראים פלעגט ער שוין בעצאלן פאר איין עקיה, און האט דער פאר שטארק אויס גענומען, דאס ווייסען מיר דאך שוין, אז אשענטשען וואס גייט גוט, נעמען אים אהאלב שטאט ארויף אויף דיא ציין, און וואס בייכער

ער איז קעגן דעם שוואַרצן, אונזערע לפידות'ן האט דיאָן ביי'דע זאכען גיט
 גיפּעלט, מען האט וועגען אים שטארק גירעט, דאך און אַזעלעך, אונזער
 אלע איבערנישט איין גייער זייער איז אויך גייערען נאָך קערן, וועלכער האט
 דער פרוי זייער גילערנישט שרייבן, קערנען האט לפידות ערקענט פאר איין
 בראווען מענטשען, אונז אויף איהם האט ער זיך אלעס פאר טרויט, ער
 פלעגט אים שרייבען זייער בריוו לייגענען דעפּעשע, אונז ער האט זיך ביי אים
 גערעכענט פאר אפּן-בית. אין דאס געלפּע הויז איז איצט אין דער גרעסטער
 קרימישער לאגע אריין געגאנגען ר' משה דער ציילען זיין פערלעטענהייט אונז
 פּרענען צו גלייך איין עצה, וואס מען טוט דער צווא, אדער בעסער געזאגט
 זוכען איין מיטל וואו זיך און פישעלעוויצען נאָכס צווא זיין, ער האט שוין
 געפונען בעסט זיך שלאפען לייגענדיק ראפידות'ן, ער איז אריין געגאנגען אין
 זיין שלאף צימער דירעקט אונז זאגט: וואס זאגסטו ברודער צווא אזויא איין
 עסק? בייא פראסטע מענטשען איז "דוא" אונז "ברודער" איז אַנגענומען פאר
 איין זייער גייערע מינצע, זיין פאר געסען גאר אז פון דעם ברודער ווערט
 פאלד אַשוועסטער קינד אונז מיט איין מאל דער גרעסטער שווא, דאך
 אהנע רעכענענדיג האלטען זיין זיך און אים וויא חסידים און אנושען אידען,
 ער דער בייט'ן ימח שמו האט מיך אין גאנצן אפגעקוילעט אז ער האט גיט
 וואו צווא בעגראפען זיין שפּלה דארף ער זיך צעשען צווא מיין זון, וויא גיפּעלט
 דיר אזא נאך? אהלק האט ער אין אים אריין געלייגט, מען מוז איהם זעהען
 צווא בעגראפען דעם פארשיווען סטאלער, מען דארף אים מאכען ער זאל אונז
 געדיינקען, דער לפידות וועלכען משה'ס אריין קוקען האט גאנץ ווייניג
 אינטערעסירט, האט נור גיפּרענט מיט אלעבערליכע שטייטמע: ווער וואס וועמען?
 אונז האט זיך צווא גלייך אויס געטאן שלאפן צווא גיין, וועמען האט משה
 ווייטער געזאגט, דוא קענסט גאר גיט דעם אפיקורס פישעלעוויצען? ער
 האט דאך ביי מיט זיין מויד אונגליקליך געמאכט, מען דארף אים גיט אריין
 געסען אין דיא הענט, אט איצט איז צייט מען זאל זיך און אים נאָכס זיין,
 וואס זאגסטו צווא דעם אז ער וויל מיך האבן פאר איין מחותן? נוא, וויל
 ער מיך זאל ער דיר אויף וועלן... דוא וועסט דער פון אפּלעקן אונט בייגנדיג—
 א האט זיך לפידות אפגערופען, אט דעם בייכען פישעלעוויצען מיינסטו,
 דאס איז דאך טאקע אין דער אמת'ן אנאנץ פּעטער העכט עהע! אויף אים
 האב איך שוין לאנג געווארפען איין אויג יא דוא בייט גירעכט, איהם אין
 דיא הענט דארף מען טאקע געמען, אפּער דוא אפּחותן מענסטו זיין מיט
 אים, דוא מיט זיין מויל קענסט דאך בייא אים האפען אַוואַנזע פויטיקע, דער
 בייא איז ער צווא געגאנגען צווא אַלעווערנעם געלמערל, האט ארויס גענומען
 אַשיין גראפּעציקעל, האט אַנגעגאסען אריקטיגען רבי'עית, אונז מיט איין קעגן
 האט ער עס אריין געגאסען אין זיין צווא שפּרייטעטען מויד, ער האט און
 געגאסען דעם אנדערען מאל אונז האט עס משה'ן דערלאנגט, נא משה טרינק,

מיר זאלן ווהר זיין צוא טרינקען אויף זיין חתונה. האט ער צוא אים געזאגט וואס פאר איין עצה אבער געפינט מען דערביי, איך וואלט דיר עטוואס זאגן דא זאלסט צוא אים ארויף שיקען אין אפרעמדנס גאמען ליען איין גמ"ח אויף משכנות איה וועל דיר שוין געבען דער צוא אפגענטשען, אונ דא זאלסט אויף מארגן דערלאנגען אזאנאלענע אין פאליציע אז דיא זאכען זינען בייא דיר גינאנוועט. דיא קאפיט זאלסטו מיר אפגעבן אונ איך ווייס שאן וואס דער מיט צוא טאחן. דער כלל איך וועל זעהען אים צוא מאכען אויס גביר. עס איז נאר שווער איידער ער וועט אין וואס אריין פאלן איז ער שאן אבער אריין געפאלען וועט אים שאן דער שלמועל ציהען. אויך האב איך שלוחים אויף אפגענטשען זיך אן צוא זעצן.

יא האט ניד משה אפגערופן אויס טרינקענדיג זיין גלאז בראנדין, אבער אז איך וועל דאס טאן וועט ער דאך פארשטיין אז איך האב דאס גימאכט אונ ער וועט זיך היטען ווייטער. מיין עצה וואלט גיווען אז דא זאלסט דאס טאן אונ מאקע באלד אנהייבען. דען וואס טויג דער צייגעריין. וואס פאר אש-מכאף קומט אבער פאר אזא קליינגקייט.

דער פאר. אונ דער צוא נאך וואס אז מען וועט אים פאר שיקען לעזנאזאל איז ווייניג פאר דיר? האט לאפידוס גיגענטפערט. דער צוא וועט מען נאך בארפין אונטער פינקלען זיין הויז. הנם ויא איז פארזיכערט אין דאפילט וויפעל זיא באמערקט נאר מינע מענטשלין וועלין עדות זאגן אז זייא האבען אליין גיוועהען וויא ער האט פעטראלים גינאמין אויף דיא ווענט אונ דאן איז ער פארטיג דא פארשטייט משה וואס מיר קענען דער פון האבן?.

איך זאג דיר דעם אמת האט משה גיזאגט. דא האסט גיקענט זיין איין מיניסטער אין אקליינע מדינה צו לאמיר גיין אונ מארגן וועלין מיר אנהייבען דערין צוא טאן. גוט נאכט ברודער. בייא נאכט גיב נאך עפעס אשטיקער קלער וויא דאס בעסער צוא מאכן ער האט זיך אויף געהויבען אונ געוואלט אנוועק גיין. —

הער משה נאך וואס. האט לאפידוס אים אפגיהאלטן. קערין גיט דאך אשמונד דיין מיידל אונ ער גייט אריין נאנץ אפט צוא פישעלעוויצקען לאז זיך צוא צוא אים. ער זאל אלץ דער גיין וואס דארטין טוט זיך אונ זאל דיר דער ציילן. ער איז אנטווער יונג אונ קען אונז שצארק צוא גיין קומען. גוא גייא איך וועל מארגן זיין בייא דיר אזוי פון צעהען ביי צוועלף דעם זייער. זייא האבן זיך ביידע גיזעניגט. משה איז אנוועק גינאנגען אונ לאפידוס האט זיך שלאפן גילייגט. ער האט אבער גיט באלד איינגישלאפן. ער האט גימלערט פלאנען זייא אלץ אויסגיבעסערט אונ ענדליך דאך איינגעשלאפן.

בעפאר מיר וועלין דעם קאפיטיל געבן איין אנדער וועגדונג. וועלין מיר דעם לעזער אביסיל בעקענען מיט קערנען. וואס איז זייער נוציג צו אונזער געשיקטע. איך מוז אבער פאראויס בעמין אום ענטשולדיגונג. וואס איך מאך

דעם לעזער פאקאנט מיט אזא נידערשטעקטיגע פערזאן . נאר אַמאל אום צוא
וויסן גענויא דיא גישיקטע מוז מען זיך געקענען מיט אנעלכע מענטשין . וואס
פאסען זאגאר נישט פאר אונז . איבעריגענס מיר טוען דאך מיט אים קיין שויד
נישט . היינט קענען מיר אים אונז מארגן נישט . דער קערן וויא מיר האבן שוין
פריער געזיגט איז געוועזן פון גאנץ אַרדענעכע אָבער ערליכע עלטערען
ביו זיין צעהנטין יאהר האבן זיין אים גיטהאטן אין אַהער אונז ער האט
אפילו גישמאק גילערינט . נאר פון זיין קינדהייט אן האט ער זיך שטענדיג
גילערינט מסירות אויף די איבעריגע קינדער . פלעגט אָפנארין דיא עלטערין אונז
דעם קעבין אונז איז שרעקליך ווילד גוועזן . דיא מוטער פלעגט אים שטענדיג
רופן "דער ביינער פאנענענעס" וואהער בייא אונז אידן וואקסן ארויס דיא
פאר ווערטער ווייס יעדער פרומע אידענע . קורץ עס האט אים דאצו גיצויגען
צוא וואס ער איז אין דער גיוואונט גיווארן : שטענדיג פלעגט ער זיין אזויא
וויא משונע . אז ער האט קיין העצע נישט גימאכט . קיין מסירה נישט גיפונען
אויף וועמען . עפעס אָפנארין וועמען : אונז אזוי האט זיך בייא אים דיא גרסא
דינקתא (יוגענד-לעהרע) איינגעווארעלט אין זיינעם הערצען . אונז דיא אלע
מעלות האבן זיך איין געסט געמאכט אויף זיינע געדאנקען . דאס ווייסען
מיר דאך שוין אז עס איז נאר שווער דעם קלענסטן פארברעכן צוא מאכען .
דאן ציט שוין דאצו ביו עס ווערט אנעוואנהייט . זיינע עלטערין האבען אים
אָפניגעבן אין דער זעלבער שולע וואו ירוחם איז גיגאנגען אונז האבען ביידע
גלייך גיענדיגט . ער איז גיווארן איין איינגייער בייא דעם משה'ן . פארשטייט
זיך שוין זיינענדיג איין אינטימער פריינד מיט ירוחם'ן . וועלכער האט אים אלעס
פערמירט . שפעטער האט ער זיך שוין פערליבט אין משה'ס טאכטער נור
קיין געגענליכע האט ער בייא איהר נישט גיטראפן . ווייל ריזל אַדער רעזאליע
פארשטיין האט אים ערקענט פאר זייער אפאלשין מענשען . דאן איז ער
ווידער געקאנט גיווארן מיט פישעלעוויצעס פאמיליע . איבערהויפט איז אים
אננא גיפערן , דאס איז דאך שוין איין אלטער בלל , אז אונז געפעלט אלץ
וואס יעדער האט . ער האט דער בייא נאר אנדערש געמיינט . איינע פון דיא
ביידע פרייליכס זאל אים דאך אַנקאמען . ער האט שטענדיג געזוכט זיך גע-
פעליג צוא מאכן בייא דיא פישעלעוויצעס אונז האט דאריבער געהאט איין
גאנץ פרייען אונז אָפמען אַנטרעט . יעדעס מאל מיט איין אנדער אויסברייט .
דיא פישעלעוויצעס וועלכע זיינען געווען גאר אן איבער חכמות אונז אן
זימיגע מינונגען . נישט וויא היינט פירט זיך אז דיא ליפפען ביידען נישט וואס
דאס הערן אונז געדאנקען מיינען . האבען גאר נישט געפונען זיינע אָפמע
ווייזטען פאר אויפפאלענד אונז האבען אים גאנץ פריינדליך געהאנדעלט .
זאגאר דיא אננא וועלכע היינט אים אינעמליך שטארק גיהאסט . עס טרעפט
בייא מענטשין איבערהויפט בייא רייכע אז אין זייער מירנעס קרוואק דרייט
זיך ארום עפעס אַשלינגעלע וואס זוכט נור וויא אין זיין דעם גיפט אַרין צוא

לִאֲזוּן . — דער זעלבע קערן וועלכען אננעם בליקען האבען שטענדיג קאלט
 געטראפען איז גינען שרעקליך אויפגעבראכט אויף איהר און דיא פאמיליע ,
 דען פעהיטע גאט יעמאנדען צוא ליעפען און ניקט געליבט צוא זיין , אזא
 מענטש קען ווירקליך אויס גייד , דעם אנגינדערס אויפ'ס פייער בריינגען ,
 איבערהויפט נאך בייא איינגען מענטשען , וועלכען דיא פונקען פון דער נקמה
 ענטזינדעט זיך זייער לייכט און מאמענטאל , איינגער מענטש וואס האט
 נאך גיט דעם געלטערין איבערלייג און פאלעם פערשטאנד , קען ווירקליך מיט
 איין ווארט אסענטשען אונגליקליך מאכען , עס מעג אפילו דער בייא ליידען
 מעהרערע , דען ער טוהט עס אהנע רעכענונג , ער וויל גאר גיט וויסען דעם
 סוף דער פון , אט עפעס אזא ישיקעל צופאל האט איצט געזוכט קערן ,
 וויא זיך נוקם צוא זיין אן דיא גוטע און פרומע אננען , אז איינער זאל קומען
 איהם זאגן דאס אננען האט איין אונגליק געטראפען וואלט ער זיינע קינפטיגע
 הארענע אפגעגעבען , ער וואלט אהנע צווייפעל יענעם געשאנקען זיינע און
 זיין טאטענס חלק לעולם הבא , צום אונגליק אבער איז קיינער גיט געקומען ,
 און ער האט וויא אונארעם אליין געגראפען פילייכט וועט ער עטוואס קענען
 געפינען אויף איהר , ער וואלט זיך זיכער געלאזט ארויס נעמען ביידע איינע ,
 מען זאל צו גלייך אננען ארויס נעמען איינע , דיא ערסטע זאך האט ער
 פראבירט משה'ן דער ציילען פון דער געהייסער ליעבע און דאן האט
 ער מיט דיא גרעסטע אונגעדולט געווארפט אז פון דיא זעלבע פאר
 שאלטענע קערנער זאל עטוואס ארויס וואקסען , ער האט דעם באגען טאג
 און דיא נאכט גיט גערוהט , ער האט מיט דיא גרעסטע שווייגיקייטען געווארט
 עס זאל טאג ווערן , און ער זאהל לויפען צוא משה'ן דערין וואס הערט זיך
 דארטען , יעדער שעה איז איהם געווען איאהר לאנג , יעדע מינוט האט איהם
 געשיינט אז ירוחם קלאפט בייא איהם און וויל זיך מיט איהם שלאגען , יעדען
 אויגענבליק האט ער געווארט אנעם זינדלערייא און האט אליין איבער גע-
 רעכענט וואס ער וועט איהר ענטפערן , אפגואהל ער האט גיט געוואוסט פון
 משה'ס זיין בייא פישערעוויצען , דאך האפען איהם זיינע געראנקען געזאגט
 אז עפעס גלאט וועט דאס גיט אוועק , ער האט זיך געטרייסט זעהנדיג אין
 דער פינקטער וויא פישעלעוויץ שרייט אויף דער טאכטער , וויא משה טופעט
 מיט דיא פיס און שרייט דוא חצופה , דוא שארלאמאנקע , פון דיא פארשטעלונג
 זיינע אליין האט ער זיך פשוט מחיה געווען , ער האט זיך אייגענליך געפרייט ,
 האט זיך זעלבסט עטליכע מאל גערופען מאלאדעין , און ווען ער וואלט קענען,
 וואלט ער זיך אליין אקום געטאן ...

משה איז נאך שפעט אהיים געקומען , ער האט באלד געזוכט ירוחם'ס
 פעט , ליידער אבער ער האט איהר געפונען ליידג , מן הסתם האט ער בייא
 זיך געטראכט איז ער גענאנגען געכטיגען בייא א געקענטען , גאר ער מעג
 שוין טאן וואס ער וויל , אפי איה האב שוין געגען דעם אפלאן געמאכט האט

ער ווייטער געקלערט, אויסער דעם וואס ער נעמט מיין מחותן גיט זיין, וואס
 מיין כבוד נעמט בלייבען אויף איין אָרט, קען נאך זיין אז איך וועל איהם
 לעבעדיג ערשיידן נישט אַזוינעם פֿאַר אַרבעטן, דען וויא מיר ווייטען
 אנקומה וואס איז פֿערמישט מיט אַנעלם-אָנעלעסעס, שטייגט איבער אלע
 מאסען, איהר וואונדער האט דאמאלס קיין גרענצע נישט, און מען זוכט מיטלען
 איבער צווייא אונזאכען איהר צווא פֿערפֿאלקאמען, אזוי קלערענדיג האט ער
 זיך שלאפען געלייגט, און וויא צווישען אונז גערעמט איז ער געלעגען אין
 געהאקטע וואונדערן, די קישען האט זיך אים געדרייט צו קאפען ער האט אריין
 געגראפען דעם פֿנים און אלע וויילע איז איהם אריבער געלאפען איין אנדער
 געדאנקען, מאמער חלילה פֿירט לאפידוס גיט אויס, מאמער פֿאלט ער אריין
 און שלעפט מיך אויך צו, דאן איז דאך שוין אנגעק פֿון מיין כבוד פֿון דיא
 גדולה און פֿון מיינע גפאות, און בלייבען אַנאָר וויל קיינער גיט, דאס
 אלעס האט איהם גישט געלאזט אייגרוהען, דען דאס איז יעדען געקאנט,
 אז מען מוהט געפֿעס אפֿפֿאָרגעכין, פֿפֿרט אז מען דארף זיך פֿארלאזען אויף
 פֿרעמדע איז אַסאך גרענער וויא דער טהאט אלליין, עס שטעלין זיך פֿאר
 זייער גרויסנאמע זאכען, יעדער פֿינטעלע זעהט אויס וויא אַנאָנצער פֿארג,
 דער יא און גיין וואקלען זיך שטארק ארום וויא אויף איין געוויכט, דאך ציהט
 דאס רוב דער יא אריבער, אלע מינוט דער זעהט מען דא דעם פֿראקוראר
 דא דעם אַסמטראג און דא דיא געשווארענע מיט גלידער, דיא וואהרע
 ריכטער, און דאס רוב זעהט ער וויא זייא טראגען ארויס איין אפֿראוואד-
 טעלעס ווערדיקט דען נאך איז קיינער געבליבען בייא זיך אונגערעכט,
 זיבעצען מאל אין איין מינוט האט ער גאט געפֿעטען, ער זאל איהם דעריין
 העלפֿען. דען נאך איז קיין גנב, אפֿערטיקט און מערדער געגאנגען טאן זיין טהאט
 אן גאט, ער זאגט געט מעשה צווא נדרים, נדבות, אויף אלערלייא וואהל-
 טהאטען, נאר גאט זאל איהם העלפֿען, דאס רוב לאזט זיך אפֿילו אויס אז
 ער נארט גאט אפֿ, דאס זעלבע האט אויך דיא נאכט משה געטאן, ער האט
 צו געזאגט צו טיילען פֿאר אַרעמע לייט תרפֿט אלפים רענדלאך, ער האט
 זיך אַ גר געטאן חתינה צווא מאכען אַכצענהונדערט אַרעמע פֿלות און יעדערע
 צו געבען נבן מיט אויסשטייער, נאר ער זאל אויספֿירען זיין גקמה, און
 גאט זאל איהם באשערין מיט אנליק פֿון העלער הויט און אן מיהע, אזוי איז
 אָנגענאמען בייא אלע ליידיג-גייער און געלט-גאיען, אז זייא טראכטען נאר
 גאט זאל זייא אַראפֿ וואַרפען גליקען פֿון היסעל, און אזוי האט זיך דאס
 בייא אונז אירען פֿעראייגעט פֿון דעם מן אן. —

זייא לעבין אפֿ יאהרנלאנג מיט דער האפֿענונג און ווינטשען זיך גע-
 בייכערט צו ווערען, דען דיא האפֿענונג און דאס ווינטשען זיינען זייער פֿיליגע
 שטאפען, און דאך שאפען זייא יעדען זייער פֿיעל פֿערגעניגען, אין דיא
 זעלבע האפֿענונג און ווינטשען האט ער דיא נאכט פֿערבראכט, און וויא דער

זייער וואס איז אין עלמערעל אין דעם צימער געשטאנען האט געשלאגען זיבען, האט ער זיך גאנץ גוט אויסקענענעצט און איז שוין געווען אויף דיא פיס, ער האט פאלד אפ גענאסען גענעל-וואסער און האט געזאגט מיט גרויס פונגה דיא פרכות איבערהויפט אָפּער יצר און איז אַוועק אין שול דאכנען, דארטען האבען זיך אפילו אסד געוואונדערט איבער זיין פריהצייטיגען קומען וואס דאס איז געווען שלא בפעם בפעם, ווייל ער פלעגט שטענדיג קומען מיט אנדערהאלבען שעה שפעטער, בייא זיך האט ער אָבער געטראכט לאמיר לייען דעם ערסטען פונדאמענט פאר גאט פון מיינע גרויס און גרבות. דען אז מען וויל קלוימערשט גאט צוא פרידען שטעלען, אָדער בייא אים עפעס בעטען, הייבט מען אן דיא ערשטע זאך פון דאכנען, דען דאס קאכט דאך קיין געלט ניט, ער האט ארויס גענומען זיין טלית ותפילין פון אהירישען לעכערנעם זאך, פון וועלכען עס איז אויף ארויס געפאלען אצונאמענגעלייגטער בויגען פאסט-פאפיר, דאס איז געווען ירוחמים ברוך צום פאטער ער האט עס אַוועקגעלייגט אויפן שטענדיגער, האט אנגעטאן דעם טלית מיט אַגרויסע פאר תפילין און האט געפגענט אַהראבען דרך-החיים, און האט גענומען גאנץ שגעל לייענען דעם ברוך:

ליעבער פאטער!

איין גאט איז מין עדות אז מיר איז איצט זייער שווער דעם פריער צו שרייבען, נאר איך בין דערצו געצוואונגען, זאנסט וואלסטו מיר געהאלטען פארען גרעסטען פארברעכער, דיא מעשה איז דער פון אזוי דוא ווייסט דאך אז איך בין זייער אנגענאמען פארען לערנען, וואס איז ערנודער ביין האראקטער וויא איך האב ארויסגעזעהן אין דעם איצטיגען יאהר-הונדערט טויג ניט אַמענטש אן וויסענשאפט, ליידיג-גייער געפינען זיך גאנצע מעריאדען צוא וועלכע איך האב פון מיין קינדהייט אן ניט געוואלט געהען, איך האב שטענדיג לוסט געהאט צו זיין אנוצליכער מענטש אויף דער וועלט, איך האב שטענדיג פאר אַכט רייכטהום, וועלכע וואקסען ניט ארויס פון אייגענע ארבייט, און שוין בטה מאל מיט דיר גערעט דעריבער, נאר דוא האסט שטענדיג מיינע ווערטער אויס געלאכט, דוא האסט מיר גענעפען ביישפילען פון אזעלכע מענטשען פאר וועלכע איך האב קיין נאמען ניט, אָדער דאס אנדערש צו זאגען פון געפארענע טויגע גיכטען און האסט מיר אין גאנצען אפ געווענדעט, אין מיינעם הערצען האט אָבער געברענט א העלישער פייער וואס קיין זאך אויסער לעהרע וואלט עס ניט געלאשען, און איך האב געמוזט וזכען מיטלען וויא מין וואונטש אין ערפילונג צוא בריינגען, ענדליך האט זיך דער פייער פערבונדען מיט נאך אפגעניגדען פלאם, אין פלאם דער ליעבע, וואס איז נאך ווייטער פון דיר וויא דיא פילדונג, אפלאם וואס קיין זאך קען שוין ניט לעשען, מיינען דיא ערפילונג דער וואונטשען, אַט דיא צווייא פלאמען האבען מיר

פארראגט, איד ווייס נאך אללין גישט וואהין, דינע ווערמער וואס האבען
 מיר געטריבען האבען מיר נאך מעהר ריינע-לוקסט צו געגעבען, און איד האב
 געמוזט אן ביין פאטערליכען אפשייד פון דער היים אנמלייפען, ענטשולדיג
 מיר פאטער וואס איד האב עס געמאכט, ביין, גישט איד האב עס געמאכט,
 נור דיא לוקסט צום לערנען און דיא הייליגקייט פון מיין שבעה וואס בארויף
 בעשטעהט דיא נאנצע וועלט, איד פארלאנג פון דיר אז ביין זענען זאל מיר
 איבעראל בייא זיין, זארג נישט פון מיינעט וועגען איד וועל מיט מיין ארענטליכען
 באראקטער און מיט מיינע אייגענע מיהע אומעטום דורך קומען און איד האב
 אז דוא וועסט פון מיר נחת האבען, טוא קיין שלעכטן נישט דיא מענטשען
 וועלכע דוא רעכנסט פאר שולדיג אין מיין אנמלויפען, איד אללין בין גאר
 דערינען שולדיג, לעפע וואהל און זייא אויך גליקליך לויט וואונשע דינעם
 זאהנעם.

יורוחם

אזוי? האט ער בייא זיך געמראכט, איז ער גאר אנמלאפען פון דער
 היים? ווער איז דעריין שולדיג אז נישט דיא מיד? ער שרייבט דאך דאס
 אללין, נוא מעג איד דאך שוין איצט אונדאי ארבייטען בכל אמצעי פוחי, אים
 אונגליקליך צוא טאכען, ער האט גאר פארנעמען אז דאס מראכט ער אין
 נאטעם הויז, און אין דער צייט ווען ער דאכנט מיט פונח, דאס לעצטע האט
 שוין אבער אויך קיין ממשות נישט געהאט, ווארום זיין קאפ, וועלכער איז
 ביז איצט געווען בעשעפטיגט מיט פארשידענע געדאנקען, האבען געמוזט
 ארויף געמען נאך אנדאנקען, וואו האט יורוחם געקענט פארהען, אפגוואהל
 ער איז געווען זייער אויף געבראכט אויף אים דאך איז ער געבליבען גאנץ
 קאלט און האט אין מיטען דאכנען גאנץ אפט געבורטשעט ננוא, רבשיע,
 דען וויא מיר האבען שוין פריער ערקלערט, האט אים קיין קענענע גערייט,
 דאך האט ער שוין געדולד נישט געהאט צוא בלייבען ביז צום סוף דאכנען און
 האט פאלד נאך דעם ליעגען אויסגעמאכט דיא גאנצע רעליגיאנע אמוניצע
 ער איז שנעל ארויסגעלאפען פון שול, ער איז גלייך אהיים אנוועק וואו אים
 האט שוין ערווארטעט אויפדענדער סאמאנואר מיט אפגישטיק, בייא וועלכע ער
 האט זיך געזעצט ווארטען זיין אלעקליכסטען נאכט לאפירוסען.

4.

דער מענש אין נויט, פארלירט דיא האפנונג אויך,
 זיין שיקונאל ווארפט ער אויף דען היילפלאנען האפען;
 ער פאר געסט גאר אז דער גאט וואס ויצט הויך,
 האט איבעראל זיינעט וועגען וואקסהמער געשאפען.

דער זייער האט שוין מיט אפאר צעהנדליג מיטען צוריק געשלאגען זיין.
 דיא זאננע איזט שוין געשטאנען אויפן העכסטען ארט אין הימעל און איז גיטען

אין פאלקאמען שוין, אונזער דעם שיינען האט זיך נאך אונזער פארשטאנד
 גיברענט, דער פאנאכטיגער קליינער רענען האט אפגענוואשען דיא שטייגער
 פון דיא באסען אונ טראטוארען, מען האט גיט געפילט דעם קלענסטין ווינד,
 אונ דאריבער האט אויך דער וואלקענדיגער שטויב וואס פלעגט שטענדיג ארום
 גיין אין דער שטאט וויא אשטיקענדיגער רויך, האט איצט קיין שום מאכט גיט
 גיהאט, אין שטאט וואר שוין אלעס גענוענליך אלעס האט געלעבט, אלס רייזל
 האט זיך אנגיטאן אפצוטרעגן אננען דעם ברויך זיא האט אין מיר גיטראפען
 קערנען, אונ גאנץ קאלט האט זיא אים זיין הערץ גערפרייט, דאס זיא קומט
 באלד צוריק לויט זיין איצטיגען קומען אויסגעפוצט מיט דעם ווייס דעקאלטירטען
 קראנען, האט ער גיט געווארט אזא קאלטען אויפנאם, דאך האט ער אנגעמאכטען
 הייפלעכען שטייבעל גיגעבין אונ איז אריין אין שטוב. רייזל איז ארויף געקומען
 צו פישעלעוויצען, ווערענדיג זיא האבען נאך גיפרישטיגט, צוגלייך מיט איר איז
 נאך דאן ארויפגינגאנגען אגאנץ שיינער איר אויף וועלכענס געזיכט מען הט גיגענט
 ערקענען דאס ער איז אמאל גיווען אגאנץ רייכער מאן, ער איז אפילו גיווען גאנץ
 ארעם געקליידעט, אפער דאך האט פון אונטער דיא אלע שטאמעס ארויסגעשיינט
 אגאנץ געדעלעס הערץ וועלכע איז גילעגן אין זיינע אויגען, די אויגען זיינען דיא
 געכטע קענציכען פון יעדען, אין זיאלייגט אלעס וואס מען וויל ערפאהרען,
 עס איז אפער מערקווידיג וויא יעדע קלאסעס מענשין האבין זייערע פאסענדיע
 אויגען, גנבים צום ביישפיל האבין אויגין וואס ברענגען בייא זיא אין קאפ, בייא
 מערדער זיינען דיא אויגען שטענדיג אראפגעלאזין, דיא בעלי מאקסעס, סוחרים,
 פלי קודש עטצעטרום האבען פארשטאכענע אויגען, בייא צוכניאקעס ליגט דיא
 פאלשקייט אין דיא אויגען. קורץ אין דיא אויגען קען מען דעם פיינקסטען אונ
 ארדענערסטען מענטשען ערקענען, בייא אים איז אויך אין דיא אויגען גיווען צו
 לעזען, ערליכקייט, גלענדיג אונ גידערשלאגען. —

זיא זיינען ביינע אריין גינגאנגען אין דעם צייטער וואו פישעלעוויץ מיט
 דער פרויא האבין גיפרישטיגט, ביינע האבין זיא אפ גיגעבין דעם גיוויינלידיגן
 גוט מארגען, פישעלעוויץ האט זיך באלד גישטעלט, אונ האט אים פריינליך
 דיא האנד גיגעבען אונ האט אים גיבעטין זיצען, אונ מאלווינע האט אים דער
 לאנגט אנגלא קאפע, פישעלעוויץ האט זיך באלד גיווענדיגט צוא רייזלען אן
 ווערטער אונ האט געווארטעט איר פאנער, „איז פרייליך אננא צו הוינע?“
 האט רייזל אים גיפרעגט, יא ביטע גייען זיא אריין אין זאל, וואצו דארפט איר
 זיא? האט פישעלעוויץ גיפרעגט, מיין ברודער האט פאר געסען אלטאמאנישען
 גראממאטיק, האט זיא גענוממען, אונ איז באלד אין זאל אריין, זיא האט
 גיטראפין אננען זיצענדיג לעבען ראזאל, שפילענדיג גאנץ פיאנא איינע מאראלע
 שטיק, פאלגענדיגס אינהאלט.

מיין מוסה איזט מיר ענטריסען,

פרעמד בין איך דא אין דאס הויז,

וויא מיר איז, ווער קען דען וויסען?

עלענד בין איד, דאצו הילפסלאז,
מיין מוטער וואס האט מיר גיטראנען, גיווינען,
וואלט וויסען וויא שלעכט מיר איז איצט,
וואלט זיא זיך פאר גאט אין דרייען גיבוינען,
בעטענד איד זאל זיין פון שונאים געשמיצט.

איד האב זיך דאס קיין מאל נישט פארנעשטעלט,
אז פרעמדע זאלען מיר ערציהען,
וויסט אונ פֿינסטער איז מיר מיין וועלט,
מיין פאטער זאל זיך דארט פאר מיר מיהען;
זאלען דען דיא בענטשען נישט זיין געשטראפט?
וואס פארניסען אונשולדיגע בלוט,
צו אונזער גאט אין הימל דען שלאפס?
אז אזעלכע זאלען מיידען זיין רוט...

אננא איז דאן גיווען אנגעצויגען אין גענעליזע, דאס הייסט אין מארגענ-
קליידער, אונ וויא שלעכט זיא האט אויס גיזעהען פון דיא ליידען פון דעם פער-
גאנגענעם אבענד, אונ וויא עס האט איהר אביסעלע אפגעצערט דיא שמערצען
דאך האט זיא אויסגעהען גינג אידעל אונ שיין, אונ מיט דרייט האט מען
אויף איר אין דעם פֿריהמארגען גיקענט זאגען אז דא רוהט דיא וואהרע יונאנא,
דיא געמין דער יונגער אונ שענהייט, וויא זיא האט רייזען דערזעהן האט זיא
אויפגיהערט צו זינגען דאס ליעד.

רייזל האט זיך מיט איהר בעגריסט אונ האט זיך לעבין איר גיעצט אונ
מיט אייגע זייער שמיכלענדע אונ אנלאקענדע מינע צו איר געזאגט, ענטשולדיגען
זיא פֿריילין פישעלעוויץ וואס איד שמערע זיא פון אירעם פֿערנעניגען אונ רייס זיא
אפ פון דער פֿיאנא, "אפפֿערין זיא דאך פֿיר מיינען אונ זיא העכסטפֿעקליכטען
ברודער אייניגע מאמענטען אום דינען בריף דורך צו לעזען, פֿייא דיא ווערטער
האט זיא אנגען דערלאנגט אבריק וועלכע זיא האט מיט פֿריידע אין אירע זילבער
ווייסע הענט אריין גיהאפט, אזוי וויא א פֿרויענציער געמט מיט פֿערנעניגען צו
אנט פון אמאן פון וועלכען זיא וואלט שוין לאנג געוועלט פֿטור ווערן, זיא האט
נישט געוואוסט וואסער אמינג זיא זאל געבען ירוחמן איבער דיא ענטדעקונג
דער שוועסטער, זיא איז באלד רויט גיווארען, באלד בלייב אונ האט עס
גענומען לייגען:

הערצצענסגליכטע אננא!

וויא קריינקט מיר אויגענבליקליך דאס איד בעפאהר מיינער אפרייע, דיד
גיכט גענוג אנשויע, דאס איד מיט דייע הערליכקייט זיך גיכט אנגעמיגען קענטע
אונ (פראצעמניק)

און מיט מינע הייסע סרערין, דינע אלפאסטער ווייסע האנדע גיכט גענוג אפ
וואשען קענטע, מיין הערץ איז נישט מער מיין, מינע געדאנקען ווירד מיר
בערויבט דיא ביידע בלייבען ביא דיר, נור דער אפזאטן דאפאן אז מיר פאר-
לייג נאכגעבליבע דאמיט צו רעגירען, אין דיא זעלבע הערצען און געדאנקען
פארשירען ארום פערשידענע מינונגען וועלכע שטרעבען נור צו איינעם פונקטע,
צוויא דיר מיין לעבין, מיין הערץ בלייבט מיר פול מיט וואונדערן, וועלכע דער
געשיקליכסטע ארצט נישט אום שטאנדע איזט זיא צו היילין, אליין אונזער ווידער
זעהען און דיין ליבליכער קום ווירד דיא בעסטע מוקסטורע זיין פיר מינע
וואונדערן, דער געשיקליכסטער מאלער איזט נישט אים שטאנדע צו בעצייכען
דיא פרעגענדע פלאמע דער ליבע צוויא דיר, קיין פעדער פון בעסטען דיקטער
קאן מיין צערשטערונג נישט שילדערן, און נאך האט קיין אנאטאמישעם טעאטער
זא איין פערוואונדעטעס הערץ געזעענט, וויא מינע אויגענבלקליך, אננא, איך
בין שוין ווייט פון דיר, מינע טהייערע אננא, זאל איך דיא ווארטען גאנץ
גלייכליטיג איבערטראגען? זא מוז איך צווא ערסט איין מעדע-הערץ ווירד
ערנערען, געדע שטינדע פירט מיר ווערסטען ווייטער פון דיר, און איך צווייפלע
נישט דאס ביז מינער אנקונפט אויף ארט אונד שטעלע זאל נור איינע לעבענדיגע
לייבע געבראכט ווערדען, ווירקליך, איך לעבע, וואס פאר איין ווירדע האט
אפער ביא מיר דאס לעבען אהנע דיר געהען צו קענען, דיא וועלט איזט נישט
מער מיר ליבע, נישט פיר בייך שיינט פארלייג דיא זאגע, אלעס איזט מיר
פינקטער, אלעס איזט מיר אונאנגענעם, מיר האלט נור אויף אויף דען
אירדישען פארען איין פונק דער האפענונג, אונזער אונשאצבארע ווידערזעהן,
אונזער גאנצער טראכט דארף נור בלייבען אונזער קינפטיגער עקסיסטענץ וועלכע
איך יעצט מיט גאטעס הילפע אונד ביינע טרייט פארגעזאסען האפע, דיע
טרייט שאפט מיר גענוג מאטעריאל אלעס איבער צוטראגען, איך בין געזוכערט
דאס דוא מיר טרייא בלייבען ווירסט און אונזער קינפטיגען גליק מיט גירולד
ערווארטען, לאז ווירד קיין ערגערניס צו אונד בלייבע ביא יעדען צופאל רוהיג,
דיינע ברופע צו מיר קענסט דוא דרייט מינער שוועסטער איבערגעבין, פון
וועלכע דוא אויף אנטווארטען בעקאמטען ווירסט, איך קיסע פון דער פערנע,
דיינען פיר מינע אויגען שטעהענדען שאטען, וועלכען איך אויף פאנאטאמיש
אוסארקטע, דיין דיר אהנע געגענען ליבענדער.

וואס

פ.ס. דען פאלשען קערנען ווייכע אימער אויס.....

גענוג זיפצען זיינען פאר לארען געגאנגען ביים לעזען דעם פריף, פון דען
ביידען ווייבספערזאנען, זייערע אויגען האפען ווירד געפינט וויא צווייא קוואלען
וואסער, וועלכע האפען שטארק בעגעצט זייערע שיינע ראזא פאקן זייערע
שנייא ווייסע טיכלאך זיינען דורך גינטיקט געווארען און קוים האבין וויא ווירד
אויף דיא ערטער גיהאלטען, זיידען האפען זייא איינע מיט דיא אנדערע נישט

ג'קענט, ווייל זייערע הערצער זיינען שטארק פאר דריקט גינארען זא, דאס זייא
 האבען דעם אמהעם נישט ג'קענט אפ ציהען, רייזל, נאכדעם זיא האט דיא
 שפראכע גיפונען, האט זיך מיט שווינגקייטן קוים גישטעלט, האט די אהנע אויף
 הערענדע וויינענדע אנגען די הענד גינעמען, אננע האט זיך אויף גישטעלט קוים זיך
 האלטענדיג אויף דיא פיס, אונ ווען רייזל זאל איר נישט ארום געמען אום זיך צו
 שיינען, וואלט זיא זיכער אין איהר שטול גיפאלן צוריק, דיא ביינע מערדען
 האבען זיך שטארק ארום גינעמען, אונ האבען גינזיגט אונ זיך גיקוסט, אונ קוים
 וואס מען האט גיהערט האט אננא געזאגט, וויר בלייבען אויף עוויג אונטימע
 שוועסטער, אונד, צוב ווידערנעהן וואר פאן ביינען דאס לעצטע ווארט, רייזל
 איז אנוועק גינאנגען אונ אננא האט זיך וויא אשטיין אין וואסער אראפגילאזען
 אין איהר פאטעל, אונ איז אייניגע מינוטען געבליבען זיצען גאנץ אונד גאר
 אונגעווענליך, נאכדעם האט זיא דעם בריף ארויף גענומען, האט עס גאך אפאל
 גילעזן, צוא איהרעם הערצען גינדיקט אונד גיקוסט אונ האט עס צוא לעצט
 באהאלטען, זיא איז ווידער געבליבען זיצען פאר טראכט, דיא גינאנקען האבן
 איר אויפגיהערט צו דינען, זיא האט איר האנד צום קאפף צו גילייגט, אונ האט
 זיך גינאלט אפ שפארען אן ראאל איר עלענדיקען האט אפער אשטארקען קלאפ
 גיטאן אן אייניגע קלאווישען זא, דאס דיא ווילדע אונגעלענדע קלאנגען האבן
 דעם זאל ערציטערט, מאלווינע איז אריין גילאפען ערשטארקען, וויא פאן איין
 פלעצליכען דאנערשלאק, זיא האט קוים אויפגעוויפען אנגען, האט זיא אריין
 געפירט אין איר צימער, אונ האט איר אויף איר בעט גילייגט, אויף מאלווינעס
 פראנע, וואס איז דיר ווידער מיין קינד? האט זיא קוים גענומפערט, שערעק
 זיך נישט מוטער דאס איז דיא געכטיגע עראינערונג, לאז מיך ליבע מיטער
 רוהיג ליגען, מאלווינע האט לעבען איהר בעט אשטול גישטעלט, דארויף אנגעקל
 גילייגט אונ איז ארויסגינאנגען, זיא האט פארשטאנען אז פישעלעוויצען וועט
 אויפפאלענד זיין איר זאמען, אונ דאס ער וועט זיך קריניקען, אז זיא זאל גאנץ
 דאס אננא איז ווידער אונגוואהל, דאריבער איז זיא צוריק מיט אשטיקעלע אריין
 גיקוסען וואמיט זיא האט איר מאן גאנץ גערוהיגט. —

איר פארשטייא אז דעם לעזער איז איצט גאנץ שווער פון ארט אויף צוא
 שטיין, עס קען אויך מעגליך זיין, דאס ער איז פיל אדער ווייניג אין דער געשיכטע
 אינטערעסירט, איר מוז אים אפער דאפאן אפרייסען, ער ווירד מיר ווארשיינליך
 פערצייען, וואס איר וועל אים אנדערקוואו פירען, גישט ווייט, דאס הייסט אין
 צווייטען צימער וואו פישעלעוויץ איז מיט דעם אורח גיזעסען אונ האבן גירעט,
 אין דער צייט ווען דא איז פארנעקומען דער גישפערד צווישען אנגען מיט
 ראוואליען, דאס איז גיווען דער זעלבע אורח פון "קלון אורחים" וואס איז
 פארגיקומען פאר בעקאנט פישעלעוויצען מיט דער פרויא אונ וועלכן זיי האבן
 גירעכענט ארויף צו בעטען אים צוא קאפע אדער אויף אמיטאג. —
 איר מוז אייך זאגען איר קומט מיר פאר בעקאנט, האט פישעלעוויץ

אָנהויבן צו פערנוסען, מיר וואלט וויער אינאיינעם גווען אז איך זאל
אייך דאמיט נישט פֿעלעסטיגן איר וואלט מיר אייער גאנצע ביאגראפיע ערצײלען.
פאר וואס דען נישט? האט בערנאס גענומען ארויס געמענדיג וויער איין
שמוציגע טיכעל פון קעשענע און זיך אפֿווישענדיג, מיין ביאגראפיע, האט ער
ווידער געזאגט, איז וויא מען וויל קען מען זאגען מען קען אסאך דערצײלען, און
עס איז נישטא וואס צו הערן, אדער מען קען גאר פון ווייניג ווארטען, וויער
פיל פאר שטיין, איך מוז אייך זאגען איך בין אמאל גווען אנביר, הנס אויף
מיר איצטקוקענדיג איז דאס שווער צו גלייבען, דאך גלייבט עס מיר פריינד,
ווארום איך בין חלילה נישט בייא אייך עפעס וואס דער פאר צו געווינען,
איך האב געהאט אַזוי מענע אין קענענער גופעניע, און האב גילעבט וויא
אפֿירסט, ביי מיר פֿלעגט זיין גאנץ אפֿטע באלען, אפֿענדע און האב געשטיצט
מענטשן וויא אנביר פאסט. גאר וועלכער גביר איז אן שונאים? איך האב
געהאט אפילו דא פאר שונאים, וועלכע איך האב דא גרעסטע טובות געטאן,
אונטער וועלכע עס איז אויך גווען מייער אשכּן, וואס האט שטענדיג געוואלט
מיין רעה, מיט עטליכע יאהר צוריק איז דער זעלבער בעקאנט געווארען עפעס
מיט אַזאָלראט, וואס איז נאך גווען פון דא ערסטע פֿאָמינקעס און וויא
האבען צו זיך צו געקראנען אנאנצע הברה, וועלכע האבען מיר אונגליקליך גע-
מאכט, וויא האבען מיר אונטערנעמווארפען פאלשע וועקסלען אויף אלער האנד
גרויסע מענטשען און דער שכן וואס האט מיך שוין לאנג געוואלט דער טרינקען
האט זיך גילאזט קאכטען ארויף זעבסטהונדערט, און מען האט ביי מיר אין איין
פֿינסטערע נאכט אונזעק נישטעלט פארבאטענע סחורה, דס הייסט אזעלכע סחורה
וואס האט בייא קיינעם זיך נישט גידארפט געפינען, דאס איז גווען אין דר צייט
ווען דער צווייטער פֿוילעשער מאטעו האט אויפגעבראכען, דא זעלכע האבען
מיר אויף מארגען געמאכט מען האט בייא מיר באלד גימאכט אפֿיסקעס,
מען האט קאנפֿעסקירט מיין גוט, און איך בין אפֿגעזעסען צוויי מיט אהאלבען
יאהר, און ווייל דער מסור וואס האט מיך גימאכט איז באלד אנגלאפֿען
און מען האט מייע שולדיגקייט נישט גיקענט ארויס ווייזען, האט מען מיר פאר-
לייפֿט ארויס געזאגען, אין דער צייט פון מיין וואַצען איז מיר מיין ווייב אפֿ
געשטארבען, מיין איידעם מיט זיין טאכטער אויף אפֿליינער זון פון אַזאָר ניין.
וואס האבען מירא געהאט מען זאל וויא אויך נישט פאר שולדיגען ווייזען אנגלאפֿען
און עד היום ווייס איך נישט וואו וויא ווייזען אהין געקומען, זא לאנג איך ווער
לעבען האב איך פֿארגענומען צו גיין פון שטאט צו שטאט, ביז איך וועל דער
גיין וואו מיין זון און טאכטער ווייזען אהין גיקומען, איך מוז אייך זאגען דעם
אַמת, מיין לעבען האט שוין בייא מיר גאר קיין ווערט נישט, עס האט מיר שוין
אלעס דער עזען און איך ערנווארט דא גליקליכע מינוטען, מען זאל מיר געפינען
אטוויטען, ער האט זיך אפֿגעווישט דא אויגען אין וועלכע טרען ווייזען גישטאנען.
ווארום קיין גומץ האט איך שוין נישט אין מיין לעבען צו ערנווארטען, איך האב זיך

שוין פון אלעם קנאש גיטענען , דען וואס מוז דאס לעפען , אז עס איז חלילה
נישטא פון וואס צו לעפען , איך וואלט נאך אפער גינקענט בזעת אפי עפעס
פארדינען , נאר מיט וואס ? ער האט זיך דערביי פארטראכט .
אייער נאמען שיינט מיר איז ר' ווסע בערנוס האט אים פישעלעוויץ געפרעגט.
פרעגט שוין נאר ניט מיין פריינד האט בערנוס געזאגטערט , און האט
אמאך געטאן מיט זיין האנד , ביא איין פעקערער צייט וועל איך אייך אלעס
דער ציילען .

הערט נע האט זיך פישעלעוויץ צוא אים אנגערופען , איך וועל אייך דער
ווייל ליען אהונדערקער , און נאט זאל אייך מצליח זיין , דען איך גיב עס אייך
מיטען פולען האנד , ער האט דערביי ארויס גינטען אקליין פארטעפעל פון
דער טאשע און האט אים דער לאנגט פיער פינג און צוואנציגער , און אויב
אייער מסחור וועט פאדערען נאך , מענט איר צוא מיר קומען ליען אנגילות
חסד , איך וועל אייך ניט אפ זאגען , נאר וואס רעכנט איהר דער מיט צו מאן ?
איך רעכן קויפען און פאר קויפען וואסערע סחורה עס וועט זיך מאכען ,
נוא לאמיר זע טאקע שוין גיין עפעס וועגען , און אייך זאל נאט בערדינען לויט
אייערע מעשים טובים , איך פון מיינער זייט וועל שוין מן הסתם געפינען עפעס
ארגעה מיט וואס אייך דער פאר אפ צוא דינען , האט ער גוואנט מיט איין
לעכערליכע מינע , ער האט זיך אויף געהייבען און האט ווידער פאדאנקט
פישעלעוויצען און איז מיט פאל פריידע אנוועק גינאנגען . —

אמענטש! אז דער גליק גייט אים דורך מיהר און מויער, אזוי הונדערקער
וויילען פון אים גיט אפטרעטען שפיעלט ביא אים קיין געלט קיין ראלע גיט ,
ער הייבט נאר דאן אן צו שפירען ווען דיא גויט פערראדע איז אנגעקאמען , דען
דעם מענטשענס לעפען גייען דורך אין פערראדען , שלעכט , גוט , ווידער שקעכט ,
ווידער גוט , דאן הייבט ער ערקט אן געדען רובל צוריק צו ווינקען , שווער אפער
איידער ער קריגט אים צוריק אריין , דיא וועלט ווערט איהם איין שרעקליכער
להקעים , וואס זוכט אים צו טאן ערווידער , ער פאסערקט וויא וואס איינער וויר ,
קוקט אים גראדע דער גענעגנאטיק , ער הייבט אן צוא בעטראכטען וויא דעם
אקעמאן וואס האט אללין גיט פון וואנען צוא לעפען , העלפט נאט מיט ארייבע
זאל קינדער פון וועלכע ער וואלט וועלען פטור ווערען , זייא שאדעט אפער גיט
קיין הונגער , קיין קעלט און קיין מאנגעל , ווערענד פייס רייכען שטארקט דער
איינציגער טראסט וואס האט אפ געקאסט טויענענדער זיין קוראציאן , וויא דער
געניגע וואס זיין לעפען איז אים שוין צוא לאסט ער פעט זיך פינגערען סאל אין
מאג דעם טויט , לעבט צו זיינע אייגענע קריינקונג , ווערענד דער רייכער קראנקער
וואס וואלט זיין נאקצען פערמאנען אפפערן פיר אייניגע יאהר לעפען , שטארקט
ער נאר אונערוארטעט , וויא דער אקעסער פאר זעצט משבנות אום דעם לאמערדיא
זעטעל אויסצוקויפען , און לעבט מיט דיא ריינע האפנונג א קליינעם טהייל פון

אלאז צוא געווינען, ווערענדר דער גרעסטע געוויין פאלט אריין צום רייכען נאר
אונגעהאפט, אסך אזעלכע ואכען בעסערקט ער נור ווערענדר דער ארמוט הערשט
אויף אים, דאס ווערט בייא אים אלס לעקצאן פערצייכנט צו זיינע קינפטיגע
פערזאנע, אבנאהל גרעסטענטהילס ווערט בייא דיא גוטע צייט אלעס פאר
געסין, דאך בלייבט בייא אים אויף עטוואס, בייא דעם בערנוסען איז אויף
איצט דער צופאל גיווען, ער האט שוין נאר נישט גיטראכט בייא אים זאל ווען
איינשטיין אנאנצער הונדערטער, און דיריקהאלטיגנס לעהרע דער פערשווענדונג
האט בייא אים דען בעסטען פלאטין איצט געפונדן, ער פלעגט נאר שטענדיג
טראכטן נאט זאל איהם מיט עטוואס פאשעהרין, וועט ער שוין וויסען וויא
דאס איינצוהאלטן, און ווער קען פאר שטיין וויא גרויס זיין פרייד איז גיווען
הונדערטע גליקן זיינען אים מאכענמאל אריבער גילאפן פערשיידענע גישעפטען
האפן אים געבליבט פאר זיינע אויגן און פונפצען מאל אין א מינוט האט ער
זיך אמאפ גיטאן זיין זעלטע קעשענע אויב דער הונדערטער האט זיך נישט ארויס
געקליבט, ביז ער האט איינגעקעהרט די ערשטע זאך אין דער סעקלער-רעסטא-
ראצאן, אום געשעפטס גילעגנהייטן צוא זוכן. —

5.

שווער איז דעם, ווער עס אנליק ערנוארט
עס גייט אים שיעור ארויס דיא גשמה!
נאך סעהר אפער ווערט דער מוח אויס גיכארט,
אז מען ווערט אשוותף צו א נקמה

משה איז ארום גינאנגן איבערן צימער הין און הער, אלס די וויינער האבן
געוויזן אויף דעם זילבערנעם ציפער בלאט פון זיין זייגער, גאהנט פון האלב
צוועלף, ער האט זיך קיין ארט נישט גיפונען, האט אלץ גיטראכט צופעלע, וואס
קען דאס זיין, וואס לאפידעס איז נאך גיטא! ער האט דער ווייל שטארק אריין
גירעט מיט קערנען, וועלכער האט אים אלס צו גיזאנט צו טאן, נאך סעהר
וויא ער ווינטשט עס, נישט אויס פרייגדשאפט צו משה'ן, נאר אים נקמה צוא
חנה'ן, דען וויא מיר ווייסן האט אים משה באלואם — עקסטראקטען אויף זיין
וואונד דער ראכע גיטאסין מיט דער פערצייגונג דער מיינונגען, לאפידעס האט
זיך שוין לאנג נישט גילאזט בעסין און איז באלד אריינגינאנגן מיט א ברייטן גאט
העלף ער האט זיך באלד גיעצט אונגעבעטענהייט, האסטו אנגעגרייט אלץ
וואס מען דארף? זיינע זיינע ערשטע ווערטער גיווען.

יא ברודער בייא מיר איז אלץ פארטיג האט זיך משה אפגערופן, בייא
דיר וואס הערט זיך? בייא מיר, איז דער פלאן פארטיג, דיא זיאוולעגעט מוז
דער לאנגן נאר איינטיגער מענטש, דארויף האב איך פאשטעלט מיין סעקלער
פייוול שווינדעלמאן, וועלכער האט עפעס הוא אישטיקיל נאמען אויף האב זיך

שוין מיט אים גינעט. און ער דארף דא זיין אין אהאלפער שעה ארום, מיין מענטש
 וועט אויף קומען באלד, און מען וועט עס אפארבעטן בדפעי, גרייט דער ווייל
 אז אביסיל זיין בפריסין, ווארום עס מוז זיך גאר בעסער, עס האט נישט לאנג
 געדויערט, און רייזל, וואס איז אויף די ווערטער אז גיקומען האט אויס דעם
 פאטערס וואונג באלד אויפן טיש גישטעלט אנדויסע פלאש בראנזין, און באלד
 נאך דעם זיינען אנגיקומען די צוויי געסט, איינער אנדערענער אפריינגער אידיל,
 וואס אין זיינע אויגן איז גילעגן הילער שווינדל, דאס איז גינעזין ר' פיינור
 שווינדעלמאן, אין דעם אנדערנס אויגן איז גילעגן גיפארענער גנב, ער איז
 גינעזן אהויכער און אדארער און ווייל מיר ווייסן ניט זיין אמת פאטילע, וועלן
 מיר אים גאר רופן מיכל, — דיא אלע האבן זיך ארום גינעצט ארום טיש
 און שטאפן זיינען גילויגן וויא אויף אשלאכט-פראץ קילען, אדער וויא פעטש
 ביא אשנאידערשע אסיפה, זייא האבן זיך דער צו צוגיחאפט אזוי וויא אידן
 צום שטיין וואס משה האט גישלאגן וואסער, און אלס יעדער פון זייא האט
 שוין גיהאט אין קאפ מעהר וויא אין קעשענע, האט זיך אנגיהויבן אנאגן
 עפענטליכער גישפרעך.

זיין, דאס איז גאר נישט, דאס איז נישט מעהר וויא אפארשפיל פאר
 א חתונה, האט לאפידוס גיזאגט דער פון קענען מיר גאנץ ווייניג נוצן האבן,
 דיא רעכטע גידיכטע וועלן מיר ערשט שעפן אז מיר וועלן אונטער פינגלען
 פישעלעוויצעס הויז, און דאס מוז גישעקן וויא גיך עס וועט זיך לאזן, אז דיא
 שטראלן וועט שיינען ביא אים אויפן באך, דאמאלס וועט איר זעהן וואסער
 אנאט מיר האבן, איהר וועט זעהן וויא אט דער מיכל, וועט דאמאלס
 שוויצן, ער וועט קריכן אין פייער וויא אונטער פריינד, און וועט דער ביא
 גאנצע עשירות שלעפן צו מיר אהיים, און וועט נאך זיין איין צודות, אז ער
 האט פעטראלעאום גינאסן אויף די ווענד, איר ווייסט נאך ניט פרידער וואסער
 אברנה דער מענטש איז. —

דער מיכל האט דער ביא אהוקט גיטאן און האט זיך וויבטיג אויס גידייט
 אויף זיין שטול וויא אמושל, אדער וויא איין מענטש, וואס בעזיצט איין
 בעגידענדען טאלאנט. —

רייזל, וועלכע איז אין אווינקעלע גינעסין און האט פאר שטאנען וואו
 זייערע ווערטער צילן, האט לענדעדיג אפוד, דיא אלע ווערטער פערציכניט,
 אויף א פלעטיל.

איבערגינס, האט לאפידוס גיזאגט, משה, גיב אהער דעם ערשטען
 בעד פורעניז און זאל מיכל זיין, מיר וועלן אים דא ווארשן, גאר קערן זאל
 פריער ארויף זיין, משה האט באלד אריין גיטאגן איין אייגענעפונדענעם פעקעלע,
 וועלכע ער האט אויפגעפונדן אלעמען צוויי ווערינד קערן איז ארויס פון
 שטוב, אלע האבן עס באטראכט און צוגליק בעוואונדערט די כייקטהום פון דעם
 מענטשין, דען אין דעם מאמענט איז זייא זיכער פאר גיקומען, דאס זיי וועלען

דאך מיט אים אויך אמאל מאכען דיא זעלבע שפיל, מיכל האט עס באלד גינומען
און איז אונזעק, — דער נוייל זיינען אלע דא צו פאלען וויא דיא שעפעסען אין
שלאכט-שטוב. —

קערן איז אריין גיקומען צו פישעלעוויצען און האט דיא ערשטע זאך
גיפרענט, וואס מאכט אננע? אונד אלס ער האט איינע אנטווארט פערקומען דאס
ווא איז אנטוואהל, איז איהם אסך זייכטער גינווארן אויפן הארצין עס האט
איה בעסער גיפרייט, ווא מען וואלט אים אגזאגן, דאס זיין פאטער האט דיא
גרויסע געווינס געווינען ער האט שוין גאר קיין ערלויבניס גיפרענט און איז באלד
אריין אין איר ציטער, ער האט ווא גיטראפין ויצענדיג אויפן פעט מיט אבריק
אין האנד, וועלכען ווא נאר זא פערטיפט אין לעזען, דאס ווא האט זיין אריין
קומען גאר גיט בעסערקט, ווא האט דאן צו גלידערט יעדעס ווארט, יעדע זעלבע
האט ווא געפינען פיר צעהן דייטיג זיינע ערשטע ווארטין ווארן: וואס מאכסטו
ליעבע אננע, דאס ערשטע מאל האט ווא פון אים גיהערט דיעזען אינטימקען
אויסדרוק. וואס מאכסטו? ווא האט אויף איהם איין דורכדרינגענדען בליק
גיבאן, מיט וועלכין ווא האט אים וויא מיט אשפיו דורך גישטאכין, און האט
איה נישט גענטפערט, דוא ביסט אננא אויף מיר וואהר-שיינליך פערדריסליך.
אויך האב זיכער דארין קיין שולד, איבעריגענס אויך קען בלייבן ירוחם שפעל-
פארברעטער, און בין דאהער גיקומען, דוך מיינע ליעבע אננא טרייסטין, ער
האט איר דער ביא ארום גענומען און גינוואלט אקום טאן, ער האט אבער דער
ביא גיחאפט אשטארקן שטויס פון דער שוואכער-אננע וועלכע האט זיך אנגע-
שטריינגט מיט אירע אלע קרעפטען, פון וועלכען ער איז ארויף גיפארין אויף
א ווינקעל פון אשטאק און פון דעם קלאפ אין קאפ וואס ער האט געקראנען,
האט מען שוין גיקענט פאר שטיין אז אים פאר דריקט שוין דער גאנצער פעזוך. —
אננעס געזיכט איז גינווארן אין רויטע פארבע, דיא אויגען זיינען גינווארן
בייא איר דרייא מאל אזוי גרויס, און האפן אויכגעזעהן ווא יעמאנד שטויסט
ווא ביא איהר פון קאפ ארויס, דאס ערשטע מאל האט ווא צו אים מיט אזא
היץ גירעט: קערן, דוא ערלויבסט זיך צו פיל, ווענדע דיין טראקט אן ביינעם
גלייכען, און גיכט מער זאלין דיינע פוסע מיין שוועל איבער טרעטן.

דאס ערשטע מאל, האט ער ווא גיזעהן אין אזא צארין, ער האט זיך אליין
דער שטארקן, דער איינציגער קום איהרער, וואלט דעם זייכטלינגען קערנען—
האט ער ביא זיך גיבראכט — צו איהרעם פארטהייל געניינט, גלייכער אבער
אז עס האט זיך אזוי גיבאכט, ער האט מיט פעס דיא מיר גיעפינט, און ארויס
קומענדיג האט ער איהר גיזאגט, ווארט אננע דוא ווירסט מיר געדיינקן, ער האט
אשטארקין קלאפ גיטאן מיט דער מיר, און איז אריין גיגאנגן אין עס ציטער,
וואו פישעלעוויץ האט שוין געטראכט דיא זאכין וואס דער אונגעקאנטער מיכל
האט אים גיבראכט אים נאמען פון אשטאטיגען יורד לייזען א גמילות חסד. —
וויפיל האט ער אייך גידייטן בעטין דארט? האט פישעלעוויץ גיפרענט.

זעקס הונדערט רופעל האט מיכל געגעבן פארט, גאר אויף אקורצער צייט.
 פישעלעוויץ האט נאך אמאל גיט איבער געפרעגט, האט ארויס גענומען פון
 קאמאדע דיא געווינשטע סוממא און האט עס מיכלן אפגעגעבן וועלכע איז
 באלד אונזע גיגאנט, פישעלעוויץ איז שטיין גיבליבן און האט געוואונדערט צו
 וואס דער יונג איז געפארן געקומען, און אויפגער האט ער אים געדויערט און
 האט ביים טראכט, וויא אז נאט וויל שטראפן אפגעשטין, שיקט ער אויף אים
 און אללער האנד שלוחים, ער האט אפילו גיט באשענקט וויא קערן איז ארויס
 פון שטוב, וועלכער איז להרוג ולאבר ולחרפה פארטיג געווינען פישעלעוויצעס
 גאנצע פאמיליע, אונזע גלייך צו משה'ן, וואו ער האט דיא גאנצע חברה געטראפן
 אים פאלין קוראז, מען האט דארט פאלד פערפערטיגט איינע וואוואלענע מיט
 אקגע און צו גלייך האפן אלע אפ גירעט, וויא יעדערער זאל זאגן גדות בעת
 מען וועט זיין הויז אונטער צינדען, לאפירוס, וויא אונטער און געניטער לערער,
 האט דיא אלע שילער גילערינט, און יעדערער האט זיין לעקציאן איינגע מאל
 ווידער האלט, אויף א מינוט איז ער געווארן אפגאקארא, אויף אפנינט זיין
 אדוואקאט, און פאלד דער פערדסעדאטיל אליין, און ביי יעדע לאנג האט ער
 דיא גדות אויף געגעבן פראקטישע פראגן, וואס יעדערער האט געגעבן פארט,
 דער קאמיש, דער טראגיש, און אנאנדערער מיט די שלעכטעסטע אויסדריקע,
 דאבייא פערשטייט זיך וואו גענוג געלעבט, מען האט דער ביי דער מאנט דיא
 גרעסטע אים ווארפען דער וועלט, מען האט גענוג געמוטשעט אלער האנד
 אונשוודיגע פאר שיקטע, און לאפירוס אליין האט מיט זייער בודלעסקע ווערשער
 געטליכע קאל מוזיר געשטן געווען דיא אבות מיט דיא אמהות און האט אויף ביים
 נאכט אלעסין פריגלאשעט צו פאלין אויף רחל'ס קבר, (דאס איז געווען אפערירטע
 פירמא אין דער שטאט) און האט אליין דערציילט זייע, דיא גיט זייער וויכטיגע
 פראדעלקעס ביז אדע זינגען אנדערעמלט געווארן. — עס איז איבעריג צו דער
 ציילען, וואס אין דעם צייטער האט זיך גיטאן, בעת זיין האפן זיך אויפגעהאפט
 אין אשעה דריי ארום, איך ווינטש חלילה גיט דעם לעזער, ער זאל זיין אפרישער
 געזוכער אין און צייטער, אלע האפן זיך געזעט עסען מיטאג, און מען האט
 ווידער האלט דיא פריערדיגע סצענע מיט מער פרישקייט, זיין האפן אז פאר
 פראכט ביז עס איז שוין געווען גענוג פינסטער, און דיא גאנצע חברה אויסער
 משה'ן, זינגען אונזעק צום מערת הסכפה... אויף מארגען האט שווינדעלמאן
 אנגעפערן דיא וואוואלענע, ער האט זיך דער ביים גלאזט קאסען איינגע רופל
 אויף משה'ס רעכטע זאל געברענגט אונטער זוכען, ער האט אין
 אפאר טעג ארום גלאזט דרוקען אין צייטונג אז מען האט אים באגאנוועט
 ארובל טווענד, און האלב שטאט האפן גירעט פון שווינדעלמאנס גנבה, אלע
 טאג האט מען אים באגעט מיט נאראדאווע לייפענדיג גאר קיין אוספער
 האט ער פון דעם לויפען גיט געהאט, אזוי זינגען זיך דער וויל אפגעלאפן אפאר
 וואכן, וואס דיא חברה האפן זיך גיט אפס געווען. —

גראדע אין אפאר וואכען ארום אין אשיינעם פריה מארגען איז קערן ארויף
 ניקומען צו פישלעוויצין מיט אשיינעם פארטעפעל אונטערן האנד אונ האט ער-
 ציילט דאס ער האט איינגיטערעטן אלס סעקערעמאר געהילפֿע אין מאגיסטראט, פאר
 שטייט זיך האט אים דער נוטער אונ פרומער פישלעוויין הערצליך גראטולירט,
 אים גליק געוואונקשען אונ ברודערליך דיא האנד געדריקט, ער האט מיט איהם
 אשיינעם גישפרעד גיהאלטן אונ הויפט זעקליך דאס ער זאל טרייא אונ ערליך דינען,
 ער האט אים גענויזן דאס ער איז פאל פריידע, דאס יודען האבן שוין ערבייכט
 אזא שטופפֿע, אז זייא זאלן אונגענומען ווערדען אויף קראנס-שטעלען אינד
 האפענטליך וועלען זייא אויף שטייגען, נאך זא איינעם לאנגין גישפרעד, האט
 זיך קערן גישטעלט אונ בייא פישלעוויצען אים ענטשולדיגונג גיבעטן, וואס ער
 מוז אויף אשטונדע ארויף גיין אין דער דומע, אונ האט זיך צו גליך ערלויבט
 דעם פאר שלאסענעם פארטעפעל צו לאזן, אונ האט גיבעטן ער זאל עס אין
 באטאדע הינלייגען, ווייל דא ליגען וויכטיגע פאפערען, פישלעוויין האט זיין
 וואונקש באלד ערפילט אונ קערן איז אנוועק גיגאנגען, וואהין וועט שוין מן
 הקפס דער קלוגער לעזער אליין פאר שטיין. —

אין אשעה ארום זיינען שוין בייא פישלעוויצעס מויער גישטאנען צווייא
 זאגראמען מיט בלויע דעגין, דער פאליציימייסטער מיט זיינע פאמאמשינקעס אונ
 מיט עמליכע סאלדאטען האבן זיינע צימערן אונטערזוכט, מען האט זאגאר ניש
 געשוינט דאס בעט פון דער שוואכער אונ קראנקער אננען, וועלכע האט זיך קוים
 אנגיהויבן הערצושטעלען, נאר מער וויא דעם פארטעפעל האט מען ניש גיפונען
 אין וועלכע עס זיינען גילעגן פאלשע בריף פון פערשידענע פאליטישע פערברעכער,
 פאר באטענע ביכער אונ צייטונגען, וואס קערן האט גיהאט אין זיינעם בעזין,
 דאצו האט מען נאך גיפונען שווינדעלמאנס נגבה, נון איז דאך שוין אריקמער גיטוייא
 דאס פישלעוויצעס הויז איז פאר פונדען מיט פערשידענע מענטשין, וואס זיינן
 ערנוידער דאס גיועץ, מען האט מיט אים נישט פיל גירעט, אונ אים אבגיפירט אין
 פעקטונג, דארט האט מען אים צריין גילאזן אין אגאנץ בעזונדערין צימער, אונ
 מען האט ביין לעבעדיגע זעלע צו אים נישט צו געלאזן, דאך האט ער עס מקבל
 פארהיט גיוועזן, וויא עס איז גיווען צומאקא מאלווינען מיט דער קראנקער אננען
 דאס צו צו זעהן, קען ביין מענטש נישט אבשטייפען, דיא טאכטער איז ארויף
 גיפאלן אויף דער מוטערס האלדז אונ האבן ביידע יעמערליך גיוויינט, זייערע
 הערצער זיינען פערשטיינערט גיווארן, אז זייא האבן אפילו ביין ווארט נישט
 גיקענט ארויס ריידען, אויך דיא דינער האבן נישט אויפגיהערט ריהרענד צווא
 וויינען, אונ אין שטוב איז גיווארן אחרובן, זיינע פרומע אונד ארדענטליכע
 קאלעגען (חברים) האבן שוין מוזא גיהאט צו אים ארויף צו גיין טרייסקען דיא
 נומע מענטשין, העלפֿין אין וואס, דאהער האט זיא אליין גימוז ארבייטן דארין,
 זיא האט דאס הויז גיוואלט געבן אלס גאראנטיא פאר איהר מאן, גאנצע מענ
 ביז שפעט באזאכט פלעגט זיא וויינען ביים גופענאטער, עס האט אפער נישט

ויהעלפין, איהרע אלע ביטען זיינען אהנע צוועק צוריק געבליבען, און דיא
פערהעלטניססע דעם הויזעס זיינען שלעכטער געווארן פון טאג צו טאג. —

6.

מידות קענען נישט האפן קיין האפט,
דאס איז שוין בעקאנט וויא דיא נועלט איז גרויס;
נייטל פרויענציימער האפן אין זיך אזא איין קראפט,
דאס דורך זייערע ליבעס קומט אלעס ארויס....

רייזל, וויא מיר האפן שוין פריער ערציילט האט דיא איר נוצליכע ווארטן
פאר צייכנט, נאכדעם זיא האט דעם ערסטען בריוו פון איהר ברודער ירוחמן
ערהאלטען, דאס ער איז אין פעטערבורג און נאכדעם דיא חברה זיינען אוועק
געגאנגען אים באלד איין בריוו גישריבן און טאקע באלד עקספעדירט, זיא האט
אום דארט דעם נאנצען פלאן ערקלערט וויא דיא חברה האפן עס גיבט, און
דאס איז איין קורצע צייט ארום באקאן פישלעוויצעס הויז געגען, זיא האט אים דר
בייא ריכטיג אפ גישריבן וויא זיא האט אנגען דעם בריוו אפגיגעבן וויא קערן,
וועלכער האט זיך אין איר פארטרויט, שפילט אויף איינע ראלע צווישן פישלע-
וויצעס פערפאלגערס און האט אים גיבעמן אויב ער וועט קענען אמאל זיי העלפן,
זאל ער עס טאן, דיא קלוגע רייזל האט נאך בערער נאכין פאר שוויגין, וואס זיא
האט פארגענומען, דאס הייסט איינע געהיימע און פאלשע ליבע צוא קערנען,
דורך וועלכע זיא האט אלעס ערפאחרען אין דיא פאר וואכן, און דאס יעדע
נאכע וואו עס האלט האט ער זיא ענדעקט, דער שפריכטווארט זאגט, וואס דער
שיינליכע קען נישט מאכן מיט זיין פעס, איז בייא איין פרויענציימער אשפאס" זיא
האט קערנען ווירקליך אין דער צייט צוא זיך צוא גיציגין, און בייא אים מיט
ליבליכקייט רייזל ארויס גיבראגן דיא געהיימקייט נאכען, זיינע אלע סעקרעטען
זיינען איר געווען אפן, און ער האט זיך שוין פאר גליקליך גישעצט, אז ער האט
עפעס נייעס איר געגעבן בריינגען, אפגעהאלטענעס האט אים נאך דעם פאר
דראסן, וואס ער פארטרויט זיך אויף איר דען ווער ווייס וואס דיא צייט קען מיט
בריינגען, דאך האפן אלע זיינע געהיימקייטע וויא באלד ער איז נאר צוא איהר
גיבט, גישטרעבט ארויס צו גיין אויף דער פרישער לופט, עס איז איהם אסאך
לייכטער געווארען אויפן הערצין אין דער צייט ווען ער פלעגט איר דער ציילן,
אזא ליגט שוין אין האראקטער פון אנדערע מענטשען, דאס געהיימע נאכין ליגט
זיא וויא שטיינער אויפן הערצען און מוזן זיך אפזוכן איין גוטן פריינד, וועכען
עס צוא ענדעקען, דאס רוב מרעפט אבער דאס יענער מראגט אויף דאריבער
שטיינער און ערציילט עס איין דריטען ביז דער סוד בלייבט קיין סוד נישט, און
דיא גוטע פריינד ווערן דיא גרעסטע שונאים, דיא שווערסטע שטיינער האט
אויך בייא דעם צופאל דיא ראזאליע גיבראגן, און אהנע צווייפאל וואלט זיא

עם ענדעקט, נישט פאר איהרע נומע פריינדען, זאגנדיגן וואו גייט איר, וואו האט
ויר אפער געמוזט דאמיט שטיקען, ווייל דער פאטער שטעקט דערין, וואו האט
געוואוקט וואס פאר איין אונגליק אים קען דעקפון ארויסקומען, דאקער האט
וואו עס אראפגעשלינגען, ביז אצופאל וועט עס ביי איר מיט געוואלד ארויס
רייסען, מיט אגאן הט וי ויר נישט געקענט זעהען ווייל דער פאטער האט איר
שטארק פארבאטען זייער הויז צו אפגעקען און דעריבער האט וואו איר געמוזט
בעגעגעגען מיט דיא איינציגע פאלשע גערוקען וואס קערין פלעגט איר פריינגען,
וואו האט זאגאר אפגעקענט אויף דער גאס צוגיין אום אונטער דעם פאטערס
השד נישט צופאלען נישט פאר מורא זאגנדיגן עס זאל וואו פאמיליע
פישעלעווייך נישט שאדען וואו האט דאדורך דעם אפטייט פארלארען דער שלאף
האט פון איר געווייכט, קיין וואו איז איר נישט ליב געווען. קיין וואו האט איר
נישט צומאכט און וואו איז געווארן גאנצליך איבערצאגען מיט איינע אונ-
גאטירליכע מעלאנכאליע. — פון פישעלעווייזעס ארעסט האט וואו נישט געוואוקט
ווייל אציט נאכדעם איז קערן צו זיין נישט גינגען אויב ער איז קראנק
געווען אדער אויב ער האט ויר געשעקט דיא אויגען צווייטען אדער אויב ער
האט טאקע פשוט מורא געהאט פאר פישעלעווייזעס נומע פריינד דאס ווייסען
מיר נישט, מיר ווייסען גאר אז אפגעשט וואס טוט אפארברעכען פערפאלגט
אום זיין אייגענער שאטען אים שיינט דאן דאס אלע זינגען אים שוואים געווארן
דאס יעדערער קוקט אויף אים מיט שטריינגע בליקען און געווארע גאט אז יעמאנד
גייט צו צו אים עפעס פרעגען דא געמט אים שוין פאר דער שרעק אים
פאלען זינגען דעם ווארטעס, אים שיינט דאס יעדער גייט אים שלאגען און דער
טויט שטייט אים שוין פאר דיא אויגען, מיט דעם טויט אליין איז ער נאך נישט
יוצא. ער זעהט זאגאר דיא מיפסקע פערבארענהייטען דער העללע מיט אלע
איהרע שטראפען, דעריבער קען אויך זיין איז קערן נישט געקומען, צווייטען
אונז ריידענדיג וואלט ריזל דאפון שטארק צופרידען געווען, גאר וואו האט
זייער געוואלט ווייסען, וואס הערט ויר אין פישעלעווייזעס הויז, דאקער האט
וואו מעהרערע מאל געפרעגט ביים פאטער דיא אונזאכע וואס ער קוקט נישט,
און אלס וואו האט דעריבער אייגען קאלטען אנטווארט געקאמען, האט וואו
געבעטען דעם פאטער ער זאל איהר איין אנדער לעהרער געבען, וואו האט נישט
דאס געמיינט, וואו האט גאנץ גוט פערשטאנען אז וואו וועט דאס ביים פאטער
געבען וועט ער זיכער צו אים אריין גיין, און אזוי איז טאקע געוועזען,
אין אונז דריי ארום אין אגאן, וואס עס האט גערעגנט עסעסווייס, דיא
דונקעל אונד בליצען ווארען אונגאטירליך, איז צו זיין אריין געקוקט קערן דורך
געווייכט פונדעם בעגען, ער האט דאן געטראפען זיגענדיג ראזאליען וואו
געווייכט ביי אפונד, און וואו, וואו וואו האט דערוועהן דען אונגערואר-
מעטען גאכט. האט געשאפען אויף איהר געזיכט איין צוגיהענגען שטייכעלע,
וואס עס האט אים זייער געפרייט. —

וואס האט מען אייך אזא צייט נישט געזעהן הערר קערן ? האט זיא
אים געפרעגט. מיר האבען שוין נים געוואקסט וואס איבערצומראכטען. מיר
האבען געלויבט דאס איהר נייט עפעס אונזואהל. אונ דא נים לאנג האב איך
געפעטען דעם פאטער ער זאל אייך בעזוכען.

דיא ווערשער אונ דיא פריינהלעכקייט פון דיא רייזענדע מינעס איהרע
האבען קערנען אזוי גענייגט צוא איהר, דאס ווען רייזעל זאל בייא איהם בעטען,
ער זאל ווענען איהר זיין לעבען אפזערן וואלטער עס זיכער נעטאן. איך האב
געהאט זייער פיל בעשעפטמינונג אין דער צייט, האט ער איהר געענטפערט
אויסמאנדיג זיין פאלקא. מען כאדעט מיך אין אייניגע ערטער אויף שטעלען,
היא אונ אינו אנדערע שטעט. דעריבער האב איך געהאט זייער פיל ברוי
צוא שרייבען און האב אונגעגליך געקענט קומען אט קענט איהר נאך ווען
וויפיל ברוי איך בארוף נאך בעאנטמארטען, ער האט דערפריי ארויס
גענומען אסאך פאפירען פון קעשענע אום רייזערען צוא וויזען, ער האט עס
אבער פאלד צוריק געלייגט ווייל רייזל האט אים געזאגט: "אום נאטעס ווילען
הערר קערן, גלויב איך אייך דען נים ? אייערע ווערטער זענען דאך בייא
מיר הייליג... ער האט נים באסערקט וויא איין פאפיר איז אים ארויס
געפאלען. אויף וועלכען דיא זיצענדע רייזעל האט פאלד ביידע פיס ארויפ-
געשטעלט, אונ האט פאלד אנגעהייבען זוכען מיטלען וויא פון אים אויף
אנווילע פטור צו ווערן. —

האבען זיא שוין דעם פעטער געזעהן הערר קערן. האט זיא אים
געפרעגט.

איז ער דען צוא הויזע ? האט ער געזאגט. אונ איז פאלד אריין
געגאנגען אין אנדערען ציטער רייזל האט זאגאר נישט פערשטאנדיען צוא וואס
האט זיא עס געטאן, צוא וואס קען איהר נוצען זיין ברוי. נאר אללענפאלס,
ווער איך באדורף קען זיין, האט זיא געטראכט, עטוואס ערפאדערען וואס
זאל מיר צוא נוי קומען צוא מיין פרויען — גיינדיע, אונ האט עס דורף
געלעזען אונ אין קעשענע געלייגט. קערן איז פאלד צוריק אריין געקומען,
אונ זיין האבען פאנגענדען געשפרעד צוא ווישען זיך געהאלטען. וואס האט
זיך אנגעהויבען מיט דעם געוויינליכען אנפאנג:

וואס זאגט איהר צוא דעם איצטיגען דענען ? האט ער געפרעגט, עס
זאל אזוי רענענען אפאר טאג וועט נים זיין ארויס צוגיין. —

א זיא, האט רייזל געענטפערט, נאר פאר מיר איז אלעס איינס, איך גיין
זא וויא זא נישט ארויס אין גאס, דען מיר אמאזירט שוין קיין נאך נים,
איך לעב נור באן ווען איר זיט לעבין מיר, אונ אז איר האט דרייא וואכין צוא
אונ נים גיקענט קומען, זא זעה איך דאס מיין ארפייט איז פארין מינוועל,
איר וואלט אזוי פיל זארגין וועגין מיר, וויא איך וועגין אייך, וואלט איר שוין
לאנג גיקומען, נאר וואס העלפט מיין ריידן, אז איר זיט נאר פאקניפט אונ
איבער געבין אנדערע, איר וואלט וויסין וויפיל טרערין איך האב צוא לייב אייך

פארקאנסן, וואלט איר אליין מיך ווייניגסטנס גיטרייט, דערפריי האט זי איר טיכעלע ארויס גנומען, און האט דערמיט איר פנים פאר שטעלט ער זאל גיט זעהן דעם שמיכיל וואס זי האט גיטאן, קערין האט שוין דיא אלע ווערשער גישט גינקעטן איבער גראנין, זי האט אים מיט דיא לעצטע ווארטן און מיט דעם פון אים געציניטן וויינען נאנץ בעלעבט, אזו ליגט שוין אין דער נאטור פון דער לעבע, וויינט געמאנד פון דען געליבטן, פארדריסט דעם צווייטן, לאכט געמאנד פארדריסט עס, און וואס איינער זאל טאן פארדריסט דעם צווייטן, קערנען האט אויך גידיינקט געצטרייעלעס וויינן, בערההנט אייך ליבעראזאלע, האט קערין גיזאנט, אז איר זאלט וויסן דיא אורזאכען, וואס האבען מיר גישטערט צו אייך צוא קומען, וואלט איר מיך גיט אזו פיל פערשולדיגט, האט ער זי גיטרייט, ארום געמענדיג איר איידעלע מאלע. —

און פאר וואס זאל איך עס גיט וויסן? פאר וואס זאלט איר פון מיר האפן כודות? האט איר דען וואס ערפאהרן מיינער אונטרייטי? זיכער גישט, זא צייגט עס מיר, דאס איר האט מיך גיט ליב, וואצו דארפט איר מיך אלזא קוועלן? זאגט מיר אפין און מיין מוים איז גאהיגט.

קערין האט פון איר דאס ערקטע מאל גיהערט אזא אפיגע ענדעקונג, און גאט האט די מויל פון אייזל גיעפיגט בעזוכין זי אפט אננען? האט ער זי צוועקט גיברענט.

צופעליגער וויינע האט רייזל גענטפערט: גיין, מיר זיינען גאר צוקריגט איך האב פייגט אגעלכע שטאלצע פריילינס וויא זי איז, אפענש וואס רעט קיין גיטין ווארט אויף קיינעם, זיא האט קיין מינדעסטן ווערטה אין מינע אויגען, זיא מיגט אז זי איז נור איינע, מיר האבין שוין גיזעהן גינג אגעלכע, זיא האט זיך דער פייא זייער טרויעריג פאר טראכט, —

קערין האט שוין דעם קלענסטן צווייפיל דער פייא פערלארן, הערט זע רייזל וואס איך וועל אייך זאגן, האט ער אנהויבן, גאר איך געט אייך צווישן אונז זאל עס פלייבן, דען מיט דינעם געהיים גיב איך אייך מיין לעבען איבער, רייזל האט אים פארין האנד גנומען און אים א צייכן געווינען, ער זאל שטילער היידן, העקט זע מיין טייערע רויזעלע, איר גידיינקט אז איך בין שוין גאלד אהרש גיווען אנוועק גיפארין, וואו מייגט איר בין איך גיזעהן? איך בין גיווען אין קאלוואש, וואו איך האב מיינעם אבעקאנטן, וואס איז איין פריי אין דער וועלט, איך וויל אייך זיין גאמען גיט זאגן, צו דעם זעלבען בין איך גיפארין פרעגן עפעס איין עצה, וואס מען מוט מיינע קלומ שונאים פישערעוויצען, מיר האבין פיידע גיגלערט אהין אהער, בין ער האט עפעס דער טאפט עטליכע בעלעטער און פיקלאך פארקאטענע, פריי האט ער אלעמען אויפגישריבן מיט פערשידענע האנד שריפטן, ער האט מיר נאך דער צו וויינעם אפארטעפעל גיגעבן, אין וועלכין איך האב עס אלעס הינגיליגט, אלס איך בין צוריק געקומען, האב איך פייא פישעלעוויצען אליין גיגעבן אין אשיינעם פריה-

מארגין, ער זאל עס אין זיין באמאד באהאלטן, און אליין האב איך דער ציילט דעם פאליצייסקער דאס ער האט איין אונגאנג מיט שלעכטע מענטשן, מען איז באלד גיקומען און מען האט אים ארעסטירט, און ווייל ער קען זיין אונגשולדיגקייט ניט ארויס ווייזן, איז ער שוין פארזאלצן אויף אייביג, אין דעם זעלבן טאג האט מען אייגערע זאכן, וואס שווינדעלמאן האט גינומען, אויף בייא עס גיפונען, איר האט גידארפט זעהן וויא דא מויד נעמט שוין אויס יעצט, איר נעמט איר נאך זעהען אמאל דענענדיג בייא אייך, ער האט זיך דער בייא שטארק צולאכט: —

אזוי, האט זיך רייזל אפגירופן, איז נאר פישעלעוויין ארעסטירט? און האט צו זאמען גישלאסן אינעם פינגער, וויא עס וואלט איר בעסטן פריינד דער גרעסטער אונגליק גיטראפן. —

מען לאזט אפילו קיין פייגל צו אים ניט צו, האט זיך קערין אב גירופן, נוא און וואס טוט די אריבע פאמילע געבאד? האט ווידער רייזל גיפרעגט, זאל מען דאס זעהן האט ער ווידער גיענטפערט, ביי אלע אונזערע שוואים: רייזל, האט איר מינע גיענדערט, האט איר האנד צום קאפ צוגעלייגט אונד צו קערנען גיזאגט: ליבער הערר קערין, דער קאפ האט מיר פראקט אויפגעהירט, אז אייגער נומע הארץ וואלט גיוועזן וויא אייגער ליבע צו מיר וואלט איר מיר גילאזן עטוואס פעררוהען. —

מיט פערגינגען האט זיך קערין אפגירופן, מיט פערנעניגען, ער האט איר ארום גינומען און איר באק האט מיט איין אונפערהאפטן, און זייער איין אונג-וויליגען קום געליימען, נועדקער האט אים נאגן ערפרישט, איר ווייסט, האט ער נאכהער גיזאגט, אז מען רעמט מיר היא שדוכים, מיט איינעם פון די היגע אריקטאקראטען און נאך איינעם פון דיא היגע גילערטע, נאר דאס איז פוסטע זאכען, איר בלייבט מיינע און קיין אנדערע וויל איך ניט קענען, יא איך מוז אברירן שרייבן צו דעם זעלבנין וואס האט מיר דעם פארטעפעל געליהען, ער איז באלד אריין אין א ווייטגען קליינעם צימער, וואס איז גיווען אבס-קאבינעט, און האט אברירן אויף געשריבן, אונגעפערד איין אהאקע שטונד ארום איז ער ווידער אריין צו רייזלען, וועלכע איז שוין גיזעסען בייא אפגעשטער, דער קאפ אן גילעקנט אפין האנד און שטארק פארזארגט, אט וועל איך אייך לייגען דעם בריף, האט ער צו איד געזאגט, האט פארבויגען דעם גאמען און האט טאקע אנגעהויבען צו לייגען: אייגער בריף האב איך ערהאלטען, דער מיטעל האט שטארקט געוויקט זא דאס דער פישעל איז שוין לאנג אין געץ, און איך בין אייך נור פערפליכטעט, זאבאלד איך וועל מיין פלאן אויסקיהרען וואס אידר ווייסט, וועל איך אייך דיא געזאגטע סומע מיט דאנק אבשיקען, פיר דעם פארטעפעל וועל איך אייך אויך באצאללען, איך ביטע זא צו דולדען אונד אללעס אין געהיים צו האלטען. אייגער פריינד ג. קערן. —

דער רענען האט אונטער דער צייט אויפגיהערט, דער היקעל איז גינארין
נאגן לויטער, קערן האט זיין פאלטא אן גיטאן אום דעם בריף אויף פאסט
אב צו מראנין.

הער קערן נעמט מיך מיט, איך וויל זיך אפיקעל דורך גיין. האט רייזל
גינאנט, זיא האט שוין גענעם בריף דורך געלעזט, אונ האט פאר זייער גייט
געבונען קערנס אנטווארט דאצו צו האפן, ווערענר זיא האט איהר באנטעל
אנגעטאן האט זיא אין קעסענע אריין געלייגט זיין פארזיגעלטן פוסטען באווערט
זיא האט אים געארעמט גינאנט, זיין בריף בייא עס צוגענומען, אום זיא זאל
עס איז באקאנט אריין ווארפן, זיא האט עס אין דער זעלביגער קעסענע געלייגט
וואו דער פוסטער באווערט איז געלעגן.

זיא נאכט פיקטערניס האט בעדעקט דעם אינדישען באדען זא, דאס
זיין זייענען אין דיא שענקטע גישפערעכע צום פאסט גיקומען, רייזל האט אפגיק
דעם פוסטען בריף אין באקטען אראפגעלאזן קערן האט זיא בעגלייטעט אונ
איז אהיים געקומען, אין דערהיים האט זיא נאך אטאל דעם בריף געלעזט:
ליבער קערן איך ביטע מיר וואפארט צו בעזאמטנווארטן, וואס הערט זיך מיט
זייער העכט? אונ אויב מין מיקסטירע האט גיהאלפען, זא שיקט מיר אב דיא
צוגעזאגטע סומע, מיינע אדרעסע איז מארינעוויץ אין קאלוואש, זיא האט עס
נוט באהאלטען. קערן האט זייענע אלע בריף אהיים קומענדיג פארברענט. —

7.

דורך זעלעכטע מענשען קומט איין אונגליק שטעלל.

פון טאג צו טאג פארפאלגט דורך זיין דער נויט.

דורך נוסע ווערט דער וואלקענדיגער היקעל העלל.

דורך זעלעכטע ווינשט מען זיך נאגן אפט דעם טויט.

אז עס הערט אויף הלילה אפגעשין צו גיין, קען מין נאך נישט העלפן.

ער פראבירט זיך דאן ווארפן אויף אלע זייטן, ער נעמט פאר פאסענדע אונ
ניקט פאסענדע גישעפטן. אומזאנסט אפער געבאד אלעם בלייבט אין דער לופט
ער בעט דאן יעטערליך בייא נאט, גענוג האט אפער נאט בעשענדע, ער
פלעהעט אום הילפע בייא מענשען. יעדערער געפינט אפער אמיטל זיך אויס צו
דרייען. יעדערער זאגט זייע קרובים זייענען אים בילבער. ער וויינט אונ שרייט,
זיין עהא אדער זיין ווידער דאלע קערט נישט צוריק. איבערהויפט נאך ביי אזא
צופאל וויא מאלווינעס ארמטה, לאזט יעדערער אזא אונטערנעהענדע שייף צום
גרונד גיין, אונ וויקלדיך ווער וויל ריזיקירען אין אזא געפערליכען אקעזאן אויף
וועלכין דיא הילפסלאזע מענשין זייענען געשוואומען. דיא נאנצע צייט וואס מען
האט איר מאן ארעכטירט, האט זיא נישט אויפגיהערט צו קלאנין. אירע אויגען
האפן נאך נישט אויפגעהערט אויף פיקה מינוטען צו מירקענען, זיא האט מיט אלע
מעגליכקייט גיארפעט, זיא האט שוין לאנג דאס הויז מיט אירע סעפל אפגע-

געבין אויף צוויי יאהר און דאס געלט האט זי ארויסגעבראכט אויף זיין בע-
פרייהונג. ניקסס איז אבער גיוועזן דער רעזולטאט ווען יעמאנד פון איהרע
בעקאנטע זאל זי ארעסטירט ווערן וואלט מען איר גאר נישט ערקענען. דאס געזיכט
איז איר געווארן אויס געצויגען אויף איר שיינעם שטערן האבן שוין ערשיינט
עטליכע קנייצעלאך, און דורך אירע שווארצע הארע האבן שוין ארויסגעקוקט
שיינע עטליכע גראהע. זי האט שוין נישט געוואהנט אין דעם פרייהערע וואוינונג.
זאנדערן איז צוויי קליינע צימערלאך. אויסער דעם האט זי שוין
אויפגעהערט צו קורירען דיא קראנקע אנגען, וועלכע איז פון טאג צו טאג ערקער
גיווארען, דר נויט האט אים פאלען זינען צו זיין אריין געטרעטן. אונד שוידער
איז גיווען צו זעהן אויף די צוויי נייבסשעזאנען, דאס איז אלעס פארגעקומען
אין אפערלויף פון איהר אנדערהאלבען, עס איז שוין גיווען טעג וואס זי
זינען געפאד געזעסן אן ברויט, שלעכטער וויא אזא שמופע מען שוין נישט זיין.
דאכט זיך בייא אזא שמופע, האט שוין דיא שטראפע פערפאלנט אין גאנצן.
ניין, עס איז נאך דא גענוג אונגערטרעגליכע שוויגקייטען. נישט קיין מענשליכע
ליידען וואס האבן נאך צו זיין נישט צוגעטרעטען, צו דיא מאנגעל אונד ליידען
איז קיין גרענעץ נישטא. דיא בעכער וואס זינען מיט שרערין געפילט, האבן
נאך נישט אריבער גינאסען אפער דיא ברעגעס, אונד דיא אונגערפארעמניס, דיא
מוטער אלע שטערצין און ליידען האט שטרענג אירע טעכטער בעזוכט, אויב זי
זייער בעדייטונג פאלקאם ערפילען און האט געפונען דאס אויף דער ארעסטער
פאמיליע זינען נאך נישט אלע פלאגן פערשפרייטעט, זי האט געזעהן דאס צו
דיא טרויעריגע לאגע פעלט נאך אנגא זאל קראנק ווערן זא, דאס מיט שווערע
מיטעל זאל מאן זי קוים היילען קענען, אלע מינוט האבן זי איר עראניערט
דאס איר פאטער און מוטער זינען געשטארבן, דאס איר וואלטקעסער זיצט אין
פעסטונג, אונדאפגענדליך דאפאן לויז צו ווערדין דאס זי מיט איר וואלשעטערן
ליידען הונגער און קעלט. דאס אלע גוטע פריינדע ווייבען אויס זייער הויז, דאס
זייער עהרע איז בעפלעקט מיט איין שווארצין און אפגוואשענדען פלעק, און
הויפטזעכליך דאס זי הערט קיין איינציגע זילבע פון איהר שטייערין ירוחם'ן.
דיא אלע זארגן האבן איר דיא געדאנגן גערויפט, און אזוי וויא ווערס איר
שוואכעס הערן געגרינעט. דאצו האט זי נאך געקראגן אפגעצליכע ערקעלטונג
וואס איז אפער גינאנגן אין א שווערע היין קראנקייט. און צו וועלכין מאלווינע
האט איהר אפילו מיט אנלאז טייא נישט גיקענט העלפן. זי האט איהר אויף
גאטעס פאראט גיוואלט אפגעבין אין א קראנקין הויז צום אונגליק אפער האט זי
נישט גיהאט פאר איר פאר אפאנאט פאראויס צו בעצאלן. און האט אליין געמוזט
גיין ארום דיא קראנקע. אלע שעה האט זי זיך מיט אנגען דעם טויט געוואונשן
ער קומט אפער נישט ווען מען בעט אים. ווען דעם מענשלין גייט גאט געמט ער
אויס גראדע צו. בייא שלעכטעם לאזט ער אים אפער דויערין. אין אזא טאג איז
מאלווינע געזעסן לעבן אנגעס בעט, און האט אירע אויגען אהנע אויפהער

געלאקט ניסען מ'רערין, שווענד אויף דיא שיינע אנען, וואס עס איז געבאָר
 פון איהר געווארען, דער זינגער וואר צווייא אונ דיא ביינע שוואכע אונד
 קבאנקע פרויענציער, האבען נאך קיין מ'ראפפען קאדעסעס וואסער אין זייער
 מויל גיהאט, זיא וואלט שוין צופרידען גיווען, ווען זיא ביינע זאלין פון הונגער
 אויס גיין, נאר עס זאל ניט לאנג געדויערין, אַך וויא אונגליקליך בין איך, האט
 זיא צו זיך אליין געמטענעט, ברעכענדיג דיא הענט, נאך ווייניג בין איך נישטראפט
 פון גאט איז קיין אייגענע קינדער האב איך ניט, וואס דארין בעשטייט דער
 גאנצער מענטשענס לעבין, וואס דער גאנצער שטרעבין איז נאר וועגן נאכ-
 פאלגער, וואס מיין מהיערער פרויער אונד איידעלער מאן איז מיר אין דיא
 בעסטע יאהרען, ביים בעסטין לעבין געוויבט געווארען צו שאנדע אונ שפאט,
 אונ ווער ווייכט וואס פיר איינע ענדע אים ערווארטעט אין דער צוא קונפט,
 דארף נאך גאט פון מיר צוא נעמען מיין לעצטע מרייכט, מיין ליכטיגע וועלט,
 אויף וועלכע מיין גאנצע האפענונג איז גיוועזען, פאר וואס קונט דאס מיר,
 איך זאל איצט דארפן זיצן פארשפאכט לעבין אננען וואס מאטערט זיך, וואס
 שעפט מיט איהר שאפענדעס הערן דיא לעצטע מ'ראפען פון דיא זיסע לופט,
 אונ וואס גייט מיט יעדער מינוט געהענטער צום טויט, וואס פארט באלד
 איבער פון אליכטיגער שטוב, אין א פינסטערער גרוב, נאר וואס רייז איך,
 הלואי וואלט איך שוין געהאלטן בייא אזא שטופע, אי דיר מיין קינד איז שוין
 בעסער וויא מיר, דוא וועסט שוין באלד בעפרייט ווערען פון דינע ש מערצין,
 מיר אבער לאזט דוא איבער נאך גרעסערע ווייטאגין וויא דינע, מיך לאזט
 דוא איבער אויף אוועלט וואס איז מיט מערדערייא געפילט, וואס מענטשען
 פערפאלגען איינע דיא אנדערע וויא ווילדע חיות, אונד פון וועלכע דיא
 מיטלייד האט אפגיסטערט, אונד דוא גייסט אין אוועלט וואס איז שלום ושלום
 וואס שוואים זינען זיך נוטע פריינד. וויא דער שררה איז גלייך מיט זיין קנעכט,
 דער גביר מיט דעם ארעמאן, וואו לעבין א לאס ליגט גאנץ פריינדליך אלייב,
 אמיגער לעבען אשעפסעלע אונ וואו נאר רוהע הערשט. הלואי וואלט איך
 גקענט מיט דיר זיך איצט בייטען, וויא גוט וואלט מיר געוועזן, קיין
 גרעסערען גליק וואלט איך מיר גאר ניט געוואונטשען.

חאנינקע מינע מהיערע חנינקע, עפען האצבע נאך איין מאל דינע
 פשרה אונ ארטיגע אויגעלאך אויף טאמער וועסטו מיט דיין לעצטען בליק
 מיר דיא נשמה ארויס נעמען, מיר זאלין צוא ואמען קעגען זיין, מיר זאללען
 דארטין זיך קענען דורך ריידען אונזערע הערצער, חנינקע באמראכט דיין
 מאלווינעס לאגע וואס האט דיר געוואונען אונ געמאכטען אונד וויא איין
 מוטער ערצויגען....

מאלווינע האט שוין בעהר ניט גקענט ריידען, זיא האט זיך צוא איהר
 צו געבויען אונ איהר איין אונגעשרייבליכען מיטליידענסטען קום געטאן,
 אונ איז באלד אין איהר שטול געפאללען, איהרע אויגען זינען שוין

מיר געווארען ווייזענדיג, פאר וואס קומט דאס מיר גרויסער גאטט, בין איך דען אזוי זינדיג אז קיין שמארהאל פון דער ליכטיגער זאנע זאהל צוא מיר גיט אריין שיינען, אז איך אליין זאהל דארפן צוא זעהען וויא דיא בשערע אונ אנגעפלקעמע נשטלה גייט איהר ארויס, דוא שטארקסט מיין קינד היין וויא אלאס, שווער איז דיר אפער געפאך דעם טויט צו קריגען".

נא! האט זיא אשטארקען געשרייא געמאן, מן הסתם האב איך עס פאר דינט, מן הסתם דארף אזוי זיין. —

אינדעם האט זיך דיא טיהר געפינט אונ אנדערענער שיינער איד איז אריין געקאממען, וועלכער האט זיך פאלד צוריק אהאפ געמאן מיט דיא נוערטער, געמט נישט פאר אום גוט איך האב געמיינט דא וואהנט דיא מאדאם פישעלעוויץ, יא חלעפין, איהר גייט דאס מאלווינע? וואו איז חנה? גענומפערין וואר אויגעגבלקלך גישט אין איהר בעזיטץ, דאהער האט זיא נור אזוי געמאן אויפן בעט, וואו חנה איז גילעגען, אונ האט געארבעט מיט אללע גלידער וויא פארען טויט חלילה, אונ סרענען האט שוין ביידען גיט געפאלט קוים וואס מען האט געהערט האט דער איד געפרענט: איהר דארפט אנדאי עטליכע רופיל, אונ איהר שעסט זיך צו מיר ארויף צוא שיקען לייזען, שאדע וואס איך האב ביז איצט גיט געוואקסט (דאס איז גוועזען מאיר שווארצערג אננומער פריינד פון פישעלעוויצען) ער האט דער בייא ארויס גענומען וויא פיל ער האט בייא זיך געהאט אונ האט עס מאלווינען דער לאנגט.

איך וועל אין אפאר טעג ארום גאך שיקען, זארגט גיט מאלווינע, דער הימקעל איז גאך צוא דער ערד גיט געבויען, אייער גליק קען גאך זיידער אויף וואקסען גאך מעהר וויא געוועזען.

גלויבט מיר הערר שווארצערג, אז נעכער גמח אייערער וועט בייא מיר זיין גירעכניגט וויא אנדעך, ווער וואלט גלויבען אז מיר האבין גאך היינט קיין גלאז טייא גיט גיטרוגען, גאר וואו קען מיר איצט גיין עסען אדער טרינקען? אקוק טאענדיג אויף דעם בראך "ווייזענדיג אויף אנגען", גאר וואהרשיינליך איז גאט גערעכט, עס מוז אזוי זיין, זיא האט אים געוואלט אין האגד אקום טאן, אונ איז צו גלייך אויף אהילצערנעם ביינקעל ארויף געפאלען, ער האט זיך אפער גיט געלאזען אקום טאן אונ אויך אב געהאלטען זיא זאל גיט פאלען, ביז ער האט איהר גאנץ בערוהיגט וויא אזו קומט איהר אפער איצט צו מיר. האט זיא איהם געפרענט, אז אללע שטעגין צו מיר זיינען פערנוויקט.

עס איז איצט איבעריג אייך צו דער ציילן: האט ער גענומפערט, איך האב אייך געוואלט בעטען צו מיין טאכטער אויף חתונה, זיא גייט היינט צוא דער חופה מיט נתן קערן, מאלווינע האט זיך אין גאנצען אטרייסעל געמאן, איהר מוזט קענען דעם חתן, אפאל פלעגט ער דאך איין גיין צוא אייך, גאר זאלל שוין

שזין זיין, אז נאט וועט שיקן דיא רפואה שלמה צוא אייער חנעלען וועלען מיר
אייה בייא איר אויף חתונה מאנצען.

ווער ווייטסט האט זיך מאלווינע אב גערופן אויב איך מיט חנעלען וועלען
דאס דער לעבין, אונזערע מזלות זיינען גאר גוט אונזערע, דיא בעסטע מחותנים
זיינען פאר אונז, דיא מלאכים פון דער שאל תחתיה אונ חנעלעס חופה איז וויא
איך וועט דער... זיא האט אין מיטען דערניען אויף גיהערט צוא ריידען,
איךע ציין זיינען פאר שלאסין גיווארין, זיא האט פאר גלאצט דיא אוינען אונ
אין חלשות געבליבן... שווארצבערג האט זיא קיים ערמינטערט, אונ אלס ער
האט זיא פאלקאם מיט פערשידענע בייא שפילן בערוהיגט איז ער אונזעק גע-
באנגען, מאלווינע האט דאן איבער געציילט פינף אונ פופציג רוביל זיא האט
זיך אליין אויך גישטארקט, דען ווייבער זאגן: קעסענע פרייד פאר געסט אלע
לייד זיא האט באלד גיבעטן איךע ציין אריבער שבעה זאל רופן איין דאקטער אונ
פרייגען עפעס צוא עסין, יענע האט באלד געבראכט איין צייניקעל טייא,
מיט וועלכן זיא האט איךע פאר טריקענטע ליפין אונ נוסען אב געפרישט,
באלד זי דער דאקטאר גיקומען, אונ האט איר ערקלערט דאס אננעם קרייניקעלייט
איז גוט גיפערליך, גאר מען זאל זיא פון פערקלונג היטען, דען זאגסט קען
עס אין איין טיפוס איבער גיין, פאר שטייט זיך דאס מאלווינע האט דיא
ערצטליכע ארדערע געהיט.

זיא האט זייער עקאנאמיש פאר גענומען צוא לעבין אונ צו אפפערין איךע
באנצע מידע וועגן אננען, איר האט איצט געשיינט דאס עס איז איר צוא גע-
קומען פינף אונ פופציג יאר לעבין אונ דאס זיא וועט נאך נוסעם ערווארמין, דיא
קלענסטע הילפע בייא דער גרעסטער נאטה, שאפט שזין ווידער דיא פארלארינע
האפענונגען, די אונזערטעגליכסטע צרות ווערן אויף איין קורצע צייט פאר געסין
אונ אין איין פערטיל שטונדע ווערן בייא די ליידענדע אויס גיבויט דיא שטענסטע
העלפאנד ביינענע שלעסער אין דער לופט, די פאנטאזיע האט בייא דיא קלענ-
סטע שטיצע דיא גרעסטע קראפט, ווען דער שטיצענדע וואלט וויסען וויא ווייט
זיינע שטיצע האט גענויכט, אונ וואסער איין טופה ער האט גיטאן דעם גויט
בעדערפטיגין, וואלט קיין מענטש אויף דער וועלט זיך דער פון גיט ענטזאגט,
אונ יעדערער וואלט גאר געשמרעבט דעם צווייטן צו העלפין, עס מרעפט אז
אסך מיטלידענדסטע וואס זיינען איצט גיווען גערייט דורך צוא פאלען דורך דיא
אונזערבארעמדיגע וועלטליכע בריקע וואס איז פאר זייער פיל פון שפינען גיוועבע,
שטייען באלד נאך די קלענסטע הילפע אויף איינע פעסטע פון איינע געבויט,
די האפענונג בייסט זיך צו דעם זעלבין דורך מיר אונ זייער, קורץ דער אונגליק-
ליכע אויפער מיט איךע שליינענדע וועלן פערשווינדעט, אונ מען בלייבט שטיין
אויף איין איינזעל דעם גליקעס, מאלווינע נאך דעם זיא האט דיא שטיצע בעקומען
אונ די פערזיכערונג פון ארצט, איז זיא בעדייטענד רוהיגער גיווארין זיא האט
שזין אן גיהויפן פרייער צוא אטמהען, אונ דיא שטיקענדע אטמאספערע פון

דעם צימער האט איר שוין לייכטער אויס גיזעהען, זיא האט שוין דער ווייל
דעם מאנס צרות פאר געסין און וואר נור פערטיפט אין דיא האפענונג אויף
פעסערע צייטען.

דער לעזער וויל אנדא וויסען וויא אזו קערן האט חתונה געהאט מיט
שווארצבערגס מאכטער דיא געשיכטע איז גאנץ איינפאך.

רייזר נאכדעם זיא האט זיינע אלע סעקרעטין ערפאהרען, האט אויף אים
אזין שרעקליכען האס גיווארפן, דאס גאר אהנע קריי און אהנע ערווינדערונג,
האט ער זייער הויז גימוזט ענלאסען, ערשט דאן האט ער פאר שטאנען וויא
נארעש ער איז גיווען, דער צו האט ער נאך מורא גיהאט דאס מארינעווייז זאל
אויס גיט ארויס געבין, און דאבייא איז שוין אפ געלאפן איאר אנדערהאלבין,
וואס ער האט גיוואקט דאס ער וועט עס מוזין ענדעקען, אים פאל ער וועט אים
גיט פאצאלין לויט זייער פעשטימונג, דער צוא האבן אים נאך זיינע אייגענע
געוויסען גיפלאנט, און זיין געשמיסען מיט צווייא בייצין האט ער גיט גיוואלט
איז ער געצוואונגען גיווען זיך צוא לאזען היידן שרובים, אין דער שטאט האט
געוואוינט איין געוויסער מאיר שווארצבערג, וואס האט גיהאט זייער איין מיאוסע
און נארעשע מאכטער בת-שבע, דער צוא וואר זיא נאך מיט אריין געשטעלטע
אויז, מיט איינעם ווארטע זיא איז גיווען וויא איין גבירס אטאכטער דארף זיין,
וואס גיט זיך איין מיט כל המעלות, אפגוואהל שווארצבערג האט איר גינעבין
איין פאר טויזענד רוביל גידן מיט איין שיינע אויס שטייער, דאך האט איהר
קיינער גיט גיוואלט, האצבע זיא האט אויף דער מצבה גיט שלעכט אויס גיזעהן,
דען יעדערער האט געוואקט דאס איר שטוקאטורקע אויפן פנים קען אנדערש
גיט גימאכט ווערן וויא דורך אריסטאנואניע און ווען זיא זאל עס נאך לאנג
געבראכין, וועט אין אייראפא קיין בלייווייס און קיין קארסין גישט פלייבען,
אויסער דעם האט זיא נאך גיהאט איין פעלער, וואס פאסט מעהר פאר קליינע
קינדער וויא פאר אזא איין שוין איבער געוואקסענע מויד.

קערין וויא ער האט קיין אנדער פרייה געהאט האט זיך געלאזט צוא דיא
מויד צו שרעקענען און האט דעם שרודף ביה אויס געפירט, ער האט דער בייא
געהאט איין אנדער מיין, ער זאל פאלד נאך דער חתונה איר מיט גיוואלד אריין
ווארפן דיא צוועלף שורות, דער ווייל אז סען טרינקט זיך האפט מען זיך אן
איין בריטווע.

8.

ביים מערדער האט דער אסטראן קיין נאמען,
אמארק איז ער פארען שווינדלער און דיעב,
אנואהרער טעאטער פאר דעם יאמקן פרומען,
אנעבעטס-הויז, ווער אים נעמט אן פאר ליעב,

וויא

(פראצענטניק)

וזוהי דעם אונשולדיקען פישעלוויצען איז געבאך גינען אין אסמאנא, דארף
 מען ניט ערציינען, דיא ערשטע צייט האט ער פאר לעבט נור אין וויינען אונ
 זארגען, אין אנהייב האט ער נאר געקלערט מאין יבוא עזרי, שפעטער אבער האט
 ער שוין גאר אויף קיין הילף ניט גערעכנט, ער איז אונטער דער צייט שרעקליך
 ווילד באוואקסען גינארין, אונ ויין ערעלעס געזיכט האט ארויס געשיינט פון
 אונטער ויניע האארע, וויא דא זאגנע דורך אנעדיקטען וואלד, ער האט שוין קיין
 זאך ניט פאר לאנגט, נור צוא זעהן דא ביטערע לאגע פון ויין ארמער פרוי
 אונ דא עלענדע אנגען, זיין איינציגער וואונקש איז געוועזען, ווי אלע אונ-
 שולדיגע געפאנגענע דא פרומע מאלווינען אום צו ארמען אונ אין איהרע אומ-
 ארמונג צו שטערבען, קיין גליק האט ער שוין אין וינען ניט גיהאט, אונ האט
 דאסער וועגען דעם אויפגיהערט צו בעטען, ער איז שוין אזו געוואהנט געווארען
 צו דעם שטרויא-זאך, אז אים איז פארגעקומען אפט מאל פאר זייער נארעש,
 ווי מענטשען שלאפען אויף בעטציג, וואסער אנארעשע געוואהנטייט דס איז,
 פלעגט ער שטענדיג טראכטן ביא זיך, זיין וואלטען זיך בעסער צו גינאהנען
 אויף הוילען צו שלאפן, וואלטין זי אסך געזינטער גינען אונ וואלטען אויסמיידן
 דעם איבעריגען לוקסוס, אים האט שוין דארטין קיין זאך ניט גיפלט נור דא
 פרייהייט, אונ ווען מען וואלט עס אים גיגעבן. וואלט ער זיכער דעם אבענדס
 אין דיעזען צימער צו ריק גיקומען, וואס טויט מיר די נארעשע וועלט, פלעגט ער צו
 זיך אליין נאגן, דא איז מיר גוט, דא דארף איך ניט קיין שיינע קליידער, איך
 דארף ניט קיין מוזיק, קיין פירשטליכע געריכטען, דען היינער קוקט מיר נישט
 אין מעלער, קיין שונאים האב איך דא ניט, קיינער איז מיר דא ניט מקנא, אונ
 וואס פעלט מיר דא, ווען איך זאל דא נאך האבען מיין מאלווינען מיט אנגען, וואלט
 איך מיין ביסעל יאהר אפגעלעבט דא בעסער וויא דא גבירים אין זייערע זאלען,
 וויא דא סולטאנעס אין זייערע הארעמען, דען זייער לעבען איז פארמישט מיט
 אלערלייא גידערטערעכטיגקייטען. ווערענר איך קען דא פרום זיין אונ קיין איינציגע
 זינד פאר דינען, זיין, ווען מען זאל מיר אפילו ארויס לאזען, וועל איך אויך ניט
 זיין, אט דא איז מיר נאגן גוט. . . . אין אסמאנא, וואס פישעלעוויץ איז
 גינעסין דא אין זיין אונגענידליכען פאלאץ, מעהר פרייליך וויא געוועהנליך, זיין
 הערין האט אים געשיינט פיל געוונטער אלס דא גאנצע צייט, ער האט פון
 דא גאנצע צייט קיין איינציגען טאג געפונען, וואס זאל קענען זיין אהער צוא
 דיעזען, דאס איז גינען דער טאג וואס קערנס חתונה איז געוועזען, ער האט גינען
 דורך דעם גאנץ שטאלען אונ גליינעם פענסטערל, ווי אויף דער צווייטער זאט,
 קאכט אונ רוישט ניט ווי געוויינליך, איז אפאר שעה ארום האט ער שוין גינען
 ווי מען פירט יעמאנד צו דער חופה מיט מוזיק, אך וויא נארעש זינען דא מענטשין,
 האט ער ביא זיך געטראכט, וואס פאר שווענדען געלט אויף אענעקע דוקהייטען,
 זיין וואלטין בעסער דא אומקאסטען געברויכן אויף ארעמע צוא העלפן אונ
 חתונה האבן אן מוזיק, ביי אגיציגטין מונן מענטשין, גיט אנקארמענען ביינע

הונדערטע וואָטע, זיין וואָלטן שווען אויף דיא צוקונפֿט מיט אַריקטונגען רעכנונג.
וואָלטן זיין עס זיכער נישט גיטאן, זאלן צו מיר איצט קומען יענע, וואס זיצן
אין די פאליציע, וואס זייערע גיראנקין שטרעבען נור צו רויב אונד שווינדל,
וואס מראכטן נור, וויא קריגט מען יענעם פרויא אונד גוט, זאלן צוא מיר
אהער צוא אריין קומען דיא גכורים, וואס אין זייערע שטראמיגע אַדערן פליסען
נור פרעמדע מענשען-בלוט, וואס פאמראכטן דעם אַרעמאן אַלס איינע ווילדע
בעשעפעניש, אונ איבעריג אויף דער וועלט, ווען דא זאלן צו מיר דיא פרומע
קומען, וואס היידען אונ האנדלן נור מיט גאט אונ זיינע געוואנדעטע אונ אין
זייערע הערצער זיצען רויבער אונ דיעבען, איך וואלט זיין זאגן, דאס ווערענדר
זיין דינען דעם אַלערהעכסטען, ווערענדר זיין שטייען אין טעמפל אונ בעמען,
צילען זייערע געדאנקען נאר מענשען צו שלאכטען, אונ ווערענדר זייערע אייגענע
ליפען ווידער-האללען גאטס ווארטן וויזוהייט צו לערנען, פערפאלטן זיין דיא
וויסענשאפט, אויף דאן פערזאנען זיין דיא ערפארקנים, אונ נעמען צו פאר דעם
געהעכטען קרוב דיא מיראנערזיין, איך וואלט זיין אַלעמען געווינען וויא דיא
מענטשהייט שפילט בייא זיין קיין ראלע נישט, ווי זיין בערייסען אַלמנות, וויא
זיין ווארפען ארויס פון וואהנונגען אַרעמע אונ עלענדע פאמיליען, אונ שטרעבען
נור ווענען זייער אייגענעם איד, איך וואלט זי איצט קענען וויינען די שענסטע
פערקפערקטיווע אויף דיא בילדער זייערע צוקונפֿט, אונ דאס מיר איז בעסער
וויא זיין, וואס העלפט דאס אָפער, קיינער וועט צו מיר נישט קומען, קיינער
וועט מיין ראטה נישט פרעגן, אונ מיינע ווארטען פלייבען נאר איינע יאמערענדע
שטימע אין דער וויסמענייא, ער האט נאר גימראכט וויא מען קוילעט אָב אונ
מען באגראבט צוויי יונגע נשמהראך, אָפּוואהל ער האט גיט געוואוסט וועסען
האכצייט דא שטאמפּינדעט, דאך האט יעדער גינען-טאן האט אים ווילד אין זיינע
אזערין גיקלונגען, יעדער פויק האט אים וויא אַקאנאנען-שום אַנאנדער וואונד אים
הערצען געמאכט, דעם נאנגען טאן אונ דיא נאכט האט ער פאר בראכט אין
אזעלכע געדאנקן, ווערענדר הייל, וועלכע וואר אונטער דיא געלאדענע,
האט גיאָרבעט פיר זיינען וואהל. —

דעם אָבענדס, אַלס אַלע זיינען גינעסין אים זאלען דר האכצייטשקעסט
ארום לאנגע מיטען אום צוא גינסען דען געוויינליכען אָבענד-קאל-צייט נאך דיא
ערמדרעטע מענן, האט שווארצבערג דער ציילט דיא מרויעריגע לאנגע פון דער
אַרעמער פאמיליע פישעלעוויץ, וואס אַלע האָבען אים גיהערט מיט אָפּגען אויערן
אונ פיל זיפצן, אויסער קערן, וועלכער האט דיא נאנגע צייט דיא אויגען נישט
אויפגעהייבען אים אייגענע געוויסענס-ביסע, אים האט גישיינט דאס יעדערער
וויינט אויף איהם מיט דיא פינגער אונ דאס יעדערער פרעפעלט, קערן, דוא ביסט
דארין שולדיג, דו ביסט דער פעראורוואכער פון זייער אונגליק, ער האט גאנץ ליכט
פאכדעם גרציילען אַקוב גיטאן אויף ריילען, וועלכע האט פון אים דיא אויגען
נישט אַראפ געלאזן, אונ איז אין דעם ראסקאן שטארק אינטערעסירט וווארין, ווא

האט זיך קוים אויף איר ארט געהאלטן, איר הערן איז שרעקליך פאר שטיינערס
 גיטארין, ווא האט ארויס גענומען אטיבל אונ האט איר פנים פארדעקט, קיינער
 זאל נישט בעמערקן אירע מרערין אונ אלס שווארצבערג האט די לעצטע ווארטן
 געמאלן מיט דיא ריכטיגסטע דונקלע פארבן, ער האט זייער ביטערע לאנגע
 ארויס גיגעפן מיט ליכט אונ שאטן, דאס יעדען האט גישיינט אז די מרוערניגע
 סצענע שטייט זיין פאר דיא אויגען, אונ מעהרערע זיינען געשעפמינט מיטען
 וויינען, האט שוין רייזל מער קיין קרעפטן נישט גיהאט ביים טיש צו זיצען, דיא
 שטארקע אנגעצויגענע סטונגע פון איר געדולד האט שוין גיפלאצט, זיא האט
 איר וויא זא קערנן מער נישט גיקענט אנשויען, אונ האט געמוזט איר פלאץ
 פאר לאזן, ניין! האט זיא בייא זיך גיטראכט ארום געהענדיג איבערין זאל,
 דיא געשיכטע מוז שוין יעצט איין ענדע נעמן, גענוג שוין דיא ארמע פאמיליע
 זיך צו קוועלן, מארגן מוז אלעס ארויס וויא בוימלעל אויף וואסער, איך האב
 איצט בערעכניגט דאס מיין פאטער קען דער בייא נאך נישט דאס מינדעסטע ליידיג
 אונ שארע וואס איך האב עס ביז איצט גישט גיטאן עס איז מיר אונפערצייליך,
 איך בין איינע מערדערין, איך פאר דין דער פאר דיא גרעסטע שטראפע אונ
 וויל עס גערין אנגעמיין, איין מיין געוואלט איז גילענין דיא ארעמע פאמיליע
 רעטן. אונ ווען איך האב זיין גילאזין קומען צו אזא קלאגליכע לאנגע, זא
 פערדין איך דיא גרעסטע ליידיג, גאר מן הסתם האט גידארפט אזוי זיין, מיר
 קומען דאך שטענדיג צום שכל נאך דער צייט, זיא האט שוין נישט אום גיהאלטן
 דעם גאנצן אכענד אונטער די גיזעלשאפט, איז באלד אהיים גיפארן אונ האט
 דיא גאנצע נאכט פאר בראכט אין דענקען, זיא האט בין אויג גישט צו גימאכט,
 זיא איז גאנץ פריה אויפגעשטאנען, האט אנגעצויגען איינע פון דיא שטענעסטע
 קליידער, זיא האט זיך פאר פוצט מיט איר שמוק אונ איז גאנץ דרייט צום
 יענעראל נופערנאטאר אונעק, דער שווייטער האט וועגען איר דאלאזעט, דאס
 זיא האט גיטיג מיט אים וואס וויכטיגעס פערזאנליך צו ריידען, ער האט איר
 געהייסען אריין גיין. —

ענטשולדיגען זיא גענעדיגער הער, וואס איך דיא פרייהייט אונ דרייט
 נאם מיט טיינען ווארטן אירער דורך לוכט, פאן אירע געשעפטיונג אב צוא
 רייסען, האט זיא אנגעהייבן, מיין קאטען איז ווענין דער אינטערעסע איינער
 ליידיגענען פאמיליע וועלכע שאן איבער אנדערהאלבן יאר אונטער דען גרעסטן
 נאטה אונטער ווארפן, דער הויפט דיער פאמיליע, איינער דער גרעסטען קויף
 לייטען פישעלעוויץ, וואס האט קיינען גלייבן צו זיינעם ארדענטליכען האנדל,
 אויפ שאהן דיא צייט ארעקטיט גאנץ אונשולדיג, איין צייכען דער ווארהייט
 טיינע ווארטן קען אירעם דורכלויכט דיע צווייא בריפע אלס פאקט דינען,
 זיא האט אים דיא צווייא בריפע דער לאנגט, וועלכע ער האט מיט דער גרעסטער
 גיינדיגע געלעזן, גאך דעם האט זיא ווידער גיזאכט, איך ביטע זיא געפלינגסט,
 דיען ארסטען אונשולדיגען אונד גוטען מענטשען צו בעפרייען, איך צווייפלע

גיכט, דאס זיא אונשולדיגע מענטשין גיכט פראגן לאמין ווערדען, מיט וועסען
ליידען אויך דיא אונשולדיגע פאמיליע ליידעט. —

דער נאמען פישעלעוויץ וועלכער אים איז זייער בעקאנט גיווען, איז אים
גוט אין הערצין אריין, ער האט אים שוין אליין גיוואלט ארויס לאזן, ער האט
גאנץ גוט פערשטאנן דאס ער איז דארין גיט שולדיג, נור ער האט קיין פאקט
גיהאט אים צו בעפרייען, ער האט געווכט דעם קלענסטן צופאל, וואס זאל
ארויס וויינען זיין אונשולדיגקייט, יעצט אבער וויא ער האט דיא צווייא ברוי
דורך גילעזן, אונ האט גיוואוסט, דאס אנעוויסער קערן אויף אים דאנאסירט
האט. זא האט ער שוין ווייטער רייזן גישט גילאזט ריידען אונ צו איר גיזאנט:
איך דאנקע ליבסטע פריילין, זייען זיא גאנץ רוהיג, דאס הייסע ווירד דער
פישעלעוויץ בעפרייט. —

רייזל האט זיך פאר גייגט, אונ איז מיט אפאל פריידענס-הערץ אהיים
געגאנגען. —

דער פירשט האט באלד אברויף אין דער פאליצייא אריין גישריבען, דאס
מען זאל פישעלעוויצען זא באלד בעפרייען, אונ לויט דיא צווייא בריפע דיא זאכע
שפריינגסט אונטערזוכען.

אויף מארגן נאכדעם פישעלעוויץ האט זיין פרייהעריגען גישפערעד גיהאלטן
אונ איז זיך אין זיין צימער ארום גיגאנגן הין אונ הער, וויא אין אלוקט גארמין
דער מאג האט אויף אים קיין אנדערין אייגנדרוק גיבאכט, וויא אלע איבעריגע
ער האט גאר גיטראכט וויא גליקליך ער וואלט גיווען ער זאל זיין ליבע פרויא
אונ אנגען זעהן, האט ער גיהערט וויא מען שליסט אפ דיא טיר פון זיין צימערל,
אין דער צייט האט ער געוואוסט דארף מען דיא טיר גיט אפשיסען, דאהער איז
ער שטיין גיבליבען, אום צו זעהן ווער דא קען גיין צו אים, וויא פאר וואונדערט
איז ער אבער גיבליבען אלס ער האט גיזעהן דעם סמאמריטעל אריין גיין, וועלכער
האט אים גימעלדעט דאס ער איז פרייא. ער האט אים איבערגראשונג זיינע ווערטער
קוים פערשטאנען אונ צו לעצט גיזאנט: „איך דארף גיט, דא איז טיר גוט“,
אונ אלס זענער האט גיזען דאס ער איז שרעקליך איבערבאשט געווארן, האט
ער אים גאנץ רוהיג גיזאנט: הער פישעלעוויץ בערוהיגען זייא זיך, זיא זינד
פרייא, געהען זיא צו הויזע, זיא זיינען שוין ווידער מענטשענגליך, אירע אונ-
שולדיגקייט איז ארויס, ערסט דאן האט ער פערשטאנען זיינע ווארטן, ער האט
שרעקליך אנגעהייפען צו וויינען, אונ מיט פאלגענדע ווערטער גיזאנט: מיינע אונ-
שולדיגקייט איז ארויס? אה גרויסר גאט! וויא וואונדערבאר זיינען דייע טהאמין,
ווער ווייס וויא גרויס איז זיין גיגאר, דוא שטראפקסט יעדען מענטשען וויא ער
פארדינט, קיינעם בלייבסטו גיט שולדיג, דוא ווארטסט לאנג אונ באצאלסט יעדען
זיין שולד, דוא פאר שפרייטסט דיין נעץ פיר דיא שולדיגע, וועלכע פאלן דארין
גאר אונגעריכט אריין, דוא שיקסט דייע גיפטיגע שלאנגען פיר דייע פערברעכר
אונ גרייטסט אן דיא רפואה פאר דער מפה פאר דיא אונשולדיגע, איך

עה, אז אין גרעסטען נאמא דארף מען נאר דיר פֿעטן, אונטער דיא סעריאדען מענטשען פארנעסט דוא קיין איינציגען צו בעלאהנען, לויט זיין פערדינסט, אונ העלפסט דען גרעסטן העלפסלאזען, ער האט דער בייא שטארק גיוויינט, האט זיך מיט אלעם גינעגנט, ער האט זא נאר גיקוסט דעם שטורצאק און זיין גאנצין זילענער זא, דאס דעם סמאטריטל זיינען מרעריין אין דיא אוינען גישטאנען, די סצענע וואר ריהערנד, ער האט זיינע אייגענע ווירטשאפט צו גינוסען און איז גיט אזוי גינאנען אהיים וויא גילאפין, ער האט שוין פאר נעסען דעם געהנטסטען נאנג, און איז דאהער דורך אייניגע ווייטערע נאסען גילאפין, ער איז צו זיין הויז צו גיקומען, האט ער אויפגעהויבן זיינע הענד צום הימעל, און האט איינערליך נאט געדאנקט, ער האט פאלד זיין מיר גינעגנט און איז וויא אמאמאריזילע שטיין גיבליפין, מאלווינע איז דאן גינעסין לעבין דער קראנקער אננען און האט יא גימרונקען, אננא איז גילעגן אויפן פעט, געלב וויא אונאקס, דיא דיקטע האארע זיינען בעדייטענד שיטערער גינען און אין גאנצין האט זיא מער ים גינענען גישטארבען וויא לעבעדיג.

אחר! האט מאלווינע איין געמערליכען און פריידענס גישרייא גיטאן, און ידע ארויף פאלענדיג איינע די אנדערע אויף דיא העלדער, האבין קיין ווארט זיך גיט גיקענט היידן. . . . ער האט פאלד אהנע אויפדער געקוסט אננען, עלבע האט קיים זיינע קוסען געפילט, אפגוהאל זיא איז נאך דעם דאקטארס געעפט אפיסעל בעסער גיווארען, גענוג זיינען מרעריין פארנאקסין גיווארין, גינוג ירהערנד ינפגען זיינען פון זייערע הערצער ארויס, און גענוג האבען זייא נאטט געדאנקט, פיר דינען פלעגליכען בעפרייהען, די אונזאכע פון וועלכן זיא האבן קיינער גיט געוואוסט, פישעלעווייץ האט זיך פאלד גינוסען אננען ענערנישער ווא היילען, און וויא זיין צו פרידענהייט האט פון אים קיין מאל גישט אפגעט-דעמין, אזוי אויך איצט איז ער פאלקאם צו פרידין גינען, ער האט זיך גליקליך געשעצט צוזאמען צו זיין מיט מאלווינע און אננען אין איין איינציגן צימער, איצט איז זיין וואונטש ערפילט געווארען.

9.

דיא געוויסען פלאנען דען פערברעכער אימער.
 ער פירכטעט זאנאר פיר זיין אייגענען שאטען:
 פיו נאטעם שטראפע מרייבט אים פאן צימער.
 צו א שרעקליכען טויט, פיר זיינע שלעכטע טהאטען:

אים מאנאמא אנוסט ארום פיר דעם זיינער אין דער פריה, דיא זון האט קיים אנגעהייבען צו שיינען, דיא לופט וואר אונגאטירליך שוין, גיכטס וואלט געשטערט דיא שטילע, ווען דיא נאכט-וועכטער וואלטין גיט אפט געקלאפט מיט זייערע וועכטער-אינסטרומענטען, אנדערס וואו זיינען שוין געשטאנען

דיא סטראמען און האבין מיט דיא לאנגע בעזיסער ניקערט דיא גאסען, פון
 וועלכע עס האבין זיך אויפגעהייבען גאנצע זיילען שמויב, זעלטען וואו מען
 האט גיזעהען פארענדר מיט א גערויש א דראשקע, אלעס איז נאך געלעגען און
 מארפעאוס אומארמונג, אלעס האט גערוהט, דיא שטילהייט פון דעם פרייה
 סארגען וואר אונגעשרייבליך, מיט איין מאל האט זיך דיא רוחע פערנוואנדעלט
 אין איין אלגעמיינען ווירוואר, דיא שלאפענדע זייגען האלב גאקעט ארויס
 געלאפען מיט דיא גרעסטע שרעקען און אין איין פריטיל שטונדע האט שוין
 דער צענטער דער שטאט אויס גיזעהען וואו אקאפענדער קעסיל, מען איז גע-
 לאפען פון אלע זייטען צווא איין געוויסען פונקט, יעדערער האט גיפערפילט,
 איינער האט אלץ גיפערנט דעם אנדערין, וואו איז דאס, און דאס רוב האבען
 געשריען „עס ברענט“ וויקלירן אן דער עקקע פון דער גרויסער גאס, האט
 געברענט א דרייא עטאזונעס הויז, דער רויך איז געגאנגען ביז צום היסעל,
 און דער העלישער פלאם האט גיזעצט דורך דעם דאך אונד פענסטער מיט
 איין שרעקליכען קראכען, אין דרויסען איז געלעגען אין דער גרעסטער
 אונגארדענונג פערשידענע וויקטשאפט און נאכין, הונדערטער מענטשען זייגען
 געשטאנען מיט אויגען פאל בעדויערניס און מיטלייד, דיא פייער קאמאנדע
 האבין געארבעט איבער אלע מאסען, זייא זייגען גישטאנען אין רעכטען פלאם
 און האבען פערנכטעט און צוויסען דיא פעסטעסטע אנהאקונג, דאס האט
 געברענט פישעלעוויצעס הויז ער איז ארום געגאנגען וואו איין ווארער
 וואנזיניער, די הענט פערלייגט און האט מיט איינע הערצענסרייסענדע שטימע
 געשריען „רעטעט אננען“ מאלווינע איז ארום געלאפן פארבייא איר טיר און
 האט יאמערליך גיזויינט: „אידען, האט רחמנות, דאס קינד ווערט פאר
 ברענט, ראטעוועט איהר, ראטעוועט איין עלענדע אונשולדיגע יתומעלע,
 אן אפאטער און אן אמוטער, געוואלד, ראטעוועט איהר, איהר זייט דאך
 רחמים בני רחמים, העלפט מיר זיא ארויס טראגן פון דעם העלישען פייער“
 האט זיא געשריען מיט ווילדע קולות, אז אפילו די שטייגער פון גאס, דיא
 ווענט פון דיא ארוםניגע הייזער האבין איר גיבארפט העלפען מיט וויינען. —
 דער בראנד וואס האט אנגעהויבען פון צווייטן עטאז, האט זיך שוין אראפ
 געלאזן גידעריגער, עס האט שוין באלד גיגריכט צווא דעם ציטער וואס אננע
 איז גילעגן, מאלווינע און איהר מאן זייגען ארוםגעלאפען הין און הער, זייא
 זייגען צו געלאפן צום פלאם, זייא האבען אבער באלד צוריק אפ געטרעטען,
 זייא האבען געבראכען דיא הענט, און האבען זיך געריסען דיא האר פון
 קאפ הונדערט זייטיגע מענטשען האבען זייא געהאלפען מיט וויינען, דיא
 סצענע האט שוין געהאלטען צור ענדע און אט אט האט זיך יעדערער
 געריכט דאס פון אננע זאל ווערן איין הויפען אש, מיט איין מאל האבען
 ערשיינט צווייא סאלבראטען פון דיא פייער קאמאנדע דורך דעם גרויסען טויער
 וועלכע האבען איין בעט געטראגען, אויף וועלכע אננע איז געלעגען גאנץ

אונגעווענליך און האלב טויט פון שרעק, אָפּער דאך אונגעשאַדעט, מען האט דיא בעט אויף דער גאס געשטעלט און יעדערער האט מיט די גרעסטע שטערצען געוואונדערט, וואס פון דיא אונפֿערגלייכליכע אנגען איז געווארען, פישעלעוויצעס גוטע פֿריינד האבען דען גרעסטען אנטהייל גענומען אין זיין יעמינען עלענד, זיין האבען אים געטריסט, זיין האבען אים דער פֿיין פערשפראכען געהילפֿיג צו זיין, און אנדערע האבען אים שוין דאס לעצטע פאקטיש געווינען, דען יעדערער האט געוואוסט, דאס זיין הויז איז פאר זיכערט איז אַנדֿויסע סוטמא, זאגאר זינע גרעסטע שונאים, זינען אים פֿריינד געווארן, זיין זינען אלץ אין גרעסטען געפֿאהר געגאנגען און האבען געהאלפֿן רעטען, און האבען עס אַוועק געפֿירט אין אַגעוויסן אָרט, עס זאל נישט פון אומגעקאמטע פאר שלעכט ווערדען, דער וויל איז געקומען דער אַגענט פון דיא פעטערסבורגער פֿערזיכערונגס-געזעלשאפט און האט זיין אַקט געמאכט, דערפֿיין האט ער געבעטען, ווער פון דיא ערשטע האבען דעם פֿלאס דער זעהען, זאלן זיך אלס צייכער אונטערשרייבען, עס זינען פֿאךר צווייא צוא-געגאנגען, דער ערשטער האט זיך אונטערשריבען. פייוועל שווינדעלמאן און דער צווייטער — „מיכל פֿוקס“ — .

געגען אַווינד וואר שוין דער צאָרין-פון פֿלאס אַפֿיסעל געלאשן, דאס הייסט מען האט נור אַרױך גיזעהען, דעם טהייל ווירטשאפט, וואס איז אויפֿען גאס גילעגען, האט מען אויפֿגעבראכט, פישעלעוויץ מיט מאלווינען זינען אויס רחמנות אַרױן גענומען געווארן פֿיין איין שכן אין אַצימער, וואו מען האט אויך אנגעטען בעט אַרױן געבראנגען פון וועלכע פֿייע האבען גיט אַפֿגעטרעטען זיין זינען נור געזעסען דעם קאפֿ אַראפֿגעלאזען און האבען קיין ווארט גיט גערעט, און ווען אנגעטען קראנקהייט זאל זיין פון מוסה גיט אַראפֿשלאנגען, וואלטען זיין זיך גאר גיט געקומערט, זיין האבען גאנץ גוט געוואוסט דאס זיין קענען דער פֿיין קיין הייז גיט האבען, זיין איז אָפּער פֿארגעקומען, דאס אנגא וועט דער פון נישט גוט אַפֿשניידען .

אין אַפֿאר טעג אַרום האט מען זיין געשיקט רופֿען צום סלעדאוואטעל און מען האט דעם אַקט פֿערפֿאלקאסט מיט זייערע אייגענע צוגאבען, דיא עדות האבען אָפּער געווינען אזוי וויא מיר ווייסען, און מען וואלט פישעלע-וויצען ווידער אַרעסטירט, ווען דער פֿירט זעלבסט זאל גיט גאראנטירען פאר אים, וויל ער האט פאר שטאנען אז דא איז עפֿעס גיט גלאט, אז איסעצער האט זיך אויף אים אָנגעזעצט, אום אים גענצליך צופֿערפֿאלגען, אויף קערנען האט ער געווארפֿען איין אויג, און אָפּוואהל ער איז געווען אונטער דער פֿאליצייא אַנגליק, דאך האט ער אים גיט געהייסען אַרעסטירען וויל ער האט געוואוסט דאס דעריין זינען מערערע פֿערבונדען וועלכע וועלען אַנטלויפֿען זאפֿאלד זיין וועלען דאס דער הערן, ער האט נור אַינס געהייסן געפֿילען מען זאל אויף אים אַכטונג געבען .

אין אקורצע צייט ארום גאך קערענס חתונה, האט ער אבריק ערהאלטען
פון מארינעוויצען דאס פאלס ער וועט אים נישט אפשיקען דיא צוא געזאגטע
סוממא, וועט ער אים ארויסגעבען, ער האט זיך דער פאר שטארק דערשראקען
אזוי האט אים באלד געקומפערט, דאס ער איז צוא פרידען אים צוא באצאלען,
נור דאמיט עס זאל ניקט אויפפאלענד זיין פאר זיין שווער און שוויגער און
אנדערע, האט ער אים געבעטען זיין זאלען זיך טרעפען אין העלפט וועג,
דאס הייסט אייניגע מייל ווייט, יעדערער פון זיין שטאט, קערן האט
ווינקליך ווארט געהאלטען, און עס זאל קיינער פון דיא טרעפונג נישט
וויסען, האט ער אויף מארגען גענומען אויף אייגענע הענט איין פערד, און איז
רייטענדיג אונעק מארינעוויצען בעגעגענען, מארינעוויין האט אויך ווארט
געהאלטען און איז פון זיין היים ארויס אויף דער זעלבער זאגט וויא קערן. דיא
ביידע אינמיטע פריינדע האבען זיך געטראפען אין אגרויסען וואלד וואס איז
געווען צווישען דיא ביידע שטעט עס וואר שוין גענוג שפעט אין דער נאכט,
דיא וואלקען האבען בעדעקט דעם לויטערען הימל און אין וואלד וואר שוין
נוט פינקטער, דער ווינד האט שטארק בעאנרוהיגט דיא הונדערט יארהיגע
בוימער, מיט יעדען בליק אין דער פערנע, האט מען געזעהן איין אנדער פיגור
פון דיא אפגעהאקטע און קליינע בוימערלאך, דארט איז געשטאנען אריקער מת
איינגעהילט אין ווייסען, וואס האט זיך אויסגעוויזען פון איינע בעהאזע, דארט
ווידער איז געשטאנען אנאנץ הויכער לץ אויף הינערשע פיסלאך און
האט געמאכט און גערופען מיטען האנד. און לעבען אים איז
געלעגען אויסגעצויגען עפעס אזוי וויא אפרויענציער וואס האט וואס אין דיא
דענד געהאלטען און עס האט אויסגעהען דאס ער איז זייער פארדריסליך
אויף איהר, לויט זיין שטאלצען שטיין האט מען געזעהן דאס ער האט
איהר געהאפט ביא אחמא, ווייטער ווידער זיינען געשטאנען דרייא בארלוקעס,
איינער נידעריגער פאר דעם אנדערען און האבען גאנץ רוהיג און פריינדליך
גערעט אזוי וויא אנשעפט, דאס האבען געציגט דרייא אפגעהאקטע פיענעס,
אין דער אנדערער זייט איז געזעסען איין אלטע באבע צוא זאמען געקארצעט,
וועלכע האט אויסגעוויזען וויא דיא נאכטאילע אליין. און לעבען איהר האבען
זיך געשפילט קליינע קינדערלאך. גאך ווייטער זיינען געשטאנען פערפלאכטען
אסד שדים, וואס האבען אויסגעזעהן וויא דיא אראבער קאמעדאנטען.
זייא האבען זיך געבויגען און געבראכען וויא קינסטלער, דאס האבען געציגט
דערנער, און גאנץ ווייט האט מען געזעהן אגרויסאמען רויבער מיט
אחאק אין האנד וואס איז דאכצאך וויא גענאנגען און האט זיך אפט אפ
געשטעלט. מען האט אויף אים געלעזען דאס ער בעשליסט זיך נישט מיט איין
מאל זיין מארד צוא ערפילען, אזוי האט געוויזען אנווייטער בויס. און דער
גאנצער אויסזיכט אים וואלדע וואר איין שוידערהאפטער, דאס אלעס האט
געשיינט קערנען איידער ער האט זיך מיט מארינעוויצען געטראפען, זייא

האבין זיך דערנעקן און צוקוקט וויא צווייא ברידער האצבע אין הערצין האבין
 זייא זיך געהאקט, וויא איין אויפגעקלערטער האט פיינט אהסיד, אזוי לינט
 שוין אין האראקטער פון פערברעכער דאס זייא האסען זיך איינע דיא אנדערע
 נאכדער טהאט וואו זייא זיינען נישט לאנג געוועזען לייבליכע שותפים, און
 דאך האבען זייא זיך פרייגליך צוקושט, אנאנץ קורצע צייט האבין זייא
 צווישן זיך גירעט, קערן האט אים דאס זיינע אפגעגעבען, און יעדערער פון
 זייא האט געוויזען דעם אנדערין דאס זייא פארדריסט שוין, וואס זייא האבען
 דאס געטאן, זייא האבין אפשייד גענומען און יעדערער האט פארקערעוועט
 זיין פערד און זיינען אהיים געפאהרען; מארינעוויין האט אבער פון קערנס
 ווערטער פארשטאנען אז דער סוד וועט זיך נישט לאנג האלטען, זיין הערץ
 האט אים אנגעהויבען צו קאכען, ער האט נישט לאנג געקלערט און האט אפ
 געבראכען אשטארקען און דיקען צווייג, און האט קערנען נאכגעיאנט, ער
 האט איהם נאך געטראפן אין וואלד, און מיט אים קיין ווארט נישט ריידענדיג
 האט ער אים נאנץ שטעל אשטארקען קלאפ געטאן הינטען אין קאפ, קערן
 איז באלד פון פערד אראפ געפאלען, דא האט ער אים נאך אצווייא דרייא
 שטארקע קלעפ געטאן און קערן איז געבליבען ליגען טויט, מארינעוויין איז
 שטעל וויא אפיל פון בויגען אהיים אנועק.

ערשט אויפין דריטען טאג האט מען דיא נוסע בשורה דעם שטוער און
 דער פרויא געבראכט. —

10.

נישטא אויף דער וועלט, טהייערער וויא דער גליק,
 דארום קען עס קיין איינציגער קויפען;
 קרינט אים אבער ווער, ווערט אין איין אויגענבליק,
 אי סחורה, אי קלייטען, אי הויפען. —

הייבט עס אן אפגעשטען צו גיין, גייט אים פון אלע זייטען, וואס ער
 זאל נור טאן גליקט עס אים, אין אלע זיינע געשעפטען קוקט דיא העלחה,
 ער מעג זאגאר פאר געבען דיא ערנסטע געשעפטען אין דער וועלט, ווען
 נור דיא פארטונע האט צו אים אריין געחאפט העלפט שוין קיין זאך נישט,
 טויענדיג אויפגליקליכע וואלטען דעם קאפ דערליינט בייא אזעלכע פארנעמען,
 וואו דער גליקליכע פארדינט זייער לייכט, הונדערטע וואלטען עס נישט אויס
 ארבייטען מיט נויט און שווייס, וויא ער געווינט נאר אן מיהע, בייא דעם
 גליקליכען ווערט דיא קרימסטע פלאנען גלייך, ער מעג דיא גרעסטע פעלערין
 מאכען, זיינען זייא זיך דאך צו זיינע הענד ווערט אלעס שוין, אלעס רייצענד,
 דער גליקליכער מעג טאן דיא מיווסטע זאכען קוקט אויס בייא דיא וועלט
 שוין און יעדערער פארטיידיגט אים, ער דרייט זיך ארויס פון דיא שווערסטע

זאכען, מען מעג אויף אים ארויף ווארפען אפמער בלבל, זאגט דער גליק אז עס איז אליגען עס מעגען זיין הונדערט עדות געגען זיינעם אשווינדל, זייט דער גליק ארויס אז וויא זיינען פאלשע, מיט דעם גליק איז אויך דא קלוגהייט פארבונדען, דער גרעסטער נאר ווערט דורך אים קלוג ווערענד ביא דעם אומגליקליכען איז דא קלוגהייט נארעש, קורץ דער גליק איז איינער דער נוצליכסטען זאכען צום מענטשליכען געברויך, גיט יעדערער האט אים אפער שטענדיג, ביא אנדערע עקסעסטרע גר יאדערען לאנג און גרינדעט זיין פעסטעס וואהנארט, ביא אנדערע ווינטערט גר מעהר גיט, אנדערסטווא פאר בריינגט גר נור איין ווסער, און ביא אנדערע געכטיגט גר נאר, און שיקט פאלד זיין שוועסטער דאס אונגליק, מיט אנדערע שפילט גר זיך, און מיט אנדערע רייזט גר זיך נאר, און מיט דרייט קען מען זאגען דעם קינדישען גלייך ווארט "גליקליך איז יעדער, ווער עס האט דעם גליק דער מאפט" דאס איז אפער אזוי איין פייגעלע וואס לאזט זיך מיט קיין געץ גיט פאנגען, קוים איז זיא פון שטייגעלע ארויס, קען מען איהר שוין מיט קיין זאך גישט פארנארען, מען מוז געדולדיג אפנארטען ביי איהר גוטער ווילען וועט קומען זיא זאל אליין צוריק אין דעם זעלבען געסט אריין פליהען.

אט אזא טהייערע פייגעלע איז איצט נאך איהר זאנגען אפגעזעהנטייט צו אונזער אקטען בעקאנטען בערנוסען אריין געפליגען.

איהר געדיינקט מן הסתם אז פישעלעוויץ האט אים איין הונדערטער געלען און גר האט דאמיט אנגעהויבען צו האנדלען, דער גליק האט איהם דאפייא געשטיצט און האט אים אויף יעדע זאך געזאגט: "אלטער נוסטר בערנוס, מהוא איך בין ווידער מיט דיר" גר האט אין אנהייב געהאנדעלט מיט אלטע קליידער, און נאר אן בושע ותרפה, האט גר זיין הערענמאנטעל אויס געטאן און דאצו זיך שטארק גענומען, גר פלעגט איין גיין צו גרויסע פריצים און האט אלעס געקויפט, וואס זיין אזיג האט נאר געזעהן, גר האט זייער זיין אן דעם פארדינט, זא דאס נאר אין איין קורצער צייט האט גר פישעלעוויצען זיין גמדות חסד מיט דאנק אפגעבען, און האט שוין אלזיין מיט זיינעם איין אייגענעם גרעסערין קאפיטאל גיהאנדעלט, גר האט גיט געוואקסען פון יאהר. זאנדערען פון טאג, און אין איין פערטויף פון אנדערטאלבען יאהר האט גר שוין געמאכט אמאנאזין פו פערטיגע קליידער אונטער דער פירמא ז. שערשעווסקי, אויף איינען דער גרעסטען גאכסען, גר האט אפט געזוכט פישעלעוויצעס פאמיליע און פלעגט וויא שטיצען, און פאלד וויא גר איז צוריק פון ווען געקומען, וואס דאס איז געווען אפאר וואכען נאך דעם בראנד האט גר פאר זיין אשוינעם וואהנונג געדונגען אויס אייניגע צימער, און האט אלעס געטהיגעס גיגעבן דער פאמיליע צווא אונטער האלטען.

אין אשוינעם ווסערטאג איז צווא בערנוסען אין מאנאזין אריין געקומען

פיוועל שווינדעלמאן, האט אָפּגענוואָרט בײַ בערנוס האט אָפּרײַז געגרינגט
שײַנען און האט זיך צו אים מיט פּאַלענדיג פּראַנגען געווענדיג: הער
בערנוס, איך ווײַס אז איהר ווײַט אַנזיכער זיין אױף אַלער האַנד סחורה,
און דאָס ווײַט איר אסתר וואס קױפט אַלעס, דעריבער האב איך אײַך געוואלט
רעקאָמאָנדירן אין אײַן אָרט שײַנע עטליכע אָרטליקלעך צו קױפּען, בײַ אײַן
סענשען וואס פאַרט אַרויס פון הײַט, איר האט דאָרט עטליכע קאָוואַרען,
לאָפּען און אַנדערע נוצליכע זאַכן, אזוי וויא איהר פירט אײַצט אײַן,
אײַן גײַעס וואָהנענ פאַר זיך, בײַן איך זיכער אז איהר וועט דיא אַלע זאַכען
געוויס קױפּען. —

פאַר וואס דען נײַט? האט זיך בערנוס גאָנג קאלט אָפּגערופּען, אויב עס
וועט זײַן פאַדראַגשע זאַכן וועל איך אַנדאָי קױפּען, וואו איז דאָס?
וואס זאל איך אײַך נאָרן הער בערנוס, איך האב ליב צו א גײַן מיט דעם
אמת, דאָס איז אַפּיקל ווייטלאָף האט שווינדעלמאן זיך אַפּ גירופּן, נאָר דער
צו איז דאָך אױף דא אַפּיקלע, מיר וועלן נעמען אַדראַשקע, איך האָב אז
איר וועט אַפּילו דארויף אױף נײַט אַרויס וואָרפּן בײַן אומקאָסטען, איר מײַנט
איך מײַן אַפּשער אײַער טוכה, חלילה, צו וואס זאלן מיר זיך נאָרן, איך מײַן
פשוט פאַר דינען בײַ אײַך עטליכע רופּל.

נאָ סחײַבא תײַטא, לאָמיר פאַהרן, אַפּשער וועל איך טאָקע וואס קױפּן
האט בערנוס גיזאָנט אָנגאָהנדיג זײַער אַשײַנעס זאַמער מאַנטעל, ער האט
זײַן הוט אָן גיטאָהן און זײַנען אַרויס געגאָנגען, האָבן זיך אױף אַדראַשקע
געזעצט און זײַנען צו לאפּידוסען צו גיפּאָרן, וואו שווינדעלמאן האט אים
אָרײַן געפּיהרט, דער לאפּידוס אַלײַן איז גינען פאַרגנוסען אין אײַן צווייטען
צײַמער מיט עטליכע ווייבער, וועלכע האָבן גיקױפט פּערשידענע זאַכן,
אַלס ער האט מיט דיא ווייבער געגרינגט איז ער גלייך צו בערנוסען
אַרויס געגאָנגען. —

וואס קױפט איהר עפּעס ר' קרוב? האט לאפּידוס גיפּרענט, קױפט, איך
גיב עס וואָלוועל אַפּ, ווייל איך פאַר פון הײַט אַרויס. —

דיא ווערשער, וואס קױפט איהר ר' קרוב?" האט בערנוסעס דורך דרינג-
גענדע אײַז צו אים געצויגען, אױסער דעם, וואס ער האט דיא זאַכען
דער קענט, אז זײַא זײַנען פישעלעוויצעס האט ער אין דעם לאפּידוסן ערקענט
דעם זעלבען סאַלדאט, וואס האט אים אַמאל אומגליקליך געמאַכט, ווען ער וואלט
עס וואס אין האַנד גיטאָלמין, אַמקער אַדער אײַן רעוואָלווער וואלט ער
אױס זיכער גישטאַבן אַפּער גישאַסין. אזוי איז ער אָן גיצונדיג גיטאָרן,
דער וואָרפּענדיג און אַרפּייטענדיג לאפּידוס, האט דאָס נײַט געמערקט.
בערנוס האט זײַן פּעס באַהאַלטן, און מיט אַגיפּטיגען שײַנעלע גאָנג קאלט
גיזאָנט: גײַן, פריינד, דאָס איז פאַר מיר קײַן סחורה נײַט, ער האט נאָך
קלױמערשט פּראַפּירט אָנקוקען אַנדערע זאַכן, אום זיך אין אים פּעקט צו
איבערצײַגן (פּראַענטניק)

איבערצייגען, ער האט אָבער בעמערקט דאס ווין פליק האט איהם נישט גינאדש
אונ ווין ערקענין איז נישט מיטען קלענסטען פילייכט פערבונדען. —
נוא פֿעטער, האט זיך לאפידוס צוא אים אָפ גערופֿן, דאס איז דאך
פאר אייך קיין כחורה נישט, גייט געוונטערהייט, פאר נעמט נישט אום זיכט
קיין אָרט, אונ האט דער בייא פון בערנוסעס האנד ארויס געריסען איין
קאשעמירענע טיש דעקע, בייא דעם גראפֿין טהאט איז ער שוין מיט בעס
פון אים ארויס גינאנגען, אונ שטעהענד אויף דער גאס האט ער אליין גיטראכט:
איך האב שוין געזעהן מענטשן וואס אונ גיפעהער פערציג יאר, זיינען זייא
ניווען גאנץ געוונטע, אונ איין אפערלויף פון אפאר יאר ווערן זייא קיילעקעס,
מענטשען, וואס זיינען אזא צייט ניווען ארעמע, אונ איין אפאר יאהר ווערן
זייא בייכע, מענטשען אפער וואס זיינען פערציג יאהר גיווען גראכע יונגען
האב איך נאך נישט געזעהן, דאס זייא זאלען אין אפאר יאהר ווערן איידעלע
מענטשען. איך וואלט נאך אפֿשר אטעות גיחאט אין אים, ווען ער זאל זיך
איידעל בעגיין, ער איז נאך אָבער אלץ דער אייגענער גראכער יונג, נון
איז דאס דער זעלבע אונ קיין אנדערער, ער האט גאך עפעס געטראכט,
אונ האט זיך באלד אויף אדראשקע גיזעצט אונ איז אנוועק געפאהרן, נישט
אפער אהיים, נאר גלייך צום פאליצמייסטער. וועלכין ער האט געבעטן
ער זאל מיט אים גלייך מיט פאהרן אין איין אָרט, וואו ער וועט אים וויינען
אכד פון אים ערקענטע פישעלעוויצעס זאכן, אונ פילייכט וועט ער נאך וואס
ערפארן, דער פאליצמייסטער, וואס האט גיחאט איין שטערענגען פרעדפי-
סאניע פון יענעראל גובערנער, ער זאל דיא פערואוואכער פון פישעלעוויצעס
בראנד אפצוזוכען, האט אים גיבעטן ער זאל אָפ ווארטן ביז ער וועט אלע
פאפירען אונטער שרייבן, ער איז אזוי צופרידען געווען פון בערנוסעס דער
צעהלונג, דאס ער האט אים זאגאר גאנץ פריינדליך געזאגט, זאפארט שטעה
איך זיא צוא דינען ער האט באלד נין ארבייט גיענדיגט, אונ האט צוזאמען
גינומען אייניגע גאדאראווע, וועלכע האבן זיך אויף דראשקעס גיזעצט,
ער מיט בערנוסען פאר אום אונ זיינען צוא דעם געוויסען לאפידוס פלעצליך
צוא געפאהרן, דיא מוחותנים זיינען מיט דיא פלי קודש אריין, אונ מען האט
דעם התן געפאקט, מען האט דיא שטוב בעוואכט אונ קיינעם פון דארטען
נישט ארויס געלאזן. —

לאפידוס איז זייער גלייך גיווארן, אונ האט פאר שטאנען אז ער וועט
שוין דא מרגען נישט ארויס, ווער ביסטו, אונ נויז ביינע דאקומענטן, האט
דער פאליצמייסטער גיזאגט, לאפידוס איז צום קאמאר צו געגאנגן אונ האט
אפאק פאפירען ארויס גענומען, וועלכע ער האט עס אים דער לאנגט, ער
האט גור גיזאגט צוא זיינע שטוב זיצער, וואס זיינען אין דער צייט גישטאנן
אין גיחאקטע וואונדען, דאס זיינען גיווען ר' משה פארשטיין, שווינדעלמאן

מיכל און נאך אנדערע , פאלגענדע עטליכע ווערטער , וואסערע ער האט
גירעט מער מיט דיא אויגען וויא מיטין מויל :

ראקט אויס בייא אייך דעם השין , ואנט דיא סודיא האפען מיר געמאר-
וויקערט , מאסערעט אז דער יאליד זאל זיך געמען אין לייב , נעהט מען
זאל פוהר זיין דעם הלום , און יוספין ארויס לאזן פון תפיסה , ווען גיט וועט
איהר זיין כלנו זקנים , מיט דיא אויגען האבין אים אלע געוויזען , אז זיין
וועלען דעריין טאהן . —

בערנוסעס אויגען האפען בעת מעשה גיקאכט וויא בייא איין גולן , ער
האט עפעס גיוואלט ריידן , נאר ער האט דעם פאליצייסטער , וועלכער האט
אללין גימאכט דעם אקט , און האט באפראשענוועט אלעמען וויא דר שמריינגסטער
ריקטער , גיט גיוואלט איבער שלאגען . —

דיין פאס איז מיר אפאדאדריטעקנער האט דער פאליצייסטער גיוואנט צו
לאפירעמען , הייסטו ווירקליך לאפידוס ?
לאפידוס האט נאר גישאקעלט מיטען קאפ יא .

זיין זיך מודה , דען מיר וועלן עס זא וויא זא וויסען , האט דער פאליצ-
ייסטער גילאכען גיוואנט .

בערנוס האט שוין מער גיט גיקאנט שווייגן , און איז שנעל צו אים צו
גינאנגען מיט דיא ווערטער : ,דוא פערפלוקטער הונד ! האט ער גיוואנט , דוא
קענכט נאך מיט דייע גניבשע אויגען , מיט דיין מערדערישען צונג אין מיין
געגענווארט זאגן אז יא , וויא האסטו גיהייסן אז דוא האסט מיר אונגליקליך
גימאכט אז דורך דיר בין איך פאר זעצט גיווארן אויף אציט , וואו איך האב קיין
פרישע לוכט גיט גינעחו , אז דוא האכט מיינע קינדער פון מיר פאר מריבען ,
און נאך ווייס איך גיט וואו זיין זינען , מערדער דוא ! דוא האכט גימיינט אז
דו וועסט בייטען דיין נאמען , וועט מען דיר שוין גיט דערקענען , אז דייע זינד
וועלן בלייבע פאר באהנען פון אלעמען ? גאט אבער וואס ווייס פון אלע
געהייכניסע שווייט גיט , ער וועט דיר זעצט געזאלען וויא דוא האכט פאר
דינט , פאר דיא אונשולדיגע ברוט וואס דוא האכט פאר גאסען מיך דיין נומעם
טוהער שערעשעווסקען אין קיעווער גופערניגע , און דא דעם ארימען פישעלעווייזן ,
וועלכין דוא האכט מיט דיין הברה גינילט און גינכט , און אנדערע וואס מיר
ווייסן נאך גיט , וועט איצט דיין בלוט רינען אין אלע גאסען , פאר דיין
מערדער הארץ איז שוין אן גיגרייט איין צימער , אין וועלכין אלע האכאקטערלאזע
מענטשין וויא דוא ביקט , דארפען דארטין זיצען , פאר אייך פאסט דאס ,
אויף דער הקיה וואס דוא האכט אונגיגרייט פאר אנדערע , מוסטו וויא אהונד
גיהאנגען ווערן , אט דאס דארף זיין דיין סוף , דוא פארשאלטענע פשעפגנים ,
לאפידוס האט קיין ווארט גישט גענומפערט , ער האט דיא אויגען אראפ-
גילאזן , און ווען דער פאליצייסטער מיט דיא גארדאניע וואלטען דא גיט
גיווען , וואלט ער אים שוין קיין לעפעדיגען גישט ארויס געלאזען , אלעמען

האט ער אויסגערענט ווער זיין זינען, נור שווינדעלסאן האט זיך שטארק
 געפונען דער אַקט מיט די אונטערזוכונג האבן געדויערט ביז שפעט באנאכט,
 און אלס מען האט לאפידוסען געוואלט געמען, האט ער אנאנדאוווי אפאן
 געגאבן, דער פאליצמייסטער האט געפונען מען זאל זיין אלעמען בינדען,
 אויפער משה'ן, וואס האט געוואלט דאס ער איז גאר געקומען קיפין זאכען, אויף
 די קענען איז אן געקומען הינדער לאפידעסעס ווייב, וועלכע איז נאך מיטאן צוא
 באסט געגאנגען, פארשטייט זיך אז די קענען האט איר שט'רן געריהרט און
 איבערגעראשט, זי האט באלד אויף בערנוסען אקוק געמאן און מיט אייגע טיפלישע
 רייסענדיקע שטימע אנגערעדט גוטאן: „פאטער... און איז אין אשטארקע קפאזמע
 אריין געפאלען, זי האט געוויינט און גילאכט. —

בערנוס האט אויך געוויינט וויא אקליין קינד, ער האט זי האט געזען גע-
 פראכט און געוויינט, וועה איז מיר צו וואס מיין טאכטער איז געקומען, ביז
 מען האט איהר אהיים אפ געפירט, און זי האט דעם פאטער דער ציילט
 דאס זי האט זיך נאך דעם אנגלויבען פון דער אימגעניע געזעצט אין מאסקוויא
 און זי האט זיך באלד געזעט מיט איר מאן, און דער לאפידוס האט דאן
 געשפילט אנגרייסע ראלע אלס קאמיסאנער, און ער האט זיך צו איהר צוא גע-
 שדעקענט און זיין האבען חתונה געהאט, און דאס איהר פרודער האט זיין
 אדוואקאט אלס איבער שרייבער צוא געמאכט. —

ארום גיין דעם זייער באנאכט האט מען די זעכס פערזאן אין דער פאליצייא
 געפראכט, און נאך דיא ספראווקעס האט זיך ארויס געוויזן, דאס לאפידוס איז
 איין אנגלעפערטער סאלדאט. —

משה איז פון דארטין אהיים גילאפין, ער איז געווען אזוי צו קאכט אז ער
 האט קיין וועג גיט געזעהן, און אלס ער איז אין טויער אריין געגאנגען, האט
 ער געקראנן אשטארקען קלאפ אין קאפ לעבען אויג פון דעם איינען וואס פאר
 באכט דעם טויער זא, דאס ער האט דער זעהן אלע זיבן הימלען, ער איז פון
 אינפעט אנדער געפאלן, קוים וואס ער האט זיך געשטעלט און איז אין שטוב
 אריין, ער האט זיך אנדער געלייגט אויף אבעט, פון וועלכע ער איז שוין מעהר
 גיט אויף געשטאנען, דיא שברת-הלב און די אונטערטעגליכע קאפשמערצן וואס
 האבען זיך פערגרעסערט פון טאג צוא טאג האבן אים אין אקראנקהייט אריין
 געטריבען, דאס אין אפאר וואכטן ארום נאך דעם קלאפ האט מען אויף דער
 גאס געזעהן אשיינעם עולם וואס זינען געשטאנען געקעמטענטיילס פון שטייער,
 העכער און קערבס, פאר וועלכען תלמוד תורה קינדער זינען געגאנגן פארזאם,
 און האבען געשריען: צדק לפניו יחל. —

מען האט באלד דעריבער טעלעגראפירט ירוחמ'ן, און מען האט איהם
 געפונען ער זאל אהיים קומען.

11

זיס איז דיא פרוכט פון דער לעהרע ,
האפן אונז אסך ביישפילען צום פראקטיק גיבראכט
זיא פירט דען מענטשין צוא דיא גרעסטע עהרע ,
ווערענד אהנע דעם , ווערט דער מענטש אויס גילאכט ,

צווייא יאהר זינען אנוועק פון דער צייט , וואס ירוחם איז פון דער היים
אנוועק , צוקלייניג . צווייא יאהר , אין אזא צייט ווערן
צוויי מאן גען פאר פראדען , דיא פעלדער און פרוכטען שטארבען אפ
און זיין צווייא אל ווידער גיפאהרען , צוויי מאל ווערט מענטשין אנגיחחמט
לעבן צום לעבן און וועמען צום עטאדען חלילה , צוויי מאל איז מען איבען
קאפער דיא ערנות . זיס וויא ווידעגן ווידער . פיל מאל ווערען שיעור דיא מוחות
אויס געבראכט וואו מען זאל געמען אויף דירה געלט , און עס האט גאר קיין
שיעור נישט וואס אין צווייא אר קען פאר קומען , אין אזא צייט ווערן פון
קינדער לייט און פון לייט קינדער , וויא מיר קענען דא איצט זעהן פון ירוחם :
דער לעזער וועט זיך גענוג וואנדערן , וואס מיר האבען אים אזוי לאנג גע
דער מאנט , און וואס מיר האבען זינען פעהעלטניססע נישט דער צייט , ניר
אונז וועט איצט , אים אנגינעכער זיין צו זעהן , וויא דאמאלס , מיר וועלען גע
פון אים מעהר פערנעניגען האבען , מיר מוזען זיך אדער איבערן צו זיין אפפארען
פון דער היים , — דער לעזער האט געוויס נישט פאר געשען , מיט וואסער
אצובראכענעס הערן ירוחם איז געפאר אנוועק געפארען , אדער ריכטיגער צוא
זאגן אנטלאפען ווידען , און זיא אים איז צו מוחה געוועזן זיך נישט גענעגענדיג
מיט אנגע , פון וועלכע זיין גאנצער לעבען אונד עקסיסטענץ איז אפ גיהאנגן , ער
זיס די גרעסטע שווינדליכקייט און נארען איבער איהר , קוים נאך פעטערספורג
געקומען , ער האט פאלד אפראשעניג מיט אלע זינען אויס געצייכנטע דאקומענטן
אין אוניווערסיטעט דער לאנגט ווארען האט אים מיט גאר ווייניג מיהע אנגענומען ,
דיא גאנצע צייט האט ער נור דיא מאנע פאר פראכט אין פליסיגען לערנען .
אונד אים שלאג , אין ביינקען ועגן זיין לעבער אננען , צוא זינעם
עקס זענען האט ער אשמונדע געווען בייא א פראקדאר , פון וועלכע ביידע
זייטע זינען אייגע פון דיא א פראקדאר צו פרידען גווען , און גאנץ וועלען
פלעגט ער זיין אין א גארשען , און פרישע לופט צו געניסען , צוזאמען
מיט זיין גוטען אונד רעדליכען קאמראד באריס שערעשעווסקי , די ביידע פלעגן
זיך שטענדיג זייערע ביטערע הערצער ערצילן און האבען צווישען זיך ברידעקליך
געלעבט , — אויף דען צווייטען מאנאט האט מען זיא ביידען גאנצאצט

רשעפּענדיג, און זיין האט שוין דאן קיין נאך נישט געפֿעלט, — ירוחם פֿלעגט זיך אָפֿט מיטן פֿאטער קאָרעספּאָנדירען, אָבער פֿון אנגען האט ער קיין בריף נישט געהאלטען. ווייל וויא מיר ווייסען וואו רייזען פֿאר באַמען פֿישעלעוויצעס דאָס צו אַ בעזוכען, און ער אליין האט אויף מורא געהאט זיין צו אַ שרייבען אָבער פֿישעלעוויצען, זיין זאל פֿון אים קיין אונאנגענעםליכקייט נישט האַבען. — אין איין אָבענד אין ווענקען פֿעטערספּירג האט גיקאכט מעהר וויא געוויינליך, מען האט שפּאצירט אין דיא ליכטיגע גאסען, וואס ווארן הערליך אולוימינירט אָבער דען טאגס פֿעסט, האט שערעשענסקי גיבעטן ירוחם זיין זאלען אויף זיין שפּאצירען אום דיא פֿראכטיגע אילומינאציע צו אַ בעוואונדערן, דיא צוויי זינען גיבאנגען אונד אַלס זיין זינען נישטאנען אויף דער גאס צווישען אַקאמפּאנע יונגע לייט, זינען זיין בעקאנט גיווארן מיט אונגען הערן, וואס האט זיך גענאכט מאדנוליס אום דורשעכטס, וועלכער האט זיין אויף זיין אַרבעט גיבען אונד זיך אויף מאַרגין גילאדין; ירוחם, וועלכען דיא ווערטער זינען שטארק אין גאז אַרין, דען ער האט זיך אונגעבליקליך דער כאנט אָן דעם זיידענס חוב, האט צו אַ נאכט צו קומען, און האט טאקע אויף מאַרגין ווארט גיהאלטען, און אַלס ער האט זיך אָבער צייגט דאס דיא פאמיליע איז ווידער בייך, האט ער דאָרפֿער דעם פֿאטער געשריבען, ער זאל אים דען פֿערזעצונגס צעטעל אַרויס שיקען, נאר ווייז ער איז גיווען פֿאר מיט אין איינגע געשעפּטען מיט לאפידוסען האט ער אים אַרויס געשיקט, זאכט וואלט ער אליין גיפֿאדערען, נאר גרעסענטהיילס האט ער עס געשיקט, ווייל ער האט שוין דעם חוב גיהאלטן פֿאר פֿערפֿאלען, — ירוחם איז אַרויפֿגינגאנגין צו אַ בעריכטען אַדוואַקאט אלעקסאנדער אייגענשטיין און האט אים דעם צעטל צו אַינקאכט אָנגעבין, אין דער צייט האט ער רייזלס בריף געהאלטן, פֿון וועלכין ער האט אַרויס גיזעהן, דאס לאפידוס, שווינדעלמאן און אַנדערע בערייטען זיך פֿישעלעוויצעס הויז צו אונטער צינדען, ער האט דאס זיין פֿראקדאָר געוויזען און גיבעטן ער זאל עס אין זיין נאמיין בוך פֿארצייענען, אום אים אַמאל העלפֿין אַרויס וויזען דעם אַמת, — ער האט שוין אַליין גיוואלט פֿאדערען אַהיים, הויפט זעכליך זיך זעהן מיט אנגען, און אַלס מען האט זיין בעפֿרייט אין דער וואקאנציע צייט, האט ער זיך שוין גיקליפֿין זיכער אַהיים צו פֿאדערען, אונטערדעסען האט ער דיא דעפֿעשע פֿון פֿאטערס טויט געהאלטן, ער האט גיבעטן שערשענסקי זאל מיט אים מיט פֿאדערן, און אויפֿס דריטען טאג איז ער מיט אים אַהיים גיקומען. —

גענוג האט ירוחם דעם הערן גיקלאפֿט, אז דער פֿאיער האט זיך אָנגעהויבן צו אַרידערען פֿון דער לעצטער סטאנציען פֿאר זיין היים, גענוג זיפֿצען האט ער גיגעבן אז ער האט זיך דער כאנט, דאס אין אַהאקע שעה אַרום וועט ער קומען אין דאס הויז, וואו זיין פֿאטער איז נישטאָרבען, מיט וועלכען ער וועט זיך שוין

אייבן גיט זעהן און נישט היידן און גענוג האבן אים אין דא אייגן געשווינדעמט
פערשידענע בילדער, דא האט ער גיזעהן דעם פאטער נישט ארבעטנער הייט, ביא
וועלכען די מוטער און שוועסטער גייען שיעור אויס פון זייערע קרעפטן פון וויינען,
דא ווידער האט ער גיזעהן דא עלענדע לאנע פון פישעלעוויצען, ביא וועלכין
דאס הייז ברענט, און דארט האט אים גישיינט פירט מען אנען אונטער דער
הופה מיט איינען אנדערין, הונדערטע גידאנקען זיינען אים אריבער גיפלוזין פון
פערשידענע גוטע פריינד און שונאים, ער איז גישטאנן פאר טראכט אין פענסטער,
און אים איז זאגאר אין זינען גיט גילעגן צו פשוואנדערן דא שיינע אויסגעקענד
דער שטאט, מיט וועלכע ער פלעגט זיך שטענדיג פראלען, קיין נאך האט אים
אין דא אויגענבלקען נישט אינטרעסירט, אלעס האט אים ווילד אויס גיזעהן,
ער האט זיך אליין פאר ענטפערט פערשידענע פראגען, זיינע גידאנקען האבן
זיך אין זיין קאפ געמישט, דאס הערן האט אים אוננאטיירליך גיטראפט, און
זיין גאנצער ארגאניזם, וואר ביא די מאמענטען אין איינען פיגערשען צושטאנד,
אין צהאלבע שעה ארום האט ער ביא זיך גיטראכט, וועל איך שוין אלעס
וויסען, אונטער דעקען האט דער מעכטיגע לאקאמאטיו, די שווער פעלאסטעטע
וואגאנס אלס ווייטער גישלעפט, דא טעל גראפען שטאנען זיינען גיפלוזין פאר
דא אייגן וויא פליצען, דא אפגעשניטענע פערנ אונד פערלדער האבן אויס
גיזעהן וויא מיט איין שטיק גרינע צייג בעצויגען, און קוים האט מען בעמערקט
דא ציפער אויף דא ווערקסטען, איבער דעם שגעלין לויפן דעם צוגעס, וועלכער
האט שוין אנגיזעהנט דא לעצטע קרעפטען, ביז דער לאקאמאטיו האט גלאזט
הערין זיין תקיעה גדולה, און טאקע אין אייניגע אונזיקט פארע מינוטען שטיין
גיבלענען, ירוחם האט אשטארקען אטעהעם גיגעבן דא גייע דופט, וועלכע האט
דא אלטע ארויס געגריבען מיט איינען שרעקליכען זיפן, ער האט זיך מיט
שערעשעווסקען גיגעמ אויף א דראטקע און זיינע אהיים צו גיפארן, דער געוויין
פון זיין מוטער און שוועסטער, מיט וועלכין זיא האבן זייער צווייא יאריגען גאסט
גיטראפן איז אונגעשטייבליך, אויך שערעשעווסקי האט שטארק געוויינט, ער
האט זיך דער מאנט אז ער האט אויך אקאל גיהאט אפאטער, וועלכען ער
גידיינקט זאגאר גיט און האט דא פאמיליע אנגייהיבן צו א טרייטקין.

וואס דא ער דעקט צו האט ער גיאנט, מוז פאר געסען ווערען, איך
בין אויך אמאל גיזעהן אצערטליכער זאחן ביא מיינע עלטערין, איך האב גיהאט
שוועסטער, ברידער. און נאך נישט גענוג וואס איך ווייס גיט וואו זיא זיינען,
ווייס איך אפילו גיט וואו מיין פאטער ליגט, איך זאל אמאל קענען בעזוכין זיין
בבר. מיר דוקט צו מיינע וואונדען איז קיין חבר גישטא, עלענד בין איך פון
מיינע עלטערין גיבליבען, און עלענר וועל איך שטארבען, גלייבט מיר פריינד,
אז נעדערער האט אזעלכע ווייטאגען, ביא דעם שטארקט אפאטער, ביא דעם
אמוטער, ביא זענע ווידער איין איינציגעס קינד, דארט פירט מען פון דער

הופה איינגע פאר פאלג, וואס זייער לעבע פרגעט וויא אהעלעשר פייער, זיין
 בעדייטען זיך גאר וואס צום לעבען און צו זייער גליק איז קיין גרונד נישטא ,
 אין אייניגע שטונדן שפעטער, אהא, דער אונזערפארעמליכער טויט, וואס זוכט
 זיין אפפער פון אונזער דען פעלען, וואס שניידעט אויס וויא קארען אויף וועמען
 ער ווארפט זיין מערדערישען בליק, האט שוין יעמאנד פון דאס פאר דער טאפט,
 ער האט זיין שוין צו מטיילט זיין זאלן וואהנען בעזונדער אין ביידע וועלטין,
 אויף אנעלכע זאכן דארף מען גאר ניט וויינען, פרייה אדער שפעט וועלן מיר
 אויף צו יענע גיהענין, וועלכע האבן פון אונז אויף אייביג אפשייד גענומען .
 קיין אנדער ענדע איז פאר דעם מענטשען ניט נישאפן .
 אלע האבן דער בייא גענוג מרערין פאר גאסן .

ירוחם האט זיך ארום גיוואשן און באלד צו אנגען גיבאנגען, וועלכע וואר
 ווירקליך נאך דער שרפה גיפעהרליך קראנק, און וועלכע וואר שאהן איצט
 בעדייטענד בעסער, ווערענד ירוחם איז אריין געגאנגען איז זי גיזעסן אין זיין
 לעהנסטול, איינגעוויקעלט אין אנוויסן שאל, איהר געזיכט איז גינען בלייד וויא
 קאלד, דיא ליפפען בעזוינען מיט אהעלע ראזא, וויא איינע אפלאקירטע רויטע
 אמלאס, אין איהרע אויגן איז גילענין פאר טרויער, און אויף איר אין גאנצן
 איז גינען צו לענען דיא ריינע אונשולד, זי איז נאך דאן גאנץ שוואך גינען,
 ירוחם! האט זי איין גאנץ שוואכן און אנשטרינגענדין גישריא גיטאן,
 און איז צו אים קוים אפאר שריט צו גיבאנגען, ביידע האבן זיך שטארק ארום
 גינסען אונד גיוויינט, וועלכע זינען איפער גיבאנגען באלד אין איין פריידענע-
 גילעכטער, באלד אין א קינדערשין גיוויין, וואס האט געריהרט הערץ און זעלע,
 ער האט זי גאנץ לייכט, אונד מיט דיא גרעסטע פארזיכט, אזוי וויא מען
 שטעלט ארויף א קופפעל אויף איינע קאסאדען-אוהרע, אין איהר שטול צוא ריך
 גיזעצט, לעבן וועלכען ער האט זיך אויף גיזעצט, האלטענד אננעם האנד . —

איז נאך מיין האפנונג נישט גענצליך פערשמויסען? האט ירוחם גיפרעגט,
 גליהעט נאך אין דינעם הערצען א פונק דער ליבע? און דיא ליכט פון אונזער
 הייליגן שוואר, איז נאך נישט פאר לאשין; זא איזט צו מיינע פריידען קיין גרונד
 נישטא, מיין שטערין אין הימעל עקסעסטרט נאך, און מיין גליק שטעהט העכער
 וויא אלעמעס, זיין דער גליק אליין איזט נאך ווייניג דאצו, איך בין נאך איבער
 גילקליך, דיא פערטאדע פון אונזער לעבען איזט יעצט אנגעקומען, אונד מיר
 זינען וויא גייגעבארענע. פון נון אן, ווערדען וויר ביידע איין פערזאן, אונזערע
 זעלען ווערדען אויף עוויג פערקניפט, מיט דען צופער-בונד דער ליבע, און איך
 צווייפלע אב זא גאר, דער טויט אונז שיידען ווירד, דען מיין עקסעסענץ היינט
 אויף פון דינען אב, ליבע אנא! אויגעגליק זינען מיר שווערע שטייגער פון
 זינען הערצען הערונטער, מיין פערצווייפלונג אין דיה, וועלכע וואר ביז יעצט

פערבונדען מיט איין זעלבסט מארד, איזט פון מיר געצאלט גענויטען, אונד איך
זעה דאס אין אונזער אויס געפירטע ליבע, האט דיא גאטטייט אליין איין
אנטהייל גינזמען.

אננא, וועלכע האט דיא גאנצע צייט גענויטט, האט נאכהער ירוחמן
ארום גינזמען אונד גיזאנט:

ירוחם, ליבער ירוחם! נאך האסטו געצווייפעלט אין מיר, וועלכע דוא
אליין רופסט ביינע טהייערע אננא אונד איין מיינען ווארטען. נאך זיינען דיר
ניכט בעקאנט גיווען מיינע טרייטייט אונד הייליגקייט דער שוואר? אונד נאך
ביסטו ניכט איבער צייגט גיווען אין מיין פעסטעס ווארט? ווען יעמאנד זאל לעבין
מיר שטען אלס איך בין האלבטויט גילענין, אלס איין מאמענט האט גיהאלטן,
דער אונגעפארטליכע פייער אונד שטיקענדע רוך זאלן מיר פערצעהרן, אין דיא
לעצטע סעקונדע. וואו מיין אונגעטויליכער עקססטעניז וואלט אויף גיהערט,
אונד מיין קוים בעוועגליכעס הערץ וואלט שטיין גיבליבן, וואלט ער כאן הערין
דאס מיינע ליפען פערפעלן אהנע אויפהער דען גאמין ירוחם, מיט וועלכין איך
וואר פארטויט מיין לעבין צו ענדיגען צו זאמען מיט אונזער ליבע, יעצט אבער
דא איך בין שוין פון גיפאהר ארויס, אז גאטעס גנאדע האט אויפגיהאלטן מיין
דויער ביז צו אונזערס ווידער זעהען, זא צווייפעל נישט טהייערער ירוחם, ביין
אצטיגער בעזונד וועלכין גאטעס האנד האט געפיהרט. אונד וועלכער איז פאן
איינער זייטע מיט טרויער פערבונדן, האט פון דער אנדערער זייטע מיר זא
בעלעבט, זא אפגעפרישט וויא א מארגענטהויא דיא וועלעקענדע בלוטען, אונד
איך בין שוין גאנץ געוונד, דיא פאר פרארענע בלוט אין מיינען אדערין האסטו
ווידער אין בעוועטונג גיבראכט, מיינע שוואכע גערוין מיט באלזאם בעשטימט,
דוא האסט מיט ביינע ליבליכע ווארטן, מיר מיט פאראנדיו-בלעטיר בעשאנקען,
אונד מיט ביינעס ווידער זעהענס גענוג מיר מיט וואסער פון לעבענס קוועלע
בעגאסין, דיא אלי-הייל מיטעל האבן מיר זא הערגישטעלט, דאס מיינע קרעפטן
זינד יעצט ריען-גלייך.

דער בייא האט זיא זיך אנדער נישטעלט, האט א דרייסטן שריט גיטאן,
אונד איז אויס דען אויפגשטעהענדין ירוחמן ארויף גיפאלן, וועלכע האבן זיך
ווידער שטארק גיקוסט אונד גיווייגט. דאס זייא האבן נישט בעמערקט וויא
מאלווינע איז אריין גיקומען אונד איז שטיין גיבליבען, וויא עס ווייזט אויס האט
זיא אליין קיין עין תדע אנגען נישט גיוואלט געבן, זיא האט איהרע אייגענע
אויגען נישט גיבליבט, דאס דער שוואכער אנגען, וועלכער וואר זא גאר שווער
צו זינען, זאל איצט שטיין. דיא שטומע אומארטונג, האט געדויערט אייניגע
מינוטען אונד אלס ער האט אנגען אויף איהר ארט גינעצט. האט ער מאלווינע
דער זעהען. אננא איז רויטה גיווארדען.

ש'רעק דיר נישט מיין קינד האט זי צוא איהר גיזאגט. זיין נור גיזאגט
וועלן מיר דיין וואונש נישט שטערן. דער בייא האט זיך איין נייא אומארמאג
אן גיפאנגען מאלווינע מיט ירוחמן. און זי האט אים מוטערליך געקוקט. דאן
האט אן גיפאנגען ערצייילונגען איבער דאס פערנאנגענע. מ'הייסטונג איבער
גיגענהאפונגן וועגן דער צוקונפט.

נאך רוחי און פ'שידין איז באלד בארויף אריין גיקומען פישעלעוויץ.
וויא צוא פרידען ער איז איצט גיווען פון ירוחמן ווידער זעהן. און וויא אים
האט געפרייט מאלווינעס ערצייילונג. איז איבעריג צו דער ציילן. נאך גילאסען
האט ער נאך דעם צו מאלווינען זיך גיווענדיגט. זעה מיין לעבן היינט באנאכט
זאל זיין אויף געראכט אין שטוב. אבערנס וועט צו אונז קומען דער דירעקטאר
פון פעטערסבורגער פערזיכערונגס געזעלשאפט אום מינע פאפירען דורך צו זעהן.
ער איז היינט אן גיקומען.

ער האט איר ערצייילט דאס אויף דער נאם האט אים גיטראפן איין דיגער
פון גאנץ האמל. וועלכער האט אים ארויף גיבעטן צום דירעקטאר און דאס
אבערנס איז פ'שטימט דיא זאכע צו רעגלירען, דער צו האט ער איר געזאגט
דאס ער האט שווארצבערגין און בערנוסין אויך געבעטן וועלכע זאלן עס
אויס גלייכען, ירוחמן איז נאך דארטין לאנג גיזעסן, און וויא שווער אים איז
געוועזן זיך מיט אננען צו שיינען, דאך האט ער געמוזט צוא זינע קומערינדע
מושער און שוועסטער אהיים קומען.

דאס מען מען שוין אליין פערשטיין ווען פישעלעוויץ זאל אים זאגאר נישט
פעטן אויפן אבענד. וואלט ער אויך געקומען בפרט ער האט אים גיבעטן.
שערע-עווסקי וועלכער האט איהם מיט דיא גרעכטע אונגערדולד
ערוואקטעט, אום זיך אפיקעל דורך צוא גיין האט איהם שוין ביים טויער
געטראפן, ביינע זינען אין שטוב אריין און אלס ער האט שערע-עווסקען
אויך צוא פישעלעוויצען אים בייא נאכט געלאדן, האט ער ירוחמן גיבעטן ער
זאל מיט אים גיין צוא ליב דעם אבענד קויפען איין גייען קאכטיוס, זיין
זינען באלד אונעק, אין אייניגע מאנאזונגען גיפאנגען און צוא לעצט צוא
בערנוסען העבן.

דאס הערן זאגט מען בייא אונז איז אזייער, איך ווייס אפילו נישט פאר
וואס גלייכט זיך דאס דער צוא? עס וואלט שוין גלייכער גיווען מען זאל זאגן
דאס הערן איז אין קאמפאס, עס צייגט אונז דיא פיר זייטען דער וועלט, אין
וועלכע מיר זאלן זיך ווענדען אדער איין מאנגעט, וואס ציהט צו איין גענויסן
פונקט. אדער איין אורים ותומים וואס זאגט אונז דיא ווארטייט, נור גענוג
עס ווייזט עס ציהט, און מיר זינען דאס הערן זייער געהארכנאם זיין שטייגט
באנכע מאל איבער דעם ווילען עס טרעפט אז מיר ווילען וואס און דאס הערן

ואנט גיין, אדער פאר קערט מיר ווילען עס גיט, נור דאס הערץ ציחט, וויא
 איין מאנגעט האט אויך יעצט שערעשעווסקען אין בערנוסעס מאגאזין אריין
 גישלעפט, בערנוס האט זיך דאן פריינדליך מיט זיינע פריקאזציקעס אונטער
 האלטן, וויא איינע מאגישע קראפט אדער וויא איין ציפערשטוואונק האט אויך
 זיין הערץ פערירט, ער האט זיך מיט די צווייא יונגע לייט, נאכדעם זייא וואס
 געקויפט האבן דורך גירעט, פון וועלכין גישפערעך ער איז עקפאהרען, דאס
 ער איז אויך פון איינע פאמיליע שערעשעווסקי, דער אינטערעסאנטער בערנוס
 האט באלד איין פרעג געטאן וויא זיין נאמען איז, אונ אלס ער האט אים
 געאנטווארטעט באריס, דאס הייסט בערל, האט זיך בערנוס אים אנווארף גיטאן
 אויפן האלדז, מיין זאהן... מיין קינד... דוא לעבסט מיין קינד? דער
 באריס, וועלכער האט קוים זיין פאטער גיקענט, אונ האט געמוזט בערנוסען
 גלויבען, ווייל זיין הארץ האט אים גיוואנט, האט געוויינט אונ געשריען
 פאטער... דיא אלע צושויער האט אויך די סצענע ציא טרערין געבראכט.
 מען האט באלד גערופן זיין שוועסטער הינדען, אונ אלע זיינע אהיים גינאנגען
 מען קען זיך פארשטעלן וואס דארט האט זיך גיטאן, פאר פריידע איבער
 בערנוסעס געפונענען זון, אזוא האט מען דארטען פאר בראכט ביז אין
 דונקלען אבענד העבין.

ארום יפען דעם זייער זינען אלע צו פישעלעוויצען אנועק, וואו מען
 האט די וואונדערליכע ערציילונג פאר געטראגן, אונ וואו מען האט דען עהרען
 נאכט פון וועלכין פישעלעוויצעס האלבער אדער פאלקאמער גליק איז באשטאנען
 עס האט קיין האלבע שטונדע געדייערט איז ער גיקומען, מען האט מיא גיטונקען
 דאן אלע פאפירען פאר גענומען, מען האט גירעט פערשידענע זאכין פישעלע-
 וויין האט ערציילט זינע אונגליקען וואס פערפאלגן אים אונ בערנוס פון זיין
 געפונענעם גליק, זייא האפען זיך דען אבענד שיין אנטער האלטען, אונ אלס
 דער הער אדער וויא מיר וועלן אים רופן איזאק העלפאנדביין האט פאר גילייגט
 פישעלעוויצען די העלפט פון די פערזיכערונגס-סוממא, ווייל עדות זיינען דאנעגין
 האט ירוחם ארום גינומען ריזעלעס פריף, אונ האט עס דעם דירעקטאר דער
 לאנגט מיט פאלגענדע ווארטן, גיין מיין הער די פעראונזאכער פון דינען בראנד
 קענען מיט דינען פריף פעוויזן זיין, אונ די כוממא מוז גאנצליך ארום געצאלט
 ווערן, צום צייכן דער ווארטהייט מינער ווארטן, איסט גלייכצייטיג דינער פריף
 קאפירט געווארן אין נאטיץ-בוך ביא דען הערן פראקטאר א.... אין
 פעטערסבורג, וואו זיא דינען פאקט גענויא וויסען קענען.

דער לאגישע גישפערעך פון ירוחם אונ דיא שיינע שטיכע מיט וועלכע ער
 האט אויף דער איידעלסטער ארט, דיא ווארטן ארום גיגעבען האט געצוואונג-
 נען דעם הערין, פישעלעוויצען צוא פראנען: "איזט דינער יונגער מאן
 אייער זאהן?"

גייץ האט פישעלעווייץ געגאנגען, דיזער יונגער הער איז פארבשטיין
דער זון פון איין היינען רייכין מאן משה פארבשטיין זיין גאמטען איזט וויא מיר
זיינען געוואוינט אים צוויי רופען, "ירוחם" ער גייט יעצט איבער אין דריטע
מעדיצין-פאקולטעט, אונ איז מיין צוקונפטיגער שוויגערזאחן.

העלפאנדריין, וואס האט אמאל אויף געהייסן פארבשטיין, אונ וואס האט
דיא אלע סמנים גיט אויף זיינע געדאנקען גיהאלטען האט זיך שטארק פאר
טראכט... ער האט זיך אבער באלד וויא פון איין טרוים אויף גיהאפט, זיין
געזיכט האט איינע אנדערע פארבע גיקראגין, אונ ארויף לייגענדיג ביידע הענט
אויף זיין קאפ האט ער גאנץ שטיל אונ מיט איינען העכסט מאראלען מאן
געפרעגט אויף פראסט אינדעש: "לעבט גאך מיין פאטער, מיין ברודער משה?"

"אייהר ברודער משה?" האט פישעלעווייץ ווידער האלט, אונ אלע זיינען
גיבליכען זיצען וויא צוויי געשמיטע אויף זייערע עקסער, אויף יעדינס געזיכט,
האט זיך געוואונעט איין פריידענס שמייעל, געמישט מיט טרויער, אלע האבען
אונגעווענליך אויס גישטעלט דיא אויגן אונ אויערין צוויי דיען גייגנדיגען
רעטהעל... ליידער, ערקט אכט טאגע וויא ער איז טויט, האט פישע-
לעווייץ געאנטווארט.

ווער וואלט גלויבט האט דער הער ווידער אן געהויבען, דאס דער צופאל
פון אייער בראנד זאל מיר ערקענען מיט מיין ברודערס זאחן... ער האט ירוחמן
ארום גינעמען אונ ביידע האבען זיך געקוסט אהנע אויפהער.

ירוחם האט נור געוויינט וואס דער פאטער האט עס גיט דער לעבט
צוויי זעהען...

לעבט גאך דיין מוטער? האט זיך דער הער געווענדעט צוויי ירוחמן,
האסטו גאך ברידער שוועסטער?

ירוחם וואס האט אויס פריידע גישט גיקענט ענטפערען, האט נור מיטען
קאפ געשאקעלט.
פישעלעווייץ האט געהייסען מען זאל זיין רופען.

דער הער איז אונטער דעסען גינעסין וויער פאר זארגט, אין זיינע גידאנקען
איז גילעגין איינע פאלקאמטע צעזשטערונג, אונ אויף זיין שיינען גראמטען שטערין
האבען זיך באוויזן טרויער קנייטשען, ער האט מיט דיא פינגער אויפגען מיש
גיקלאפט אונ נור ווידער האלט "ערקט אכט טאגע וויא ער איז טויט, אונ אלס
אונזע, וועלכע האט זיך שוין גיט גיקענט איין האלטין פון וויינען איז קיים ארויס
אין צווייטען ציטער, האט ער גאנץ זאגנאם דען קאפף אויף געהויבען אונ
אופגעגט. אונ דאס פריילען איז אייער מאכטער?"

פישעלעוויץ האט איין אונזויליגען שטאקעל גיטאן מיט'ן קאפ "איך" האט
ער גיזאגט האב קיין קינדער נישט, דאס איז דעם גרויסען פארדראצונגס איר האט
גיטזט פון אים הערן, אייזענשטיינס איין טאכטער איך האב איר נאך צווא
גיטזען אלס קינד אונז ווא איז בייא אונז וויא איין טאכטער גירעכניגט . . .

העלפאנדביין האט זיך נאך שטארקער פאר טראכט אונז האט באלד איין
קלאפ גיטאן אויפ'ן מיטש "פוי אהעסליכע וועלט . . . עם ווערין נאנצע פאמיליען
צוא טהיילט, אין אלע פיר עקען וועלט עם ווערין געשיידעט פרידער מיט
שוועסטער, פאטער פון קינדער, אונז מען ווייס גיכט איינער פון דעם אנדערין .

ער האט באלד געלאסענער גיפרענט אפער זאגען ווא געפעליגסט,
איז היינט פאר איין טאג? דער טאג אונז דויער אבענד דארפ'ן טיף אין אונזערע
הערצער פערצייכניגט ווערין, דאס קען מען רופ'ן: דער וואונדער אבענד' ווא
וואלטען גלויבען מיינע הערין דאס דער פריילינגס ברודער אלכסנדר אייזענשטיין,
פון וועלכען ווא ווייס גאר נישט איז אפרסאונז פאנוערעני אונז מיינער איין
איידיס . . .

חנה, אננא! האבען אלע אן גיהויבן צוא שרייען .

דיא שוואכע אננא וועלכע האט דארט'ן זיצענדיג גיטראכט דאס אלע
טרעפ'ן זיך מיט קרובים, מען פערענגעט זיך מיט פריינדע, נור ווא עלענערע
האט זיך נישט מיט וועמען צוא טרעפ'ן, האט אין דעם אויגענפאלק געמיינט
אז עם פערענט ווידער, אונז איז אויס שרעקען צריין געלאפ'ן .

חנה! האפ'ן ווידער אלע מיט פריידען קלאנגען געשריען, ביין ברודער
סנדר לעבט אונז איז דעם הערנס איידעם .

דארויף איז אן געקומען רייזיל מיט דיא מוטער, מען האט שוין דיא
נאכט נישט געשלאפ'ן נור פערבראכט אין ערצייטונגען אונז בעוואונדערונגען
אין וויינען אונז אין לאכען ירוחם האט ערציילט דאס ער קען דעם אייזענשטיין,
דאס ער האט אים איין פראצעס איבער גיגעב'ן מען הט באלד העלפאנדביינס
פרייא אונז אייזענשטיין מעלעגראפירט אונז גיבעט'ן זייא זאל'ן מיט דער נאנצער
פאמיליע קומען .

אף מארגען האט דער העלפאנדביין פישעלעוויצען ארויס גיגעב'ן אצער
אין פאנק אויף איין גרויסע סומע געלט, אונז דיא שטראהלען דער פערענדער
זאנע האט ווידער אין פישעלעוויצעס פערנסטער אן גיהויבן צוא שרייען .

דער פראמע לעבען בליהעט ,
 דיא פערברעכער גייען צוא שטראנד ;
 אין יעדעס פאלק אונד רייך זיהעט ,
 איז דער ערקסע צום זענען , דיא צווייטע צור שאן

דיא צייט וואס ווישט אפ אלע טרען , וואס פריינגט אמטעל צו יעדע
 וואונדע , אונד וואס היינט דיא גיפערליכקע קראנקהייטען , האבען אויך פאר-
 שטיינט פאמיליע פערזעהנט , דיא טרויער מאנען זיינען פאר בייא גיטאנגען אונד
 דיא פרייענסציט איז אנקאמען , אזוי וויא דער שיינער פריהלינג נאך איין
 שטארקען ווינטער , אדער וויא דער פרייליכער סוכות מיט דעם שמחת-תורה ,
 נאך דיא עשרת ימי תשובה ; פישערעוויצעס הויז האט זיך נאך דעם אכענד אנגע-
 הייבען שטארקער צו בויען אונד רעפארירען זא , דאס אין איין כאנאט אנדער-
 האלבען ארום וואר שוין גאנץ פערטיג , אונד נאך שענער וויא פריהער , האלפ-
 שטאט זיינען גיווען גילאדען צום חוכת-הבית , אונד יעדערער האט פערגינגען
 גיהאט צו הערן , וויא מען האט עראינגערט דעם אכענד , אין וועלכען וויא האפן
 זיך ערקענט , איבער הויפט האט זיך דיא שטאט גיפרייט , וואס זי דארפען זיך
 גיט שעמען מיט משה'ס ברודער אונד איבער אלען די קצבים , וואס זייער גפאים
 ברודער איז איין דירעקטאר אונד ארייבער פאן , מען האט זיך פאלד אנגעהייבען
 צוא ריכטען וויא ביי פישעלעוויצען זא אויך בייא פארבשטיינען אויף ירוחמים
 חתונה מיט אננען , וועלכע האט זיך ערהאלט מיט יעדע שמונדע , זא איז גע-
 ווארען געדייטענד שטארקער אונד שענער וויא פריהער , אונד וואס קען אמערדען
 נאך מעהר צירען אונד שטארקען , אלס איינע פאלד אקאממענדע אייגענע חתונה ,
 דיא גאנצע שטאט האט דאמיט גקאכט , דיא העכערע קלאסע האט זיך נאך
 מיט אמאנאט פריהער זיך אנגעהייבען דאצו צו פערטייטען , די עלטערע האבען
 געשיקט וייערע צילינדערס צו דיא הוטען-מאכער , דיא יונגע לייט האבען פאר
 פערטייטען בוקעטען , אונד דיא מעדכען ווארען שטארק פערשעפטיגט מיט האנד-
 שוה קויפען , מיט באנד אונד אנדערע דוקהייטען , דיא מיטעלע קלאסע וואס האפן
 זיך אויף גיריכט צו זיין אונטער דיא גילאדענע האפן זיך אנדערש פערפערטייגט
 אונד נאר דיא גידיינע קלאסע , וועלכע האבען זיך גיריכט צו זיין גאר אונגעפער-
 טענערהייט האבען קיין פארקרייטונג פארנעמאטען , דיא בלי קודש דאנענען ,
 האבען שטארק ארום גיזעהן וייערע טיפע קעשענעס , אונד האבען זיך פערוארינט
 עס זאל גיט זיין בייא וועמען חלילה אשכאפלי , אנדערע האבען זיך גיריכט
 פון דער חתונה וייערע שטיבלאך צוא פאר ריכטען אונד צוא צוא בויען נאך
 אפאר הייזעל , אנדערע , חתונה צוא מאכען וייערע פארנעמנע טעכטער , אונד
 אנדערע צוא קויפען אפאר ווינרישנע בילעטען .

מערקווירג, אלע זאכען ווערן ביא אונז אידען מיט דער צייט אויס
געבעקערט און רעפארמירט, אויסער דיא שלעכטע זיטען פון דרשה-גישאנק,
און בלי קודש ביא יעדער שמחה, ביא אנדערע טרעפט, דאס זייא שאפען
אויך אין דיא גרונד אין דעם דרשה-גישאנק, און אז עס פעלט צו דיא גירעכענטע
סוקמא, קומט ארויס סקאנדאלען, טאקע פארד נאך דער וועצערע, אז אנטער
פריינד פון דיא גירעכענטע זאל חלילה נישט פריינגען קיין דרשה-גישאנק, קומט
ארויס דיא גרעסטע שטראף, און ער ווערט נור בעלידיגט איבער דער אומזיסטער
וועצערע, און וויא נישט זיך געפאך דאס פלוט פון דעם ארעמע קיוב, אז ער
קען פארט נישט פריינגען, גיין, מען איז נאך דער מיט נישט יוצא, אז מען
איז שוין קוים איבער ניקושען דיא גיונות פון דיא פאר פאלגס ארום ויצער,
וואס פארמאכטען יעדען איינציגען וויפיל און וואס ער האט גיפראכט, אז אלע
האפען זיך שוין ארום דיא מישען גינעצט, הייבט אן צו גיין אסקאדראן מקבליס
און בדחנים, פריינדער גייט איינער איין עוסק בצרכי צבור מיט איין אפענע האנד
וועלכער קאמט קיינעם נישט דורך, און זאגט דער ביא אפט זייער מיואסע גלייך
ווערטלאך למזבת הכלל; נאך אים גייט איין הינקענדיגער שמש, אויך מיט דען
זעלבען גאנג, פאלד נאנט זיך ווידער נאך אשמש מיט איין איינגעפאלענעם
גאז וואס אויף אים אקוקטאנדיג ווייכט שוין דער אפעמיט ביים זשטען גידיכט
און נאך אים איין גאנצע שעררינגע פון אלער האנד במגנים, דע ביא קיין פאלק
און-לאנד געפינט זיך נישט אזוי פיל, וויא ביא אונז אין דיא לענדער, שוין
צייט מען זאל דיא אלע זאכען אויסמעקן פון דעם אידעשען רעליגיאזען רעסטער
קורץ דיא שטאט וואר מיט דער חתונה אויף.

אכט טאגע פאר דעם איז ציא פישעלעוויצעס הויז ציא געפאהרען איין
עקיפאז פון וועלכען עס זיינען ארויס געגאנגען, העלפאנדיינס פרויא, איינע
העקסט פארנעהמע דאמע, איינגער מאן, דאס איז גיווען אלכסנדר אייזענשטיין,
העלפאנדיינס מאכטער (זיין פרויא), און יאקאב זייער זאהן פון איר צוואנציג,
וואס וואר שוין איבער אלע מאסען, אלע זיינען צו פישעלעוויצען ארום און דאן
האט דיא פריידע אָנגעפאנגען אים פאלען גלאנץ, מען האט גאנצע טעג און
נעכט פאר פראכט נור אין הייזען און לוקטיגען פארפריינגען און יעדער
וואר אין דעם הויז בעלעבט.

רייזל איז אונטערדעקטען שטארק גיפעלען יאקאבען און זא אויף ער איז
זייא האפען גענוג צייט גיהאט אין דיא קורצע צייט זיך ציא פארליבען און
האפען צווישען זיך באשלאסען צו הייראטען. קיינער האט דאפאן נישט גיוואוסט,
און אלס זייא זיינען אמאר גאנץ איינזאם געזעסען האט יאקאב גיזאגט צו רייזלען,
ליבע ראזאליע, יעצט איז גראדע דיא צייט, וואס קען אונז געלויבטען אונזער
פלאן אויס צו פיהרען, וויד ליבעס קינד אמיטעל, יעמאנד זאל דיא זאכע פיינען
עלשטערין פארפריינגען, יא, האט ראזאליע זיך אפגערופען, דא האבט רעכט

מיין פריינד, איך האב אמיטל וואס מוז ווירקען, ווארט, עס קען זיין דאס
באלד וועל איך אפרייזען אנטווארט פרייגען. —
זיא איז אריין צוא פישערעוויצען, וועלכער האט דען רעסמער דאן
נעמאכט, וועמען צוא לאדען, וואס גוטס מיין קינד? האט פישעלעוויץ פייא
איהר גיפערענט. —

הער פישערעוויץ האט ראזאליע אָנגעטייפֿען, אייך איז געוויס אינטערעסנע
צו וויסען, ווער דיא גליקליכע פֿערזאן איז וואס האט זיך דיא מיהע גענומען
אייך פון לייפֿען-גרוב צוא רעטן, אונ פון פֿעסמאנג צו בעפֿרייען. —
איך! הער פישערעוויץ בין דיא פֿערזאן וואָכערין פון אייער פֿרייהייט
דער פייא האט זיא דער ציילט דיא גאנצע געשיכטע פון זיין פֿרייא ווערין,
ער האט איהר אַקוס גיטאן. —

נון פֿערדאנק איך זיך ליבֿע ראזאליא, האט ער גיטאנט, איך האָב צו גאט
דאפיר מיט גוטעס זיך אפ צו דינען. —
דיא פֿעלאהונגן הער פישעלעוויץ, איז יעצט אין איהרעם גיוואנד,
אין אייער מאכט איז יעצט מיין גליק אונ אונגליק חלילה, דען זיא קענען יעצט
צווייא פֿערבונדענע פֿערזאנען גליקליך מאכין, זיא האט איהם ערציילט דאס
זיא איז פֿערלויבט אין יאקאבען אונ ער אין איהר, נון פאר לאנג איך מיט רעכט
האט זיא ווייטער גיטאנט צוא פישעלעוויצען, איהר זאלט אונזער שדכען זיין
אונ אונז רעטען.

פישעלעוויץ האט מיט איהר מעהר גיט גירעט, אונ איז באלד אריין צו
העלפאנדביינען, "דעם אַבענדס" האט ער גאר צו איר גיטאנט, וועל איך אייך
פֿעשייד זאגען, וואהרשיינליך לויט אייער וואונטש, גאטירליך האט ער דער
פייא קיין גרויסע מיהע גיט גיהאט, זיינע ווערטער האבען זייער ווירקונג גימאכט
אונ דעם אַבענדס איז ער צו זאמען מיט העלפאנדביין צוא דיא גיטוימע פאר-
ליבטע פאר אריין גיטאנען, אונ האבען זייא פֿעטערליך אונ אויך הערצליך
גראטולירט. —

אויס צו דריקען דיא פֿריידע פון זייא אלעמען איז אונגעגליך, אלס מען
האט אויך יאקאבס האכצייט צוזאמען פֿעשטימט מיט ירוחם, אין דאס הויז
האט מען נור גיטראפען פֿערלויבטע הערצער אַהנע אויפֿהער היידענד, גאנץ
אַפֿטע פֿעלער אונ אַבענדע.

אלכסנדר אייזענשטיין האט אונטערדעסען אפ גינענען ירוחמן, דען אפ
גענאמענען שולד פון מארגוליס אונ האט אָנגיפֿאנגען בערנוסעס פֿראצעס צוא
פיהרען, מען זאל אים זיין גוט צוריק קעהרען.

צווייא טאנע פאר דיא האכצייטען, אלס העלפאנדביין מיט דער פֿרויא
זיינען גינעסען אויפֿם באלקאן פון פישעלעוויצעס הויז, דיא זאנע האט גישיינט
אים פאלען זינען דעם ווארטעס, דיא לופט וואר אונגעשטייבלך ריין, אונ
יעדערער

יעדערער האט גיוזכט איין שטאמען וואו זיך פאן דיא ברענענדע היין צו פֿעשיצן .
 אויף דיא פֿענסטער אונ באַלקאנס פאן דאס הויז זיינען גיווען אַרונטער גילאזן
 שירטען . אין זאל ארום אַפֿיאַנא בייא וועלכע דיא אונגאטירליכע שיינע אננא
 איז גיזעסן . זיינען גישטאנן אַפֿה יונגע לייט אונ דאָמען , פישעלעוויין האט
 גילעזען אַפֿלאט צייטונג , האפֿין אלע מיט איין מאל אַוועק גיווארפֿין דיא
 פֿיאַנא מיט דיא צייטונג , אונ זיינען אלע אַרויס געלאָפֿען אויפֿען באַלקאן .
 אנדערע האפֿין זיך אין דיא אַפֿענע פֿענסטער גישטעלט , ווייל זייא האפֿין
 דער הערט איין קלאנג פֿון קייטען גייער , דאס האט מען פאר בייא געזירט
 אונטער אנרויסקן קאנאזיא פֿון בלויזע דענען ר' מארקוס לאפֿידוס , ר' פייוועל
 שווינדעלמאן , מארינעוויין , מיכעל אונ אנדערע אין אַרסטאנסקע קליידער ,
 הינטען מיט שווארצע לאטעס אונ האלבע קעפֿ גינאלט . פישעלעוויין האט
 דאבייא געזאגט : דיא הינד זיינען אַפֿילו ווערט דעם שטעקין , אַפֿער דאך ...
 ער האט אַרויס גינומען אַפֿייטעלע פֿון דער טאשע , אונ האט עס אַראפֿ
 גיווארפֿין . לאפֿידוס האט עס צוא גענומען האט אויף גיהיבען דעם קאפֿ אויף
 דעם באַלקאן אונ האט פֿאדאנקט דעם וואלטֿהעטער ... אלע זיינען צוריק צום
 פֿיאַנא גינאנגין . וואו אין אייניגען מינוטען שפֿעטער , האט מען אויף דער
 פֿאם דורך דיא אַפֿענע פֿענסטער גאנג פֿיאַנא פֿאלגענדעס לייער גיהערט זינגען
 זיפֿלען :

וויא צו פֿרידען דארף דער מענטש זיך שטעלען ,
 וועלכער אהנע שווינדעל לעבט אויף דער וועלט ,
 אונגליקליך איזט דער אין אלע פעלען ,
 ווער עס פֿארלאנגט אומזאנסט פֿרעמד געלט
 שרעקליך שלעכט איזט זיינע ענדע ,
 אונד פֿערדינט איין יעדערליכען טויט ,
 יעדער גייט מיט קייטען אויף דיא הענדע ,
 ווער עס וויל גיט פאר אַרפֿייטין ערליך זיין פֿרייט .

ווער עס לעבט נור אויף דער וועלט אומזיסט ,
 אונ וויל פֿאן פֿרעמדע נוצען עקסעסטרען ,
 אויף ווער עס אומשולדיגעס בלוט פֿערניקט ,
 גענע וועט מען אויף דעם זעלבען אַרט פֿירען ;
 ווייט , גאנגן ווייט ווירד זיין שיקנאל אים פֿערזאגען ,
 אונ אונטער דען פֿערנען איז זיין טויט בעשטימט ,
 דיא אַרפֿייט איז אים שווער צו איבער טראגין ,
 אונ זיינע זינדען , ער דאך מיט זיך אים גראפֿע גיכט .

Druk. G. Piment, Sierakowska 4

א פאר אַמטע ווערטער :

מיטן אַמט גיזאנט איז דיא גישיכטעצקע וויער א פיינע זיא וועט דעם לענער וויער גיט אַמעזירען, אָבער דאָ מוז איה מודה זיין דאס זיא וועט ווייניג נוצין פיר דעם אידעשען גארדא בריינגען, וויא אַלע זארגאנישע ביכלאָפּ פון דיא גיזא-מאדישע פאבריקעס, מיין איה, מחברים. אזוי וויא אין אַלע גישיכטען, ווערט דא אויף גיקריטיקירט וועלכע אַסאכעס גאָפּ וועלכע מעכאָרף אויס פארין שטעט אונ לענדער ביז מען וועט וויער גלייכין גיפונען, אָבער וואס זאלין מיר טאן — אונזער ביטערע פרנסה — צוא דיא „גאָלישע וועלט“ אָדער בייטליכער גיזאנט „אויפלאגער שוטים“, אז וויא האבן האלט א גישיכטע עס זאל אַראפ גיין וויא הינערשע גאָלישע, עס זאל זיך וויא גיט שטעלן חלילה א ביין אין האלדז, דאס הייסט א שווערע שטיקיל עכרי, אָדער א אידיע פון וועלכע מען קאן מאכע נוצען בריינגען, דערום האב איה פון יוצא וועגן אויף געכוזט מאכין דעם ביכל אויף וויער גוסט זאגאר עס ווילט זיך גיט מאכין שעהינג אויף א רעטאָפּ, גאר איה האָפּ אז ווען דיא אויף לאגער וועלן דעם ערקסטן מאל בייא קויפן זיסע לעקאח וועל איה דעם צווייטן מאל אַריין גארין א שטיקיל פאמוראנץ וואס דאס האפט שוין זיס אונ ביטערלאָפּ, אונ גאָפּ הער וועל איה וויא אַריין סחערין גאר היילע רפואות פון וועלכע וויא וועלן מאכע אָפּשר נוצען האבין.

אונ אלעס ער איז שוין אלס גיווארן איאָר 12 איז עס נישט אָן
גישטאנען צוא פערבלייבן אין קילען ווייל מען פלעגט אים דארטן
אָפּט ארום מאן מיט דעם זיסען נאמען אנדרייטס ממזר, דערום האט
ער זיך צוא גיצעפּעט צוא איין קאמפאניע שטארער אונ איז מיט זיין
איבער דער וועלט אוועק, דיא שטארער האבן אים אויך גיוואקט
וויא צוא שעצין ווייל ער איז גיווען איין קינסטליכער גנב אונ דערום
איז ער גיווען דר גבאי פון זיין קומפאניע, אלעס ער איז אלס גיווארן
איאָר צוואנציג האט ער זיך ארום גיועהן דאס ווארום ברויכט ער
אָן צוא קארקענען דיא גאנצע שטארער פאנדע מיט זיינע גנבות,
דערום האט ער זיך פון זיין אָב גיטיילט אונ האט שוין פאר זיך
שבת גימאכט, ער איז ארום געפארן אלעס בעל שם פון שטאט צו
שטאט, אונ פלעגט זיך אָן נעמען אויס צוא היילען קראנקע אונ
געזונד צוא מאכן משוגעים אויך מפקיר צוא זיין עקרות, אונ דער
מיט האט אים גענאקטן בדרות צוא שטעלין וויפיר נארישע היינער
וועלכע האבן אין אים געגלויבט, ענדליך איז שוין דיא בעטרוג
אויך אין דער וועלט בעקאנט געווארן, אונ דויער גישעפט האט
שוין גיט אומעטום גענאלטן, דערום האט ער שוין אלץ געוואקט
אויס דיינקען אנניעס פּרעפּעסיאן פאר זיך.

אמאחל האט ער אויפגען וועג זיך אנגעטראפן מיט איין ארימן
יונגען מאן אויך דיא וועג וועלכע גייט קיין ק... ער האט זיך
מיטן יונגען מאן פארנאנדער גירעט אונ האט בייא אים דעגאנגען
דאס ער גייט קיין ק... צוא פאר העלפן זיך בייא זינעם ארייבן
קרוב ר' משה זיידל, ער האט אים גיוויען דיא בריוו וועלכע ער
האט צוא דעם גביר, אונ וועלכע רבנים זאגן ערות אויך זיין
אריינקלייט, אויך האט ער אבריוו פון זיין פאטער וועלכער איז
זיידל'ס אלייבליכער שני בשני אונ וועלכער האט אמאך מיט זיידל'ן
פיל גוטעס גיטאן, אונזער ממזר האט שוין קיין פולע גיט גיקלערט
אונ האט זיך מיט דעם יונגען מאן וועלכער האט געהייסן בעריל
גידערמענש אריין געשפאצירט אין אטיפען וועלדיל, אונ אלעס ער
האט זיך בייא אים גוט אויס גיפּרעגט וועגן זיין סימינע פאלאנענע

און וויא אזוי ער איז ווידול'ס אקרוב, איז ער אים פון הינטען איבער
געפאלן און האט אים מיט אפלאקין מכבד גיווען עטליכע מאהל
איבערין קאפ ביו בעריל איז נידער געפאלן, און נאכהער האט ער
אים ביו שוים דערשטיקט, און האט ביא אים זיינע רעקאמענדא-
טענע בריו ארויס גענומען, און האט גלייך געמאכט פים ביו דער
שטאט ק... און האט זיך גלייך פארגישטעלט צום גביר ר' משה
ווידול אלעס זיינער אקרוב. און אלעס ר' משה האט די בריו איבער
גילעזן, האט ער אים גאנץ פרייגליך צוא גענומען און האט אים
געלאדין דאס ער זאל ווערן וויא איינער פון זיינע הויז לייט ביו ער
וועט אים גוט דורך קאנען, און נאכהער וועט ער שוין וויסען וואס
פאר איין שטעקע אים צוא געבן.

דער פאלשער בעריל נידערמענט האט מיט זיין היטראסט
געוואקט וויא ביא ווידלען נושא חן צוא זיין, ער האט זיך אריין
געמאכט ביא אים אין בוועס, ער האט זיך אויך געמאכט א ירא
שמים פענימל, און ער איז העכסט גיפעלין געווארן ר' משה'ן און
אויך שרה'ן, און זיין האבין אים מקרב גיווען וויא טאקע עפעס
רעכטס, און אלעס ר' משה האט דיא אימעניע געקויפט האט ער
דעם פאלשין בעריל'ן דארטין פאר איין קאמיסאר געמאכט. בעריל
האט דעם הויף טאקע גאנץ גוט געפירט, אלע פארעברעכעס זיינען
פון אים אויס געריסען געווארן זיין האבין געמוזט טאג און נאכט
ארבעטן, און דער הויף איז גענאנגען אין ארדענונג, דאך האט
קיין פרנסה קיין קאל גיט געוויזען פון הויף, בעריל האט שוין גיוויזע
אריקטיגען חשבון אז עס קומט פון אים קיין גראסין געלט גיט ארויס,
און ר' משה האט אים חקילה גיט חזשד גיווען, און אזוי האט
בעריל אשויינעס קאפיטאל אויף געקליבען און איז גיווען גליקליך.
ר' משה מיט זיין פרוי שרה האבין אין זייער גרויס רייכטהום
דאך קיין פאלער פערגעניגען גענאסין, ווייל זיין זיינען אנפאנגס
אונפרוכטבאר (חשוכי בנים) גיווען, סעקאט איבער גיטאן אלע סגולות
און רפואות און ערסט אויפן זאכטען יאהר נאך זייער חתונה זיינען
זיי געשפערט געווארן דאס שרה איז שוואנגער געווארן, אנדערע

האבין געוואגט אז איין בער שט'ס א קמיעה האט געהאלפן, און אנדערע האבן אין איין קול געשרייען דאס שורה'ס צדקה האט געריין געוויקט, אונז איז דאס אבער גאר קיין אונטערשייד נישט, מיר דארפן נאר וויסען אז גלייך נאך דעם וויא ר' משה מיט זיין פרויא זיינען געקומען פון דיא בעדער איז שורה שוואנגער געווארן. דיא צדקות וועלכע דיא גוטע מענטשן האבן צוא טאן אין דעם משך פון איר טראגן איז נישט אויס צוא שרייבען, ענדליך האט שורה אבער געהאט נישט פאר קיין אידעלשע טאכטער גענאכט אמיטע קינד, צו זייער טרויער איז קיין גרונד נישט גיווען, אבער זייא זיינען גלייך ווידער געקומען געווארן מיט דעם וואס שורה איז ווידער מאלס מעגלעך געווארן, אבער דויער מאל איז אויף געגרינגט געווארן נישט בעסער וויא דעם ערסטן מאל, דעם דריטען און דעם פערטן מאל איז שוין גיווען אלעבעדיגע קינד נאר אויף קורצע טעג, דען זייא האבן נור אפאר וואכן אויס גילעבט.

עס איז יעדערין זייכט צוא פערשטיין וויא אומגליקליך אינגער ר' משה מיט זיין פרוי האבן זיך גישעצט, וואס בעסער און גלייך-ליכער דיא גישעפטן איז זייא געגאנגען האבן זייא אלץ מעהר געשפירט דאס זיי פעלט אקינד וועלכע זאל דאס אלץ ערביי (ירשע-נע), ר' משה אליין פלעגט זיך נאך זיין טרויער פון קאפ ארויס שטאגן ווייל ער פלעגט שטענדיג זיין פר שטעטיגט אין זיין פאבריק אבער שורה האט נאך איר קלאג איין מינוט פון זינען נישט ארויס געלאזן, ויא איז שטענדיג ארום געגאנגען מיט פערוויינטע אויגען עס האט זיך בייא איר גימאלס קיין טרערן אויס גענומען, שורה וואלט אפשר פון הארץ ווייטיג פון זינען אראפ נור אידע גוטע מעשית פלעגט איר זיין א נחמה, דען ויא האט ביי זיך גיהאדעוועט עטליכע ארימע יתומים און פלעגט זייא ערציהען וויא אייגענע קינדער גיגעבן אין חדר, און ווען ויא פלעגט פון זייא גפעס נוצן זעהן פלעגט איר דיא הארץ קוועלן, ויא האט זיך מיט זייא געפרייט וויא מיט דיא פרוכט פון איר בויך, ויא אליין פלעגט דיא צייט פערבריינגען מיט זייא, אליין זייא געפירט אין חדר און ווען דער רבי פלעגט זייא

לויבען

לויבען פלעגט איר אלזשיק חיות צו קומען, מיט דעם טרייסק האט זיך שרה געטויזט היילען דיא וואונדען פון איר הארצין, אונ וויא גרויס וואר ווייער פריידע אלעס שרה האט אזוהן געבוידען אונ ער האט ב"ה אב גילעכט איין חורש אונ דעם אנדערין, וויא האבין זיך פשוט גיט פארגונען אויף אים צוא קוקען, אונ דער צוא איז נאך דאס קינד גיווען אזעלטענער גירעטענעס, וויא געוואנדליך איז ער ערצויגען געווארין וויא אציטעריגע קינד בייא רייכע עלטערין, ער האט זיך אזוי ערייכט צווייא יאר אונ איז וואס ווייטער אלץ גירעטי- גער געווארין, אבער ער איז גיווען צום אומגליק אויף קורצע יאהר דען גלייך וויא ער איז געקומען אויף דעם דריטען יאר האט אים געחאפט סקארדעטין אונ איז זיך צוא דיא קלאג פון זיינע עלטערין אזועק געשטארבין, זיין שטארבין האט וויא אדונער געטפאלטין די קעפ פון זיין פאטער אונ מוטער, מיט הערצין רייטענדע קולות האבן זייא געשריען אונ געקלאגט גיט נאך זייערע פוחות, אונ שרעקליך איז גיווען צוא צו זעהן ווייער קלאגין ווען מען האט דאס קינד בייא זייא אין שטוב מטהר גיווען, מייכען טרערין האבין דערבייא פאר- גאסין אזע דערבייא שטייער, עס איז בייא קיינעם קיין טרוקענע אזיג געבליבען, אונ עס איז גיווען צוא בעוואונדערין וויא ר' משה מיט זיין פרוי האבין זיך מיט אמאל אפ געהאלטין פון וויינען, וויא מען האט זייא געזאגט אז עס איז א סגורה עס זאל זיך בייא זייא ווייטער שוין האדעווען קינדער, דאס וויא זאלין וואס ווייגיגער וויינען, דער פאטער אליין זאל דאס קינד אנטאן דיא מיצקע, אונ דיא מוטער זאל אים מיט איהרע הענט איבער געבין צו די שמשים אין די הענט אונ זאלין דערבייא קיין טרערין פעגניסען, אלעס מען האט שוין דאס קינד מלביש גיווען דיא תכריכים, האט אים דיא מוטער שרה גענומען אויף די הענט, אונ האט אים איבער גיגעבין צוא דיא שמשים אין דיא הענט אונ האט דערבייא געזאגט: "איך גיב אייך אפ מיין בלוטיגען קרבן מיטען גאנצין הארצין, גאט האט אים גיגעבין אונ גאט געמט אים צוא, נור איך בעט דיר ליבער גאט, דאס דער שרעקליכער קרבן זאל שוין בייא מיר דער דעצטער

זיין, איך זאל שוין מער זעלכע אפפער נישט אפ געבין אין דיא טויל פון דער עדר' פון דיא הייד איז בייא יעדן דיא הארץ צוא גאנגען טרערן האבן זיך געגאסן וויא אשטראמיקער רעגן פון אלע אויגען נור אונזער שרה האט איין געהאלטן איךע מוטערליכע ערפארעמונג און האט קיין טרער נישט פערגאסן, און זיא איז טאקע גלייך נאך דעם געטרייט געווארן, דען אומגעזאגט איז זיא ווידער שוואנגער געווארן.

ר' משה זיידול מיט זיין פרוי האבן זיך געלאזט אנגרייך פון לייטן, אז דאס וואס בייא זייא האלט זיך קיין קינדער נישט איז נור א בלויזע עין הרע, און דערום איז בייא זייא געבליבען דאס זייא זאלן ארויס פארן אין זייער אימעניע אום זייא זאלן נישט ליגען אונטער זייטישע אויגען, און אלעם שרה האט טאקע דארטן גע-וואונען איין שיינעם פרעכטיגען זוהן, האט מען אים פערבארטן בחדרי חרדים און מען האט קיינעם נישט צוא געקאזן אויף אים אקוק צו טאן, און עס איז ביי זייא געבליבען דאס זייא זאלן שוין בלייבן וואונען אויפען לאנד, און דאס קינד פאר בארגען צוא האלטען ביי ער וועט שוין דארפען אנהויבען גיין אין חדר.

דיא טוה פאבריק האט זיידול געגעבן אונטער דיא בעאבאך-טונג פון זיינעם אברודער ישראל זיידול. דר ישראל איז אויך גיווען א בראנער מאן און אויך א גביר, ער האט מיט זיין ברודער ר' משה'ן גוט געקעמט וויא עס גיהער צוא זיין, און אויך שרה מיט ישראל'ס ווייב שיינדלען האבן זייער פריינדליך גיקעמט נישט וויא עס נישט בייא אנדערע שוועגערין, און דערום האט זיך ישראל געמוזט אן געמען אכטונג צוא געבן אויף זיין ברודערס געשעפט.

אין דער זעלבער צייט וואס שרה האט איהר זוהן געהאט וועלכן זייא האבן גינאנט יוסף, און אקעס ציטעריגע קינד האבן זייא אים גערופען מיט דעם נאמען אלטער, האט שיינדול ישראל'ס פרוי אטאכטער געבארן אויך אשיינע פרעכטיגע מייךקען, און האבן איר גינאנט הינדע. און אלעם אסגולה האבן דיא ברידער צווישען זיך פארקנאסט די קינדער, דאס הייסט זייא האבן זיך צו גישווארן

אז ווען ישראל'ס טאכטער און משה'ס זון וועלן זיך אויף הארעווען
זאל צווישען זיין א שידוך זיין, האמ"ש ישראל האט גימאלס דיא
עקער גיהאט צוא זעהן זיין ברודערס אלטינקען ווייל מען האט אים
אויף גיט ערדויבט אים צוא זעהן, נאר ער האט געמרויט אויף זיין
ברודערס ווארטן, אז ער שיינט צו זיין אשיינער יונג.

צייט ר' משה ווידור איז אריין וואונען אין זיין אימקעניע, האט
דאס זיין פקיד בערלען גיט גוט גישמעקט, דען פאר דעם ווירט אין
דיא אויגען האט ער זא פיל זיין גנבה גיט געקאנט ברויכען, ער
האט זיך אפער גיט געקאנט העלפן, דאך פלעגט ער דיינקען א
פלאן וויא ער זאד פון זיין פטור ווערן.

2.

אין מאל אין אבינד אלעס ר' משה ווידיל מיט זיין פרוי עדה
זינגען זיך גיזעסין ביא זיך אין פאלעץ אין זייער אימקעניע, אונ האפן
זיך גישפילט מיט זייער אלטינקען וועלכער איז דאן אלט גיווען איאהר,
האט זיך גילאזט הערן פון דרויסן דער בראונען פון שווערדין און
ביקסין, און גלייך דערויף האט זיך האסטיק דיא טיר גיעגינט
און עס איז אריין איין אפיציר מיט בענואפינטע סאלדאטן, "איך בין
דער ווירט" האט ר' משה ווידיל גיזאגט, הייסט איהר ר' משה ווידיל?
האט דער אפעציר גיפרעגט, "נע איך בין דאס אליין, האט ער
גיגענטפערט ערשטאקן, און איז גיווארן בלייב וויא קאלף, ווען איהר
זייט דאס — זאגט דער אפעציר — טוא זעגינט זיך מיט אייער
פרוי און קינדער און קומט גלייך מיט אונז.

מיין גאט! האט ערה אנגשרייא גיטאן, און איז גיבליבן אין
אונטאכט, און דאס קינד איז איהר פון דיא הענט ארויס גיפאלען,
וויא ר' משה איז גיווען ערשטאקן האט ער זיך ערמינטערט פון דעם
פאל וועלכער זיין טהייערער גימאסטענער און גיווייגענער אלטינקער
האט גיטאן אן דער ערד, ער האט גלייך דאס קינד גילייגט אויף
אבעמיל, און האט זיך גינומען זיין פרוי צוא קינטערן.

איך האב קיין צייט נישט אויף אייך צווא נוארטן — האט דער אפעציר אויף זיירלען אנגשרייא גיטאן, גיכער ראבנאטא טוט איהם אים אן דיא קייטין, האט ער גיזאגט צווא זיינע סאלדאטן .

איר זעהט דאך דאס מיין פרוי איז א גיחאלעשטע, וויא קאן איך איהר אזוי לאזן, האט ערפארעמונג אונ ערלויבט מיר איהר אויף צווא מונטערן .

דער אפעציר איז אונטער גינאנגען צווא שרהען אונ האט איהר אפאר שטארקע מרייכלען גיטאן אונ אלעס זיא האט זיך נישט בעוועגט, האט ער גיזאגט : זיא פאר מאייגט זיך נור, זיא לעבט נור זיא מאכט זיך וויא זיא וואלט תאלעשין . נאט איז מיט אייך ! האט זיירל גישריען, איר זעהט נישט דאס זיא איז האלב טויט, ערלויבט מיר איר צווא דער מונטערן .

שמיט אים ! האט דער אפעציר אנגשריי גיטאן צו די סאלדאטן, אונ דיא סאלדאטן האבן עס גלייך גיטאן, אונ שרהען צו מונטערן האט דער אפעציר בעפולין אייניגע סאלדאטן .

שטרעקליך איז גיווען צווא צו קוקן דיא שצענע וויא שרה איז נעבאך גיקועצט אונ גימרייסילט גיווארין אין דיא אייזערנע הענט פון דיא סאלדאטן, אונ לעבן איהר האט מען אנגיטאן ר' משהען דיא אייזערנע קייטין, ר' משיל איז גיווארין האלב צווא מישט, נאר דער עלינד פון זיין פרויא האט אים אלץ ערמינטערט, פאר וואס קומט דאס מיר? האט ער בייא דעם אפעציר גיפרעגט, איהר זייט גיווען איין ראפוטאט ? פרעגט אים דער אפעציר .

יע איך בין גיווען איין ראפוטאט, נאר איך האב זיך אין קיין נאך... איר גידיינקט אז פאר פינף יאהרן האט זיך אויף אייך פאר- צייגן א דיעלא דאס איר האט אפגיגעבן איין ביגעלען סאלדאט ? איך גידיינק, נאר איך האב זיך דאך דאן אפגיסנאיעט אז איך ווייס פון קיין נאך נישט, איך האב זיך נאר נישט גימסט אין דיא אינטערעסן, נאר דער איסבארשציג פלעגט מיר בריינגען פאפירען פלעג איך זיך תתקענען אונ עס איז מעגליך דאס איך האב זיך גיחאלעשט

אויף דעם פרינאוואר פון דעם אנטלאפענעם סאלדאט, גאר איך האב פון דעם נישט גיוואקסט.

דאס איז אבער קיין תירוץ נישט — זאגט דער אפגעציר — איין מאהל האט איר זיך גיחאטמעט איז אויף אייך דער שולד, ווייטער לייגענט אויף וואס איר חתמעט זיך, אויף איז דאס גיוויס א ליגן, דער איסבארשציג האט יע דער פון גיוואקסט, וואו ראיין פאר וואס איז ער נישט אונטער גישריבן אויף דעם פרינאוואר, איר האט דער פון גאנץ גוט גיוואקסט, אלע אידן זיינען מאשעניקעס און איר אויף גיוויס, און דערום האט מען אייך מאקע דער פאר פאר משפעת אייביגע קאטערוגע.

גאט מין גאט! וואס דער איך? ! האט ווידיל אנגשריי גיטאן, איך בין געפאדן אונשולדיג אונטער איין אומגליק אונטער גיפאלן, מילע איך בין שוין פערלארן, אבער דוא מין געדינגקע פרוי און דוא מין קינד וועלכע איך האב אין מיגע מרערן אויס גיפארן אויף וועמען לאז איך אייך? ! איהר בלייבט אן אבאן אן איין פאטער, אלעבעדיגע אלכמה און אלעבעדיגע יתום!

דער ווייל האט זיך שוין שרה ערמינערט אונטער דיא סאלדאטסקע הענט, און וויא ויא האט דער הערט דאס איהר מאן ווערט פארשיקט אויף קאטערוגע איז ויא מיט אינפעט אויף גיטמאנען און איז צוא גיפאלן דעם אפגעציר צוא דיא פיס און האט מיט א יאסערליכע שטימקע גישריען: ערפארעם זיך אויף אונז מין דער, נעם פון מיר נישט צוא מין קרוין פון מין קאפ, נעם נישט צוא דעם פאטער פון אקינד וועלכע מיהאט גיווייגן און גימאסטין, וועלכע מעהאט יעדען טאג מיט מרערן גיוואקסט, בייא וועמען לאזטע מיר מין דער... .

און אלעס ויא האט דער זעהען אז ויא רירט אים נישט מיט איהרע הייד איז ויא צוא גילאפין צו איהר מאן און האט איהם אום גיארעקט און מיט איהרע הענט האט ויא אים איין גיקלאסערט, און האט גישריען: גייא נישט אוועק פון אונז מין מאן, בייא וועמען לאזטע דיין פרוי מיט דיין איינציגע קינד? ! מיר וועלן אן דיר איין שעה נישט.

גוט קאנען לעבן! וואָרף אונז גוט אַוועק! לאַמיר זיך מיט דיר האַטש
אַפּיטיל אָנצעסן!... און דער בייא האט זיא אים אין גוויכט אַרײַן
גירעניגט איהרע הייסע טרערען און זייערע טרערען קאפּען זיך
פער אייניגט.

דער אפּעציר האט אפּער גוט גיקאנט גירולדען, ער האט
בּעפּוילן מען זאל איהר אב רייסן פון אים און מען זאל איהם אַוועק
פירן, און דאס איז באלד גישעהען, זיידלען האט מען גישמיטער
הייט אַוועק גיפירט, און שרה האט געבאד נאך גישריען מיט איין
יאמערליכע שטיממע, מען האט זיידלען אין אַוואַגין אַרײַן גיווארפּען
און אַוועק גיפירט אין ק', און שרה איז געבאד פערבליבן קלאגענדיג
און שרייענדיג.

וויא מען האט ר' משהלען אין ק' גיבראכט האט ער גישיקט
רופּין זיין ברודער ישראלין און אויף דעם ק' רב ר' ליבעלין, און
האט זיין גיבעטין דאס זיין זאלן גוט אכטונג געבען אויף זיין פרזי
און קינד און דאס דער פערקנאכונג פון זיין אַלטינקען מיט הינדען
זאל הלילה גוט צערשטערט ווערען, ער האט דעם רב גימאכט פאר
איין אפיקון אויף זיין פערמעגן נאר מיט דעם בעדינג דאס ער זאל
זינע ארימע גרובים וועלכע האבן בייא אים שטעלין גוט אב שאפּין,
און בעריל גירערמענטש זאל בלייבן פּקיד אין זיין הויף, מיט ווידקע
טרערען האט זיך ר' משה מיט זיי גיזעניגט פון גרויס הארץ קלעסענעם
האט גיינער קיין ווארט גוט גיקאנט אויס גריינגען, נאר אס ענדע
האט קאם דער רב אויס גירעט אייניגע גיארטין און האט איהם
גיטרייסט, דאס גאט וועט אים געבן חן בייא זינע שרים אין דיא
אויגן און ער וועט אין גיבן ערלייזט ווערן, אין אטאג ארום האט
מען איהם ארויס גישיקט.

נאך משה זיידלס גיפאנגען ווערן איז שרה אייניגע טעג קראנק
גילעגן און אלעס זיא איז עטוואס בעסער גיווארן איז זיא גילאפּין
אין דער שטאט ק' אום זיך מיטש צוא זיין מיט זאקאניקעס וואס
צוא טאן, דיא זאקאניקעס האבן איהר גיארטין זיא זאל מיט ערות
דער ווייזן אז איהר מאן פלעגט זיך שטענדיג אונטער שרייבן אויף

דיא

דיא פאפירין וועלכע דער איסבארשציג פלעגט איהם ברענגען
אונ האט זיין נומאלס איבער גילעזן, אונ ווען זיא וועט דאס יאסנע
דער ווייזן וועט דיא דיעלא ארויף אויף דעם איסבארשציג אונ ר'
משה וועט פרייא ווערן .

איינער שרה האט נאך איספייט דיא עצה אויס צוא פירן
האט זיך שוין דער איסבארשציג דער פון דער וואוסט, ער האט זיך
דער פאר מאקע גאנץ שטארק גישראקן, דערום האט ער אלץ
גיקלערט וויא ער זאל דא שרעהן אויף אומבריינגען אום עס זאל
ניט זיין ווער עס זאל וועגן משהן הארעטייטטווען ווייל זיין
ברודער ישראל איז איין פארנומענער מענטש, ביז עס איז איהם
איינגיפאלען אפלאן זיין מארדטהאט אויס צוא פירן דורך דעם
בערלען, ווייל ער האט איהם דורך ניקאנט אז ער איז אקניד פון
דער היים אונ ער וועט פאר ארוביל זיין טאטין אונ מאסען פאר
קויפן, ער האט גישיקט נאך בעריל נידערמענטש אונ ער איז גלייך
צוא אים גיבמען, אונ אלעס ער האט זיך מיט איהם פאר גאנדער
גירעט האט דער איסבארשציג פון בערילס רייד פארשטאנען אז ער
איז צוא פרידן פון ר' משהס ספלה אונ ער וואלט נאך צו פרידן
גינען ווען ער וואלט שוין פון שרעהן מיט איהר קינד אויף
פטור ווערען .

דוא ווילסט פון שרעהן פטור ווערן? האט אים דר איסבארשציג
גיפגענט. אף, איך וואלט זיך דערויף לאזן קאסטן עטליכע רוביל
ווער עס וואלט איהר פון דער וועלט אומבריינגען, ענטפערט בעריל.
אונ ווען דוא וועסט נאך דער פון בעגליקט ווערן? איז אנראי
רעכט, ענטפערט בעריל .

דער איסבארשציג איז פון זיין תשובה מלא שמחה גיווארען
אונ האט צוא אים גיזאגט: ווען דוא זאלסט זיך נאר קלוג בענין
בלייבסטו גליקליך אונ מיר וועט דער פון אויף אגרויסע טובה ארויס
קומען, דוא זאלסט יעצט פארין צוא הוינע אין דיין אימעניע אונ
זאלסט שרעהן האסטניג אנזאגן אז מען וועט גלייך קומען איהר
אנעסמירן אונ אויף פאר משפעתין, זיא וועט זיך גיוויס שטארק דער

שרעקן

שרעקן און וועט בייא דיר איין עצה פרעגן, זאלסטו איהר איין
עצה נעבן דאס זיא זאל גלייך נעמען איהר קינד און זאל אנטלויפן
צום וואל און זאל ערגעץ אנוועק פארען, און זאל דארטן זיין ביז
מען וועט איר אָב זאגן אז איר דיעלע איז שוין ריין, זיא וועט דיר
דאס גוויס פאלגן און וועט מיט איהר קינד אנטלויפן, אָבער ווא
זאלסטו זעהען אז אָנפֿש זאל פון דער פון ניט וויסן וואס איז דאס פאר
אפלאן? פרעגט בעריל, זיא וועט זיך דאך אָבער פאלד דער וויסן
אז דאס איז אליגן און וועט גלייך צוריק קומען, און דאן וועל איך
דאך שוין האבן מיין פֿסק.

זייא ניט אזוי גייציג — זאגט דער איסכאראשציג — פֿריער הער
מיר אויס, דער נאך וועסטו פרעגן קשיות, אלעס שרה מיט איהר
קינד וועט אנטלויפן וועט זיך ערקט אנהויבן. דיא רעכטע ארבעט,
און צו דיא ארבעט וועסטו דארפן זיין גישיקט און היטרא. נאר פֿריער
זאג מיר, צוא ישראל אָדער איין אָנדערער קאן שרהעס קינד
דעם אלטינקען?

גיין קיינער קאן אים ניט, דען מען פֿלעגט זיך היטען דאס
קיינער זאל אים ניט זעהען, פון ען הרע וועגען, אויסער מיין ווייב
ציפֿע און דיא דינקסט מאד האט אים קיינער ניט גיזעהען.

זאג זעה מיר נאך וואך, דוא האסט עפעס קינדער? און וויא
אלט איז ריין אינגסטע קינד? פרעגט דער איסכאראשציג.

איך האב צוויי היפֿשע אינגליך וויא לערנען דא אין שטאט און
דער דריטער איז ערקט אַזאָהר אלט ער איז מיט שרה'ס אלטינקען אין
איין וואך גיבארען גיווארען, ער הייסט זרח.

ריין זרח'ן קאן עפעס ווער? פרעגט דער איסכאראשציג.

ווער זאל אים קאנען, ווען ער איז גיבארין גיווארין אויפֿען
ישוב און האדעוועט זיך אויפֿן ישוב, מער וויא דיא הויזיגע מענשען
קאנען אים ניט.

אויב אזוי זאלסטו אזוי מאן: גלייך וויא שרה וועט אנטלויפן
(דאס זאל גישעהען בייא נאכט) זאלסטו פארשפארען דיא מידן פון
דעם פאלעץ וואו דיא דינקסט מאד מיט אלע הויזיגע דינער שלאפן,

אונ דאס מיט דיין ווייב אונ דיין זרח'ן זאלן פלייפן פון דרויסן ,
אונ זאלסט דעם פאלעץ פון זאלע זייטן ארום גיין מיט שוועבל
אונ פֿעד , דאס זאלסט דאס נישט זאלעווען , אונ נאך דער זאלסטו דאס
פון זאלע זייטן אונטער צינדן , דאס זאלסט זעהען אז דער פאלעץ מיט
זאלע ווער עס גיפנט זיך אין אים זאל פארברענט ווערען אויף אש ,
עס זאל קיין לעבעדיקע זעלע נישט גרעטעט ווערן , דיין ווייב ציפען ,
זאלסטו פארזאגן אז נישט זאל שרייבן אז איהר זרח איז אויף פערברענט
גיזאריין , אונ צוא איר זרח'ן זאל נישט רופן זאלטיקער אונ זאל זאגן
דאס נישט האט דעם זאלטיקען גראטעוועט , אונ איהר זרח איז פער-
ברענט גיזאריין , אונ קיינער וועט דאך דאס נישט קאנען פקחיש ויין
ווייל עס וועט אנפֿש נישט פלייבן ווער עס זאל נישט דער קאנען , אונ
דאס זאלסט גלייך שיקן נאך ישראל'ן אונ נאך דעם רב , אונ זאלסט
פאר נישט דער ציילן אזוי וויא דאס האסט זיך אין פאלעץ גילויגט
שלאפן , האסטו זיך אויף גיחאפט ווייל ארויף האט דיר אנגעהויבען
צוא שטיקן , דאס האסט גיחאפט א גיזאליד אונ פון שרעק איז
דיין ווייב ציפע אנאקטע אויף דרויסן ארום גילאפן אונ האט זיך
פאר געסן דיין קינד זרח'ן ארום צוא האפן , אונ דאס האסט זיך
פאר לאזן אויף ציפן דאס נישט וועט נישט קינד ארום האפן אונ
ביסט ארויף גילאפן צו דיין ווירטן שורה איהר צוא רעטן , אבער
דאס האסט איהר נישט גיפונען , דאס האסט ניר גיפונען דעם זאלטיקען
ליגנדיג , האסטו אים גיחאפט אונ ביזט מיט אים אויף דרויסן ארום
גילאפן , אונ זאלעס דאס האסט דער הערט נישט קולות פון דאס רינדער
וועלכע האבן ישריען האסטו גיזאליט לויפן נישט ראטעווען , נאר
נייער צימער האט שוין שטארק דער פייער ארום גינענען דאס עס
איז אונגעגלייך גינען אהין אריין צוא גיין אונ אזוי זיינען זאלע פאר
ברענט גיזאריין , אויסער דאס מיט דיין ווייב ביזט דעם זאלטיקען
אונ איהר וועל שוין דינען פאלשע עדות וועלכע עס וועלן קוקען אין
פאליצייא אין אייניגע טעג ארום עדות זאגן , אז נישט האבן בעגעניגט
שרהען פארינדריג מיט אינגען מאן אונ הינטער נישט איז גיפארען
פאנאקעס פארפאקטע , אונ דאס איז גינען ביין פרייסעסן גרענעץ

אונ דיא עדרות וועלן זאגן, אז זיין האבן זיך בייא איהר גפירענט
וואו הין זיין פארט, האט זי גענטפערט, דאס איהר זאגן איז
אנטלאפן פון אטאפ אויפן וועג, ער איז אריבער דעם גרענעץ אונ
האט גישריבן דאס איך זאל אונזער גוטס וויפיל מינליך אויף געמען
אונ זאל צוא אים אונטער פארן, אונ דער יונגער זאגן בעגלייט מיר
זיבערען גרענעץ, אזוי האט זי אונז גענטפערט, אונ מיר האבען
גיטיינט דאס עס איז אמת, נור יעצט אז מיר זיינען גיקומען אהער
אונ מיר האבען דער הערט פון דער שרעקליכער שריפה וועלכע איז
גיווען אין זיידלס הויף, אונ אויך דאס משה ויידל איז גאר ניש
אנטלאפן, האבן מיר פרשטאנען אז שוה האט אונז גאר גינארט, אונ
בבן זיינען מיר גיקומען אב צוא זאגן אלץ וואס מיר ווייסן, וויא דיא
עדרות וועלן דאס אב זאגן וועט שוין איהר גליד אונ איהר דוך
אהער נישט טארן קומען, דען מען וועט איהר גלייך פערשפערטן
דער פאר וואס זי האט אונטער גיצונדן אנטאנצע גיזינד, אונ אלע
וועלן רעכענען אז זי איז אנטלאפן מיט איהר לובאוויק. אונ אזוי
וועט ביין זרח בלייבן דער גאנצער יארש, ער וועט גיוויס חתונה
האבן מיט ישראל'ס טאכטער ווען מען וועט טיינען אז ער איז דאס
דער אלטינקער גאר דא זאלסט דעם עסיק קלוג פראווען אונ זאלסט
ביין ציפען גוט אזוי לערנען וויא דיא שצענע צוא פראווען.

בערילס גיזיכט האט גיפלאמט פאר שמוחה "אט דאס איז א
טייערע עצה" — האט בעריל צום איסבארשציג גיזאגט, נור איך האב
מורא טאמער וועט איהר מיר דער גאנץ ארויס געבן אונ איך וועל
האבן מיין פסק אונ איר וועט זיך גאר אזויס לאכין, בבן וויל איך
איר זאלט אויך אריין אין דעם עסק, איר זאלט לבל הפחות זיין איינער
פון דיא עדרות וועלכע וועלן אויף שרה'ן עדרות זאגן.

אויך רעכט — האט דער איסבארשציג גענטפערט, גאר דאס
זאל אלץ היינט גישיעהן גיין אונ גרייט זיך אן אלץ וואס דיר גייט
אין, שוועביל אונ פקד, אונ זיין מיט ביין ציפען גוט מסדר
וויא איהר זאלט גיידן, אונ גאט זאל אויך צוא הילף זיין, ווייל
דעריין איז פאר וויקלט א מצוה פון פדיון שבויים, דען איך בין אין

גיפאחר ווען מען זאל שרדן נישט אומבריינגען, אונז נאר אומניכט אום
ניכט, דען דעם בענגלען סאלדיי האב איך אב גיגעבן פאר א דער
בייאגע שטעטל אונז איך האב פאר אים א הונדערטער גינעסען,
היינט קאן זיך מיר דער גר, יער בערא אים לאזן, ווען מיר
זאלן שרדן נישט פאטערין, זעה וויא גאט איז דיר ליב...

בייא נאכט האט ב. ריל אלץ פינקטליך איספאלנאיעט אונז עס
האט איהם אין אלץ גיראטין, שרה מיט דאס קינד איז אנמלאפען
אין דער שטאט דאנער, ווייל דער דאנערדער רב איז איהרער אפריינד
דער פאלעץ האט אב גיברענט עס איז קיין לעבעדיגער מענטש נישט
גירעטעט גיווארין, אונז עס איז פון אים קיין זכר גיבליבן, אונז אלעס
ישראל מיט ויין פרוי שיינדלען אויף דער רב ר' ליבעלע וויינען גיקומען
צוא לויפן, האבן וויא שוין גיפונען וויא עס האט זיך בייא דער
ערד גירייכערט, אונז בעריל איז ארום גילאפען וויא א משוגענער
אונז גיבראבין דיא הענד, אונז ציפע ויין ווייב איז ארום גיגאנען אין
אין העמד אונז האט גיהאלטן א קינד אויף דיא הענט אונז האט
גישריען: אקלאג צוא מיר! מין טייערע קינד! מין ליבניקע פייגעלע!
וואו וויינן דייע בעינדעלאך אהין גיקומען מין זרחיל, אים גיהאדעוועט
איאהרניגען בחדר, אים גיליטן זיך פון אים גינג, אונז איצטער איז
ער אויף אש פערברענט גיווארין, פערברענט זאלן ווערן דיא וואס
האבן דאס אונטער גיצונדין, פינצטער אונז ביטער זאל שרדן ויין
אין איהרע אלע ווינקעלאך וויא זיא האט מיר פינצטער גימאכט, צוא
אש אונז צוא רוזף זאל זיא ווערן מיט איהר לויבאוניק...

אונז אלעס ישראל מיטן רב האבן בייא איהר גיפרענט וואס
עס בעדייטן איהרע רייד, אונז וואו שרה איז, האט זיא וויא אלץ
דער ציילט מיט א גושין סדר וויא מען האט איהר שוין נישט גיפונען,
אונז צייט אפאר טעג האט איהר אנגיהויבן צוא בעזוכין א שיינער
יונגער מאן, אונז ער פלעגט קומען נאכט אין נאכט, אונז דיא נאכט
איז ער אויף גיקומען, מיר האבן זיך גישטיקט מיט דעם אונז מיר
האבן קיינעם נישט אים גיוואנט, אבער דער סוף וויינען מיר דער
שטיקט גיווארין, אזי וויא איז מיר מין קינד! אזא גירעטענעם!

אזא מילינקע קינד איז געבאדן פאר ברענט גיווארין, ער וועט
אפילו צוא קבר ישראל נישט קומען, און מיין בעריל האט פון טומלענעם
גיראטעוועט דעם אלטינקען און אן אונזער קינד האט ער פאר געסין...
ישראל מיט זיין גרוי האבין שטארק גיוויינט פון דער שצענע
און וויא האבין גיקוויצט מיט דיא פלייצעס, וואס מיט אמאהל איז
פון שרה'ן גיווארין ויא איז דאך גאר א צדקניות גיווען, ישראל האט דער
ווייל גיבעטין אז דער אלטינקער זאל בלייבן ביי גערעלן און ציפע זאל
אויס ווייגן אנשטאט איהר קינד ביז ער וועט זיך געטוואס אויף
האדעווען, און נאכהער וועט ער אויס שוין צוא זיך געמען, זעה
בעריל דוא זאלסט אויף דאס קינד גוט אכטונג געבן, עס זאל תאמטש
בלייבן א זכר פון מיין ברידער — חאט ישראל גיוואנט, און איז
מיטין רב און מיט שיינרעלען צוא ריק אין שטאט אונזען גיפארין.

דיא שטאט ק' האט גירודערט און גיקאכט פון דער שרעקליכע
שריפה וועלכע איז גיווען אין זיידלס הויף, און וויא מען האט דער
ציילט איז דאס שרה'ס ארבעט, קיינעם האט זיך דאס פשוט אויפגען
אויף שרה'ן נישט גיוואלט גלויבן, גאר אין אייניגע טעג ארום זיינען
גיקומען אין דער פאליציע און אויף צום רב עדות, אונטער וועלכע
דער איסבארשציג איז אויף גיווען, און האבין דער ציילט וויא וויא
האבין איהר מיט א יונגין מאן פאנענינט פארנידריג בייא פרייסין
גרענעץ, און ויא האט וויא גיוואנט אז ויא פארט דאס צוא איהר
מאן וועלכער אויס אנמלאפין פון קאטערוגע און איז יעצט אין פרייסין,
מיר האבין איהר גילויבט, אבער יעצט וויא מיר זיינען אהער
גיקומען מיר האבען דער הערט וואס דא איז גישעהען מיט דער
שריפה, און אויף האבין מיר זיך דער וואוסט אז משה זיידל איז פון
קאטערוגע נישט אנמלאפין, האבין מיר פארשטאנען אז שרה האט אונז
קרוגאם גינארט און בכון זיינען מיר גיקומען אב זאגן וואס מיר ווייסן.
פאליציע האט פון זייערע עדות גישלאסן אז נישט אנדערס וויא

שרה האט דאס אונטער גיצונדען, אום מען זאל מיינען אז ויא איז
אויף פערברענט גיווארין און מען זאל נישט מערקן אז ויא איז מיט
איהר לויבאוויק אנמלאפין, ווייל ויא האט גירעכנט אז אלע וועלן

פֿערֿברענט, ווערין, און ווא האט איהר אייגין קינד נישט ערפֿארעמט, און דערום האט פֿאליציע אָבמאנועט אז ווא מען וועט שרעהן חאפֿן זאל מען איהר אין קייטן ברײנגען און זיא וועט שוין האפֿן איהר פֿסק ווא פֿאלאמטע וועט איהר צו משפֿעטן.

אלע שטאט לײט האפֿן שוין נישט ווילנדיג נישט גלויבן אויף שרעהן ווייל דא יעדות פֿון דעם איספֿארשציג איז בײא ווא גיווען הייליג, ער איז גיווען פֿאר רעכניט פֿאר אגאמט פֿארקטיגען יוד, נאר דער רב ר' ליבעלע האט זיך אין דעם איספֿארשציג אויף נאנץ שטארק גיזווייפעלט, נאר דער רב האט נאר נישט גיקאנט העלפֿן דער צוא, ווייל דער איספֿארשציג האט גישווארן בײא זיין בארד און פֿיאזותען אז ער זאגט נישט איין ווארט קיין ליגין, און אזוי איז שוין שרעה'ס נאמען גיבליבן צוא שאנר און שפֿאט, מען פֿלעגט זיך מיט איהר נאמען שילטן, און פֿאליציע האט שרעהן שטריינג גיווכט.

שרה, ווא בעריל האט איהר אנגזאגט אז מען וויל איהר א רעסטירן איז זיא מיט איהר אלטיגקין אנטלאפֿן קיין דאנראה ווייל דער רב ר' נחמן איז איהרער איין פֿריינד גיווען, זיא האט דעם רב דער ציילט פֿון איהר אומגליק און ער האט איהר גיטריקט און צו איהר גזאגט: ווא בײא מיר עטליכע טעג און דער נאך וועל איך איבער ריידן מיט דיין שוואגער און מען וועט דיר גוים פֿרייא פֿאכן און נאך הער וועסטו שוין קאנען פֿארען צוא הויזע, אין אכטאג ארום איז ר' נחמן אונזעק גיפֿארען קיין ק' אפֿער ווא ער איז דארטען גיקומען איז ער פֿארטויבט גיווארן הערענדיג וואס עס האט זיך דארטן צו טאן און דעם בילבול וועלכען מען האט אויף שרעהן גימאכט, ער האט נאנץ קלאהר גיוואקסט אז דאס איז אלץ אליגען ווייל דעם וועלכען אָבינד איז זיא צוא אים גיקומען מיט איהר קינד, היינט ווא קוקט זיא בײן פֿרייסיסן גרענעץ, נאר וואס האט ער גיזאלט טאן ווען יעדות האפֿן שוין יעדות גיזאגט, צו דען קען ער איבער ווא מכהיש זיין, אויף האט ער שוין גאר מורא גיהאט צו ענדעקן אז שרעה גיפֿינט זיך בײא אים, דען מען וואלט איהר דער וויילע גוים פֿאר משפֿעטן ער האט שוין מיט ביינעם וועגן איהר נישט גירעט און איז מיט איין

צוא בראַכענע האַרץ צוא ריק געפֿארין , אונ אַלעס ער האט שרה'ן
דאס אַנגיזאָנט האט זי גאנץ שטאַרק גיחאַלעשט . אַט דאס האט מיר
בעריל נירערמענטש אַן גימאַכט פֿאר דיא גוטעס וועלכע מיר האבען
מיט אים גיטאן " האט זי גיזאָנט , אונ יעצט איז זיין ורח פֿערביטן
גיזאָרין אויף מיין קינד אונ איף מיין שוויגין , אונ ער וועט בלייבן
דער יורש אונ מיין אַלטינקער בלייבט געבאָדע עלינד אונ אַרום . " האָפּ
צוא גאט — האט ר' נחמן צוא איהר גיזאָנט — בייז דוא וועסט ביין
קינד אויף האַדעווען וועסטו זיין בייא מיר פון דיא לעצטע אַרימקייט
וועל איף איהר תאַלטין בַּבְּבֹד , אונ מיט דער צייט וועט גאט ענדעקן
דעם אַמט , דיא רשעים וועלן אויס גיריסקן ווערין , אונ דר אַרימליכער
מענטש וועט גיחאַלפֿין ווערין , זייא נאָר גירודליג אונ האָפּ צוא גאט ,
נאָר דוא זאַלסט זיין אין גרויס גיהים דוא זאַלסט פֿאר קיינעם גיט
ענדעקן ווער דוא בייט , אונ דיין אַלטינקען זאַלסטו רופֿין מיט זיין
וואַרדן נאָמען יוסף אים מען זאל גאָר ביין פֿערדאַכטונג גיט האַבן .

אַלעס דער גיטינקער אַלטינקער האט זיך שוין אַנטוויינט האט
איהם ישראל זיידל צוא זיך אין הויז גינעקען , אונ האט אים גיליבט
וויא איין אייגין קינד , ער האט זיך מיט אים גימיריכט נאָד זיין
ברודער , אונ זיין גאנצער וואונטש איז גיווען דאס ווען דר אַלטינקער
מיט זיין הינדען וועלן זיך אויף האַדעווען זאַלן זייא ביידע פֿאר
אייניגט ווערין אזו וויא זיין ברודער האט אים פֿאר זאָנט .

דער אַלטינקער מיט הינדען האַבן זיך צוא זאָמען גיחאַדעוועט
נאָר וויא זייא זיינען גיקומען אויפֿען פינפֿטען יאָהר זיינען זייא ביידע
נאָר פֿאר שיידין גיווען , מיטן ערשטען בליק האט מען דעם אונטער
שייד גיקאָנט בעסערקען , דען הינדעצקע איז גיווען שיין וויא אַ בלום
קלוג אונ גוט־הערציג , אָבער דער אַלטינקער האט גיוואַקסען וויא
אדאַרען זיינע זיטן איז פֿערדאַרבען גיווען , מיט זיינע אַלע חברים
פֿלעגט ער זיך שטענדיג קריגין אונ שלאָגין , אונ דערום האַבן אים
אַלע פֿיינד גיחאַט , אונ הינדע האט פון איהר קינד־הייט אַן אים גיט
גיליטען , נור איין ישראל האט גיט גיקומט אויף זיינע אַלע פֿעלערען
ווייל דער דערמאָנונג פון זיין ברודער האט אים פֿאר בלענדעט אונ

האט נישט גימערקט ווין העסליכען גישטאלט און ווינע שלעכטע מדות
ווען הינדע מיטין אלטין ווינען שוין אין חדר גינאנגען פלעגט זיך
הינדע שטארקן צום לערנען און וויא איז אלט גינאחרין צעהען
יאר איז וויא שוין בענעסין גיווען אין היפּש בילדונג, אָבער דער אלטער
איז צוא ווין צענטין יאהר נאך קראנק גיווען אין עכרי, קיין רבי האט
איהם אין חדר נישט גיוואלט האלטין ווייל ער פלעגט וויא ריא ציגענע
בערדלאך אויס רייסין, נאר ישראל פלעגט דאס אלץ פאר שטיקען
און האט פון קיין נאך קיין פירוש גימאכט אום הינדע זאל אויף אים
קיין אום חן נישט ווארפין, אָבער עס האט קיין נאך נישט גיהאלפין,
הינדע האט איהם שרעקליך גיהאכט, און וואס וויא איז מיט אַיאהר
עלטער גיווארען פלעגט וויא אלץ מעהר אויף ווין העסליכע צורה
נישט קאנען קוקין, און וואס מעהר וויא האט אים פיינד גיהאט האט
אלץ דער אלטער איהר מעהר גיליכט, ישראל האט דאס בעמערקט
דאס ווין הינדע האט איהם, האט ער דעם אלטין גישיקט אין ווין
אימענע ער זאל זיך דארטין בעשעפטיגען, און האט איהם גיהייסן
דאס ער זאל אלע מאנהייט צוא איהם קומען, ישראל האט גירעכניגט
דאס דער מיט וואס דער אלטער וועט ווין ווייט פון ווין הינדען וועט
הינדעס הארץ צוא איהם נעהנטער ווערין, אָבער דאס האט אויך נישט
גיהאלפין דען ווען דער אלטער פלעגט קומען האט הינדע אים אויס
גיווייכט, וויא האט מיט אים פרידין נישט גיקאנט ריידין, דען
וויא נור וויא פלעגין אנפאנגען א גישפרעך האט זיך גלייך צו וויסן
זיי אויס גיבראכין אקריג, דען וויא פלעגט איהם פיר האלטין פאר וואס ער
שטאלצירט אזוי מיט ווין רייכקייט, און פער אכטעט דעם ארעמען
מענטשין, און ער פלעגט זיך גירעכט מאכין מיט דעם: איין מאהל
בין איה רייד דארף איה וויסן אז א באפצין איז נישט מיין גלייכין,
ווען א אידעשער שלעפער בעט ביא מיר איין נדבה וויל איה גאר
נישט מיינע הענט איין שמוצען אים צוא געבען, ריא רייד פלעגט
הינדען מיט צארען אנצינדען, און האט אויף אים גיקוקט וויא אויף איין
שוניין, ישראלין האט עס שטארק גיקריינגט, איין מאהל האט ער
גיזאגט צו ווין שיינדלען: דוא ווייסט דאך אז איה האב הינדען נאך

אין איהר יוגענד פאר קנאסט צוא דעם אלטען, אונ איך האב
 מיין ברודער אויף צוא גיזאגט דאס דיזער פערקנאסונג זאל ערפילט
 ווערן, אונ מיין ווארט וועל איך בשום אופן נישט בייטון, בלן רייד
 איבער מיט אונזער הינדערן דאס זיאל נישט זאל פיל פערזאכטן דעם
 אלטען, זיאל מיט איהם פריינדליך לעבן ווייל זי וועט דאך פארט
 צמאהל מוזן זיין פרוי זיין, אונ ווען ער גיפלט איהר איצטער נישט
 אזו בארף זיאל אויף פאר שווייגן, דען זיאל וועט איהם אלץ איבער
 מאכן, א ווייב קאן דעם מאן איבער שטעלן, אונ אלעס שיינדיל
 האט טאקע אין מאהל גישטראפט הינדערן פאר וואס זיאל בעהאנדילט
 זיך נישט אהען זיך מיט דעם אלטען?, האט הינדע גענטפערט:
 זעה מאמינקע רייד מיט מיר נישט וועגן אים, דען ווען איך דער מאן
 זיך וועגן אים שוידערט מיר אויף, אונ דאס וואס דו זאגסט אז
 סוף כל סוף וועט ער מוזן זיין מיין גימאהל, זאג איך דיר אז איך וויל
 גאר נישט דיינקען וואס שפעטער וועט זיין, דען דיאל צוא קינפטיגע
 עראינערונג וואונדערט מיר מיין הארץ, איך וויל ליבער אריין פאלן
 אין דיאל הענט פון דעם שרעקליכען טויט איידער אין דיאל הענט פון
 אים ווילדין ווערן, אונ ווען דער טויט וועט מיר נישט איבער נעמען
 פאר דעם אלטן, וועל איך אים גענויס בעקומען אין קורצען נאך
 דיאל אונגלייכע האכצייט, גאר דער וויילע וויל איך נאך לעבן,
 דרום רייד מיט מיר גאר נישט וועגן אים, דיאל מוטער האט זיך מיט
 מרערען בעגאדען פון איהר טאכטערס רייד, ווייל זיאל האט פאר
 גינעהען דאס דא שטייט פאר אשערקליכער שטרייט צוא זיין וועגן
 דיאל אייניגונג פון דעם אלטען מיט איהר טאכטער.

3.

שרה מיט איר זעהן יוספלען זיינען גיווען בייא דעם רב ר'
 נחמני אין ד. נראה ביו יוסף איז אלט געווארן איאר פינף, אונ
 דאן האט שרין שרה דעם רב צוא לאסט נישט געוואלט זיין אונ אלזא
 איז זיאל פון אים אפ געטראטן אונ האט זיך געבאד גישטעלט דינען
 אויף

אויף איין אָרט, יוספרען האט דער רב פון זיך נישט אַוועק געלאזן
ווייל ער האט אים שטארק געליבט, און ער איז טאָקע ווירדיג גיווען
געליבט צוא ווערן, ער איז גיווען שוין וויא דער מאַרגן שטערן
און האט געבליהט וויא אַבלום, אויף האט דער רב אין אים איין
גיזעהן נוסע פעהיגקייטן, ער האט אים גיגעבן לערנען און יוסף
האט זיך צוא אַלץ פלייסיג גענומען, און אלעס ער איז אַלט געווארן
איאר זעכצין איז ער שוין גיווען אַנרויסער תלמודיקט און האט דר
צוא גוט געוואוקט אַפאר שפראכן, אַלע פאטער און מוטערס האבן
זיך מיט אים גיבענצט, דאך האט ער נישט געוואוקט ווער זיין פאטער
איז גיווען און מען האט דאס פון אים אויף אין געהיים געהאלטן.
ר' נחמן האט געוויינט אויף אים קוקענדיג, ווייל ער האט דאך
געוואוקט וואס פאר אַרייכטהום צוא אים גיהער אַבער ער קאן דאס
נישט דרלאנגען, און אַקוא האט ר' נחמן פאר אים געזאָרגט אַ תכלית
ענדליך האט ער אַוועק געשריבען אַבריק צוא ר' ליבעלין דעם ק...
רב און האט אים קלאר געכאכט אין דר גאנצער סומאטאכע, וויא
ווייט שרה איז היין און אונשוֹלדיג, און דאס איר וואהרער קינד
געפינט זיך גאר בייא אים, און דער אלטינקער איז גאר נישט משה
וידולם אַקינד נור קיין אַנדערניס וויא בערילס וועלכער האט דאס
אָנגעכאכט דיא צעפוחא.

ר' ליבעלע האט ערהאלטן דעם בריף האט ער גלייך אין אים
געגלויבט, ער האט זיך פון יסורים דיא האר פון קאפ געריסען ער
האט גלייך ר' נחמנען אַב געשריבען: איך גלויב אין אייער בריף
גאנץ גוט נור איך קאן גאר נישט העלפן, יוספין זאָלט איר גלייך
שיקען צוא מיר איך וועל מיט אים שטילערהייד גוטעס טאן, און
איך האף צוא גאט אז ער וועט מיט דער צייט ערשיינען דיא גירעכ-
טיגקייט פון דיא פרוקע מענשן און וועט ענדעקן דיא שאַנדע פון
דיא רשעים.

ר' נחמן האט גלייך יוספין אַוועק געשיקט צוא ר' ליבעלען,
ר' ליבעלע האט זיך אַינגעליך שטארק געפרייט מיט דעם וואס יוסף

אזו אין אלץ געראטין גיווען, דיא הארץ האט עס געוואנט אויף אים
 גוטע האפענונג, ער האט גלייף אריבער געשיקט נאך ישראל ויירול
 אונ האט צוא אים געוואנט אז יוסף איז זייער אשטיקעל קרוב אונ
 בכן פערלאנגט ער מען זאל אים נעמען פאר איין בוכהאלטער אין
 משה ויירולם טוך פאבריק, ישראל האט גלייף איינגעשטימט דערויף
 אונ יוסף איז אנגעקומען פאר איין בוכהאלטער, זאלעוואנע האט ער
 גע. ען פערציג רוביל א מאנהייט, אונ דאס וואס עס פלעגט אים
 בלייבן פון זיין פערצערונג האט ער אוועק געשיקט זיין מוטער.

יוסף האט זיין ארבעט ערפילט זייער פונקטליך, ער האט בייא
 אלעמען נושא חן גיווען מיט זיין פעהיגקייט אונ שיינהייט, אונ אלע
 דינער פון פאבריק האבן אים געליבט וויא דעם לעבן. הינדע
 פלעגט אפט בעזוכן משה ויירולם פאבריק אונ אלעס זיא האט דרועהן
 דעם ערסטן מאל יוספין, אזו זיא פערוואנדעלט געווארן פון זיין
 שיינהייט אונ וויא זיא האט מיט אים אויס גירעט עטליכע ווערטער
 אז ער איז איין געפאקן געווארן אין הארצין, זיא האט שוין אן
 געהויבען אפטער צוא בעזוכן דיא פאבריק אום נאר אויף יוספין א
 בליק צוא טאן, זיא פלעגט שוין געכט נישט שלאפן אונ אלץ וועגן
 יוספין געדיינקט אויף אין טרוים האט זיך איז זיין שיינער געשטאלט
 פאר גישטעלט, נאר ווייז זיא האט גאנץ גוט געוואוסט אז ער איז
 זייער ווייט פון איר, ווייז איר פאטער וועט אין זא אפארטיי געוויס
 שטערן, ערסטן ווייל ווער ווייכט פון וואס פאר אפאטילע ער
 שטאמט, אונ ווידער ווייז דאך דער פאטער איר פערצינגען מיט
 דעם גילדערנעם פלאקין מיט דעם אלטין, דערום פלעגט זיא וועגן
 אים פון זינען ארויס שראקן, אבער עס איז איר אונגעגלייך גיווען,
 דאס האט איר אזוי ווייט געקריינקט ביז זיא פלעגט בייא נאכט איר
 קישען בעפייכטען מיט אירע טרערן, אונ זיא איז וויא א פערדולטע
 ארום געגאנגען, זיא האט נאר געפאנטאזירט אונ האט דערביי פאר-
 לארן דעם אפעטיט פון עסין, אונ פלעגט מיט קיינעם קיין ווארט

נימ

ניט רייזען, אירע עלטערין האבן דערפון פיל שטערצן גיהאט נאר וויא הייבן בייא איר בשום אופן ניט געקאנט דערניין וואס איר איז.

יוסף אין זיינער זייטע האט אויף הינדען אויף אשטארקע אונג געווארפן „וויא גוט עס זאל איין שיינעם וועזן אויף דער וועלט!?! פלעגט ער מיט זיך רייזען, ווען זי פלעגט אין פאבריק קומען פלעגט ער אויף איר שטילע בליקען ווארפן, אין זיין הארץ האט זיך אים ערוועקט נאר גייע גיפידען, אונ דער גידאנקען דאס ער איז פון איר ווייט וויא דיא ערד פון הימער פלעגט אים דיא הארץ מיט בלוט פערניסען, ער פלעגט שטענדיג אין דער שטיד טרערן פערניסען אויף הינדען וועלכע וועט אריין פאלן צוא אזא טויגעניכטס וויא זיין פרינצעפאל דאס הייסט צום אלטן, איה האב מיט לייד מיט דיר שיינעם בעשעפעניס“ — פלעגט ער שטענדיג זאגן אין זיך — „דוא קאנט פיר אצירונג דינען אונ דעם לעבן פערניסען דעם בע- ריכטעכטן מאן, אונ דוא דארפסט געבאד אריין פאלן צוא א גע- נא- איי, צוא זאל אווילרע טהיר וועלכער וועט דיר ניט וויסען וויא צוא שעצין.“

יוסף פלעגט זיך אפט בעגעניגען מיט אירע בליקען, פון וועלכע ער פלעגט ארויס זעהן ליבע אונ פריינדשאפט, ווי זאל וואלט זיך בייא אים מיט שטומע בליקען בעטן: נעם מיר צו אונטער דיין שוץ, לאז מיר ניט אריין פאלן אין א לייבן גרוב, וויא אשעפעלע קוקט לאסקאווע אויף זיין הירט ווען ער דער זעהט פון ווייטן וויא אצייב לויפט אונ שארפט דיא ציינער אים אין צו שלנגען. ביידע יוסף אונ הינדע האבן זייער געוואקט קריגען אשלוציי דאס זיי זאלן זיך קאנען דורך ריידין, אונ זאלן זיך אויס גיסען זייערע ביטערע הערצער איינער פיר דעם אנדערן, נאר דער שווציי האט זיך קיין מאל ניט געמאכט, אונ אזוי האבן זיך די פאר שטערבליך געניכט אונ איינער האט פון דעם צווייטן ניט געוואקט, אונ האבן ביידע ניט געהאפט דאס פון זייער ליבע זאל אונטער סוף זיין, וויא האבן נאר געשפירט דאס דיא ליבע גרויזט וויא דיא הארץ אונ ווען זאל וועט

וועט נישט האבן קיין גוטן רעזולטאט וועט עס זיי דעם לעבן קאסטן
נוייל זיין וועלן דאס מיט זייער געזונד נישט אויס האלטן .

אמאל אלעס הינדע איז אין פאבריק זייער פארטראכט ארום
געגאנגען און אירע בליקען האט זי אויף יוספין געווארפן וועלכער
איז געוועזן פון ווייטען ביים זיין שרייב טיש , איז זי זיך פאר ביי
געגאנגען פאר ביים א גרויסע ראד פון פאבריק וועלכע האט זיך
געדרייט , האט זיך דיא שלעפע פון איר קלייד איין געצעפעט אין
ראד , און דיא ראד האט שוין צו זיך אריין גישלעפט דיא גאנצע
פאקע און עס האט גיפערט איין אויגען בליק דאס הינדע זאל צו
ריפען ווערן דורך דיא ראד , אלע וועלכע האבן דאס דער זעהן
זיינען שרעקליך דרשקאן געווארן און האבן געשריען מיט גוואלדיגן
אבער זיי זיינען געבליבען אפ הענטיג און האבן נישט געוואוסט וואס
צו אן , זיין האבן שוין ערווארטעט דיא שרעקליכע סעקונדע
דאס הינדע ליגט אין ראד , פלוצלונג איז וויא איין אדלער צו
געלאפן יוכה ער האט פון מאש ארויס געחאפט אמעסערלי און האט
איבער געשניטען דיא קלייד דאס דיא ראד זאל איר שוין נישט מער
שלעפן , אינ האט זיך גרייך גענומען אויף צו מינטערן הינדען
וועלכע איז פון שרעק א געהאלישטע געבליבען , אלעס הינדע האט
דיא אויגען געפינט און האט לעבן זיך דערזעהען יוספין וועלכער
טרייסט איר און זאגט : „וייט רוהיג זיין זיינען שוין מער נישט אין
געפאהר , זיין זעהן דאך דאס איך האב דיא קלייד איבער געשניטן
און דיא ראד וועט אייך שוין נישט צו מאלן אויף אש“ . האט זיך
הינדע אויף גישטעלט און איז יוספין אויפן האדז געפאלן און האט
געשריען : מיט וואס קאן איך אייך אפ דאנקען פאר מיין לעבן ?
איר ווייט מיין רעטער ! איך בין אייך מיט מיין לעבן שוקדיג ! און
איך וועל אייך מיט מיין לעבן צאלן . . .

גרייך דערויף זיינען געקומען צו דיא הינדעס עקטערן דער
הערינדיג דיא געשיקטע , זיין האבן יוספין געקושט און געראנקט

אונ האבין עס מיט הינדען מיט א פריידע צוא ויך אין היינעבראכט
ישראל האט יוספין געזאגט דאס פון היינט אן וועט ער שוין גלייבן
וויא איינער פון זיינע הויז לייט, אונ וועט שוין אויף זיין קווארטיר
אונ טיש בלייבען, יוסף האט אים געדאנקט דאזיר, אונ גלייך אין
דעם זעלבין אבענד האט מען פארברייטעט צו מאכין אבאל א, דעם
נאמען פון דיא רעטונג פון זייער הינדען.

אין אביגד האבין ויך אויף געקליבען ישראל'ס פריינד, אונ
יוסף איז גיווען דער געראיי פון דעם וועצער, געוואונדיק איז דער
אלטער גיווען פון די ראשי הקרואים אויף דעם באל, אונ אלעס ער
איז אריין האט ישראל פאר אים יוספין פאר גישטעלט, דאס ער האט
אים שולד דאנקבאר צוא זיין ווייל ער האט זיין כלה גירעטעט פון
טויט, דעם אלטין האט דאס דורך געשטאכט אלע גלידער, ער האט
פאר גיוועהן וואס דערפון קאן זיין, דאך האט ער מוט געפאסט אונ
האט געזאגט צוא יוספין: עס פרייט מיר זייער דאס מינער אדינער
זאל זא אריין העלד זיין, אונ זאל זיין מיר זא איבער געבין דאס דר
לעבין פון מיין ברויט זאל אים אינטערעסירען, אונ אויב איר וועט
מיר זא גינציג בלייבן וועט איר בייא מיר שטענדיג אשטעלע האבן
האטש איך וויל אייך פון דער בוכהאלטער'ע אפ שאפן ווייל איהר
טויגט גיט דערצוא.

דיא עפעכעדיגע ווערטער האט יוסף אראפ געשרונגען וויא
געקאכטע בלייא אונ עס האט אים גיברענט אין זיינע אינגעווייט,
אויך איז הינדע ערצונדען געווארן פון דעם העלישען איינעלין דאנק
אונ אויך אלע געסט האבין דאס שרעקליך געטערקט אונ עס איז
שטיי געווארן.

צייט יוסף איז שוין ביי ישראל'ן א בן בית געווארן איז הינדע
גאר אנדערס אומגענדערט געווארן, זיא פלעגט שוין פרייליכער
זיין, אונ זיא האט שוין געהאפט דאס איר ליבע וועט שוין אנטון
דעוולטאט האבין, זיא האט דרייט געהאט מיט יוספין אלעס איר
רעטער

רעטער פרייגדיק צוא לשפּרעכין אונ פלעגט אים אָפּט בעווכין מאכין אין זיין צימער, אונ דיא ליבע האבין זייא זיך ביינע ערקלערט אונ האבין געהאפט פּערצייגנט צוא ווערין מיט דעם אויס רייר, איין מאל האט איר יוסף פון מוים גירעטעט גיהערט זיא צוא אים, נאר דאך האט הינדע נאך קיין דרייבט געהאט דעם פאטער צוא ענדעקין איר ליבע, אונ פון דאן אן פלעגט זיא אויף דעם אלטענס טריט שוין גיט קוקען.

דער אלטער האט דאס גאנץ גוט פערשטאנען אונ האט געוואקסט פון וואס דאס וואקסט, דערום האט ער אַמאל צו ישראל'ן געזאגט: פּעטער, איהר ווייבט דאס מיר האט שוין גיברייכט אַכט צעהן יאהר, דערום איז שוין צייט איר זאלט מיר איינער מאכטער אַפּ געבין אום מיט איהר צוא הייראטען. „ווארט מײן קינד אַפּאר טעג — האט ישראל אים גיענטפערט — אונ דאן וועל איך דיר איין אנטווארט געבין.“

ישראל האט איין מאל אריין גערופן הינדע אונ האט איהר גיזעצט לעבין זיך אונ האט צוא איר געזאגט: דוא ווייבט מײן קינד דוא דארפסט זיך שוין אַנברייטען, אום געזאגט וועט בייא דיר דיין האבצייט מיט מול זיין.

מיט וועמען? האט הינדע גיפרעגט.

שטיין דוא ווייבט גיט מיט וועמען? איך האב דיר נאך אין דיין יוגנד פערקנאכט צוא מײן ברודער משה'ס אלטין, אונ איר זייט דאך אלעס חתן כלה, אונ דוא פרעגסט גאר מיט וועמען?

איך וועל מיט דעם זווער גיט הייראטין — האט הינדע מיט דרייבט גיענטפערט — בעסער נעם אַהאק אונ האק מיר אַראפּ דיא קאפּ איינער מיר איבער צו געבין אין דיא הענט פון אַזא איין אויס וואורף, איך וויל גיט אים אונ גיט זיין בייכטהום, איך וויל בעסער געניסען אַגעמיינעם לעבין מיט אויפדיגען סענשין וויא איידער צוא לעבין אין רייכקייט אונטער איין דאך מיט אַוילדע חיה, גיין טא-טינקע עס איז אומקוקט דינע רייר, איך וועל זיך מיט אים גיט פר

אייניגען

אייניגען, און דו בארפסט פיר מיר קיין פארטיי נישט זארגן איך האב
 מיך שוין אליין בעזארגט, איך האב זיך שוין אויס ערוויילט פיר א
 לעבנס בעגלייטער איינעם געשעצטן מאן וועלכין איך בין מיין לעבן
 שולדיג, און ער נישט קיין אנדערער האט אויף מיר צו שאפן.

און ווער איז ער דאס? פרעגט ישראל מיט גרויס צארין.
 דאס איז יוסף, וועלכער האט מיר פון טויט גירעטעט, צוא
 אים גיהער איך אין גאנצען — האט הינדע געזאגט מיט דרייסט.

האב איך מיט מינע הענט אריין א שטן צוא מיר אין שטוב
 אריין געבראכט! האט ישראל געשריען און האט זיך דיא האר פון
 קאפ געריסען, און איז מיט צארין אריין געלאפן צוא יוספין אין
 צימער און האט אים גיגעבן עטליכע פרעשק און האט אים דורך
 געווארפן פון שטוב, און האט אים פאר זאגט ער זאל שוין מעהר
 אויף זיין שוועל נישט ארויף טרעטן, און האט אים פון זיין שטעלע
 אפ געזאגט.

4.

ר' משה ווירול וועלכער איז פערשיקט געווארן אויף אייניגע
 קאטערוגע האט געבאך דיא ערסטע עטליכע יאר געארבעט אין
 מאצקעס וויא אלע קאטערוניקעס, אבער וויא דער גאצאלניק האט
 אים גוט דורך געקאנט דאס ער איז איין ארעלער און ארענטליכער
 מאן האט ער אים בעפרייט פון ארבעט, ער האט אים נור בעפולן
 אכטונג צוא געבן אויף דיא ארבעטער, און צוואר דיא סלונגע איז
 גאך אויף נישט גלייך ווי צו זיצען אין דער היים מיט ווייב און קינדער
 צוואסען דאך איז ר' משה'ן שוין גאנץ גוט געווארן אלעס ער איז
 פון דער ארבעט בעפרייט געווארן און איז גאר געבליבען איין אויף
 זעהער, אויף האט ער פיל גוטעס געטאן מיט דיא קאטערוניקעס
 וועלכע ער פלעגט דורך קאנען פאר ארענטליכע לייט ער פלעגט זיי
 ערלייכערין זייער ארבעט און פלעגט גוטע פאר שטערונגען מאכן
 בייא זיין גאצאלניק.

איין מאל איז ער אונטער גענאנגען צוא זיין גאצאלניק און
האט צוא אים געזאגט: מיט אפאר מאנהייטען צוריק האט מען היר
געבראכט ארעסטאנט אינגען מענשין וועלכער איז אייר, פון זיין
ארעקע פיונאמיע האב איך אים דערקאנט ארענטריכטייט, און אין
פערזנליך פון דיא פאר מאנהייטין האב איך גינעהן דאס ער איז אין
דער טהאט זייער ארענטליך, ער וויינט שטענדיג און מאכט פייכט
דיא ערד וועלכע ער גראכט, מענטשיג ער איז אויף פאר א פאלשען
בלבול אהער אריין געפאלן, בכך בעט איך דיר דוא זאלסט מיר
ערלויבען אים דיא ארבעט לייכטער צוא מאכן.

טוא וויא דוא פארשטייט, האט אים דער גאצאלניק געזאגט-
פערט, און ר' משה ווידיל איז וויא א פיל פון בויען געלאפן צוא
דעם יונגען מאן. אלעס ער איז צו אים פון הינטען אונטער גינאנגן
האט ער גינעהן וויא ער גראכט דיא ערד מיט דיא קעצטע כוחות,
און שווייס רינט פון אים זייער פיר דאס עס קאפעט גאר פון זיין
קלייד טראפענס שווייס, און ווען ער איז שוין גאר אן קראפט
געברייבען, האט ער זיך אנגעשפארט אן זיין ריזעל אום זיך עטוואס
אפ צוא דיען און האט אויף געהויבען דיא אויגען צום הימל און
האט זיך פאר טראכט, און גאכער האט ער געזאגט: וויא ליכטיג
דוא שיינקסט דאס דוא זון, דוא דער פרייטשט אקע לעבעדיגע מיט
דיין ליכטיגקייט, אלע ערנווארטין דיר מיט אונגערולד, אבער מיר
אומגליקליכער פיקטו גאר גיט נוציג! דורך דיין ערשיינונג זעה איך
וויא גרויס מיינע צרות וויינען, וויא דוא שיקסט גאר ארויס דייע
שטראלן, זא ווער איך גלייך ארויס געשיקט אויף דיא לערענדיגע
ארבעט, און דורך דיין ליכטיגקייט ווערט מיר פינסטער, דו בייט
דאך איין עדות אויף מיין ארענטליכקייט, דוא ווייכט דאך וויא אום
שולדיג איך בין אהער געשיקט געווארן דורך ביינע און שלעכטע
מענשין, היינט ווארום שיינקסטו צו זייער גליק און צו מיין אונגליק?
גאטאלט זיך אונטער אנערקעטען דונקעלן ווארקן דוא זאלסט גיט

צוא

צווא זעהן דיא אנדערעכט אונ מאַרדטהאטן וועלכע אויף דער וועלט
 כוט זיך, וויא קאנקטו דאס צווא זעהן וויא מיין ליבע אונ טייערע
 פרוי גייט ארום שווארץ אונ פרינסטערט אין איין עק וועלט, אונ
 איך פערטואגילטער בין אין שטערצין אין דעם צווייטען עק וועלט,
 אָ גאט! קער זיך צווא דיא תפילה פון איין פערטואגילטען אונ אום
 גליקליכען נאר אָן אַ משפט, וועלכער שרייט צווא דיר פון ביטערע
 יסורים, פאר וואס זאל דאס דיא בייהייט אונ מערדעריא נאר
 אויפן ווערליך עקסיקטירען אויף דער וועלט אונ מיט אַזע פרייהייט
 אונ פערנעניגען גינעלטטיגען אין טייערע פאלאצין, אונ דיא אַרינט-
 ליבקייט זאל כווען פערנאנט זיין אין אַנגסט אונ אין צרות? ווארום
 האסטו מיר גאט בעוויזען פערנעניגען אום מיר צווא פייניגען אין
 יעצטיגע צרות מיט דיא עראינערונג פון דיא גוטע צייט? אַקורצע
 צייט האב איך זיך גינעטיגט מיט ויסקייט מיט מיין געליבטע זעלע,
 מיט מיין טייערע פרוי, זעהענדיג איר לעבן מיר איז מיר ליכטיג
 גינען אין אלע ווינקעליך, נאר וויא איז מיר! מיין פריידע איז
 גינען נאר אויף איין אויגענבליק, אונ ווער ווייס וויא לאנג דיין
 צארין וועט מיר יאנין, וויא איז מיר, אַז איך בין פון מיין פרוי אַפּ
 געריסען געווארן!

דער יונגער מאן האט זיין מערד נישט געקאנט ביינען ווייל
 ער איז אין אונגאכט געפאלן אויף דער ערד.

משה ווירול איז גלייך צו אים אונטער געלאפן אונ האט אים
 ערמינטערט אונ צווא אים געוואנט: איך האב מיטלייד מיט דיר דוא
 שיינער יונגער מאן, איך האב גיהערט דיין תפלה, פערפלוקט זאָן
 זיין דיא שטעכטע מענשין וועדכע האבן דיר אַפּ געפליקט פון דיא
 אַרעסט פון דיין פרוי, זייא רוהיג מיין פריינד, פון יעצט אָן וועל
 איך אויף דיר בעשיצען, נאר יעצט קום מיט מיר אין מיין גינעלט
 אונ רוהע זיך אַביסעל אויס אונ דערצייל מיר דיין געשיכטע ווי אזוי
 ביסטו געקומען צו אַזא איין אומגליק.

דער יונגער מאן איז גיין אנדערער גינען וויא אונזער יוסף,

און דערום ווייסקען מיר שוין זיין געשיקטע ביז מען האט אים פון ישראל'ס הויז ארויס געטריבען, און מיר האבן נייטיג פון דאן אן צוא שרייבען דיא געשיקטע.

אלעס ישראל זיידול האט מיר ארויס געטריבען — האט יוסף דערציילט אין משה זיידול'ס גיצעלט פראים — בין איך גלייך אנוועק צום רב און האב אים אלעס ריכטיג דערציילט, דער רב האט מיר געראטהען דאס איך זאל זיך אין ק... אפ שטעלען און ווען זאגאר איך וועל קיין שטעלע נישט האבן וועט ער מיר אונטער שטיצען, איך האב דעם רב געפאדקט, און האב זיך דארטן אפ גישטעלט.

פון יענער צייט אן האט מען הינדען פארשפארט געהאלטן וויא אין אשטייג, מען האט אירע טריט נאך געשפירט דאס זיא זאל זיך מיט מיר נישט קאנען זעהן, נאר הינדע פלעגט זיך פון אייזערנע קייטן אפ רייסען און פלעגט זיך פארט מיט מיר אפס זעהן געציילטע סעקונדען, און אלעס דאס איר פאטער איז געוואר געווארן האט ער פון צארין איר אויך ארויס געטריבען, זיא איז מיט דעם ארויס טרייבען גלייך צוא פרידען גיווען, זיא איז גלייך צו מיר געקומען מיט אפריידע און געוואנט: וועצט זיינען מיר שוין פרייע מענטשן, דער פאטער האט מיר שוין אויך ארויס געטריבען און דערום זיינען מיר שוין זעלבסט שטענדיג, מיר קיסערט נישט מאטער וועלן מיר מווען פערבריינגען א געמיינעם לעבן, איך בין אויף אלץ פערטיג נאר מיט דיר פערטייגט צו ווערן.

איך בין גלייך געגאנגען צום רב פראענין איין עצה, ער האט מיר געהייסן מיט הינדען אפ פארן אין א קליין שטעטל און דארטן הייראטען מיט איר און נאכהער צוריק קומען.

דאס איז דאך אבער אפערברעך קעגן אירע עקטערין, און נישט שוין פראייטען, האב איך צום רב געוואנט. וואס הארט דאס דיך — האט דער רב גענטפערט — אז איך הייס דיר מענטש דוא דאס טאן, און נאך דיין האכצייט זאלסטו אהער צוריק קומען און איך

איך ווער דיר שטיצען, גיט פון אייגענע געלט נור פון אזעלכע געלט וועלכע דיר גיהער.

איך האב שוין קיין פולע גיט געלעבט און האב געפאלגט דעם רב, וויא ישראל האט דערהערט פון אונזער געהייסע חתונה האט ער געשווארן פון צארין דאס ער מוז מיר אומבריינגען, דער רב האט אים צוא זיך גערופן און האט אים אנגעמוסט, ער האט אים געזאגט דאס אונזער הייליגע גמרא זאגט אין מסכת קדושין: דאס אפאטער טאר גיט פאר קנאסין זיין טאכטער ביז זי ווערט א גרויסע און זאגט יענעם וויל איך פאר אמתן יענער גיפערט מיר, היינט וויא אזוי ווילסטו דאס דיין טאכטער זאל אן נעמען וואס דו האסט פאר איר אים גינעקן ווען זי איז אקליינע גינעקן

„אבער דאך זאגט דאך דיא גמרא דאס דער פאטער דארף זיין טאכטער אמתן געבין וועמען איר גיפערט, אבער גיט זי זאל בייא דעם פאטער גאר גיט פרעגן“ האט ישראל צום רב געזאגט „נע דאס איז אפשר איין עולה, אבער צוא דערום דארפסטו וועלן זיך נוקם זיין אן איין אייגענע קינד, לאז אפ דיין פעס און עקבארט דך איבער דיין טאכטער“.

ישראל איז פון רב אונזעק האלב פערשעסט, דאך האט ער געצארניגט אויף אונז, נור דיא בושא פארין רב האט אים אפ געהאלטן פון אונז שלעכטס צוא טאן, איין מאל האב איך מיט הינרען בייא זיך געפאלגט צוא גיין צוא אירע עקטערין און זיי צוא דיא פיס צוא פאלן אום פערצייהונג צוא בעטן פילייכט וועלן זיי צוא אונז בעסער ווערן, נאר וויא מיר זיינען אויף ישראל'ס שוועל געקומען האט מען פון אונז דיא מיר פאר ריגעלט, און פון דיא פענסטער האט מען ארויס געשריען: גיט דא איז פאר אייך איין ארט, גייט צום טייפול, און אונזער צארין וועט איר אפסט בעגעגנען ביז איר וועט זיך שיינען, און איר וועט דינען צוא א ביישפיר פאר אלע אידישע מעכטער.

מיין הינדע האט זיך פון שאנדע בענאסן מיט טרערין און
האט זיך פראקט פון דא פיס אראפ געלאזן, נור איך האב איהר
אויף געהאלטן, און קוים וואס איך האב איר פאר פירט צוא אונז
אויפן קווארטיר.

הינדע האט זייער פיר געוויינט און האט געהאלטן איהר
געויקט אין מיין ארעם, פילייקט האסטו מיין טייערע חרטה אויף
דעם וואס דוא האקט געטאן, — האב איך צוא איר געזאגט —
פילייקט קריינקט דיר וואס דינע עלטערין האבן זיך פון דיר ענד-
זאגט, אויב דוא פערלאנגסט קאן איך דיר גלייך בעפרייען, און
דינע עלטערין וועלן דיר עמפאנגען מיט אפענע ארעמס, און דיר
אלטער וועט דיר אויף גענוים פערצייען און דו וועסט צוריק ווערן
גליקליך, נאר איך וועל זיך מיר שוין איבער ליידן דיא ביסער
יארן אין פינסטערנעם ביז איך וועל זיך ענדיקען.

דוא קריינקסט מיר מיט דינע יעצטיגע הייד — האט הינדע
צוא מיר געזאגט מיר אנקוקענדיג מיט ליבליכע בליקען — דוא ביזט
מיין לעבן און מיין רייכטום, דוא ביזט מיין עהרע און מיין הידף,
איך האב נימאלס געהאפט בעגליקט צוא ווערן מיט זא איין שאץ
וועקער קעניגליכע טעכטער קאנען עס גיט בעקאמען, איך זארג
שוין גאר גיט וועגן רייכטום און וועגן טינע עלטערין, עס קלעקט
מיר דאס דוא ביזט מיין פריידע און איך בין אונטער דיין שוץ,
און ווען גאט וואלט צוא מיר זאנען: וואס פערלאנגסטו הינדע,
איך וועל דיר אדעס ערפילען, וואלט איך זאנען: איך פערלאנג נאר
איך זאל ויצען אונטער דעם שאטן פון מיין מאן מיין גאנצן לעבן
מיט זיין זיסען אנגעניקט זיך צוא פרייען, און מיט זינע זאנפטע
געשמאקע ווארטן זיך צוא זעטיגען. און אזוי האבן מיר זיך
גיגעבט איין זיסען איינפאבין לעבן נאר דיר צארין פון דעם אלטן
האט אונז געשראקן, ער האט אלץ געזוכט וויא צו פאר שפרייטן
אנען אונטער מיר, ער האט אלץ געוואלט דינען מענשן וועלכע

ואלן

זאלן אויף מיר פאלש ערות זאגן און זאלן מיר אומבריינגען, נאר דער רב ר' ליבערע פלעגט זיך דערפון דערוויסען און פלעגט דיא ערות גוט אָנמערקן און זיין פלעגן דאס גיט זאגן. אזוי האבן מיר פארבראכט אונזער ויסען לעבן צווישען ווילדע חיות, נאר דר רב האט אויף אונז געשיצט מיט אלע קרעפטן.

דא האט זיך יוסף אפ געהאלטן און איז ענטשטוינגען געווארן ווייל דיא הארץ האט אים פאר קוועצט, און האט זיך אפ גיקערט פון משה זיידן און האט געזויגט, און ר' משה האט אים געמיינט און געזאגט: גאט וועט דיר נאך אומקערן צו דיין פרייד און צו הינדען דיין געליבטע פרוי. און יוסף האט זיך אפ געהאלטן פון וויינען און האט געזאגט: נאר גאט האט פון מיין פרייד איין ענדע געמאכט, מיט דיא קראנקייט וועלכע דער רב איז קראנק געווארן. אה! מיין הארץ שטורעמט ווען איך דערמאן זיך אן רב. דאס איז גיזען אסאך אהייליגער מיט א וואונדערליכען חאראקטער, וואו געפינט מען נאך זיין גלייכען! דער רב ר' ליבערע איז שטארק קראנק געווארן, אלע שטאט לייט האבן געזויגט און געקלאגט אין דיא גאסען, מען איז גילעגן אויף דיא פענימער, ווייל ער האט אין דער שטאט גרויסע ארדונגען געמאכט, און האט ערווייטערט פון מחלוקת און אונטער זיין שוץ האבן אלע אין פרידען גליקליך גילעבט, און וועמען איז זיין קראנקהייט מער נוגע גיזען וויא מיר איך בין גיזען אין שור און האב מיט ביטערע מרערין תהלים געזאגט פאר דעם רב'ס געזונט, און וויא איך האב זיך פון אבינד צו הויז אומגיקערט, האב איך דערהערט אנגעוויין אין שטוב איך האב זיך איינגיהערט, וויינט דאס מיין פרוי, זיא פערשפרייט דיא הענט צו גאט און זאגט: איך בעט דיר גאט אונזער היקף און אונזער שוץ שיק דיין הילף צו דעם געטליכען מאן צו אונזער הייליגען רב, הייל אים אים און מאך אים געזונד, דען דורך זיין ליכטיגע געזונט איז אונז אויף ליכטיג, מעג און יארן זאלסטו אים צו געבן, קער

צווא

צוא אים דיין הילף און מיר וועלן אויף לעבן אונטער זיין שוץ.
ווייל ער איז פאר אונז איין רעטער און שטער.

און וויא הינדע האט מיר דערזעהן האט זיא אפ געוויקט אינעם
מערין, און האט מיר גיבעטן עסן איף האב זיך גינעצט עסן און
מינע מרערין האבן זיך געקוקעלט אין טעלער. הינדע האט זיך
לעבן מיר גינעצט און האט איר קאפ אן מיר אן גילעהנט און האט
געוויינט. „ניט וויין“ האב איך צוא איר געזאגט און פון מיר האט
מרערין גערונען, און זיא האט געקוקט אויף מיר מיט פאלע אויגען
מיט מרערין און האט געזאגט: זיא מיין מאן אייביג מיין מרייט
און מיין פריידע, און שוין אויף מיר מיט דינע הענט, זיא מיר
וויא א צווייגען בוים א שטאמן פון דיא ברענעדניגע וון וועלכע
דראהעט מיר, איך האב דאך פערלאזן רייכטיג און מינע עקטערן
און האב זיך בעהעפט צוא דיר, ווייל דוא ביזט מיין מרייט און
מיין היף, דערום שרעקט מיר דיא הארץ וועגן דיר, דען ביא
וואס בלייב איך אן דיר?!

מיר האבן זיך געהאלט און געקושט, און איך האב איר
געמרייכט ווען איך אליין בין העכסט ערשטאקן גווען, און מיר
האבן זיך ביידע מיט הערצרייכנדע שטימען גינעצט תהלים זאגן.

פלוצלונג האט זיך דיא מיר גינעפנט און דעם רב'ס ווהן איז
אריין, דיא ערשיינונג האט אונז גאר ערשטיינערט, ער האט צוא
מיר אונזיק געטאן בין איך נאך אים אריין אין צימער, הינדע איז
געבליבען איין ערשטאקענע, און ער האט צוא מיר געזאגט: דיא
וון איז שוין אונטער גענאנגען! און עס איז שוין פינקטער געווארן
מיין פאטער איז שוין געשטארבן, און ער האט מיר פאר זאגט
דאס נאך זיין מוים זאל איך דיר זאגן דאס דו זאלסט זיך שטריינג
היטען ווייל דער אלטער וויר דיר שלעכטס טאן, און דערום בין
איך דיר געקומען דאס אנזאגן, דאס האט ער געזאגט און איז
אנוועק, און וויא הינדע האט מיר דערזעהן דאס איין שרעק און

איין ציטערנעם האט מיר אנגענומען און מיין געזיכט איז מיט איין געדיכטע פינקטערנעם בעדעקט געווארן, האט זי געבראכטן דיא הענט און געשריען: דאס מוז עפעס זיין א ויר! אשערקליכער קויל און איך ווייס נישט וואו היין ער וועט אריין פאלן, און זי האט זיך איין געקלאמערט אין מיין האלדז און געשריען: מיין טרייסט מיין הילף! דוא זאקסט פון מיר אונזערע צרות נישט פאר בארגין, איך זע דאס דוא ביזט צוא שראקן, דוא ביזט וויא אצומישטער און איך צוא גיאיא פון שרעק, זאג מיר שוין אונזער צרה, און לאס איך וויסען וויא אומגליקליך איך בין.

דער רב איז שוין געשטארבן! — האב איך געזאגט, און מיר האבן ביידע אויס געבראכטן אין אשערקליכען געוויין, אונזר בעשיצער איז שוין נישט דא, מיר זיינען שוין געבליבען אנגעברייט צוא אלע אומגליקען וועדקע אונזער פיינד וויר אויף אונז בריינגען. דער רב האט מיר אנגעזאגט דאס איך זאל זיך היטען, אבער וויא קאן איך זיך איינהיטען.

גלייך נאך דעם רב'ס שטארבן, איז דער אלטער שוין נישט גיווען אונטער איין אפיקון, נור זעלבסט שטענדיג, און האט אלץ געדויערט וויא אונז שלעכטעס צוא מאן.

איין כאהל אלעס איך מיט מיין פרוי זיינען גיוועסן רוהיג אין שטוב, איז אונז פאליציא איבער געפאלן, מיט דעם אויס רייד דאס איך האב בענגבעט איין קירכע „איר קאנט ביא מיר זוכן — האב איך צוא זייא געזאגט — איר וועט ביא מיר קיין גנבה נישט געפינען, מען האט איבער גירעוועדירט דיא גאנצע הויז ענדליך האט מען אין פאר הויז געפונען פערגראבן אגאלדענעם קרייץ, איך האב געשריען מיט קיזות דאס איך ווייס דער פון גאר נישט, נאר מען האט מיר נישט גיהערט, אומזיכט האט מיר מיין פרוי ארום גענומען און האט מיר בעגאסן מיט איינע וודקע טרערין, דען מען האט איר פון מיר אב געשמויסן, און מען האט מיר אין קייטען געשמויסט און אנוועק געפירט. הינדע איז נאך געלאפן און האט געשריען

געשרייען מיט הערצרייסיגדע קולות, און דר אלטער איז געשטאנען אויפן גאס און געקאכט און געמאנצט פאר שמחה אויף אונזערע צרות, מענשן האבן ערות געזאגט דאס וויא האבן מיר גיזעהען גייענדיג ארום יענע קירכע און אזוי בין איך פאר משמש געווארן געשיידעט צוא ווערן פון מין ווייב און אהער אונזאנקומען, יוסף האט זיך דערבייא פאר חליפעט ווייגענדיג און משה זיירוד האט אויך שטארק געוויינט.

„ווארום וויינט איר?“ האט יוסף אים גיפרעגט.

מיט דיין געשיכטע האסטו מיר געמאכט וואינדען אין הארצין פון דיין געשיכטע האב איך זיך ערקט דערוואוסט וואס פאר איין פארדארבענע קינד איך האב, וויא ווייסען אז איך בין דאס משה זיירוד דעם אלטינס פאטער, און איך האב דא גיהערט וויא מין ווייב האט זיך ווייגער מיאוס בעהאנדעלט און דאס קינד איז נישט בעסער פאר איהר, דערום וויא ווייסען אז איך וועל דיר דא זיין וויא א פאטער, און ווען גאט וועט אויף אונז רחמנות האבן און מיר וועלן זיך צוא הויז אומקערן וועל איך דיר גליקליך מאכן און דוא וועסט געניסען אנגליקלעך לעבן מיט מין פלימעניצע מיט דיין פרוי הינדען.

5.

וויא מען האט יוסיפין אין ק' אריין געזעצט פאר דעם פאלשען בילבול, האט ישראל מיט דעם אלטען געשיקט צו הינדען דאס זיא זאל זיך מיט יוסיפין געטין, און דאן וועט איהר דער פאטער אין גאנצען מוחל זיין, און דער אלטער וועט מיט איהר הייראחהען, אבער זיא האט דאס נישט גיוואלט הערן און אלעס דער אלטער האט שוין געזעהען דאס ער האט אויף דיא שיינע הינדען נישט וואס צוא האפען, האט ער גיגעבן אין פויק צו דיא שדכנים מען זאל איהם אויס האקן א בלה וויא גיהעריג איז און אום געלט שטייט ער נישט, נוא פארשטייט זיך אז עס האבן זיך גיפונען פיל בלות שיינהייטען געבילדעטע מיוחסעס וואס וויינען גיווען

גיטען באלאגים אויף דעם גילדערנעם פלאקען, דען בייא אונז אויך
איז פארן פיל וועלכע פאר קויפן זיך און זייערע קינדער צו דעם
אָב גאט פון גאלד און זילבער, און אונז האט דער אלטער יעדער
אָבער גיפראנטעוועט מיט איין אנדער פֿלח, און האט גאָר אלץ
ניט דער מאַפֿט דאָס וואָס ער מיינט.

דער איסבארשציג פון וועלכען מיר האבן גירעט אין אָנ-
פאנגס אונזער געשיכטע איז שוין דאן גיטען איין אלטער מאן, ער
האט גאָר אָבער גיהאט ניט קיין אויס גיגעבענע טאכטער אמאד פון
איהר... איהר ווייס אויף ניט אקאראד דעם חשבון, גאר דאָס ווייס
איהר אז מיט איהר פֿינף און צוואנציג צווא ריב איז זיא אלט גיטען
איהר דרייא פיר, היינט באַרעכין אליין וויא אלט זיא איז מיט
אלעמען, זיא סיבה וואָס זיא איז אזוי לאנג פאר זעסען גיטארען
פאר שטייט מען גאר ניט, דער איסבארשציג האט זיך אָפֿילו אלע
סאהל אויס גירופען מיט אַרעכטען נרן, דאָס הייסט ער האט צווא
געוואָנט זיין חתן צווא מאכין פאר א נקבת אין ק' אָפֿגעסמטווע און אים
אויס היטן פון רעקרוטען, און דער צווא אייביגע קעקט און לאַחר
מאָה שנים צווא לאזין ירושה אַנאַנצע שטאט מיט פֿהמות, דאָס הייסט
צווא בלייבן אַ איסבארשציג גאָר זיין קאפ, און ניט קוקענדיג אויף
זא איין וויכטיגען נרן האט דאָ פֿארט זיך קיין באלין גיפונען
אויף זיין טאכטער, און זיא איז דוכט זיך גאר קיין חיים פון אַמיידיל
גיטען, ווען זיא איז גיטען זייער קליין איז וואָס? אָבי זיא פֿלעגט
ריידן צווא דער נאָך, וואָס פֿאר אַ קאליר איהר געזיכט איז, האט
סען ניט גיקאנט פאר שטיין, ווייל איהר צורה איז גיטען בעדעקט
מיט גישווערען און פֿוירען, קאן דאָ זיין אז זיא איז פון דער
נאטור גאר אַ ווייסע, ווען זיא פֿלעגט אלאף טאן — דאָס פֿלעגט
זיך אָפֿט טרעפֿן — פֿלעגט זיך אַרויס זעהען אַפֿאר ראַנדען פאר
פֿוילטע ציינער, אָבער דאָס איז איר גאר געקומען פון זיסע זאכין,
דאָ האט זיך אויף איהר קיין באלין גיפונען און איז אַביסעל צווא
גיזעסין, איהר פֿאטער האט דער פֿיל צער איין גיטען דען זיא
איז בייא איהם גיטען אַ פֿת וקונים זיא אויג פון קאפ, און ער

אזו שזין גיווען אויף דער עלטער דערום האט ער פאר איהר
שטארק געזאגט .

אין מאהל האט ער גליקט רופן בעריל נירערמענטש און
האט צוא אים געזאגט : דוא זעהסט דאך אז אויף בין שזין אלט און
דאך זיך איבער קלייבן אויף דער אמתער וועלט , בכן בייסט מיר
דיא הארץ וואס אויף האב אומגליקליך גימאכט אזא פרוי וויא שרה
מיט איהר קינד און האב דיין זון גליקליך גימאכט , דעריבער וויל
אויף אריבער גיין אין דער פאליצייא און זיך מודה זיין אויף אלץ ,
מיין לעבן האב אויף שזין מיט וואס צוא זאלעווען אויף בין דאך
שזין אלט , היינט מארגן דאך אויף מייא וויא שטארבן , אבער
דוא מיט דיין זון וועט אייביג בלייבן אומגליקליך , נאר מיט איין
נאך קאנסטו זיך פאר היטן דיין לעבן מיט דיין זונס לעבן : דוא
זאלסט איהם דער ציילן ווער ער אזו , דאס ער אזו מיט משה
זיידלס קיין זון נור ביינער , און דא האלט מיט איהם נאנץ שטאל ,
נאר אויב ער וועט געמען מיין מאכטער פאר א ווייב וועל אויף דאס
שזין מיט ענדעקן און אויף וועל שטארבן מיט דעם סוד , בעריל
אזו דער פון זייער צו שראקען גיווארען , און האט דעם איסכארשציג
אנגיקוקט מיט צוא מישטע אויגן , נאר דער איסכארשציג האט אים
גישווארן בייא זיין עולם הבא אז ער וועט מקרב זיין וואס ער
האט גיזאגט .

בעריל אזו אוועק מיט אפאר ביטערסטע הארץ , ער האט דעם
אקטין אין דער שטיל אלץ מנהל גיווען און האט איהם איבער
גיגעבן דעם איסכארשציגס רייד , דער אלטער אזו פאר ציטערט
גיווארען הערענדיג דעם יחוס זיינעם דער צאהרין האט זיך אין אים
אנגיצונדען און האט דיא ליפן פערביסן ביז עס האט בלומ גירונען ,
ער האט בערעלען גענעמפערט דאס ער וועט זיך מיטשט זיין וואס
דעם איסכארשציג צוא ענטפערין . אין עטליכע טעג ארום האט ער
דורך בערלען אנגיזאגט צום איסכארשציג דאס ער וועט אים געבן
געלט דיא מאכטער תתונה צוא מאכין , נאר דער איסכארשציג האט

פון נעלט נישט גיוואלט הערין , נישט אנדערס וויא ער זאל נעמען
זיין טאכטער .

דער אלטער האט דעם איסקאדארשציקס טאכטער בשום אויפן
נישט גיוואלט נעמען , אויף האט איהם זיין הארץ גיקאכט אויף דעם
וואס ער איז גאר א פאר ביטענער , אונ דער פון ווייס בעריל מיט
זיין ווייב אויף דער איסקאדארשציק , דערום איז בייא איהם גיבליפין
ער זאל זיך פון וויא פרייא מאכין , עס זאל איהם נישט שרעקן דיא
דיא הארץ דאס טאמער וועלן וויא אויס זאגען , אונ איין מאל אלעס
דער אלטער איז מיט בערלען איינער אויף איינעם גיווען , האט דער
אלטער ארויס גיחאפט א מעשער אונ האט בערלען אריין גישטאכען
אין בויף , נאך דער איז ער מיט דעם מעשער גילאפען צוא שטעקין
זיין מוטער ציפען , אינ ווייל זיין בלוט איז אין איהם צוא קאכט
גיווען האט ער נישט באמערקט וויא נישט ווייט פון דיא מוטער ווינען
גישטאכען איהרע צווייא זין , אונ-וויא ער איז אויף זיין מוטער
מיטין מעשער ארום גיפאלען ווינען איהם איבער געפאלען דיא צווייא
זין אונ עס האט זיך צוא וויסען וויא אנגיהויבן א שטרייט , גיליף
האבין איהם דיא ברידער גיפונדען , וויא האבין גיפונען ווייט פאדער
אדערשטאכענעם גאר ער האט נאך גילעבט , אונ האט גישריען מען
זאל איהם מיט זיין מערדער , דאס הייסט מיט דעם פאלשין אלטין
וואס ער איז אין דער טהאט גאר זרח , גלייף פירן אין ק' אין
פאליציע , מען האט אין דער פאליציע גיבראכט דעם אלטען א
געפונדענעם , אויף בערלען וועלכער האט זיך שוין געראנגילט מיטין
טויט בעריל האט פיר דער גאנצער פובליקע דער ציילט אלעס ריכטיג
וויא ער האט דיא אונשולדיגע שרה'ן מיט איהר קינד פאר יאגט
אונ זיא איז אנטלאפן אין דאנראה אונ ער מיטין איסקאדארשציק
האבין אויף איהר גימאכט אפאלשין בילבול , אונ דאס דער אלטער
איז דאס גאר זיין זון זרח , מען האט גלייף דעם איסקאדארשציק אויף
גיבראכט אונ ער האט זיך אויף אלעס מודה גיווען אז משה זיידיל
איז אומקום פאר שיקט גיווארין קאמערונע , ווייל ער האט באמת
טאקע נישט גיוואוסט פון דעם רעקרוט , ער האט איהם גאר גיבראכט

דעם פרינאנצאר און ער האט איהם אפילו נישט איבער גילייענט, אויף
דיא גלייכטע איז אונגילאפין ישראל זיידל, און ער איז גאר ער-
שטוינערט גיווארען הערענדיג דיא סאמאמאכע, דער אלטער אדער
דער ווירקליכער זרח איז גילעגן געבונדענער הייד וויא א הונד און
אלע האבן איהם גיבריקעט, און אז ער האט שוין גיזעהען אז
ער איז פאר קארין האט ער זיך אויף מודה גיווען און גיוואנט: יוסף
איז אויף אונשולדיג קאטערונגע פאר שיקט גיווארין, איף האב דאס
אויף איהם א פאלשין בילבול גימאכט, און האב דיא פאלשע עדות
גידונגען, מיט איין ווארט אין דיין טאג האט זיך אלץ ריכטיג ער-
קלערט דען אלע האבן זיך מודה גיווען דיא עולות וואס זיין האבן
אויף זייער לעבן גיטאן, און עס האט ערשיינט דיא אונשולד פון
שרהן, עס איז גיווען א ריכטיגע סלערקסווא און עס האט זיך אלץ
ריכטיג דאקאמעט בון האט מען אקע פאר ברעכער שטריינג פאר
משפעת, און מען האט געשיקט מען זאל בעפרייען משה זיידל מיט
יוסיפון פון קאטערונגע און ישראל איז שוין העכסט צוא פרידן
גיווען וואס זיין הינדע איז נישט צריין גיפאלען צוא דעם פאלשען
אלטען אין דיא הענט.

הינדע, צייט איהר יוסף איז פאר שיקט געווארין איז זיא געבאד
גיבליבען עלינד און ארעם, זיא האט פאר בראכט איהרע טעג און
נעכט אין וויינען און אין קראנגען, און האט געבאד מיט איהר
פראצע געמוזט פאר דינען איהר שטיקיל ברויט, זיא פלעגט זיך
בלענדען איהרע אויגן ביז האלבע נאכט אין גייען גאר זיך צוא
ערנערין, פאר בייא איהרע עלטערנים הויז האט זיא נישט גיטארט
פאר בייא גיין ווייל מען פלעגט איהר בלוט פאר גיסן מיט זילזולים
און אזוי איז זיא גישיידעט געווארען פון איהר מאן מיט איהרע
עלטערין, שרעקליך איז גיווען צוא זעהען וויא אונזער אדעלע הינדע
איז געבאד איינער אליין אין איהר שטיבעלע אין קינפעט גילעגן
געווארען, זיא האט אפילו נישט גיהאט ווער עס זאל איהר אביסעל
קאלטע וואסער דער לאנגען, נור איין שכינה וועלכע האט מיט
איהר שטיארק מיטלייד גיהאט פלעגט איהר גיוואר ווערן עטליכע מאל

אמאג, איז דאס בשתיקה, ווייל מען האט מורא גיהאט פאר ישראל ווידל מיט איהר וואס גוטעס צוא טאן, אונ אלעס עס איז געקומען אויפן אכטין טאג אין ווילכין עס האט דער ברית גידארפט זיין, אונ הינדע האט נישט גיהאט מיט וועמען צוא שיקן נאך מוהלים, איז איהר שטארק ביטער געווארען אונ האט געוויינט מיט א ביטערע שטיממע: וויא איז מיר צוא וואס איך בין גיקומען! איך בין אפ געריסן גיווארין פון מינע עלטערין מיט מיין טהייערין טאן, איך בין גיבליבן ווא א צוא בראכענע שיף אין מיטן ים, היינט איז בייא מיר א ברית וואס בייא לייטן איז דאס א שמחה אונ בייא מיר איז דאס גאר א תשעה באב, איך בין עלינד ווא א שטיין, אונ איך קאן מיט מיין ערסט גיבארענע קינד אויף ענויג אנטשלאפן ווערען אונ קיינער וועט דער פון נישט וויסן, הינדע האט זיך אויף איהר שטיממע פאר גאנדער געוויינט אונ איהר הארץ איז איהר צו גאנגען ווא וואשער פלוצלונג האט זיך דיא מיר מיט האכט גיעפינט אונ איהר פאטער מיט איהר מוטער זיינען צריין גילאפן, מיין קינד! האט איהר פאטער א גישרייא גיטאן, מיין טהייערע קינד! האט דיא מוטער אויס גישריען אונ איז הינדען אויפן האלדז צרויף גיפאלן, זייא אונז מוחל, פערצייהע דינע עלטערין וועלכע האבן זיך מיט דיר טיראנעש בעהאנדעלט, פערצייהע אונז פאר וואס מיר האבן דיר נישט גיוואוסט ווא צוא שעצין, מיר האבן זיך גיאירט מיט דעם וואס מיר האבען דיר פאר יאנט, אונ יעצט בלייבן מיר דיר צארטע עלטערין אויף אימער אונ אייביג, זעה הינדינקע ענטפער אונז דאס דוא בויזט אונז מוחל, אונ בויזט אונזער קינד ווא פארהער.

הינדע האט זיך פאר פריידע פערגאנדער געוויינט, אונ דיא עלטערין האבן אויך שרעקליך גיוויינט, אונ אלעס הינדע האט זייא גיפרעגט, ווא אזוי האבען זייא זיך יעצט ארום גיזעהן איהר רעכט, האבן זייא איהר דער ציילט דיא גאנצע געשיכטע אונ דאס איר יוסף וועט גלייך בעפרייט ווערין אונ וועט אהער קומען.

פאר פריידע האט הינדע נישט גיוואוסט וואס צוא טאן, זיא האט זיך גיקושט אונ גיהאלדזט מיט דיא עלטערין אונ עס איז געוויינט

גיווארין

געווארען און אויף גיפרייט געווארן, און יעדן איז לייכט צו פארשטיין וואס פאר איין פרייליכער ברית עס איז גיווען.

נאר דאך האט קיינער נישט גיוואוסט אז יוסף איז דאס דער ווידקליכער אלטינקער משה ווידילס א זון, נאר מען האט געוואוסט אז יוסף איז דער גיבילדעטער און בראווער כאן.

אלעס מען האט משה ווידיל מיט יוסיפון פון קאטערוגע בעפרייט און מען האט זיין דארטן איבער גילעזן דיא פאפידען אין וועלכע עס האט זיך בעשריפן דיא גאנצע געשיכטע פון דעם פאלשן אלטן, האבן זיין ביינע שרעקליך גיפרייט.

יוסף האט זיך גיפרייט ווייל ער פארט צו זיין מהייערע פרוי וועלכע ער האט זא עלינר געלאזן, און משה האט זיך גיפרייט: ערשטינס ווייל ער איז בעפרייט גיווארן פון זיין לאנגע גיפיינקענעש, און אויף ווייל עס האט זיך ערקלערט דיא אונשולד פון זיין פרוי שרה, ער האט אבער גיזארגט וואס מען ווייס נישט וואו שרה מיט איהר קינד זינען אהין געקומען.

אלעס יוסף מיט משה ווידיל זינען נאך ק... געפארן זינען זיין דורך געפארן די שטאט דורנא, ביינע רייזנער האבן איין גיקערט צום רב ר' נחמן, משה ווייל ר' נחמן איז זיין פרויס א פריינד און פייניכט ווייס ער פון איר, און יוסף ווייל ער האט זיך בייא אים אויס געהאדעוועט. וויא זיין ביינע זינען אריין געקומען האט ער זיך מיט זיין דערפרייט און אלעס, ער האט ערקאנט דאס זיין ווייסען ביינע נישט אז דאס איז דער פאטער און דאס דער קינד האט ער צו געשוויגען אום זייער פריינע זאל שפעטער פערגרעסערט ווערן. "ווייסט איר נישט וואו זיין פרוי שרה מיט זיין קינד זינען?" האט משה דעם רב גיפרעגט.

"ווייסט איהר נישט וואו זיין שפעטער איז? האט יוסף אויף געפרעגט. איהר ווייס האט דער רב גענטשערט, נאר זיין דינט געבאך אויף איין ארט, דערום וועל איהר איר שיקען וואס זיין, האט משה געזאגט איהר וועל צו איהר גיין ווייל איהר וויל איהר פונדזונג דערפרייטען

אויב אזוי — זאגט דער רב — לאמיר אלע דרייא גיין, זיי זיינען אלע דרייא געזאגטען און האבן זיך אונטער אסיר פון אקיד שטוב אף גיטטעקט ווייל זייא האבן דארטן דער הערט קודות, זייא האבן זיך איין גיהערט אזוי.

דאס איז אביסעל איין אלטע טפילה, דאס איז אפארלע, זיא קאן דאך אטעפיר גיט אויס שוויינקען, זיא טויג דאך גיט אקירד אונטער צוא ראמען, און וואו זיא שטט זיך אקער מאכט זיא אן א שארין, אט האט זיא צו בראבין אצארלע, אבער איין איינגעש-מאלצענע צארקע! זיא איז בייא מיר בירושה פון אבות אבותינו, איך וואלט פאר איר גיט געמען קיין צעהן רענדליך, און די אלטע מכשפה האט איר היינט צו בראבין, איך וויל מער גיט מיינע הענט גיט איין ריכטען, איך וואלט איהר מאבין דיא פאקען העכער פאר דעם נאו.

אזוי האט אבעלעבארתטע געשריען אויף דיא דינסט. אבער ווער יבעט אייך איר זאלט מיר האלטן — ענטפערט דיא דינסט מיט אפארטויינטע שטימע — צאלט מיר אפ מיין לויין געקט פאר צווייא יאר און שאפט מיר אפ. דאס איז דיא שטימע פון מיין מוטער — האט יוסף אנגעשריי געטאן. זיין דאס איז גאר מיין שרה האט משה געזאגט, און זיינען ביידע האכטיג אין קיף אריין.

מיין קינד! יוסף! האט שרה אויס געשריען און איז איהם אויפן האלז געפאלן.

מיין פרוי! שרה! האט משה געשריען, און איז איר אויפן האלז געפאלן. א גאט! וואס זעה איך? האט שרה געשריען. מיין מאן! משה! און מיין קינד יוסף. וואס איז דא?! האט משה געשריען, ביסמו דאס יוסף מיין קינד, ביזמו דאס מיין וואהרער אלטינקער און איך האב גאר גיט געוואוסט, און משה איז יוספין אויפן געזיכט געפאלן און האט געוויינט און געזאגט: ווען איך האב דיר אלעס אפרעמדין גירעכניגט האב איך דיר וויא א

קתיד געליבט, היינט יעצט ווען דוא ביזט ווידקדיק מיין קינד, מיין איינציגע קינד! אלע דערפרייט שטייער האבן זיך גען דער קצענע גיט געקאנט אפ קוקען, און אלע אויגען האבן דערפרייט פאר פריידע גיטערעט. און נאך מער פאר אלעס האט דערפון ר' נחמן נחת געהאט, אלע זיינען געגאנגען צו ר' נחמן אין הויז און דארטן איז ערקט דיא שמחה גיווען.

נאכהער זיינען אלע דריי: משה מיט שרה'ן און יוסף געפארן קיין ק... און וויא גרויס דיא פריידע איז גיווען אלעס אלע דריי זיינען צוריק צו ישראל זיידן אין הויז און האבן זיך דארטן דר זעהן מיט דיא גאנצע משפחה עס איז גיווען פריידע אין אלע ווינקלען, דא האט זיך ישראל געקושט מיט זיין ברודר, און דא שיינדל מיט שרה'ן, און איבער אלעס יוסף מיט הינדען אלעס זיא האט אויף אירע הענט געהאקטן אשיינע קינד וועלכע זיא האט עס יוספן פאר א מתנה גיגעבן, אבער דיא פריידע האט זיך נאך גיט אן געהויבן צו פערגלייכען צו דיא פריידע אלעס מען האט זיך דער-וואקט אז יוסף איז דאס דער וואהרער ווהן פון משה זיידן דאן איז שוין דיא שמחה פאר פוד גיווען. דיא פריידע איז גיט פאר צוא שטעלין מיט א מענשליכע פערדער נאר יערער קענער מאג זיך ווינשן מיט אזא פריידע דעם לעבן צו פערבריינגען.

ענדע דיא געשיכטע, מען מאג דיא געשיכטע רופען, דער קליינער קאמערוניק, און עפ"י הרחק קאן מען מיט אים יוצא זיין אנשטאט דעם גרויסען "קאמערוניק", ווייל זיי זיינען פריידע פון איין קוועלע גענומען געווארן.

ע נ ד ע

חייציקעל אליין

למען תראות לך קוראה נעימה מה גדלו דברי המשל
הקדמוני. אום צוא ווייזען דיר מיינע טייהערע
לעזערן וויא וויקטיג אונ וואר עס זענען דא בייד פון
דעם אלטען עפריכווארט, עס איז דיא גרעסטע קונץ
צוא זיין פאטער אונ מוטער. דאס הייסט קינדער צוא
ערציהען, אונ דאך נעמען זיך דאס אלע אהן. סוז
איך דיר דא פערשיידען איין קליינע געשיכטע פון איין
געוויסען ר' שמערייל שיפער וויא אז ער האט ערצויגען
זיינעם אבן יחיד וואס כען האט אים גערופען חייציקעל.
ער האט געמיינט איהם אונ זיך גליקליך צוא מאכען,
אונ האט דורך זיינע נארישע ערציהונג אונ אויפפיהרונג
נעמאכט

חייציקעל

געמאכט אומגליקליך זיך און איהם, און נאך מעהר
פאר זיין ביידע זיין ווייב, דען זיא איז דורך דעם צוועק
פון דער וועלט פאר דער צייט, און האט געלאזען דורך
איהר אומגליק נור איין בייא שפיל פאר אנדערע פרויען
דאס עם זאל זיך זיין ניט גלוקטען צו גלענצען צווישען
גרויסע מענשען און מען זאל זיך גישט ווייזען פאר
אנדערע אז זיין זאלען גלויבען דאס מען איז זייער געהויבען:

לפני עשרים וחמש שנה. פאר איהר פיה און
צוואנציג האט געוואוינט אין דער שטאט אילון
איין געוויסער נגיד ר' שמעריל שפער. דאך אגער
מינע פייטערע לעזערין ווען דוא פאר שטייט לשון
הקודש פילייכט, זאלסטו גישט מיינען אז ער וואר
איין פירשט באמת, וויא דער ווארט נגיד בעדייטעט
אויף לשון הקודש, גיין בייא אונז איז אונזער דעם
ווארט נגיד געמיינט גאר אפראקטער מענש וואס ער
קען זיין אויף פון איין ארדענערע פאמיליע, נור ער
איז בייך און האט אפולע געלד. אדער אזוי גאר ווען
ער קען מאכען אז מען זאל מיינען דאס ער איז בייך
און האט אפולע געלד. אויף אזוי איין אופן וואהר
אונזער ר' שמעריל אויף איין נגיד. נור ער איז גיווען
איין יודע ספר און פון ערליכע עלטערין וואס ווארען
חייציקער קליינע

קליינע פארבריקאנטען, דען זיין האפען געהאט איין
פארבריקעל פון וואלענע באפעלושען, מיצקעס, זאקען
און הענטשקעס, דער צו האפען זיין נאך גוט פאר
שטאנען פארבערייא און אז זיין זינען גיטשארבען האט
דער ר' שמערייל דעם פארבריקעל איבער גינטען און האט
דאס זייער גוט איין געריקטעט און האט זיך גילעבט
זייער רוהיג און צווא פרידען, דען ער האט גיחאט דער
פון וויא פיל ער האט געברויכט אויף זיין פרנסה און
ער האט גאר ווייניג געבראכט, און ווייל דיא כלאכה
איז זייער שטארק פאר בונדען מיט דעם האנדעל פון
וואל, פלעגט עס זיך אפט מאכען אז וואל פלעגט זיך
הייבען און ער וואס ער פלעגט אלע סאחל האפן זייער
פיל זאפאס פלעגט ער אלע סאחל פאר דינען צווייא
אדער דרייא הונדערט רענדליך און איז זיך אזו ס'יז
דער צייט ביסלעך ווייס גיווארען גוט אין שטאנד, ביז
סען האט אנגעהויבען צו זאנען אויף איהם אז ער איז
איין גגיד. און ער וואס ער האט בייא זיך געוואוסט
וויא ווייט עס פעחלט איהם נאך צו אנגיד האט ער נאך
געמוסט האלטען זיין פארבריקעל און איז זיך אזו פון יאר
צו יאהר געווארען בייכער און בייכער אין פערמענען,
באדורך האט ער זיך באשלאסען צו פלייבען אפארבריקאנט
פל זמן ער וועט לעבן, דען ער האט געוואלט מקיים זיין
דעם פארזאג פון אוינזערע חכמים (אהוב את המלאכה
ושנא את הרבנות) דאס הייסט ליב האפען דיא ארבייט
און האב פינד דיא גרויסקייט:

אך אשתו לא כן דמחה. אָפּער זיין ווייב קונע האט
 נישט אזוי געמיינט וויא ער, בייא דעם ערשטען
 שטיקער פארדינסט האט זי זיך באלד געקויפט אבינטעל
 פעריל, בייא דעם צווייטען פארדינסט האט זי אריין
 געחאפט גוטע דיסענטענע אויענגלדך פינגערלדך, אונ
 האט זיך אן געהויבען מיט דער צייט צוא סטרויען אויף
 דעם גיכעשען אופן, אונ האט זיך שוין אָנגעהויבען
 בייא זיך גרויס צוא האלטען, אונ האט אָנגעהויבען
 גיין בייד געקליידעט אונ מיט דער צייט האט זי זיך
 שוין אָנגעהויבען צוא שעטען מיט איהר פרנסה, עס
 איז איהר שוין נישט אָנגעשטאנען אז מען זאל איהר
 רופען קונע דיא פארבערקע, קונע דיא קאפּעלשניצער,
 קונע דיא הענטשקע מאכערין, גיין האט זי אַמאחל
 געזאגט צוא איהר מאן נאך אַבריליכען ברויך וואס עס
 איז אן געקומען פון פרייסען. גענוג, מיר זאלען זיך
 שמידען ארום דעם קעסיל אונ צוא גיין מיט שווארצע
 הענד ווען מיר זיינען שוין אין שטאנד צוא גיין מיט
 ווייסע הענד, ניט צוא פאר זינדלען. מיר זיינען שוין
 לייטען גלייך, מיר קענען שוין אונזער שטעטיל בעשטיין
 אהן דער זיכער פרנסה. ר' שמשון דעמביצער איז
 הלעבין נישט רייכער פאר אונז, אונ פון דעסט וועגן
 וועט ער נישט וועלן מאן אשידוך מיט אונז, אונ דאס
 איז נור סעהר נישט איבער אונזער פערפלוכטען קעסיל,
 איז מײן געהאזי אז מיר זאלען אונזער פארביקעל
 צו שליסען, אונ מיר זאלען אונזער וואל געשעפט פאר
 חייציקעל
 גרעסערין

גרעסערין. מיר וועלן האנדלען אין פרייסען, מיר וועלן
קריגען אַשם וויא אַלע סוחרים, דען עס שטייט אויף דאס
מערד אן וויא אנדערע סוחרים וואס זיינען פריער גיווען
משרתים אינ דינסטען:

כדברים האלה, אַזעלכע רייד האט זיא איהם שטענדיג
אריין גירעט אין דיא אויערין, ביז זיא האט
עס בייא איהם געפויגלט אונ האט צוא גימאכט דעם
פאבריקעל אונ האט אַנגעהויבען צוא האנדלען נאר זייער
גרויס אין תחילת מיט וואל אליין אונ דער נאך מיט
טוך אויך, אונ עס איז איהם זייער טוט געאנגען וואס
איאדער איז ער אלץ געווארען רייכער אונ רייכער, אָבער
דער צוא איז געווארען זייער פיהרונג שארפער אונ האט
מיט דער צייט געקריגען איין נאמען פון אַגרויסען נגיד,
אונ איז געווארען געאכטעט בייא לייטען, אונ אין
אציט פון איאדער אַכט האט מען שוין פאר געסען אז
ער איז אַמאהל גיווען אַבעל מלאכה, דען דיזער ר'
שמעריל האט זיך געלאזט געפינען צווישען לייטען וויא
עס פאכט פאר איין איש נכבד, ער האט מחזיק גיווען
געפאלענע בעלי בתים אונ פלעגט געבין שיינע גרבות
דעם תוך דעם שמש, דאס איז שוין נאך גענוג גיווען
ספּים צו זיין דעם עולם פאר דיא קליינע עולם וואס ער
איז אַמאהל גיווען אַפארבער:

לבר זה האט זיך איהם גימאכט איינע נוסע געלעגענהייט
חיציקעל צוא

צוא האפען בייא זיך אין שטוב דיא גרעסטע לייט פון
שטאט, ווייל זיין ווייב קונע האט איהם געבארען איין
יונגעל האט ער גימאכט איין ברייטען ברית מיט זייער
אגרויטען זון טוב, און ווער גייט עס נישט צוא אזוי
איין רייכען מאן, ווען מען וואלט שטעלען דעם מעצעל
מיט דיא אייגעמאכען אויף דעם שפיץ פון דעם העכסטען
טורעם, אדער אויף דעם שפיץ זיגעלבוים אין גרעסטען
שטורעם, וואלטען אויך דיא איידעלקסטע פרויען, וואס
גייענדיק איבער איין בריק נעמט זייא אהן איין שרעק
און איין גרויען, וואלטען וויא אקאץ נישט גענליכען,
גאר אן אלייטער ארויף קריכען, און פשיטא שוין בייא
איהם וואס וואהר געשטעלט טישען געדעקט מיט דיא
שענסע טארטען, אין אלטאנע בייא זיך אין נארטען,
איז מען גינאנגען גאר אהן געבאהר, געדערע דאמע
מיט איהר הערר, און עס האט בייא דעם ברית נישט
געפעהלט דער גרעסטער מאן פון דער שטאט, קורץ
דער זון אונזער ר' שמעריל איז געווארען גערעכענט
אונטער דעם צאל פון דיא גיידים, און זיין נאמען
האט זיך אנגעהויבען צו הערן ווייט און ברייט, עס
האבען זיך געצויגען צו איהם ארעמע קרובים זיינע און
איהרע, ער האט גאר נישט געוואוכט ביז אהער וואס
פאר אמטפעהר ער מיט זיין ווייב זיינען. צוא דעם
פדיון הבן פון זיין חייציקעל אליין, האבען זיך פינף
גיידים אויס גערעכענט דאס זייא זיינען נישט פארגעד
מיט איהם, און ער האט זייא אהן גענומען פאר קרובים,
חייציקעל

בייא

בייא שלש סעודות האט בייא איהם אויס גיזעהען וויא
בייא איין גוטען איד, דען עס וואתר בייא איהם איין
גרויסער עולם, קורץ דער פון זיין שטילער וואהנונג איז
פון יענער צייט אן וויא ער איז געווארען אנגיד פער-
וואנדעלט געווארען אין אפערזע:

ויהי עס וואר אלס חייציקעל איז שוין אלט געווארען
אזט יאהר, פלעגט בין הזמנים בייא איהם צוא
קאכען וויא אין אקעסעל פון מלמדים. איין היגען מלמד
האט ער בשום אופן נישט געוואלט, עס האט איהם
ניקט געפאסט, ווייל ער האט אמאהל געקנעקט פודאי
מיט שניידערישע קינדער אדער מיט אפארבערס חלילה,
אונ דאס קען דאך עפעס דער מאנען פון זיין פריגער-
דיגען שטאנד, אונ איהם קאכט דאך אפ אזו פיל געלד
אום צוא פאר געסען דאס אלעס, דאהער פלעגט ער
צוא נעמען אלע מאהל נאר איין נישט היגען מלמד אונ
פלעגט איהם צוא געבען קעסט מיט אלע ווינאדעס, אונ
וואס דער אינגעל פלעגט ווערין עלטער פלעגט ער אלץ
צו נעמען אנגעסערין מלמד דאס הייסט פון אווייטערע
שטאט, אונ דער מלמד פלעגט איהם מוזען אויס לערנען
אזיז אלע שבת איין אנדער פשעטעל מיט פאמיר, אונ
צוא שלש סעודות פלעגט דער אינגעל זאנען זיין שטיקעל
גברא מיט אקאשע, דיא מוטער פלעגט זיך פרעגלען
הערענדיק, דער פאטער האט גיקוואלען דען דער עולם
האט זיך צו ריסען לויבענדיק, אונ דער מלמד פלעגט

וְיָד בְּשֵׁעַת מַעֲשֵׂה גִלְעָטֶען דַּעַם בַּעַרְדִּיל אַזנ פֿאַצֶּען אַין
 בייַקעל, אונ פֿלעגט בייא זיך צוא טראַכטען, י. טַמָּט
 זעהען אלע גאט איז לייט דאס איך בין ב"ה איין בִּרְיָה,
 אָפּער דער אָרעטער למדן וואס פֿלעגט דארטען צו עסען
 שפּותים פֿלעגט זאָגען, עס איז גאר פֿשוט דער אינגעל
 איז גאר אַוואַזילער, אונ ווען ער וואלט נאך האָפּען
 איין גרעכערין מלמד וואלט פון איהם געוואָרען אַבלי,
 דען ער וואר דאָרפֿען מיט דעם מלמד וויא צווייא קען
 אַין איין זאך, אונ באַדורף פֿלעגט מען אלע זמן אום
 בייטען אלץ איין אַנדערין מלמד, אונ דער וויילע האט
 חייציקעל באַקומען איין נאמען פאר איין גרויסען עילוי,
 אונ באַמט וואר דער חייציקעל גאנץ דום, אן תּוֹרָה
 אן חֲכָמָה אונ אן דרך אֶרֶץ, ער וואר ווייער פאר צויגען,
 דיא ליפּען ווינען גיווען בייא איהם שטענדיג איין געריכט
 אַין באַווע, אונ ער פֿלעגט אלע נאכט אַנטשלאָפּען ווערין
 פאר ווייעצערע, ער וואר שוין אַפּהוריל פון אַיאַר צוועלף
 אונ וואר נאך שווער אַזיף עבֶרִי, אונ דאס איז גיווען
 ווייל ער האט גאר קיין עבֶרִי נישט גילערניט, דען קוים
 האט ער אן געהויפּען צו שלאָפּעזירען האט מען שוין
 מיט איהם אָנגעהויפּען חומש מיט רש"י, אונ פֿאלד נאך
 דעם לבח טוב, דאס הייסט שטיקלעך גמרא, דער
 מלמד פֿלעגט צו זאָגען דיא עבֶרִי, אונ פֿלעגט דער נאך
 מיט איהם אַזיז בייַדען דעם פֿאַלשען פֿשט, נון קען
 מען שוין אַליין פאר שטיין אַז ער האט נישט געוואוסט
 איין פֿסוק, קיין שטיקעל דקדוק, אונ האט נישט גיקענט
 חייציקעל
 איין

איין אזות ווייזן שרייבען, אונ אזו ווארען נאך פיל זאכען
וואס ער האט נישט געוואקסט, וואס מען קען דאס
אלץ גאר ניט אים רעכענין, אונ האט דאך גיהאט איין
גאטען פאר איין עילוי, דאס צוא צוועלף יאהר איז ער
ארום גינאנגען מיט גישוואלינע פֿעקעלעך, וואס מען
פלעגט איהם אלץ צוא קנייפען ביא יעדען שלש סעודות
פֿעצט מען פֿלעגט איהם פֿאר הערין אונ זאנען, אז דו
פֿיקט שוין ווערט אשיינע פֿלה, נוא וואר שוין אונזער
חייציקעל ביא זיך זייער שטארק געהויבען, אונ האט זיך
ווינקליך דורך דעם אויפֿ געפֿירט פֿיל שטענער אלס אנדערע
קינדער וואס זיינען אין זיינע יאהרען גינען, דאס אלע
טאטעס אונ מאמעס האבען זיך גיבענשט מיט איהם,
אונ חייציקעל האט זיך אנגעהויבען צוא הערין אין דיא
גאנצע שטאט, אונ אויך אין דיא פֿאהר שטעט ביז אונזער
דיא קומענעס אונ נאך ווייטער:

ויהי אונ עם וואר אלס חייציקעל איז גיווארען פֿר מצוה
האבען דיא עלטערין גימאכט אנדויסען מאהל צייט,
עס ווארען איין גילארען דער צו אלע נכבדים אלע גרויסע
לומדים פון דער שטאט, אונ חייציקעל האט גיזאנט
איין חילוק, אפֿאר לומדים דעם רעפֿענס גוטע פֿריינד
האבען זיך געוואלט אריין מיטען אונ פֿרענין איהם אפֿאר
גוטע קשיות, האט ער זייא פֿאר ענטפֿערט איידער מען
האט איהם נאך גיפֿרענט, דער עולם האט זיך זייער
פֿאר וואונדערט דאריבער, אונ דער סלמד איז געפֿעך
חייציקעל

שטארק רויט געווארען, ווייל חייציקעל האט זיך מיט דיא
אפגישטעלטע תירוצים אויף דיא באשטעלטע קשיות צוא
גוף ארויס גיחאפט, אונ האט אויס גיזעהען וויא איינער
וואס זאגט אויס דעם פתרון פאר דעם רעטעניש, דאך
אבער האט עס קיינער נישט געשפירט אדער גאר נישט
געוואלט שפירען, ווייל מען האט געוואלט דאס ער זאל
שוין גנדיגען וואס צום גיכסטען, אונ מען זאל שוין
בעסער וואס געמען אין מויל אלס אין דיא אויערין, דען
עס וואר גידעקט אטיש מיט אלעם גוטען. אונ צווייטענס
ווער וויל דאס דעם בעל שפה קריינגען אונ אויס ווייזען
אז דער אינגעל איז גאר איין עם הארץ. אונ דריטענס
ווען מיט איין פוס איז מען כפרץ פער קשיות (*).
פשיטה שוין מיט פיל כוסות איין קשיא, אונ דאס איז
צוא וואס האט מען גאר גידארפט דאס ער זאל זאגען
אחילוק: אייער אינגעל דארף זיין געזעס אין רעכטע
הענד, האט זיך אפגערופען צוא איהם איינער פון דיא
לומדים

(*) דאס הייסט מען נישט דאריבער אז דעם צווייטען
פוס באלד נאך דיא פיר קשיות וואס מען טריינגט איהם
ערשט נאך דער הגדה פאר דעם עסען, ווייל מען האט
מזא דאס דער אינגעל וועט פלייכט גיט וועלן אז געמען
דעם עכדום היינט פאר אטירויץ, אבער וויא ער דער זעהט
דעם פוס געמט ער שוין אלץ אן פאר גוט, אונ מוט
שוין אלץ וואס מען הייסט איהם.
חייציקעל

למקדים, וואס האט שוין געהאט אין קאפ פיל מעהר
אלס זונות, וואלט מען גיקענט פון איהם מאכען אַרעכטע
בלי, איך דאס פאר אייך איין מלמד גאר איין וואונדער
דער מויציטער, עס זיינען גינארען פון זיינע תלמידים
חתנים אין דיא גרעסטע הייזער, פאר צייטען האט מען
איהם גערופען דער מויציטער עילוי, פאר איהם איז
קיין מחרש"א און קיין מהרם שיש נישט צוא הארב,
איהר זאלט איהם אוועק געבען צו איהם ער איז איצט
דא היא, ער פארט פון לאהישע פון איין חתן פאר-
הערין, דער גביר העמע עטקעס טוט אשידוף מיט דעם
קאזעלקאבער רעביל, מען זאגט ער האט אנערענאצקע
גאר אצאצקע, פאלגט סוף ווארום אייער רבי איז מעהר
גוט וויא אן געלערנט, און אייער חייציקעל כוז מען
שאַרפען דעם מוח:

ומה נקל און וואס איז נאך גרינגער וויא שאַדען צוא
טאהן איין מלמד בייא אזעלכע עלטערין וואס זיינען
אזו שטארק פאר נאכט אין זייער קינד, ר' שמעריל האט
קוים דעם זמן דער צוויגען מיט דעם מלמד און דער
גאך האט מען געקריגען דעם מויציטער. מען האט איהם
גירופען מיט דיזען נאמען ענטוועדער ווייל ער איז גיווען
פון מויציטע איין געבארענער, אדער ווייל עס וואר שוין
עטליכע עלוים פון מויציטע האט מען איהם אייך גירופען
דער מויציטער, נור אין דיזע זאכען דארפען מיר זיך
גאנץ ווייניג בעשעפטיגען, מיר באדארפען נישט מעהר
חייציקעל וויסען

וויסען אז ער האט גי'הייסען מו'ציטער, און ער וואר
אלט אין ערך א'יאהר פ'ערציג, און איין גרעבליכער מיט
אנוטעו אויס גיפאסעטין בייכעל פון פרעמדע מישען,
און פלעגט צו ריידען אפיסעל אויף א'זייטעל וויא פערצע
דער באס, שיקקע דיא פאלעטרוניצעס מאן וואס מען
פלעגט איהם דינגען פאר איין משורר בייא דיא קצבים,
אפנים האט ער גיהאט א'ליינגליכען און עטוואס פאקענדיג
און פול מיט זומער שפריינגליך, אנעלע פארד מיט צווייא
שפיצען, און אנרויסען שטערין מיט לאנגע בארבען און
בלאע אויגן מיט גאנץ לאנגע ברעמען, מען קען נישט
זאגען אז ער האט נישט אויס גיועהן העסליך און האט
גיהאט איין געזונטען קאפ און וואר אפמאהל איין עילוי,
און לערנען האט ער פארמ נישט גיקענט אויף זיין
לעבענס טאג נישט, דען פון זיין קינד'הייט אהן האט ער
זיך אריין געלאזן אין הריפות און פשעטליך און דעם
אמתן פשט האט ער קיין מאהל נישט געוואוסט, און ביז
פינף און צוואנציג יאהר האט ער גיגעבן גט וויא פיל
ווייבער, דען וויא איינע גילטיגע סטבע וואס גייט פון
האנד אין האנד אזו האט מען איהם צו גיהאפט פון איין
שווער און שוויגער צו דיא אנדערע שווער און שוויגער,
און האט גיהאט קינדער אין אלע שטעטליך, און דער
גאנץ איז ער גיבליכען אפאצעקס איין איידעם און זיין
האפנונג צו ווערין ארב איז גאר נישט געווארען דער פון
דען ער איז גיווען אן הוקה און אן הבקה, ער האט
נישט פאר שטאנען קיין ואך אין דער ניעלט פונקט וריא
חיציקעל חיציקעל

חייציקעל אליין, אונ ער וואר בייא זיך זייער גיהויבען
אונ האט פון קיינעם נישט געהאלטן, אונ אלע לומדים
האבן בייא איהם אויס גיזעהן וויא קען, אונ זיך האט
ער געהאלטען פאר דעם גרעסטן חרוץ אין דער וועלט,
אונ אזוי האט איהם דער עולם אויך גיהאלטען, דען ער
האט גיהאט אפרייט מויל, ער פלעגט אין לערנען אלעמען
איבער שרייען אונ פאר טומלען, אונ פלעגט ריידען אויף
אלע לומדים אונ האט גיזאגט מבינות אויף אלע גאונים,
דעם האט ער גילויבט, דעם האט ער גישענט אונ האט
געשפילט אראלע בייא אלע בעלי בתים וואו ער האט
גאר גינגעלט אונ איבער הויפט בייא דיא בעלי באכטעס,
ער האט אין יעדער הויז געשפילט איין אנדער ראלע
אין ציוסק למשל וואר ער איין פרוש, אין זאנצין וואר
ער איין גרוש, אין חומין פלעגט ער אויף ווייבער נישט
קוקען גאר בשעת אנדערע האבן אויף זייא געקוקט, אין
פודראן איז ער גיווען איין חסיד, אין היידעשאק וואר ער
איין בעל שם אונ האט גמיעות גיגעבן, אין האלעוויץ
האט ער סקנאות געברויכט, אונ באקט איז ער קיין
מאהל נישט פרום גיווען, דען וואהרע יראת שמים מוז
זיין פאר פונדען מיט תורה אונ מיט חכמה אונ מיט
גרויסקע מדות טובות, אונ ער האט אין זיך ניט גיהאט
קיין תורה קיין חכמה קיין גדה טובה, דען ער וואר איין
גרויסקער גאה, אונ איין גרויסקער עזות פנים, מען האט
איהם צמאהל גיפרעגט פאר וואס ער שטעלט זיך אזוי
שפעט באוונען דען ער לייגט טלית אונ תפילין ערשט
חייציקעל בשעת

בשעת דער עולם האלט קריאת שמע, האט ער גענומפערט
אויף בין ניט גלייך צו אלעמען, איך פיר מיך אויף מיט
דעם אויפערשטין אין שול אזו וויא אייגינע בענשין אויף
איין שטחקה, וואס גייען ערשט עסען ווען דער גאנצער
עולם האט שוין אפ גיגעסין :

וכן און אזו האט ער צוא גיבראכט וויא פיל יאהרען,
אמאהל וואר ער אמלמד, אמאהל אינדיכן, אמאהל
אפרוש און אמאהל איין פארהערער, דען ער האט גוט
געוואוסט אלע ערטער אין גמרא וואס מען פרובט דער
מיט איין אינגעל, דען ער וואר אין דעם איין גרויסער
בריה, ווייל ער האט דארט זיין גאנצען לעבין פאר-
בראכט, און האט זיין קאפ אזו ווייט פאר קריסט און
פאר דרייט דורך דעם וואס ער האט גיואנט אויף יעדער
זאך איין פשעטיל מיט איין שטיקעל הריפות וואס אמענט
מיט איין געזונטען פאר שטאנד פלעגט אן צו גיין איין
עקיל עס צוא צו הערין, דאך וואר ער אין זיין צייט
איין גילטיגע סטבע און האט זיך מיט זיינע דומהייטען
צו גישטאנען צו איין גוטען בארק און צו איין גראבען
בייבעל, דען מען האט איהם פון אלע זייטען גיקעכעלט,
דער צו האט ער גאך גיהאט זייער איין גוטע נאטור,
עס האט איהם נישט גיצעפעט וואס ווייב און קינדער
שטארבין פאר הונגער, דען דאס איז גאר נישט גיווען
זיין זאך פון אייביג, ער פלעגט צו זאגען מיינע שווערין
און שוויגערס האבן פריער געוואוסט בשעת איך פלעג
ווערין חייציקעל

ווערן בייא זיין איין איידעם דאס זיין פאר זארגן
זייערע טעכטער נור פאר יענער וועלט, זייער גיט פאר
דינע פאלשע וועלט. פאר דעם עולם אבער זאל זיין דיא
קעפ דרייען פאר זייערע טעכטער און אייניקליך זייער
גיט מיר, נון האט זיך שוין זיין פאר דרייטע קאפ גישט
געדרייט פאר זיין :

ומי און ווער פאר שטייט דאס גישט אליין אז אזוי איין
הויזר אזוי איין גרויס שפּרעכער וואר אז געמאסטען
פאר אונזער ר' שמעריס הויז, ער האט זיך דא געפונען
אזוי וואול וויא אפיש אין וואסער, קוים וואר ער דירט
עטליכע טעג אז ער געווארן זייער פקוק בייא דעם ר'
שבערלין און בייא זיין ווייב קונען, דען ער האט זיין
מפליא גיווען דעם הייזיקעל גאר אז אישיעור, ער האט
אקאפ פון איין כחבל, האט ער זיין גיזאנט דיא תפיסה
אזי גרויס און דיא הבנה שפילט, איין שאדען וואס
דיא פריערדיגע מלמדים האבין איהם שטארק פאר לאזען,
אזעלכען מוז סען דעם שכל שארפען, און דאס וועל
איך טאקע טאהן, און דאס אליין וואר שוין גענוג פאר
זיין דאס זיין זאלן איהם טייער האלטן וויא זייער לעבן
אויף זיין גוקענדיג האט דיא דינקט (וואס ער האט אויף
איהר גיקוקט בשעת אנדערע האבין גישט גיוועהן) איהם
שטארק צו גיוועהן און זיין בייכעל האט גישטיגען פון
טאג צו טאג וויא בייא איין טראגעדיקע, מען האט
איהם מיט הייזיקעלען אפ גיגעבן איין באזונדערין חדר
הייזיקעל 2 מיט

מיט אלע ווינאדעס אונד ער האט דעם אינגעל פֿרֿיך
 גינען וויא איין קאנעוואל דעם פֿערד וואס דארף איהם
 ארויס פֿירען אויף דעם פֿערד מארק פֿאר קויפֿן, דאס
 הייבט וויא איין אינגעל וואס האלט שוין אויף דער פֿדרגה
 מען זאל טאן מיט איהם איין שידוך אונד דאס וואר דיא
 ערשטע פֿדרגה פון דיא פֿיר פֿדרגות וואס איין נארישער
 יונג דארף דורך גיין עטליכע מאהל אפֿט אין זיין לעבן,
 אונד אפֿמהל דארף ער דאס איבער הוהן אויף דער עלטער
 דיא ערשטע פֿדרגה איז שטיין, דיא צווייטע איז גיין,
 דיא דריטע דרייען זיך, דיא פֿערדע איז זיצען, אונד
 אפֿמהל וואר נאך אפֿינפטע פֿדרגה אנוועק לאזען. דאס
 הייסט שטיין אין שידוכים, גיין חתן ווייס, דרייען זיך מיט
 דער ווייב, דאס הייסט אפֿמהל וואוינען מיט דער ווייב
 אונד אפֿמהל נישט, זיצען אהן איין ווייב אונד אפֿט זיך
 גאר אנוועק לאזען אין דער וועלט. נון וואר שוין דאן
 אונזער הייזיקעל אין דיא ערשטע פֿדרגה ער איז נישטאנען
 אין שידוכים, דער כויציטער האט געהייסן אז מען זאל
 איהם מאכין אויפֿיצע מיט פֿאשעמאן, מיט געשפֿיליוועטע
 ארבעל ער האט איהם אהן גיטאן אין איין טלית קטן
 אונד האט איהם אויס גיטאן דעם האלדזטוך אונד האט
 איהם אהן אנגעטאן אדעליצקע מיט לאנגע ארבעל מיט
 מאשקעס אונד האט איהם איין ביסעל דעם רוקען אויס
 געקריקט, דיא פֿאות אויס געצויגן אונד דיא היטעל אין
 האלבען קאפֿ, דען ער האט שוין גוט געוואוסט דעם
 אויפֿאר פון איין פֿחריל וואס ער איז איין קאנדידאט
 חייזיקעל

אויף

אויף אשידוד צו טאן ער האט שוין פמה מאהל גיקעלט
מיט חתנים, לערנען האט ער איהם גיהייסען אביסיל זאל
ער שרייען און אביסיל זאל ער קוויצען, האלב זינגענדיג
האלב וויינענדיג און אביסיל זיך צווא קרימען און מיט
זיך אליין אביסיל צווא ריידען, דיא פאטער און מוטער
האבן אנגעקוואלען זעהענדיג זיין צרה:

ומי און ווער קען דאס אויס שרייבען דיא גרויסע פריידען
פון זיין בשעת דער מויציטער פלעגט אפט צווא
זאגן ביין איין גלעזעלע משקה צו שלש סעודות אויף
לשון הקודש דען דארט פלעגט ער ניט צו ריידען ביין
דברי חול. (חייציקעל בנכם מובטחני בו שיהיה מורה
חוראה בישראל), דאס הייסט אייער זון חייציקעל וועט
גענויס אמאהל זיין איין מורה הוראה ביין יודען, ער
זאל נאר אן קוקען צו גוטע שווער און שוויגער. פלעגט
דער ביין צו זאגן דער ארעמער למדן וואס האט דא גוטען
שבת גיגעסין, דאס הייסט וואס זייער אויס קוק איז
טאקע באקט דאס דער איידעם זאל בלייבען עפעס ביין
אתכלית אין לערנן וויא ביין שוויגער וואר עליה השלום,
איך האב נאר איהר צו דאנקען וואס איך בין אזו ווייט
דער גאנגען, פאטער און מוטער האבן זיך גיפגעקלט
הענענדיג און ווארען ביין זיך שטארק געהויבען:

ויהי און עם וואר אלס חייציקעל איז גיווארען מיט איין
האלב יאהר עלטער, דאס הייסט אלס ער וואר
חייציקעל אלס

אלט פערצעמאלפֿען יאהר האט שוין דיא מיר ניט גערוהט
פון שדכנים אונ זיין זינען אנגעקראכען אפולע שטוב
אונ מען האט גירעט שדוכים פון אלע שטעט, דער פון
מינאק, דער פון פינסק, אפער ניט איינער פון לינאווע.
וויא דער שטייגער פון אלע גרויסע גבירים וואס זיין
טוען נישט קיין שידוך פון דיא אייגינע שטאט, אפילו
איין מלמד נעמען זיין נישט פון דער אייגינע שטאט,
מען האט גירעט מיט געלד, מיט יחוס, מיט קעסט, מיט
אשיינע מיידל, דאס רוב שדכנים ווארין אויך נישט קיין
הינע, זינען זיין איינגעשטאנן ביא דעם ר' שמערלין
אונ גינעסן ביא איהם, ביא יעדער כאלציט ווארין
עטליכע שדכנים ביא ר' שמערילס טיש, אונ שפ
פלעגט דארט אויס צו זעהן וויא איין נאכט הויז, דען
עס פלעגט גילאדען צוא ווערין דיא מחותנים מענשין,
דער מוֹציטער פלעגט טרינקען פיל חריפות, אונ פלעגט
צו זאגן פיל חריפות, אונ דאס גלייכען הייציקעל אליין
פלעגט אויך צו זאגן חריפות, אלע נאכט פלעגט צוא
זיין ביא דעם ר' שמערלין גרויסע סעסיאנען אפער דיא
שדוכים וואס איז גירעט געווארין ביא טאג, אונ דער
מוציטער איז גיווען דער פרעזידענט דער ביא, דע זיין
האבן איהם געהאלטן פאר איין וועלט קלוגען מאן ער
האט דאך גינגעלט פמה יאהר אין גרויסע היינער אונ
האט שוין פאר הערט וויא פיל חתנים, אונ איז אליין
אויך גיווען וויא פיל מאהל אהתן אונ האט יעדער מאהל
אויס גינוסען, מען האט געשיקט רשימות אין דער
הייציקעל גאנצער

נאנצער כדִינֶה אין אלע גרויסע שטעט, אין שקלאוו אין
 מאהליב און כען האט זיך געריכט אז עס זאלן קומען
 פארהערערס פון כּמֶה מקומות און דאס האט אלץ אנגער
 ר שטערלין זייער שטארק נישטערט אין זיינע נישטעכטען,
 דען דער מוֹציטער האט איהם נישט געלאזן אונעק
 פארין, בייא יעדעס שידוך האט ער גיזאנט איהר טאקט
 פון דער היים נישט אונעק, ווער נויסט טאקער איז דאס
 פאשערט, בייא יעדעס מאהל אז עס איז גיקומען איין
 פארהערער וויא חייציקעל פלעגט נאר אנצוהייבען צו זאגן
 פלעגט זיך שוין דער מוֹציטער אריין מישען וויא איין
 קריטאן מיט זיינע פאלשע חריזות און חייציקעל אלץ
 פלעגט אויף אריין פאלען אין זיינע רייד און עס פלעגט
 ווערן איין געשרייא און איין מוכעל, און חייציקעל האט
 אלע מאהל אויס גינומען, דער פעהערער פלעגט אונעק
 צו פארין מיט איין שיינע מתנה און דאס גלייכען איז
 דער מוֹציטער אויף פּעשענקט געווארן מיט איין בּגד
 און כען האט איהם נאך צו גיזאנט אז כען וועט איהם
 זייער רייך פּעשענקען ווען עס וועט זיך אויס פירען איין
 שידוך, און אזוי זיינען איבער גירעט גיווארען זייער פיל
 שידוכים, און יעדער שידוך ביז עס פלעגט נישט צו
 ווערן פון איהם, פלעגט צו באסטין גענוג צייט און גענוג
 געלד, און דער וויילע האט חייציקעל נישט גילעריקט,
 און האט נאנצע טעג גיהאט אין זינען אפלה, עס האט
 אזוי געדויערט, איין שידוך אריין און איין שידוך ארויס,
 אפארהערער נאך אפארהערער און עס האט אלץ קיין
 חייציקעל

האפט גיהאט ביו מען האט גירעט פון שחזו מיט ר' שלוםצען דעם גביר. דיא שדכנים האפין אזו לאנג גע-
 אהבייט ביו יענער האט געשיקט איין בעל פח און דער
 אייגענער וואר אויך איין פארהערער מען האט איהם
 גירופען ר' שעפסיל דיא מאגידניקעס ווייל זיא איז גיווען
 זיין שוויגער, איין איד אלסדן איין וועלט מאן, עס
 האט צו איהם גיהערט דיא רבני שטייבעל פון זיין שווערס
 קבר, נון וואר ער איין אגעוואטעל ער וואר וויקדליך
 איין דרייא קאפף, אפער נישט וויא דער מויציטער.
 דען דער מויציטער האט מיט זיינע פאלשע תורה פאר
 דרייט דעם קאפ זיך אליין און אמאהל אויך דעם אנדערין,
 אפער דער ר' שעפסיל ער האט נאר פאר דרייט דעם
 קאפ דעם אנדערין אפער זיך גאר נישט, און וויא ער
 האט גיהאט איין אפינעם קאפ אזו האט ער גיהאט אפינע
 מערדען און איין אפינע האנד צוא געמין לאפקע, נון
 דינער גרויסער פעהערער האט זיך נישט גילאזט אזו
 לייבט פארשווינדלען פון דעם מויציטער, ער האט זיך
 מיט איהם גיהאקט ביו שפעט אין דער נאכט און חייציקעל
 פלענט זיך אלע סאהל אריין מישען וויא אזוינגעריל וואס
 מאכט פאם נישט וויא עס פאסט, זיין גליק אפער איז
 גיווען דאס דער ר' שעפסיל דיא מאגידניקעס איזט גיווען
 אזו פאר ברענט מיט דעם מויציטער אין דעם שטייבעל
 גמרא דאס ער האט גאר פאר געמין אין חייציקלען און
 דאס וואלט געדוירט וויא לאנג ווען קונע זאל געזונד זיין
 וואלט נישט דער לאנגט צום מיש וויין און ליכער מיט
 חייציקעל קאנפעטורען

קאנפֿעטורען און נאך גוטע זאכען, האט דאס איין געלאשען זייער הייזיקייט און זיינען ביידע גיווארען צווישען זיך גוטע פריינד און הייזיקעל האט ביא איהם אויך אויס גינזקען, ווייל ער האט גוט געוואוסט אז ער וועט אויך גוט אויס געמין (דיא שדכנים האבין איהם עס פריער גיזאגט), מען קען אנדערס נישט זאגן האט ער גיזאגט צו דיא מוטער אייער הייזיקעל איז אַוואַנדערליכע פלי, ביא ר' שלוםצען וועט ער ארויס וואקען איין גאון עולם, הייזיקעל איז גיווען אביסעל פאר שוויצט און איין ביסעל צו שראקין, דאך אפער פרייליך, אפי אפער גיקומען האט צו איהר דער מויציטער גיזאגט נאך דעם, עס איז איין גוטע שטיקעל סחורה איך האב טיינע פוחות אנגעווארן ביז איך האב איהם איפער גירעט, ער שטארבט נאר ממש פאר דעם אינגעל יעצט וועט שוין זיין מיט מזל תנאים:

וכן היה, און אזוי איז גיוועזן, צו מארגן האט ר' שמעריל גימאכט איין שארפע תנאים, עס זיינען גיווען איין געלאדין דיא גרעסטע לייט, פאר גוטע פריינד האט מען גימאכט איין שרעקליכען מאהלצייט, דער בעל כוח האט באקומען צעהן דוקאטען לבד קליינע סתנות, דיא שדכנים האבין גיחאפט פופציג רענדליך, און דער מויציטער האט אויך גענוג גינזקען, אויף אפער מארגן איז זיך דער בעל כוח אַוועק גיפאהרען און האט אַוועק געפירט סתנות דיא בלה פאר וויא פיל הונדערט רופל, הייזיקעל אין

אין איין חודש ארום האט מען איין געלייגט דאס געלד
 סעהר וויי צוויי טויזענד רובל, און הייציקעל האט
 באקומען איין גאלדענעם זייער מיט זילבערנע בתיים,
 און ר' שמעריל מיט זיין ווייב ווארען פריילעך ווייל זיין
 האבן שוין זייער קינד פאר זארגט, און ביא דעם
 מויציטער וואר דער עק גאנץ פערדיסטן עס איז מיט איהם
 גאר נישט גיווען צו רייזען, ער פלעגט צו דער ציילען
 זיין גצהון וואס ער האט אויס געפירט געזין דעם ר'
 שעפסקין וויא איינער וואס דער ציילט עפעס פון גבורות
 און נפלאות:

אפער דזע פריידע האט נישט לאנג גידוערט דען דער
 שחזער סחוקן איז אין אפאר חדשים ארום גיוואר
 גיווארען דאס ר' שמעריל איז גאר איין בעל מלאכות און
 און ער אליין איז אויך גיווען אפארבער. און דאס
 איז איהם גאר נישט אנגישמאנען האט ער אפ גילאזט
 דעם שידוך, האט דאס דעם ר' שמערילן מיט זיין ווייב
 זייער גיקרייגט דער צו האט דאס זיין גיקאסט גענוג מיה
 און געלד ביז זיין האבן אפ גינומען דיא מתנות און
 דיא שלישיית, דער מויציטער האט געמוזט פארין קיין
 שחזר און האט גיהאט דין תורות און קלאפאט ביז ער
 האט אלץ מוציא גיווען, נון איז דער מויציטער גאר
 סעהר תקיף גיווארען ביא זיינע פעלי בתיים זיין האבן
 איהם ארענטליך בעהיגט דער פאר באהינדער, און
 האבן איהם שוין נישט גיוואלט פון זיך אזעק לאזן ביז
 הייציקעל הייציקעל

חייציקעל וועט חתונה האבן אין איין גומען אויפן :

לא ארכו הימים, עס האט נישט לאנג גידוערט אונ
 מען האט אנגעהויבען גאר אויף דאס גייא חייציקלען
 צו ריידען שידוכים אונ איז נוידער גיווארען איין חתן
 מיט אזוי איין שווערענים וויא פריער, נור דער אפ לאזען
 איז שוין גיווען פיל גרינגער אונ אזוי איז גישעהן אכאל
 זעקס אונ יעדער שידוך האט אלץ גיקאסט שדכנות אונ
 הוצאות התנאים אונ אפט אויך גאד קנס, אונ אן דעם
 מויציטער האט זיך גיין שידוך נישט אנגעהויבען אונ
 אונ נישט אזויס גילאזט אונ אלץ נישט אום זונקט, פיו
 עס איז גיכעקען איין גרויסער לאנד שדכן פון וואלנען
 אונ האט גיכאכט איין ענדע צו דיא צרות, דען ער
 האט פאר גישלאגען דעם ר' שמערלין איין שידוך פון
 גראד מיט איין געוויסען גייד אונ איין נחם ר' שמשון
 סאנדעגער, ער האט גיהאט איין סיידיל דיא יונגסטע
 איין מווינקע זייער איין שיינע אונ איין גילערינטע, האט
 זיך איהם גיוואלט איהר געפין איין מאן איין ליטווישען
 אינגעל וואס זאל זיין איין וואוילער אונ פון רייכע עלטערין,
 ער מען זיין אין יהוס נישט אזוי גיהויבען, גאר פון איין
 פרום הויז אונ דער חתן זאל זיין איין מתמיד, דען דיא
 פראדער אינגלעך ווארען שוין אין נענער צייט האלבע
 דייטצען אונ האלבע פראציווען אויף דיא היינטיגע
 מאדע אונ איהם האט זיך גיוואלט איין אלט סאדישען
 אינגעל, דיער שדכען האט דעם ר' שמשון פארגישטעלט
 דעם חייציקעל

דעם חייציקעל פאר אזוי איין קינד וויא ער ווינשט זיך
אלליין מיט אלע מעלות אונ דער פאטער גיט אויף גבן
טויזענד דוקאטען, צווייא חדשים האט גידוערט איידער
מען האט זיך צו זאמען גירעט דורך בריף, דער וויילע
איז דער שאדקען גיזעסין ביא דעם ר' שמערלין אין
שטוב אויף אלעם גוטען, קורץ דער פון דער שידוך איז
אזוי געפירט געווארן, עס איז גיקומען איין בעל כח פון
בראד אונ האט פאר הערט דעם חתן אונ עס האט גע-
קוקט, דען ער האט גראד מיט איהם גירעט אזוי איין
עגן וואס ער האט שוין אמאהל גילערנט, דער ביא
האט דער בעל כח אויף וואס איין גינטיקען, איז ער גאנץ
ווייך גינארען. נון וואר איבער גייעס גרויסע התנאים דאס
דיא שטאט האט געקלונגען, עס האבן איהם פיל גיידים
סקנא גינען מיט דעם שידוך:

אויף דינע התנאים בין איך שרייבער פון דינע געשיכטע
אויך גינען איין גילאדען, דען צוא ליב גישעפט
זאבין בין איך גינארען איין איינגייער דארט אין שטוב
פון עטליכע חדשים, האב איך גיהאט איינע גילענע חייט
צו זעהן דארט אויף דעם טיש איין שיינעם זילבערנים
לייכטער, איך האב איהם זייער שטארק געוואונדערט
אונ ווייל ער האט אזוי גיזעהן גאר גייא האב איך גע-
מיינט דאס מען האט איהם ערשט גיקויפט צו דיא התנאים
האב איך גיפירענט קונען ביא נועסין זא האט גילאזט
מאכן דעם לייכטער, דער לייכטער איז שוין איין צייט
ביא חייציקעל

בייא מיר, האט זיא מיר גענטפערט, מיין מאן האט
איהם גיבראכט פון פרייסען נור איך בענוין איהם מעהר
נישט נאר ווען עס איז בייא מיין חייציקעל תנאים, אונ
ווייטער קיין מאהל נישט, איך שאהן איהם ווייל איך האלט
איהם אויף דרשה געשאנק צו געבן מיין חייציקעל, איך
האב מיר קוים איינגעהאלטן פון לאכען

יודי אונ עס וואר אז דער עולם האט אנגעהויבן צו
גיין אהיים, איז צו מיר צו גינאנגען דער מויציטער.
אונ האט מיר גיבעטן אין ר' שמערילס נאמין דאס איך
זאל נאך איין קליינע וויילע בלייבען, האב איך געמיינט
פילייכט וויל מען מיר דא דער האלטן אויף איין גוט
גלעזעלע משקה האב איך געווארט, וויא אכע זענן שוין
אנוועק גינאנגען איז צו מיר צו גינאנגען ר' שמעריל מיט
דעם מויציטער אונ האבן מיר גיבעטן אז איך זאל מאכן
איין לשון הקודש בריף דעם מחותן אין דעם חתנים נאמין
אונ איך וואס איך האב גוט געוואוסט וואס פאר איין
טויגע ניקמס ער איז דער תלמיד מיט דעם רבין צו זאמען,
איך האב מיר גימאכט נאר נישט וויסענדיג אונ האב
גיזאנט צו דעם מויציטער אונ איהר אליין וויט קליין איין
בריו צו שרייבען. פאר שטייט איהר מיר, האט ער אפ
גענטפערט רויט ווערענדיג, איך בין דאך עפעס פון דיא
ליטווישע עלוים וואס (תורתם אומנתם), וואס פאר נעמין
זיך נאר מיט לערנן אליין, בייא אונז איז חרפות איין
באוונדערע זאך אונ שרייבעקן איין באוונדערע זאך,
איך חייציקעל

אײַך וואלט אײַך מער נישט האבן וואס צו טאן נאר צו
פאר נעמען זיך וויא אקליין אינגעל מיט טענסעלערייא ,
אין שיינער משא ומתן וואלט עס גיווען פאר מיר אײַך
וואלט מאכע ארויס געוואקסן אין רעכטער מענש . נון
האב אײַך גיזאנט אײַך ווייס נאך אצונד אײַך נישט אז
שרייבען קענט איהר נאר נישט אין וואס דען בעשטייט
איינער רעכטע מענשליכקייט , אײַך מיינ אז לערנן קענט
איהר אײַך נישט איהר ווייסט נישט קיין פסוק , קיין דקדוק ,
קיין מדרש . דא איז דער מייציטער איז בעס גיווארען
אונ האט זיך אפ גירופען , אט הייבט זיך אן מיט אהיינט
וועלטיגען אין שיינער לימוד עשרים וארבע , עפעס חריפות
איז דארט דא , אין גייער לוד , בשעת מען לערנט גמרא
אונ עס ווערט דער מאנט אין פסוק קוקט מען זיך אין
אין חומש אדער אין עשרים וארבע , אײַך מיר אצאד
אונ ווא האקט איהר מיר אן אקאפ מיט דקדוק , אײַך
האלט מיט דיא וואס זאגן אז דקדוק ברענגט נור צוא
מדת גיאוף אונ וואס איהר זאגט מיר עפעס פון מדרש ,
איז דאס גלאט צוא לאכען פון אייך , איהר ווילט מאכען
פון מיר עפעס אין בעל דרשער , אט זייט אין בריה
אונ פאר הערט אייך מיט מיר אין הארבע שטיקלעך גמרא
וועט איהר נישט וויסען וואו איינער געבין וועט אהין
קומען . האב אײַך צו איהם גיזאנט , אפער דער תכלית
פון גמרא לערנן איז דאך אום אין דין צו וויסען , צו
ווייסט איהר דער פון וואס אין האר איז ווערט , אין
בעווייז האב אײַך שוין דער פון אליין דאס איהר ווילט
נעמען

חייציקעל

נעמין איין יונגען אינגעל און פאר דרייען איהם מיט איין
ווייב, איין אינגעל וואס איז אן תורה אן חכמה און אן
איין מלאכה און ווייס גיט מיט וואס אנווייב מפרנס צו
זיין, וואס דאס איז דער ווידער איין בפירושוין דין אין
רמב"ם, דען ער זאגט דאך אין ספר יד החזקה דאס אזוי
איין פירונג טוען נור דיא נארין צו נעמן פריער אנווייב
אידער מען ווייס נאך מיט וואס אנווייב מפרנס צו זיין.
אזעלכע זייטיגע דינים האט דער מוֹצִיטער גיזאגט, קוקען
גיט אזעלכע לייט וויא מיר זיינען און גייע חוקים וועט
איהר בייא אונז נישט מאכן, פאר קאנט איהר איין
למדן אפראנצויזיל ער ווייס פון אלע גוטע דינים, קוקן
דער פון איהר האב גיט גינאלט מיט איהם אריין גיין
אין ווייטע ויבזהים, איהר האב איהם גימאכט דעם ברוך
און האב איהם איבער געלייגט פאר זיין, עס האט
איהם אבער קיינער נישט פאר שטאנען, גישט דער
מוצִיטער נישט הייזיקעל און גיט דער פאטער, נאך
דעם האט מען דיא גאנצע נאכט געשוועבט, הייזיקעל
איז גיווען אין זעכצעהנטען יאהר אן שכל אן געזונד אן
יראת שמים אן דרך ארץ אן תורה אן חכמה אן מוסר
אן איין פעדער מיט איין פראם פעניטיל, דען פון געזעפטן
יאהר אן האט ער שוין אלץ גידענקט פון איין ווייב
און דאס שאדעט זייער צו דער געזונדהייט וויא אונזער
גמרא זאגט (הרהורי עבירה קשה מעבירה גופא), דאס
דיינקען און טראכטען פון דיזען שענדליכען ענין שאדעט
פיל מער וויא דיא עבירה זעלבסט, אן איהר פאטעס
חייזיקעל

און

און מאמעס היט אייגערע יונגע קינדער דאס זיין זאלן
פון דעם ענגן גיט געוואר ווערן, וואס איז זייער געפער-
ליך צום גוף און צום נפֿש וואס פאר צערט דעם כערפער
און שמוצט איין דיא זיילע אזוי גיך וויא איין פונק פייער
פארצערט איין גאנצען באקטען פולווער. דאריבער צוא
שרייבען איז הונדערט בויגען פאפיר אויף ווייניג, נור פאר
דעם קלוגען איז גענוג מיט איין וואנק און פאר אַנא-
איז טויזענד בויגען פאפיר אויף ווייניג, נון לאמיר צוריק
גיין צו אונזער געשיכטע:

ובין כה וכה, און דער ווייל וויא אונזער ר' שמעריל
האט זיך אלץ דא גימאחותענט און האט אלץ מקבל
נחת גיווען פון זיין הויקער און פון דעם מוֹיִזִטער וואס
ער האט איהם קרימער גימאכט פאר זיין קאפ האט דיא
צייט דאס רעדיל אביסעל איבער געדרייט און דיא גישעפ-
טען פון אונזער ר' שמעריל זיינען גיווארען פֿלאַכע, דען ער
האט גיהאט צווייא שלעכטע יאהרען, דיא שידוכים האבן
בייא איהם אויך צרויס גישלעפט איין האלבין באפֿיטאל
און דאך וואר ער נאך פאר פֿלעגנדט און האט גיוועהען
מיט אלע מעגליכקייט זיין גרייז אויס צו פירען און האט
זיך נאך כעהר בבלות גישטעלט מיט דער חתונה, דען
ער האט דאך געמוזט פארען קיין בראד און עס איז
אויס גיקומען דער זמן חתונה אין חשוון וואס דיא וועג
איז באקאלס זייער שלעכט, האט ער געמוזט דינגען צווייא
בריקעס צו פיר פערד, מען האט אָן געבאקען און אָן
היציקער גיפרעגילט

גיפּרענילט גאנצע באַסמאַנעס, מען האט גימאַכט גרויסע
 מאַלצייטען בעפאַר מען איז אַוועק גיפאַרען, מען האט
 אריין גלייגט אין בויד איין בעטזאק מיט קליידער פאר
 דעם חתן וואס האט געקאכט מעהר וויא טויזענד רופל,
 גיפאַרען איז ר' שמעריל מיט זיין ווייב מיט צווייא טעכטער
 מיידלעך, דער חתן מיט דעם מוּיציטער איין באהעלפער
 איין קעכין, איין דינסט, איין יונג, איז אפאר גינדעשע
 יונגע זייט מיט זייערע ווייפער, מיט אפדחן פון לינאווע
 וואס ער האט גיהאט אשם. דיא וועג וואר זייער שלעכט
 דער יקרות וואר גרויס, דיא רייזע וואס וואר מעהר אלס
 הונדערט אונ צוואנציג טייל האט געדויערט אַוואד דרייא
 פארענדיק האט דער מוּיציטער געהערט מיט חייציקעלן דיא
 דרשות דיא פשעטליך, חייציקעל האט דארט גיבארשט
 בלייבען אויף קעסט, אונ דער מוּיציטער האט זיך שוין
 געריכט דארט צו בלייבען זיינער איין רבי, נון האט ער
 שוין פאר זיך אליין אויך אַנגעגרייט פיל פשטים, דיא
 רייזע האט געקאסט פיל געלד אונ געזונד, קומענדיג
 אהין האט חייציקעל אויס גיטעהן וויא אַמזיו אין סמעטענע
 אונ ערשט דארט האט אן גיהויבען צו פליהען רענדליך
 וויא שפענדליך, דען זייא האבין דארט בייא דעם סחותן
 גיפונען איין רייזע הויז אונ זייער איידעלע מענשין, ר'
 שמעריל מיט זיינע געסט זיינען בייא זיך זייער אַראפ
 גיפאלען וויא זייא האבין דער זעהן דארטין וואס פאר
 אפיינע זין אונ איידעמס דער ר' שמשון האט גיהאט
 גרויסע מופלגים מושלמים אונ חכמים, דיא פלח וואר
 חייציקעל זייער

וַיַּעַר שִׁין און קלוג און זייער געבילדעט און דער צו שײן
 געוויקסן, דאס חייציקעל האט אים גינעקען קעגן איהר
 ווא אײן קליינער אפּע קעגן אײן מענש, עס האט מער
 גיפאקט פאר איהם דארטו טעג צו עסען אלס אײן אײדעם
 צו א זין, עס פאר שטייט זיך פון זעלבסט אז ער איז
 דארט פאלד נישט גיפעלען. דער ר' שמשון אפער איז
 גיווענ וייער אײן פרומער יוד און אײן גרויסער צדיק האט
 ער אנגעהויבען אײן צו ריידען דיא טאכטער אז זיא זאל
 איהם דאך ליבען, ער איז אפילו אשצופלער האט ער צו
 איהר געזאגט ער איז אײן קראסער, ער איז אפער אײן
 גלוי, זיין תורה וועט זיך בעקריינען און בעשיינען,
 נישט קטנה בייא אונז אין שטוב וועט ער ווערן אפּענש
 זיין אים געוויקטער פנים נוינט אים אז ער מוז זיין
 אײן גרויסער מתמיד און תורה איז דאך דיא בעסטע
 סחורה. דיא פלה איז דאך גיווען אײן גאנץ פרומע
 טאכטער האט זיא געפאלגט דעם פאטער און האט פאר
 ליב אנגענומען וואס נישט ליב איז, דיא זין און דיא
 אײדעקס דיא טעכטער מיט דיא שניר האבן געוואלט
 דעם אלטען אויף עסען, דאך אפער דער אלטער איז
 געבליבען בייא דאס זייניגע. נוייל ער האט קיין מוטה
 גיהאט אפ צו לאזען דעם שידוך און מבייש צו זיין דעם
 ר' שמערלין מיט זיין פאמיליע וואס זיא זעגן גיבן
 אזו אײן נויטען וועג און האבן זיך מרבה הוצאה גיווען
 דער צו האט דער ר' שמעריל געשאטן מיט געלד אין דיא
 הענד פון דיא דינער שאפט וואס ווארען דארט און יעדער
 חייציקעל

האט דער ציילט פון חייציקלען איין אנדערע חכמה .
אויף האט אונזער ר' שמעריל אין בראד געקויפט זייער
פיל פעריל און האט דער מיט פארהאנגען דיא האלדן
פון דער פלה , דען ער האט גוט פאר שטאנען דאס ער
האט מיט חייציקלען איין צו גרויסען טריט גימאכט :

קורץ דער פון דער ר' שמעריל האט אן גיווענדעט אלע
מעגליכקייט צוא מאכין או גליקליך זיך און זיין
גויב און זיין זון , דאס הייסט מיט דעם אז דער שידוך
זאל בלייבען שידוך , דען דורך דיא גרויסע כהנות און
גרויסע נדבות וואס ער האט דארט גיגעפין האט ער זיך
גימאכט איין שם אין בראד פאר איין גרויסען גביר און
האט אויס געפירט זיין פאר לאנג און אין עמליכע טעג
ארום איז גיווען דיא חתונה , דער חתן האט גיזאגט
אפאר דרשות עם איז האלב גיפעלען און האלב גישט
גיפעלען , נאר בלייבט נאר מקח בלייבט מקח , האלט
זיך מיט דער דודע , דעי עם איז שוין נאך דער סעודה ,
אמאג צעהן איז דער ר' שמעריל געבליבען אין בראד
נאך דער חתונה פרי צו זיין דער בייא ביז חייציקעל זאל
גיוואוינט ווערין מיט דער פרה און מיט דיא הויז לייט ,
דער ווייל האט דער מויציטער גיחאט איין גוטע גילען-
הייט בעקאנט צו ווערין מיט דעם ר' שמשון אין לערנען ,
און דער ר' שמשון האט שוין ארויס גיזעהן דאס דער
מוציטער געז גאר גישט לערנין , נאר איז קאפ דרייט
זיך איהם עפעס , ער איז בלוסקעשט איין חרין , אפער
חייציקעל 3 אין

אין גאנצען איז ער פוסטעט און ווייסט נישט קיין פסוק
 קיין רמב"ם און קען נישט קיין איינציגע מסכתא און ווער
 רעט שוין פון צווייטגען למוד פון איין מדרש פון איין
 פסוק פון דרוק. און דער מוויצטער האט ווידער פאר
 קערט גיזעקן אז דער ר' שכ"ש'ן איז איין מופלג גדול
 מיט איין גרויסען קאפ אין לערנען און דער צו נאך איין
 גרויסער חכם אין אנדערע חכמות און מיט גוטע מדות,
 איז דער מוויצטער בייא זיך זייער אראפ גיפאלען. דען
 ער האט זייער גוט פאר שטאנען וויא ער זעהט אים
 בייא דעם בדיקתו און פשיטה שוין בייא דיא איידעם
 וואס ווארען גרויסע לומדים און גרויסע מושלים זיין
 האבן איהם גיהאלטען נור פאר איין אלטען אינגעל וואס
 ער איז גיזעקן בייא דעם טיש און האט נור גיהערט
 וויא מען לערנט:

נון האט זיך דער מוויצטער אנגעהויבען מיט זיין צוא
 באקן אין לערנען מיט פוסטעט דבורים און מיט
 געשריין. האט איהם איינער פון זיין גיפערנט, האט
 איהר דען נישט גיבן נט בעדומען פאר זיך איין רבין אין
 מוציט וואס איהר זייט גיזעקען איין מלמד אין לעיאנוע.
 דינע וועקטער ווארען וויא איין שפיז אין דעם הארץ
 פון אונזער ר' שמעלין, דען ער האט שוין דער פון
 גוט פאר שטאנען וויא הייציקעל אליין וועט דא האבן
 איין פנים בייא זיין אז זיין וועלן זיך פאר אנאנדער
 ריידען מיט איהם אין לערנן, קורץ דער פון דער מוויצטער
 איז הייציקעל

איז דארט אויך קלאר גינארען וואס מען רופט אלמאן
און ווער עס ווערט אהן גירופען איין רעכטער מענש,
ער האט דארט אויס גינעהן. א איין שווארץ יאהר, ער
האט שוין נישט געדיינקט מעהר ער זאל דארטען בלייבען
ניין, עס וואר איהם דארט איין טאג איאהר, דען ער
האט גינעהן וויא מען שטעלט איהם גאר אצונג ארויס
פון הינטען, און אזו האט ער שוין נישט בעסער אויס
גינעהן ביא דעם ר' שמעריל וואס עס האט אין איהם
געציטערט דער פופיק וועגין זיין חייציקעל אליין:

אחר ימים עשרה, אין צעהן טעג נאך דער חתונה האט
זיך אונזער ר' שמעריל גינעגענט מיט חייציקען און
מיט דיא פלה און מיט דיא טחותנים און האט גילאזען
איבער אנניעס גרויכע מתנות דיא שנור און יעדערין פא-
זונדער און האט העכסט באפרידיגט דיא דינערשאפט,
און דער מויציטער האט מוסר גיווען חייציקלען נאך עט-
ליכע פשעטליך וואס ער זאל דאס געפרייכען דיא ערשטע
עטליכע וואכען אויף הוצאות נאך זיין אוועק פארען, ער
האט איהם אויס געלערנט אויף אזו איין אופן ער זאל
זיין זאגן אז עס זאל זיין דארט באקמען אזו יעדער
פשעטעל איז איהם ערשט יעצט איין געפאלן און האט
איהם אויך איבער גינעפין געוויכע פלרים וויא אזו ער
זאל זיך מיט זיין אנפערין אין לערנין, איבערהויפט זאל
ער זיין אלע מאל זאגן, גיין איך מין פאר קערט מען
קען גאר אנדערש זאגן, ווייל מיט דיזע ווערטער איז
חייציקעל ווער

ווייטער לייכט יענעם צוא פאר טומלען, דאס יענער זאל
אנהייבען צוא מראבטין איבער דעם קאפ און זאל אליין
פאלען איבער איין קרוםע זאך און מיט אזוי איין אופן
פלעגט ער אפט צו פערדרייען דעם גרעסטן מענש, אבער
חייזיקעל וואר ניט אזוי פיפיג וויא ער און האט דיווען
כלל ווייטער שלעכט אלע מאהל אן גיווענדעט וויא מיר
וועלין דא באלד דער ציילען:

ויהי און עס וואר וויא וויא האבין זיך גינעניגט און ר'
שמעריל וואס עס האט זיך איהם דאך גיוואלט דאס
דער מויציטער זאל בלייבען מיט חייזיקלען האטשי אויף
איין זמן, האט ער געפרובט היידען מיט דעם ר' שמעל
וועגן דעם. גיין האט איהם ר' שמשון גענעפערט, מיר
האבין אין פראד פיל בעסערע מלמדים וואס וויא וויינען
ווארע לומדים, חכמים און שרייבערס, זאל ער פארלען
מיט אייך געוונדערהייט און דא האט ער זיין דרשה
געלד, ער האט איהם גישענקט צוואנציג טאלער, און
האט דעם ר' שמעריל דער בייא פאר זיכערט אז חייזיקעל
וועט נאר קיין עקשן נישט זיין און וועט פאלגן, קען
ווערן איין מענש פון איהם בייא אונז אין שטוב מיט
דער צייט. מיט דיווע ווערטער האט ער ר' שמעריל פשוט
מחיה גיווען, וויא האבין זיך געקושט און ר' שמעריל
מיט זיינע מענשן זיינען אוועק גיפארען לשלום אהיים,
און דער מויציטער אויך מיט וויא אבער ווייטער אונטומדיג
וויא איין גאסער האן, אגאנצען וועג וואר ער בייא דעם
חייזיקעל

ר' שמעריין מיט זיין ווייב צו לאקט, וויא איין אום צוא
פרידיקער נאקט און האבין גיזעקן לויז צו ווערן פון איהם
מיט דיא ערשטע און בעסטע גילענענהייט, דען וויא זיין
זינגען גיקומען ארום לאהישע האבין זיין איהם ארונטער
געלאזן, און דארטין האט זיך איהם געטראפן איין
פארקערענעם, זינגען זיין פון איהם פטור גינארען:

און דער ר' שמערייל מיט זיין ווייב זינגען גיפארען אהיים
האלב פרייליך האלב פאר זארגט, איין ווילע האט
זיך זיין געדוכט דאס זיין האבין שוין זייער קינד גוט
פארזארגט און עס וועט איהם דארטין זייער גוט זיין, איז
איין ווילע האבין זיין פאר קערט געדיינקט דאס ער
וועט דארטין קיין קינס האבין, אזו האבין זיין זיך איין
גאנצען וועג אלץ געשלאגן מיט דיא געדאנקען, און
זינגען שיעור משונע גינארען טראכטע: דיג, דאך פאר
מענשן-האט מען געוויזען איין פרייליך פנים, מען איז
נאך אראפ גיפארען פון וועג צוא זעהן זיך מיט ווייטע
קרובים רייכע און זיין צוא דער ציילען מיט וועסן זיין
האבין געטאן, מען האט דארטין אויף דאס גייע געהוילט
און דיא רעגלדיך זינגען געפויגען וויא שפעדלדיך, דער
פריי איז גיווען זייער איין שלעכטער וועג, זיין האבין
זיך גיטקעפט צו פיר פינף מייל איין טאג דען זיין זינגען
גיארען זייער שווער מיט גרויסע משאית באסטענס מיט
זאקען, און דער פריי צעהן פאסעזירען, עס האט דיא
רייזע געדויעקט צוריק אונאך זינגען אבאל:

חיצקעל קורץ

קורץ דער פון זיין זינגען גיקומען ביין לינאווע צוועלף
 ביין נאכט, זייער מיר, און ביין דיא ראנאקעס
 האבין דיא שטראנדיקעס זיין גיגעבין מזל טוב און זיין
 האבין זיין געמיינט לעקעד און בראפען און האבין זיין
 דער ציילט דיא גרויסקייט פון דעם שידוך, אפער דיא
 שטראנדיקעס האבין זיך קוים איינגעהאלטן פאר לאכען,
 דען עס איז גיווען פון וואס צו לאכען וויא דוא וועסט
 פאלד עלעכט זעהן, נון איז ר' שמעריל מיט זינגע לייט
 ארויף גיפארען צו זיך אויף דעם הויף, און האבין גידאנקט
 און געלויבט אז זיין האבין זייערע פיינער גיבראכט אהיים
 ווייל דער וועג וואר זייער שלעכט צו פארען נישט מיט
 דערער און נישט מיט שליסענס:

וימצאו זיין האבין אפער גיפונען דיא טירען מיט דיא
 לאדען ביין זיך אין גאנצען פאר האקט, האט
 ר' שמעריל אליין אן געקלאפט אין טיר איין מאל און
 צוויי מאל, ביז עס האט זיך אפ גערופין עפעס איין
 קינדערשע פּעקאנטער קול, ווער קלאפט דאס אין האלפע
 נאכט:

מיר זינגען שוין גיקומען פון דער חתונה, האט קונה גע-
 ענמפערט מיט איין צו שראקענע שטימע:

איין שיינער שוין, האט זיך אפ גערופין יענער קינדישער
 קול, איך האב געמיינט דאס איהר זייט אלע אויס
 געשטארבין, מען זאל זיך אזוי פיל נאכען:
 ווער איז דאס עפעס דארט פאר איינער וואס חבמעט זיך
 חיציקעל מיט

מיט אינז, האט זיך אפ גערופין ר' שמעריל וויא איין
צומיקטער, דען דאס הארץ פון איין סענשין איז איין
זיגער, עפענט געשווינט מיר זיגען פאר פרארען:

פמור גאר אנזייס זייא דער קענען מיך שוין גאר ניט,
האט זיך יענער אפ גערופען פון שטוב, צעהן יאהר
האט חזק געוואונט מיט זיין ווייב אונד האט איהר דער
גאנץ נישט דער קענט:

דא איז שוין גיווארען ר' שמעריל שטארק אין בעס אונד
האט איין קלאפ געטאן מיט דעם פוס אין טיר אונד
זאגט, וועכט מיר נישט זאגן אויף דער שטעל ווער דו
ביסט אונד עפענען גלייך דיא טיר, אזו וועל איך הייסען
אויף פרעכין דיא טיר אונד זיך פינדען לאזען, עס מוז
דא עפעס נישט קיין גלאטע זאך זיין, וויא קומט צו
טיר אין שטוב אריין עפעס איין יונגאץ, איך גיב קיין
צווייא גראשען דאס אינגעל מוז זיין פון דיא נאכט גנבים
ער האט זיך דא געוויס אריין געלאזט דורך דעם קנען:

וויא קומט אהער איין אינגעל, אה, אה, האט זיך יענער
אפ גערופען פון שטוב, עס איז שוין אזו געשווינט
פאר געסען געווארן אין אזו איין ניקע צייט, נוא זאל זיך
איין דוכטען אז איך בין חייציקעל אליין, דאס איז זיך
אביסעל געזאקט:

אצרה מיר ניט נישעהען, אזי אנזרה, איין חורבן, האט
דיא מוטער אנגעהויבען צו שרייען איך וועל דאס
גיט אויס האלטען, איך בלייב, וואס איז דיר גישעהען
חייציקעל איין

איין מפלה ווילט איך זיך אויף דיר ריכטען, ערשט אכט
וואכען נאך דער חתונה און שוין אנטלאפען :

נאר איין זיגס, אנטלאפען, האט חייציקעל גיענטפערט
עפֿע דיג דיא מיר, איך בין גיט אנטלאפען, וויא
אלוין האבן מיר בעדונגען איין פריצקע מיט דרייא פערד
און האבן מיר גיחייסען פארען אהיים צו אייך :

אבער אזו גיך, האט זיך אפ גערופן דיא מוטער פֿרעכענ-
דיג דיא הענד :

וויא דע ווילכטו האט חייציקעל גיענטפערט, שרעפען זיך
זייער מיט מיטא אכט וואכען וויא איהר מיט
דארטנאמע פערד, דא וואלסט זעהען מין פֿורמאנקע
אפאר קאטעס מיט אליידיגע פריצקע, מיר זיינען גיפלווען
פֿכעט אין דער לופטען :

וואו איז זיינע וואכען, האט איהם דיא מוטער גיפֿרעגט,
עס האט דאך אונז געקאסט אזו פיל בלוט, אזי
איך בלייב פאר צרות :

וואס דאנאט איהר דיא וואכען, אפי איך בין דא אלוין,
האט ער גיענטפערט און האט זיך פארנאנדער גע-
וויינט, וואס צאפט איהר מיר דיא דמים, נישט קשה,
דיא וואכען זיינען דאכט דא אין גאנצען :

ועתה און יעצט וועלן מיר דא לאזען שטיין חייציקעלען
מיט זיינע גיקריינקטע עלטערן וואס האבן זיך
געוואונקען דעם טויט און איהם אויך, דען חוץ דעם וואס
חייציקעל וויא

זיין זיינען דורך איהם פדלות גינארען, וואר נאך דיא
שאנדע גרויס אן איין שיעור, גוטע פריינד וועלן צער
האפן און שונאים וועלן דער פרייט ווערן. לאסיר נישט
שטיין דער בייא און זעהן וויא זיין גריזען זיך אויף
איינער דעם אנדערין, מיר וועלן פעסער זעהן וויא דיא
זאכע איז צו גינאנגען מיט הייזיקלען אלץ און פראד,
קוים זיינען דיא עלטערין אוועק געפארן און ר' שמשון
מיט זיינע מינדער האפן זיך אנגעהויבן ארום צוועהען
ארום הייזיקלען אלץ, בייא דעם ערשטן מאל ריידען
מיט איהם אין לערנין האפן זיין שוין גוט פאר שטאנען
וויא דער פעל פוח האט זיין פעטראגען, דען זיין האפן
אין איהם דער בענט אלע זיינע חסדונות אויף איין מאל,
אז ער איז אן פוח און אן איין מוח און איז דער צו
איין טויזער נאר און איין עקשן, אלע זיינע פשעטליך
וואס דער מויזשער האט איהם אויס גילערנט האט ער
זיין פעטרינץ אין איין טאג, ער האט זיין אויס געפלוין-
דערט איינע נאך דיא אנדערע, האט מען גלייך פאר-
שטאנען אז דאס זיינען נור אויס גישטעלטע:

אין אפא' טעג ארום האט זיך איין שוואגער זיינער מיט
איהם געאכפערט אין איין שטיקעל גמרא און הייזיקעל
האט געהיט דעם כלל וואס דער מויזשער האט איהם
אויפער געלאזט, דאס ער זאל אלץ זאגן גיין, עס איז
נישט אזוי, אדרבה פאר בערט, האט איהם דער שוואגער
גיזאנט, דער סחרש"א אפער מאכט דאך אזוי וויא איה
הייזיקעל

זאג . האט חייציקעל איהם גיענטפערט , ניין , אדרבה דער
מהרש"א מאכט גאר פאר קערט , האט זיך דער שוואגער
אפ גערופען , נוא לאמיר אראפ געמין דעם מהרש"א און
זעהען . האט איהם חייציקעל גיענטפערט , אדרבה לאז
מען דעם מהרש"א נישט אראפ געמין און נישט זעהן ,
איז גיווארען אנרויס גילעכטער און ער האט געמיינט אז
ער האט גיזאגט אנרויסע חכמה דאדורך לאכט מען :

אין אכט טאג ארום האט ער גידארפט שרייבען איין בריף
צוא דעם פאטער , האט ער גיגעמין דעם נייעם רבין
דאס ער זאל איהם שרייבען איין בריף , האט מען איהם
געוואלט לאזען לערנן שרייבען , האט ער נישט געוואלט
און האט גיזאגט דער מוויצטער האט אויך נישט גיקענט
שרייבען און האט מין זיימיגע זאך נישט געוואסט , פון
דעם וועגן איז ער גיווען איין רעכטשאפענער מענטש ,
און ער האט נישט גיקענט ליידען וויא מען רעט דארטין
הארב דייטש , ער פלעגט דאס צו רופען פאנאעסקי , אין
איין געזעלענשאפט פלעגט ער צו זיצען וויא איין גולם ,
דען ער האט נישט פאר שטאנען מין נאכט וואס מען
האט גירעט , אויסקער דעם האט ער נישט געוואוסט צוגיין
רין ארום זיך , דיא האר שטענדיג פול מיט פערדערין ,
און נישט אויס גיקענט , איז ווען ער האט גירעט האט
ער זיך געקאקעלט און געקראצט , און פאר איין קריסט
פלעגט ער זיך דער שרעבן און געהאלטן , בייא טיש
פלעגט ער אנשלאפען ווערן וויא איין קליינער אינגעל און
חייציקעל

דאך האט נאך דער ר' שמשון גינאָלט מאַכן פון איהם
 איין מענטש, ער האט איהם געדונגען איין גוטען מלמד,
 מיט גוטע לערער און פלעגט איהם אליין מדרוך צו זיין
 ער האט אפער אין דא ערשטע צוויי וואכען שוין גוט
 פערשטאנען אז עס איז אויף איהם אומזונסט דא מיהע
 מיט דא ארבייט, דער צוא האט איהם דאס ווייפלעל
 שטארק פיינד גיבאט און האט איהם גיהאסט וויא דעם
 טויט, אין גאנץ בראד האט מען איהם גערופן דער
 פיינע בריה פון לינאווע, אדער ר' שמשון עילוי און
 נאך אזעלכע שפאס נעמן, אז דאס ווייפל האט זיך
 גישעקט צו שטיין אין זיינע פיר איילען:

נון האבן שוין דא איידעם מיט דא זין אנגעהויבען
 אריין צו ריידען אין דעם אלטען אז ער זאל בחמנות
 האבן אויף זיין טאכטער און זאל פון ריזען שוויין בעדעל
 נעמן גט איידער זיא וועט ווערן מעוברת פון איהם,
 דער אלטער האט אפילו גישט געוואלט, עס זיינען אפער
 צו געשטאנען צוא איהם גרויסע לייט און האבן איהם
 אפער גירעט. און בייא חייציקלען האט מען דאס זייער
 לייכט געפועלט, דא שווענער האבן איהם געוויזען איין
 בריצקע מיט צוויי שיינע פערדלעך, און האבן איהם
 גיפרענט חייציקעל ווילסט פארען אהיים, דא איז דא
 איין וואוילע פור וואס פארט ליידג און לויז קיין לינאווע.
 און וויא נאך האט ער גענמבעט. גוט, האבן זיא
 גיזאגט, טאכער וועסטו אפער שוין גישט קושען צוריק.

נאט

חייציקעל

נאט אייך אהאנד אז איך וועל יוזא צוריק קומען, האט
ער זיין גענטפערט. מיר גלויבען דיר אבער נישט, האבן
זיין צו איהם געזאגט, מיר ווילען דיר האבן אין דער
האנד, דא זאלסט דיין ווייב געבן גט, אונדז ווען דא
וועסט נישט צוריק קומען אין אפאר חדשים ארום, וועלן
מיר איהר אונזעק געבן צו איין אנדערן פאר איין ווייב.
פֿטור, האט ער גענטפערט איך וועל נאך אפילו פֿריער
צוריק קומען:

קורץ דער פון דער פֿורמאן האט צו געטריבען אונדזער
חייציקעל האט זיין ווייב געגעבן גט גיך אונדז באלד
אונדז ער האט נישט מיט גענוגן קיין שום נאך, דען ער
האט זיך געריקט דאס ער זאל באלד צוריק קומען אונדז
איין אונזעק גיפארען לשלום אהיים אונדז ער איז נאך מיט
אפאר וואכען גיקומען פֿריער אהיים וויא זינע עלטערן
פון זיין חתונה אונדז האט זיין געפֿעגט דיא מיר וויא
מיר האבן שוין פֿריער דער ציילט, אז ער האט זיך אויס
זיין געבייזעט, פאר וואס זיין האבן זיך אזו לאנג
געזאגט, אונדז האט זיין דער ציילט דאס ער איז שוין
איין גרוש אויך:

נון וועלן מיר זיך אומקערן צו חייציקעלס עלטערן וואס
זינען אויפגען זינען גיפארען הערענדיג:

ביום ההוא, אין דעם זעלביגען טאג וואס זיין זינען
גיקומען צו פֿארען פון דער חתונה אונדז וואס זיין
חייציקעל

האבן

האבין נאך גיבירפט ענטפערין הונדערטע מענשן מיט
 מזל זאלט איהר לעבין, אויף דעם כול טוב וואס מען
 האט זיין גיגעבן, און איין אנדערין האט מען נאך גע-
 דארפט מכבד זיין אויף, דער צוא האבן זיין געמוסט
 שיקען איין מענש ביינ פראד אפ צו נעמין דיא קגידעה,
 מיט דיא כתנות און דיא שלישית ארויס צו נעמין, עס
 האט געקאכט גענוג מיה און הוצאות, אויסער חרפות
 און בושות, עס האט דער מיט גערוישט פון לינאווע ביז
 פראד, און מען האט דעם יונגען מאן איין נאטין גיגעבן
 חייציקעל אליין, און דאס האט ר שמערלין אראפ גיזעצט
 פון בראפ, ער איז אזוי קורץ גיקומען אז ער האט גע-
 מוסט אן זעטצען, מיט דיא טעכטער האט ער שוין
 גיטאן גידוכים מיט פראכטע ערליכע יונגע לייט, איינער
 נואר איין שרייבער, דער צווייטער נואר איין פוטער הענד-
 לער, און זיין האבן זייערע נוייבער ערליך און ארעגנליך
 ערגערט, און חייציקעל אפער איז איהם געבליבען איין
 אייביגער הויקער, ער האט איהם נאך אמאהל התונה
 גיבאכט מיט איין ארעם מיידל און האט איהם גענומען
 צוא זיך אויף קעכט:

צוויי יאהר נאך דיזער מפלה האט זיך נאך ר' שמעריל
 געבראנגעלט אלץ מיט זיין גליק, עס האט זיך
 איהם אלץ נאך געוואלט שפילען דיא ראלע פון איין
 גביר ער איז אפער גיווארען איין גרויסער יורד אז ער
 האט שוין דיא ארעמקייט נאר ניט געקענט פעהאלטען
 פון דעם עולם, און ערשט האט ער הרטה גיהאט וואס
 חייציקעל

ער האט זיין פאבריקעל אָפּ גילאָזט אונד האט אָנגעהויבן
זיין אין גרזלות :

דער וואהרער שכל אָפּער קומט אלע מאהל צו שפּעט וויא
אָפּט איין חתן צו דער פּלה , ער פּלעגט אימער
שילטען דעם מוזיקאנטער , דיא שדכנים , ער פּלעגט צוא
גרוען דאס ווייב וואס זיא האט איהם דערצו צו גרעט ,
ער האט איהר געגרינעט ביו זיא איז נעבעך קראנק גע-
ווארין אונד איז אונעק פון דער וועלט פאר דער צייט , אונד
ער האט נאך איהר אויף נישט לאנג גילעבט , ער איז
נעבעך געשטארבן אין הקבש . אונד חייציקעל דער עילוי
דער בן גביר איז געפליבן איין קבצן , איין נישט , איין
נאר , אן תורה , אן חכמה , אן מלאכה אונד איין מסופעל
מיט קינדער , פאר גרויס רחמנות האט מען איהם גיבאָט
פאר איין שטראָפּ , ער האט אָפּער דער צו אויף נישט
געמייט , האט ער געמוזט לעבן פון קצבה , אונד אז דיא
קינדער פון שטאט האבן איהם גיזעטן פלעגן וויא איהם
נאך שרייען חייציקעל אליין , חייציקעל אליין , אונד דיוער
נאמען איז איהם געפליבן ביו אין זיין טויט :

בן אחרית הכסילים , אזוי איז דער סוף פון גאראנעס וואס
פירען איין צו גרויסע ראַלע אין דער וועלט , וואס
שעמען זיך מיט זייער קלאַכ אונד ווילען זיך פירען וויא
גבירים . זיין , שלמה המלך עליו השלום האט גיזאָט (טוב
איש נקלה ועבד לו ממתכבד ואין כל) עס איז פיר גלייכער
צו זיין פייא זיך איין קנעכט , אלס זיך צו האלטען גרויס
אונד זיין אָרעס אונד בלויז :

דער

חייציקעל

דער פֿכּוּק זאָגט אַין קהלת (ראה חיים עם אשה אשר
 אהבת) דו זאלסט זעהען צו לעפּין מיט דער פֿרוי
 וועלכע דו האָסט ליב, זאָגט דאָרויף דער מִדְרָש (אמר
 רבי משום עדה קדושה קנה לך אומנות עם התורה) דאס
 הייסט צו דיא תורה וואס דו ליפסט זאלסטו דיר לערנן
 איין מלאכה, נון זאָגט דער מִדְרָש דאָרט ווייטער (למה
 קורא אותן עדה קדושה שהיו משלשין היום, שליש לתורה,
 שליש לתפלה, שליש למלאכה) פֿאר וואס האט זיין רבי
 גערופֿען מיט דעם נאָמען הייליגע עדה, ווייל זיין פֿלעגן
 צווא טיילען דעם טאָג אין דריי גלייכע טהיילע, איין
 דריטעל האָבן זיין פֿאר בראכט אין תורה לערנן, איין
 דריטעל מיט תפלה אונ איין דריטעל מיט איין מלאכה,
 אינ אזו קענען מיר געפינען וויא פֿיל מאַמרים אין גמרא
 אונ אין מִדְרָש דאס מען מוז האָבן איין מלאכה אין דער
 האַנד, אונ יעדער מענטש זאל מגדל זיין ווינע קינדער דאס
 דיא וועלט זאל דער פֿון האָבן איין תועלת, דאס ער
 זאל נישט זיין קיין ליידג גייער, איין פֿרעסער אונ איין
 שטארער, נאר געלויבט איז דער אייביגער אז אונזערע
 צייטען שטענען מיר זיך שוין נישט מיט קיין מלאכה, פֿעלי
 מלאכות ווערן רייד, פֿאר לאָזען זיין נישט זייערע מלאכות:

אײַך דיא מלמדים אין אונזערע יאהרען האָבן זיך גאר
 אין גאנצען אום גיענדערט צו גוטען מיר האָבן
 שוין מעהר נישט אונטער זיין קיין מויציטער, קיין חייציקעל
 פֿון זיין ווינען דא פֿעלי תלמוד, פֿעלי מקרא, פֿעלי דקדוק
 חייציקעל

גינעלע פאלקס-ביבליא

ארויס פון דרוק די ערשטע סעריע 20 ביכער

ע. בלאָשטיין	אליקום צונזער
נימאָדישע טרייהייט (דער קארשון) ראָמאַן, 2 טיילן	(1) 10 פאלקס ליטעראַר
דער מכשף	לעווין'ס ייִדיש
וויכנע דוואַשע פאָהרט נאָך אמעריקאַ און צוריק 2 טיילן	(2=3) קאַלאָניסטן, ראָמאַן אין 2 טיילן
פאַרברענטע חופּה דער גורם	שיינעוויטש'נ' מ' (שמ"ר) אלע ווערק
קעסטעלע גאָלד	אנטיקל, כשרע מציאה פון פייער און וואסער
ראָמאַן 2 טיילן	(4) גוואלד, וויאָליו מיין באַרד
א קלאַפּ אין הויקער באַנקראַט	לויטגער אדיע
ווייסע מיט די שוואַרצע ראַמאַן אין 2 טיילן	(5) יקניות, גוט שבת יאָחנע איציקעל
קאַרטנשפילער ראָמ. 3 טיילן I-II	(6) די אייזערנע פרוי, ראָמאַן אין 2 טיילן
III טייל	(7) מוהמע טאלצע שליםזליגער האז
" דער פעדלער	(8) כשרער יוד, ראָמאַן אין 2 טיילן
ראַבינזאָהן מיט שבת געשיכטע פון אלטער לעב	ע. בלאָשטיין
רייזע בעשרייבונג, איילוסט-רירט 2 טיילן	אלע ווערק
פאלקסטימליכע געשיכטן מעשיות ג' אחים	(9) ביטערער טראַפען, ראָמאַן אין 2 טיילן
קיזער אין וואַלד	פינסטערע וועלט, ראָמאַן אין 4 טיילן
ד. אבראַמזאָהן דער מלוח	I-II
קליינער קאָטאָרושניק	(20) III-IV
חייציקעל אליין	

יעדער בוך ענטהאַלט 160 דרוק זייטן.

פרייז 150 זל. פאר אויסלאַנד 20 סענט.

יענדלעך ביבליאָטעקן געהעריגער ראַבאַט

זע סעריע 20 ביכער ערשיינט אין גיכן.

מיט באַשטעלונגען זיך ווענדען

I. BREISBLAT, Wa

My 9, m. 52 — P.K. C